

İçindekiler

ZECHARIA SITCHIN

**DÜNYASAL
KRONİKLER ORTAYA ÇIKTI**

Geçmişin sırları geleceğin anahtarıdır

PIEMME

Bu e-kitap, telif hakkıyla korunan materyal içerir ve yayıncı tarafından özel olarak izin verilmedikçe, satın alındığı şartlar ve koşullar dışında kopyalanamaz, çoğaltılamaz, aktarılamaz, dağıtılamaz, kiralanamaz, lisanslanamaz veya kamuya açık olarak yayınlanamaz veya başka herhangi bir şekilde kullanılamaz. veya yürürlükteki kanunların açıkça öngördüğü şekilde. Bu metnin izinsiz dağıtımı veya kullanımı ile hak rejimine ilişkin elektronik bilgilerin değiştirilmesi, yayıncının ve yazarın haklarının ihlali anlamına gelir ve 633/1941 sayılı Kanun hükümlerine göre hukuki ve cezai yaptırıma tabi olacaktır. takip eden değişiklikler .

Bu e-kitap, yayıncının önceden yazılı izni olmadan hiçbir şekilde takas edilemez, takas edilemez, ödünç verilemez, yeniden satılamaz, taksitle satın alınamaz veya başka şekilde dağıtılamaz. Onay verilmesi durumunda bu e-kitap, eserin yayınlandığı yerden farklı bir şekle sahip olamaz ve burada yer alan koşulların bir sonraki kullanıcıya da uygulanması gerekir.

Biyo-bibliyografik not

Zecharia Sitchin, 1 Temmuz 1922'de Azerbaycan'ın Bakü kentinde doğdu, Londra'da mezun oldu ve uzun süre Amerika Birleşik Devletleri'nde yaşadı. 9 Ekim 2010'da New York'ta öldü. Sami dilleri konusunda tanınmış bir uzman olan ve sözde "gizemli arkeoloji"nin en yetkili savunucusu olarak kabul edilen kendisi, çivi yazılı yazıtları çözebilen az sayıda bilim insanı arasındaydı.

The Terrestrial Chronicles serisinin yedi kitabı - Tanrıların gezegeni , Sina'nın uzay gemileri , Tanrıların zamanındaki atom savaşları , Altın gözyaşlarına sahip tanrılar . Zamanın Mimarları , Kozmosun Kodu ve Tanrıların Günü - hepsi Piemme tarafından İtalya'da yayınlandı - milyonlarca kopya sattı ve yirmiden fazla dile çevrildi.

Sevgili eşim Frieda RINA SITCHIN'in anısına

*Bilgelik evini inşa etti ve
yedi sütununu oydu.*

Atasözleri 9, 1

Terrestrial Chronicles serisini oluşturan yedi cilt, ne planlı bir seri ne de gerçek kitaplar olarak doğmuştur. Yedi dallı bir meşe gibi, her şeyin çıktığı "meşe palamudu", yıllar önce bir ilkokul öğrencisinin öğretmenine sorduğu masum soruydu: İbranice İncil'de "nefilim" terimi neden "fiilinden türemiştir?" düş, aşağı in" ifadesi bunun yerine "devler" olarak mı çevriliyor? O çocuk bendim; rahatsız edici kelime *Yaratılış kitabının* 6. bölümünde bulunur ; açıklama arayışı bir ömür sürdü; Cevap - İncil'in kendisinde olduğu gibi - Başlangıca dönüşü gerektiriyordu.

İlkeyi aramaya başlamak, Pandora'nın başka sorularla dolup taşan kutusunu açmakla eşdeğerdi. Kutsal Kitap neden "insan kızları" arasından eş seçen Nefilimleri "Tanrı'nın oğulları" olarak adlandırıyor? İnsanı kendi suretinde yaratan Elohim kimdi? Hiç bir Cennet Bahçesi var mıydı ve eğer öyleyse, nerede bulunuyordu ve nasıl bir şeydi? Hiç Tufan oldu mu? Nuh gerçekten var mıydı? Kimdi? İnsanoğlu göklerin, yerin ve insanın nasıl yaratıldığını nasıl bilebilir? Antik çağda hangi bilimsel akıl yaşamış, daha doğrusu uygarlık nasıl ortaya çıkmıştır? İncil'de Şine'ar olarak adlandırılan ülkede Babil, Asur ve Mısır'dan önce gerçekten bir krallık var mıydı? Ve neden uzak zamanlarda, dünyanın uzak bölgelerinde, çok daha eski uygarlıklarla rahatsız edici benzerlikler sunan uygarlıklar ortaya çıktı? Bu soruları cevaplamak için araştırma kaçınılmaz olarak İncil'den arkeolojiye kaydı.

Yakın Doğu'nun uygarlığın beşiği olduğunu biliyoruz: anıtları, eserleri ve belgeleri, topraklardan ve halklardan oluşan canlı ve gerçek bir tarihi ortaya koyuyor; gök ve yer tanrılarının anlatıları bizi mitolojiden dine, astronomiden genetiğe taşıdı. Basit ve naif sorum, kısa sürede Dünya'nın bağırsaklarından Güneş Sistemi'ne ve Kozmosa, geçmişten geleceğe, Günlerin Başından Sonuna kadar insan bilgisinin her disiplinini kapsayan bir araştırmaya dönüştü.

Farklı kıtalara, kültürlere, hatta farklı dinlere değinen kitaplar birbirini takip ettikçe, bunların aynı ağacın dalları olduğu giderek daha net ortaya çıktı. Dünyanın ve insanlığın birleşik bir hikayesi olarak anlattığım tanrıların ve insanların hikayesiyle birlikte, yavaş yavaş küresel bir teori ortaya çıkmaya başladı.

Antik Yunan ve Roma'nın, Azteklerin ve Hinduların panteonları Sümer ve Babil'inkilerle özdeşleştirilmiştir; Maya ve Olmek takvimleri Asur ve Mısır takvimleriyle karşılaştırılıyor; İbranice İncil'de İnka'nın yaratılış hikayeleri ya da Dünya'nın durduğu gün hâlâ yankılanıyor; farklı ülkelerde bulunan piramitler ve megalitik daireler bir tür "akrabalık" ortaya koyuyor. Teorim, başka türlü açıklanamayan bir şeyi açıklamayı başardığı andan itibaren her şey anlamlı hale geliyor: Aslında, Güneş Sistemimizde periyodik olarak bize yaklaşan, astronotlarının Dünya'ya indiği, insanlığı yarattığı, ek bir gezegenin daha olduğuna inanıyorum. onun tanrıları haline geldiler ve sonra bir gün geri döneceklerine söz vererek tekrar ayrıldılar.

Onlarca yıl süren araştırmaların, çalışmaların ve yazıların sonuçları o kadar geniş ki gerçek bir mücadeleyi temsil ediyor. *Terrestrial Chronicles*'in yedi kitabı 2.300'den fazla sayfadan oluşuyor; okuyucularım bana sık sık şunu soruyor: "Tüm bu bilgiler arasında kendimizi nasıl yönlendirebiliriz?". İşte sorunun cevabı bu kitapta: Tanrılar ve yarı tanrılar, krallar ve krallıklar, patrikler ve rahipler, arkeolojik alanlar ve mitolojik yerlerle ilgili en önemli verilere ilişkin yüzlerce girişi alfabetik sıraya göre listeledim. Girişler diğer girişlere atıfta bulunur ve gerektiğinde "ZS"nin konuya ilişkin özel veya yenilikçi "görüşünü" ekler. Farklı uygarlıklara ve dönemlere tek tip bir yanıt uygulayan bu kılavuz, eski zamanların bilgilerini küresel olarak organize etmeye yönelik ilk girişimdir.

Bu tek tip tepki zamana karşı dayanıklıydı: Son yıllarda her keşif, her teknolojik ilerleme, başkalarının görmezden gelmeyi veya efsane olarak reddetmeyi seçtiği ve benim bunun yerine gerçek olarak gördüğüm şeyleri her zaman hatasız bir şekilde doğruladı.

Dünyevi Tarihler'in yedi cildi, eski çağlara ait küresel bilginin, yani Kutsal Kitap'ın bilgelik dediği o değerli hazinenin depolarıdır.

Bunlar bir bakıma kadim bilgeliğin yedi sütunudur.

Zecharia Sitchin

EFSANE

Bu kitaptaki girişlerin kataloglanması

Kalın = Sümer

İtalik = Akad dili, Kenan dili veya (H) İncil İbranicesi

BÜYÜK HARFLER = Mısır

Almanca'da "ch" olarak telaffuz edilen h_{eth} harfi veya işareti - ya da İskoç kelimesi "loch" - altı çizili h olarak yazılmıştır.

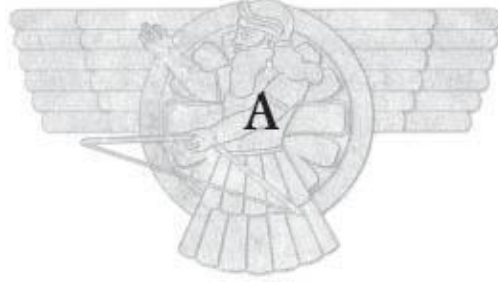
Çift tırnak içine alınan kelimeler, Sümer ve Akad kil tabletleri üzerine yazılmış metinlerden, İncil'den veya diğer yazıtlardan veya eski metinlerden aslına sadık alıntılardır.

ZS = Zecharia Sitchin

Not Yazar, İbranice İncil'i referans olarak kullanmaktadır. Pasajların çıktığı yerlerde, bazı isimlerde ara sıra değişiklikler olsa da, bunlar *İncil'den Edizioni Piemme'den*

alınmıştır. Aksi takdirde Çevirmen, Yazarın düşüncelerine saygı göstererek bunları harfi harfine tercüme etmeyi seçmiştir. (Ed.)

Obadiah (H "Yahveh'ye hürmet eden"): M.Ö. 570 civarında "Rab'bin Gününün yaklaştığını" ilan eden İncil peygamberi. Rabbin Günü'ne *bakın* .

Habil (H *Hevel*): Adem ile Havva'nın ikinci oğlu, "sürülerin çobanı", kardeşi Kabil tarafından öldürüldü. Sümer versiyonu için *bkz.* Tarım, Kabil, Evcilleştirme.

İbrahim (İncil'e göre, orijinal adı **Abram** , "Sevgili Baba" veya "Baba Tarafından Sevgili"): Tek tanrılı dinin yaratılışının atfedildiği, İncil'in tek Tanrı'ya olan inancının atfedildiği ilk Yahudi patrik "Yahveh." *Yaratılış'a* göre Tanrı, Mısır Nehri (kışın Sina Yarımadası'nda akan bir nehir) ile kuzey Mezopotamya'daki Fırat Nehri arasındaki toprakları soyundan gelenlere vermek üzere onunla bir antlaşma yaptı. Bu antlaşma onun tek Tanrı'ya olan sarsılmaz inancının ve *Yaratılış* 14. bölüm *Kralların Savaşları'nda* bahsedilen görevi tamamlamasının ödülüydü . *Tanrıların Zamanındaki Atom Savaşları'nda* ZS , bu olayları *Khedorla'omer Metinleri* olarak bilinen tabletlerde anlatılanlarla ilişkilendirdi ve tarihsel anı ve İbrahim'in hareketlerini Mezopotamya ve Mısır kronolojileriyle senkronize ederek İbrahim'in doğduğu sonucuna ulaştı. MÖ 2123'te Sümer'in dini merkezi olan Nippur'da (Ne.Ibru): İbranice İncil'de *Ibri* - "Nippurlu" olarak tanımlanmasının nedeni budur ; ZS'ye göre Sümer adı Ib.ru.um'du. İbrahim, Tanrı'nın emrine uyararak babası rahip Terah ile birlikte Sümer'in başkenti Ur'a taşındı; daha sonra Haran'a (günümüz Türkiye'sinde) ve son olarak Kenan'a (şimdi İsrail) taşındı. ZS, bu göçlerin daha sonraki Sümer ve Babil metinlerinde bildirilen olaylarla örtüştüğünü gösterdi. Tüm bu belgeler aynı zamanda İbrahim'in Sina Yarımadası'nda bulunan Uzay Limanı'nı savunduğu Krallar Savaşı'nı da anlatıyor. Uzay Limanı'na yapılan nükleer saldırıdan (İncil'de adı geçen Sodom ve Gomorra'nın yok edilmesi) ve

ardından Sümer'in sona ermesinden sonra İbrahim'in adı Sami İbrahim olarak değiştirildi; karısının Saray'dan Sara'ya (Sarah) kadar olanıdır. İkisinin İshak adında bir oğulları vardı. İbrahim ve Sara Hebron'a gömüldü. *Bkz.* Kralların Savaşı, Harran, Nippur, Patrikler, Uzay İstasyonu, Khedorla'omer Metinleri, Ur.

Abydos (Abydos): Firavun I. Seti'ye atfedilen (onu ve oğlu II. Ramses'i tasvir eden) bir tabletin bulunduğu eski Mısır bölgesi. Hiyerogliflerle yazılmış olan bu liste, firavun MEN'den (Yunanca'da Menes) başlayarak eski Mısır kraliyet hanedanlarını listeliyordu.

Ab.Sin ("Babası Sin"): Tanrı Sin'in kızı İnanna/İştari'yi onurlandıran zodyak takımyıldızının Sümerce adı. Ona verilen isim, *Başak burcu*, takımyıldızının evlenmemiş kalan tanrıça Ninharsag'ı onurlandırdığı zodyak sisteminin başlangıcına kadar uzanır. Takımyıldızın güzel bir kadına ait resimsel açıklaması bize değişmeden geldi. İnanna'yı *görün*.

Ab.zu / Absu ("Uçurum" kelimesinin türetildiği "İlkel Kaynak/Derinlik"): Anunnakilerin değerli metali çıkardığı, altın madenleri açısından zengin, "büyük suların hızla aktığı" güneydoğu Afrika bölgesi. Ea/Enki Krallığı. Sümer yaratılış metinlerine göre Enki ve Ninharsag, genç Anunnaki'nin "özünü" "Abzu'nun kili" ile karıştırarak "ilkel işçiyi" - insanı - orada yarattılar. *Bkz.* Anunnaki, DNA, altın.

Ahamenişler: Yöneticileri Pers imparatorluğunu kuran Sümer'in doğusundaki Elam eyaleti Anşan'ın kabile hanedanı. Cyrus, Darius I, Xerxes I ve Darius III bu hanedana mensuptu. Cyrus, MÖ 539'da Babil'i ele geçirdi ve Kudüs'teki Tapınağın yeniden inşa edilmesini emretti. MÖ 5. yüzyılda I. Xerxes Yunanistan'ı işgal etti, MÖ 4. yüzyılda III. Darius, Büyük İskender'in komutasındaki Yunan ordusuna karşı savaştı. *Bkz.* Büyük İskender, Elam, Persler/Persler, Xerxes, Susa.

Kova ("Su getiren"): zodyakın on iki takımyıldızından biri. Sümerler bu takımyıldızı Ea ("evi su olan") ile ilişkilendirdiler ve Ea'yı otururken, kendisinden su akarken tasvir ettiler.

Yaşam Suları: Mezopotamya metinlerinde insanlar yaşam Yiyeyeğini (veya Meyvesini) yiyerek ölümsüzlüğü elde edebilirken, Piramitlerin Mısır metinleri yaşam Suyunu içerek sonsuz Yaşam elde etmeye çalışan firavunu anlatır (bazen burada , Hayat Ağacı büyüdü). Dünya'da yaşayan Anunnakilerin uzun ömürlerini sürdürmek için Nibiru'dan kendilerine yiyecek getirilmesini talep edip etmediği belli değil.

Akropolis: Örneğin Yunanistan'ın başkenti Atina'da bir tepenin üzerine inşa edilmiş antik tapınaklar kompleksi.

Adab : Sümer'in ilk şehirlerinden biri.

Adad (aynı zamanda *Hadad*): Ana hakimiyeti Hititlerin ülkesi olan Anadolu'nun dağlık bölgesi (modern Türkiye) olan ve ona "Teşub" ("Fırtına di Vento'yu yaratan") adını veren Enlil'in (Sümer dilinde İşkur) küçük oğlu) ve onu yıldırımla silahlanmış bir boğanın ("kült hayvanı") üzerinde tasvir etti. Tufan'dan sonra Güney Amerika'da altın ve kalay çıkarılmasını denetleme görevi üstlendi: Varlığı, Tiahuanacu'daki (Bolivya'daki) "Güneş Kapısı"na oyulmuş resim ve dağın yamacına kazınmış amblemiyle kanıtlanıyor. Paracas Körfezi'nde (Peru) bir tepe. Kenan metinleri ona basitçe Ba'al (Rab), Lübnan dağlarında bulunan "İniş Yeri"nin efendisi diyordu. *Bkz.* Ba'albek, Fırtına Tanrısı, Hititler.

Adem (Adem) (H Adamah'tan , "toprak"): dolayısıyla (H) harfi harfine çevirisi "Yerden olan", yani karasaldır. Yaratılışta *ondan* , "İnsanı kendi suretimizde, kendi benzerliğimizde yaratalım" diyen Elohim (çoğul isim) tarafından yaratılan akıllı varlıkların yeni bir ırkı olan Adem olarak anılır (*Yaratılış* 1 , 26). Sümer yaratılış anlatıları, Anunnakilerin genetik manipölasyon kullanarak, yani kendi genlerini halihazırda mevcut bir hominidin genleriyle birleştirerek bir "ilkel işçi" (Lulu amelu) yaratmaya karar vermesinden sonra, Adem'in yaratılışıyla ilgili olarak tanrı Enki ve doğum tanrıçası Ninharsag'a atıf yapar. Yeryüzünde. Kutsal Kitap daha sonra eşi Havva ile birlikte tufan öncesi ataların soyunu başlatan ataların ilk adı olarak "Adem"i kullanır. ZS, İncil'de anlatılan hikayenin, hatta eski çağlarda Sümerler'in anlattığı hikayenin, insanlığın evrimindeki "kayıp halkayı" sağladığını öne sürdü.

Adapa (“İnsanların En Bilgesi”): Enki'nin dünyevi bir kadından olan oğullarından biri; yazı, matematik ve astronomi gibi bilgiler verilen ilk insandı. *Adapa Destanı* olarak bilinen bir metne göre Nibiru'ya seyahat eden ve Anu ile tanışan ilk Dünyalı oydu. Enki, Adapa'nın Anunnaki'nin uzun ömürlülüğünü elde etmeden Dünya'ya dönmesini ayarladı.

Adda-Guppi : Haran'daki (bugünkü Türkiye'nin güneybatısı) tanrı Sin tapınağının baş rahibesi, MÖ 555'te tanrıyı oğlu Nabunaid'i Babil kralı olarak taçlandırmaya ikna etti. Sin'in Dünya'dan ayrılışına ve dönüşüne tanık oldu; Adda-Guppi ve Nabunaid'in, tanrının tapınağına dikilen dört taş sütun üzerinde ölümsüzleştirdiği mucizevi olaylara. (Nabunaid, Babil'in son kralıydı.) *Bkz.* Ehulhul, Harran, Nabunaid, Sin.

Hades: Yunan efsanelerinde Cronos ve Rhea'nın üçü kız, üçü erkek olmak üzere toplam altı çocuğu olan çocuklarından biri (Hades, Poseidon ve Zeus). Titanları yendikten sonra üç kardeş zar attı: Zeus gökleri ve Yukarı Dünyayı ele geçirdi; Poseidon okyanuslar ve Hades Aşağı Dünya. Zamanla Hades'in alanı Yeraltı Dünyası, yani "Ölüler Diyarı" ile eşanamlı hale geldi. Hades ve kardeşleri üçüncü nesil tanrılara aitti. ZS, Mezopotamya'daki *Atra-Hasis Destanı'nda* Anu, Enlil ve Enki arasındaki benzer bir bölünmenin her zaman zar atılarak anlatıldığını belirtti .

Aditya: Hindu anlatısında bunlar panteonun yedi büyük tanrısıdır, tanrı Kasyapa ve tanrıça Aditi'nin çocuklarıdır; bunların arasında Vişnu, Varuna, Rudra ve Indra'yı hatırlıyoruz. Zaman geçtikçe -Yunan mitolojisinde olduğu gibi- beş tanrı daha onlara katıldı ve böylece bir nesilden diğerine süren çeşitli yarışmalar ve savaşlar sonunda egemenlik kazanan ilahi klanın on iki üyesini oluşturdular. Tam da bu hava savaşları sırasında tanrılar büyülü silahlara başvurdu. *Bkz.* Hava Savaşları, Tanrı(lar).

Afrika: "Dünya'nın bölünmesinden sonra" Enki ve altı oğlunun egemenliği altında olan kıta. *Ayrıca bkz.* Aşağı Dünya.

Afrodite: Yunan aşk tanrıçası (Romalılar için “Venüs”), Zeus'un kızı ve aynı zamanda on iki Olimpiyat tanrısından biri. Efsaneye göre Yakın Doğu'dan Kıbrıs adasına dokunarak Yunanistan'a gelmiştir. Niteliklerinin çoğu İnanna/İştâr'inkilerle aynıdır.

Agade : bkz. Akkad.

Hacer: İbrahim'in oğlu İsmail'i doğuran Sara'nın kölesi. İsmail'i *gör* .

Agga : Sümer şehri Kiş'in kralı, Uruk'un hükümdarı ünlü Gılgamış'ın rakibi.

Agni: Güçlü oklarla silahlanmış Hindu tanrısı. Indra'nın kardeşi.

Tarım: Bilimsel veriler, tahıl ve diğer doğal ürünlerin ekiminin, bugün Batı Suriye, Doğu Lübnan ve Kuzey İsrail'i kapsayan antik Yakın Doğu'da M.Ö. 10.500 civarında başladığını tespit etmeyi mümkün kıldı. ZS, modern bilimdeki keşiflerin, Büyük Tufan'dan sonra tanrıları ve insanlığın geri kalanını besleme ihtiyacından yola çıkan tanrı Enlil ve Enki'nin dağlardaki bir üssü Yaratılış Laboratuvarı olarak kullandıklarını söyleyen Sümer anlatılarını nasıl desteklediğini vurguladı. fide bitkileri yetiştirmek ve hayvan yetiştirmek için; ZS bu konunun Lübnan'daki Ba'albek platformu olduğunu belirledi. Amerika'da efsaneler mısırın tanıtımını tanrılara atfediyor. *Bkz* . Evcilleştirme.

Ahaz : Kudüs'teki güneş saati (H) Ma'alot Ahaz ("Ahaz'ın adımları/dereceleri") olarak bilinen 8. yüzyıl Yahudi kralı, İncil'de 2. yüzyılda anlatılan kehanet mucizesinin baş kahramanıydı. *Krallar* 20 ve *İşaya*'da 38 .

A hiram (Hiram): Kudüs'teki Tapınağın inşasında müttefiki Kral Süleyman'a yardım eden Fenike şehri Tire'nin kralı (*MÖ* 10. yüzyıl)

AH - MOSE (Yunanca A h mosis, Amosis): Ünlü firavunlar Thothmose I, II, III ve IV'ün (Thoth-Mes; yazım varyasyonları) soyundan geldiği eski Mısır'ın XVIII hanedanının (MÖ 1570-1352) kurucusu : Thothmosis, Tutmosis), dişi firavun Hatshepsut'un yanı sıra Akhen-Aten ve Tut-Ankh-Amen. Kraliyet isimleri teoforikti: Aslında önek bir tanrının adıydı (Ah -Thoth, vb.), MSS son eki (Mes/Mose/Mosis olarak okunur) o tanrıdan "doğmuş" anlamına geliyordu. ZS, İncil'de anlatılan bölümde Musa'yı büyüten "Firavun'un kızının", kendi hanedanlığında adet olduğu üzere ona MSS (Mose, *Moshe*)

ile biten bir isim veren *Hatşepsut olduğuna inanmaktadır. Anlıyorsun Hatşepsut*, Musa, Sfenks, Totmes.

Akapana: Bolivya'daki Titicaca Gölü yakınındaki antik Tiahuanacu (veya Tiwanaku) bölgesinin önemli bir arkeolojik özelliği. Bazılarına göre bir piramidin kalıntıları olabilecek engebeli bir yapıdır. Yapılan kazılar, onun bağırsaklarında, ZS'ye bunun metalden yapılmış bir yapı olduğu hipotezini düşündüren kanallarla birbirine bağlanan bir dizi kanal ve odayı ortaya çıkardı. Tiahuanacu'ya *bakın* .

AKHEN-ATEN: Bazı bilim adamlarına göre, MÖ 1379'da Mısır'a "Aten" adı verilen gök diskinde tapınmayı -bir çeşit tektanrıcılığı- getiren Firavun Amenhotep/IV. Amenophus; Ancak ZS'ye göre bu, Nibiru'nun sembolü olan haça, yakın zamanda geri döneceği beklentileri doğrultusunda açıkça atıfta bulunan yeni bir isimdi. Yazıtlarda firavun bir tanrının oğlu olduğunu iddia ediyor ve bir mesih döneminin müjdesini veriyordu. *Bkz. Aten, Kanatlı Disk.*

A.ki.ti ("Yeryüzündeki Yaşamı İnşa Etmek"): Törenlerinde, bir şehirde hüküm süren tanrının ortadan kaybolması ve ardından yedi istasyona dokunan bir alayla geri dönmesi gerektiğini belirten Sümerlerin Yeni Yıl kutlamaları. Nibiru'dan Yedinci Gezegene (Dünya) uzay yolculuğu. Babil'de Akitu festivali olarak kutlanan bu festival, tanrısı Marduk'un yüce tanrı rolüne yükseltilmesinde merkezi bir rol oynadı. Orada, Yeni Yıl törenleri aynı zamanda Büyük Piramit'in içine kasıtlı olarak diri diri gömülen, ancak canlı ve muzaffer olarak ortaya çıkan Marduk'un dirilişini sahneleyen "Tutku Kutlamaları"nı da içeriyordu. *Bkz. Nabu, Piramit Savaşları.*

Akkad/Akad : Sümer'i kuzeybatıya sınırlayan Mezopotamya bölgesi, dili "Akad" olan ve tüm Sami dillerinin (İbranice, Kenanlı, Fenikeli, Aramice, Arapça vb. dahil) ana dili olarak kabul edilen bir halk tarafından kolonileştirilmiştir. .). *Sargon Efsanesi* olarak bilinen bir metinde , Sümer'de bir değişim döneminde göklerde uçan tanrıça İnanna/İştâr'ın bir tarlaya inip bahçıvanla cinsel ilişkiye girdiği; daha sonra onu bir sonraki kral olarak Anunnaki liderliğine tavsiye edecekti. MÖ 2370 yılında Şarru-kin

("Sargon" adının türediği "Güvenilir Kral") adıyla Agade adında yeni bir başkent kurdu. ("birlik, birlik" – Akkad teriminin türetildiği); o andan itibaren birleşik krallık Sümer ve Akkad olarak biliniyordu. Akkad hanedanı, özellikle Sargon'un torunu Naram-Sin'in hükümdarlığı sırasında, İnanna/İştar'ın emriyle fetih ve savaşa adanmıştı; bu durum, MÖ 2230'da diğer tanrıların öfkesini uyandırdı. hanedanı ve Agade'yi yok etti. *Bkz.* Naram-Sin, Akkadlı Sargon.

Alalu : Anu tarafından tahttan indirilen ve Dünya'ya sığınan Nibiru gezegeninin hükümdarı. ZS'ye göre altının varlığını keşfeden ve Anunnakileri değerli minerali çıkarmak için Dünya'ya gelmeye teşvik eden kişi oydu. Anu'nun Dünya'ya yaptığı ziyaretlerden birinde ikisi kavgaya tutuştu ve Alalu, Anu'nun "erkekliğini" kopardı.

Yaratılış'a göre (2, 9), Cennet Bahçesi'nde iki özel ağaç büyüyordu: "Hayat Ağacı" ve "Bilgi Ağacı"; Tanrı, Adem'in meyvesini yemesini yasakladı. Daha sonra Havva kadını yaratıldı ve Yılan onu, Adem'le birlikte o ağacın meyvesini yemeye ikna etti; bu, çiftin Cennet Bahçesi'nden kovulmasına neden olan bir günahtı. İncil'deki terim genellikle "Bilgi Ağacı" olarak çevrilse de ZS, bunun "Bilgi Ağacı" [* olarak çevrilmesini önerdi](#); bu, İncil'in üreme amacıyla cinsel ilişki için kullandığı terimdir. ZS'ye göre bu anlatı, kısır melezin çoğalmasını sağlamak için "yılan" Enki tarafından yapılan ikinci genetik manipölasyondan bahsediyor. *Bkz.* Eden, Enki, Yılan.

⁴İtalyanca'da bu sorun yoktur, çünkü İncil zaten ona "İyi ve Kötüyü Bilme Ağacı" adını verir. (Ed.)

Hayat Ağacı: Adem ile Havva'nın hikayesinde İncil, Hayat Ağacı'nın "bahçenin ortasında" büyüdüğünü belirtir. Ancak çift Bilgi Ağacı'nın meyvesini yedikten sonra Yahveh (kimliği açıklanmayan meslektaşlarına) "Hayat Ağacı'ndan da alıp ondan yiyip sonsuza kadar yaşayabileceği" yönündeki endişesini ifade etti. Bu nedenle o, Aden Bahçesi'nden kovuldu ve "Hayat Ağacının yolunu korumak için" iki Kerubi yerleştirildi. Mısır metinleri "Hayat Ülkesindeki Ağaç"tan söz eder; Mezopotamyalılar bir "Hayat Bitkisi"ne. Her iki uygarlıkta da tasvirlerde ağaç hurma ağacına benzetilmektedir;

Mezopotamya sanatında (ve özellikle Asur sanatında) Hayat Ağacı sıklıkla yanında ilahi varlıklarla birlikte tasvir edilir. *Bkz . Yaşam Bitkisi Hurma Ağacı.*

Ölümden Sonra Yaşam: Eski Mısır firavunları, öbür dünyada ölümsüzlüğü elde edeceklerine inanıyorlardı. Ölümden sonra ve "kalbin tartılması" töreninden sonra, eğer layık görülürlerse, tanrılarla birlikte sonsuza kadar mutlu yaşayacakları "Milyonlarca Yıl Gezegeni"ne gideceklerdi. Ölümden sonraki yaşama yolculuk , *Ölüler Kitabı* ve *Piramit Metinleri* gibi metinlerde anlatılmış ve örneklendirilmiştir . *Bkz . Ahiret Hayatına Yolculuk.*

İskenderiye: Akdeniz kıyısındaki Mısır şehri, Büyük İskender'in ölümü üzerine gömülmesi için inşa edilmiştir. Antik çağda bir bilim merkezi olarak biliniyordu ve şöhreti büyük kütüphaneye bağlantılıydı (MS 642'de Müslüman fatihler tarafından çıkan yangında değerli el yazmalarıyla birlikte yok edilmişti). Şehir aynı zamanda limanıyla da ünlüydü.

Büyük İskender: MÖ 334'te orduyu Avrupa'yı Küçük Asya'dan ayıran Hellespont'tan (şimdiki Çanakkale Boğazı) geçiren Makedon kralı II. Philip ve kraliçe Olympias'ın oğlu. Bazı savaşlarda Pers kralı Darius'un ordusunu mağlup etti. Akdeniz'den başlayıp Hindistan'a kadar Asya'yı fethederek Afrika'da Mısır'a ulaştı. Tarihçiler İskender'in istilasının Perslerin Yunanistan'a yaptığı daha önceki saldırılara bir yanıt olduğuna inanıyor; ZS ayrıca İskender'in kendisini bu girişime iten kişisel motivasyonlarının da altını çizdi: Aslında mahkeme söylentileri, onun gerçek babasının Mısır tanrısı Amon olduğunu ileri sürüyordu; bu da onu ölümsüz olmaya layık bir yarı tanrı yapıyordu. Bu, İskender'in Perslerle yaptığı ilk savaşlardan sonra neden ilahi doğasını doğrulamak için ünlü bir kehanetin yaşadığı Mısır'daki Siwa vahasına doğru yola çıktığını açıklıyor. Daha sonra Amon/Ra/Marduk'u onurlandırmak için gittiği Babil'e doğru yolculuğuna devam etti ve büyük tanrının zıurat olan Esagil'in içindeki mezarına girdi. İskender MÖ 323'te henüz 32 yaşındayken Babil'de öldü.

Alfabe, alfabetik yazı: Sümer'de doğan ilk yazı sistemi, nesnelere ve eylemleri tanımlamak için çizimlerin kullanıldığı resimsel yazı sisteminden daha gelişmiş. Çivi

yazısı işaretlerine geçiş, hece telaffuzunu ifade ediyordu. Mısır yazısı da piktogramları ("hiyeroglifler") kullanmaya devam ederken benzer bir ilerleme kaydetti. Her iki sistem de yazıcıların yüzlerce işaret kullanmasını gerektiriyordu. İlk olarak MÖ 2. binyılın ortasında Sina Yarımadası'nda ortaya çıkan alfabetik yazı, bir nesnenin basitleştirilmiş piktogramını seçen bir ses sistemine geçişin sonucuydu: örneğin bir öküz başı (Sami dilinde Aluf). İbranice) "A" sesini belirtmek için, bir evin (Bayit) "B" sesini belirtmek için vb. Sonuç, yazının yalnızca yirmi iki işaretten oluşan bir "alfabetik"e indirgenmesiydi. Bu buluşun gerçekleştiği tarihsel an ve yerde, ZS şu sorunun olası yanıtlarını gördü: Musa, Mısır'dan Çıkış sırasında, Sina Dağı'nda (sadece iki tablete) Rab'bin sözlerini hangi dilde ve hangi yazıyla yazdı? taşta)? İbrani alfabesine *bakın* . Ayrıca DNA'ya bakınız .

Allah: Müslümanlar tarafından saygı duyulan tek büyük tanrı, sembolik olarak Hilal işaretiyle temsil edilir.

Allat : Yakın Doğu'da, özellikle Sina Yarımadası'nda ve kuzey Arabistan'da saygı duyulan Kenan tanrısı *El'in* eşlerinden biri olan tanrıça *Elat'a atfedilen son isim*.

Antlaşma (H *Brit*): Genel anlamıyla "antlaşma" anlamına gelir, ancak bu terim İncil'de Tanrı'nın İbrahim'e ve onun soyundan gelenlere verdiği sonsuz bağlılık vaadini tanımlamak için kullanılır.

Al Mamoon: MS 830 yılında, gizli hazineleri aramak amacıyla Büyük Giza Piramidi'nin içinde bir geçit açmak için duvar ustaları, demirciler ve teknisyenler kiralayan Mısır'ın Müslüman hükümdarı ("halife"). Piramidin kuzey tarafındaki orijinal girişi kıl payı kaçırarak, diğer piramitlerde ortak bir mimari özellik olan Alçalan Koridor'a ulaştı. Daha sonra, bir taş bloğun tesadüfen düşmesi sayesinde adamları bu piramidin üst bölgesinin eşsiz özelliklerini keşfettiler: "kral" ve "kraliçe" odalarının yanı sıra bu odalara giden yatay ve yükselen geçitler. muhteşem Büyük Galeri dahil.

Amalekliler: Çıkış sırasında İsraililerin Sina'ya girişini engelleyen ve şiddetli bir savaşa neden olan kabile.

Amar.Pal : **Amar.Sin** isminin başka bir olası okunuşu . ZS, Amar.Sin/Amar.Pal'in gerçekten de *Yaratılış 14'e* göre "Doğu'nun kralları" ittifakına karşı "Doğu'nun kralları" ittifakına liderlik eden "Shine'ar kralı Amrapel" (yani Sümer) olduğunu öne sürdü. Batı"; İbrahim'in önemli bir rol oynadığı savaş. ZS, MÖ 2041'deki saldırı tarihinin, Amar-Sin'in Batı'daki "isyancı topraklara" karşı seferiyle ilgili olarak Ur III'ün ("Tarih Formülleri") kraliyet yıllıklarında yazılanlarla örtüştüğünün altını çizdi. ZS'ye göre asıl amaç Sina'daki Uzay İstasyonuydu ve Abraham'ın asıl görevi bu stratejik bölgeyi savunmaktı. *Bkz.* Amar.Sin, Uzay İstasyonu, Tilmun.

Amar.Sin ("Sin Tarafından Görüldü"): Sümer'i kuzey ve batıya yönelik askeri saldırılarla savunmaya çalışan Şulgi'nin oğlu, üçüncü Sümer hanedanı Ur'un üçüncü hükümdarı (MÖ 2047-2039). Marduk'a sadık Kenan krallarından oluşan bir ittifaka karşı cezalandırıcı bir sefer düzenledi ve muhtemelen Sina'daki Uzay İstasyonunun kontrolünü de ele geçirmeye çalıştı. *Bkz.* Amar.Pal, En.shag, Tilmun.

Amazonlar (Rio delle): Çok sayıda koluyla birlikte Güney Amerika'da akan muazzam nehir. Batıda And Dağları'ndan doğar ve doğuya Atlantik Okyanusu'na akar, büyük bir yağmur ormanını geçer: 3.200 kilometreden fazla bir mesafe. Sık ormanların içinden akan kesimlerinde ulaşım elverişli olmayan bu nehir, adını efsanevi "Akakor" gibi kaybolmuş şehirlerle ilişkilendiriyordu.

IPU-WER Uyarılar: Hiyerogliflerle yazılmış uzun metni, sorunların ve sıkıntıların yakında gelişiyi ilgili kehanet bölümleri içeren, bir kurtarıcının gelişiyi doruğa ulaşacak bir tür mesih sancısını içeren eski bir Mısır papirüsüne verilen ad. cennet gibi bir çağda. Bu metin, adını dini uygulamaları bırakmış olanlara yönelik, onları tövbe etmeye ve vaftiz olmaya teşvik eden bir dizi uyarıdan almaktadır. MÖ 26. yüzyıla tarihlenen papirüs , MÖ 22. yüzyıla ilişkin olayların kehanetinde bulunulduğunu iddia ediyor ; Ancak bazı bilim adamları, kitabın anlatılan olaylardan sonraki bir dönemde yazıldığına inanıyor.

AMON (Ammon, Amin): "Görünmez", aynı zamanda "Gizli olan" anlamına gelen isim-lakap. Mısır tanrısı Ra'yı işaret ediyor. ZS'ye göre bu, Babillilerin Marduk dedikleri

tanrının Mısır dilindeki adıydı. Bu sıfat (çoğunlukla Ra-Amun birleşik biçiminde) Ra/Marduk Mısır'dan sürgün edildiğinde kullanılmaya başlandı. ZS, olayları Mısır'da MÖ 2160'ta başlayan (Birinci Ara Dönem olarak bilinen) kaotik dönemle ilişkilendirdi ve eski Mısır tarihinde Eski Krallık'ı Orta Krallık'tan ayırdı.

Amoritler (*Amurru* , **Martu**): Büyük ölçüde günümüz Suriye'sine karşılık gelen Fırat nehrinin batısındaki bölgede yaşayan Sami halk. Kültürel ve dini açıdan Sümer ve Akkad'ın ayrılmaz bir parçasıydı; Zaman geçtikçe Amorit liderler Sümer ve Babil'de hüküm sürmeyi başardılar. En ünlü merkezleri Mari, kapsamlı arkeolojik kazılara konu olmuştur.

Amos : Tanrı'nın sözünü İsrail halkına ve diğer uluslara getiren İbranice İncil'deki peygamberlerden biri. Kronolojik olarak ilkti; kehanetleri aslında MÖ 760 civarında başladı. Asur'un gelecekte başlatacağı saldırıları doğru bir şekilde tahmin etti ve "Dünyayı güpegündüz karartacağı" "Rab'bin Günü"nü gelişi vurguladı - ZS'ye göre bu, Nibiru'nun Dünya. Rabbin Günü'ne *bakın* .

An ("Cennet"); **Bir. Anu** ("Göklere ait olan"): Astronotları Dünya'ya vardığında Nibiru gezegenine hükmeden hükümdar. Resmi karısı Antu'dan Enlil'in ve diğer eşlerinden Ea/Enki ile Ninharsag'ın babası. Nibiru'nun uzun hükümdarlar hanedanının soyundan gelen bu kişi, hüküm süren hükümdar Alalu'yu tahttan indirdikten sonra tahta çıktı; düşmanlıkları sonraki nesilleri de etkiledi. Panteonun başı olarak rütbe numarası 60'tı. ZS'ye göre Anu, kayıtları mevcut olan Dünya'ya en az üç ziyarette bulundu. İlki, tam ölçekli bir Dünya Misyonu'nun organize edilmesi gerektiği zamandı; ikincisi, "ilkel bir işçi" yaratma kararının verildiği Anunnaki isyanından sonraydı; üçüncüsü ise M.Ö. 4000 yılında, eşi Antu ile birlikte medeniyetin insan ırkına verildiği bir devlet ziyaretiydi.

AN/Annu (İncil'de *On* olarak anılır): *Eski Mısır'ın ilk dini merkezi olan ve daha sonra Heliopolis olarak bilinen Mısır şehrinin orijinal adı*. Hiyeroglif yazıtlar bize, yılda bir kez firavunların, Ptah'ın oğlu tanrı Ra'nın "Gezegen"den Dünya'ya geldiği "göksel tekneyi" görmek için şehrin büyük tapınağındaki Kutsallar Kutsalı'na girmelerine *izin verildiğini*

söylüyor. Milyonlarca Yıl". Yaratılış kitabının 41. bölümüne göre , Yusuf Mısır'ın genel valisi olarak atandığında, Firavun "ona On şehrinin rahibi Potifera'nın kızı Asenat'ı eş olarak verdi." Ben-Ben'i görün .

Anakim (H): yaygın olarak "devler" olarak çevrilir; Anunnaki ve Nefilim'e bakın .

Anat ("Cevap veren"): Kenan geleneğine göre tanrı Ba'all'in arkadaşı olan bir tanrıça; Pek çok anlatı, göklerdeki cinsel maceraları ve gezintileri ona atfederken, Sümer/Akad metinleri bunun yerine İştar'a atfeder.

Anadolu: Küçük Asya, günümüz Türkiye'si.

Melekler: İncil'de bu kelime, kelimenin tam anlamıyla "elçiler" anlamına gelen İbranice Mal'achim terimini tercüme etmek için kullanılır. Her ne kadar İncil'de bir kralın elçisini belirtmek için de kullanılmış olsa da, "melekler" çevirisi, genellikle kanatlı varlıklar olarak tasvir edilen ilahi elçiler anlamına gelir. İncil'de, Seraphim (seraflar) adı verilen bir melek sınıfı, İsaiah, 6'da her birinin altı kanadı olduğu anlatılır; Ahit Sandığı'nın tepesindeki iki kanatlı meleklerin her birinin dört kanadı vardı (Firavun Tutankhamun'un lahitini koruyan ilahi varlıklara benzer). Mezopotamya'da hem tanrılar hem de onların elçileri, ZS'ye göre astronot statülerini belirtmek için kanatların takılı olduğu üniformalar giyerken tasvir ediliyordu. Bkz . Kerubiler, Kanatlı Varlıklar, Kartal Adamlar.

ANKH: Neredeyse çekül hattına benzeyen ve "Hayat" anlamına gelen eski Mısır hiyeroglifi.

***An.na** ("Göksel Taş"): Sümercede kalay anlamına gelen terim. Akad dilinde Anaku; İbranice *Anak* "kolye" ve Anakh "bir tür çekül" teriminden türemiştir . Ayrıca bkz. Ankh.*

Anşan: Pers eyaleti, MÖ 549'da Cyrus'un kral olmasıyla tarihe damgasını vuran Ahamenişlerin kalesi.

***An.şar** ("Göklerin İli"): ZS'ye göre Satürn gezegeni. Güneş Sistemi'nin oluşumundaki rolü Mezopotamya *Yaratılış Destanı'nda anlatılmaktadır . Ayrıca bkz . Ki.shar.**

Antarktika: Dünyanın güney kutbunun bulunduğu, buzla kaplı güney kıtası. 1820'deki keşfinden önce Avrupalılar tarafından tamamen bilinmemesine rağmen, sınırlarını doğru bir şekilde gösteren antik haritalardaki varlığı, onun daha önceki dönemlerde de bilindiğini göstermektedir. ZS, Sümerce coğrafi adı olan Erkallum'un, genellikle "Büyük Aşağı Dünya" olarak tercüme edilen, Antarktika'ya atıfta bulunduğunu ve Büyük Tufan'ın başladığı İncil'de bahsedilen "Büyük Derinlik" olduğunu öne sürdü; ZS'ye göre bu feci olay, Antarktika'daki kutup buz örtüsünün denize kayması sonucu muazzam bir tsunamiye , yükselen deniz seviyelerine ve iklim değişikliğine neden oldu. *Ayrıca bkz. Nibiru Yörüngesi.*

Antu : An/Anu'nun resmi karısı. Onun üvey kız kardeşi olan (babası aynı ama farklı annelerden olan) oğlu Enlil, ilk oğlu olmasa bile Anu'nun meşru varisi oldu. Anu'nun Dünya'ya yaptığı resmi ziyaret sırasında ona eşlik etti.

Anunnaki ("Gökten Dünya'ya inenler"), bazen Anunna'ya (Göklerden olanlar) kısaltılır: Bağırsaklarından altın çıkarmak için Dünya'ya inen Nibiru sakinleri. Elli astronottan oluşan ilk gruba Ea liderlik ediyordu. Enlil'in gelişinden sonra başkaları da eklendi ve daha sonra Sümer olarak bilinen E.Din'de ("Adil Olanların Evi/Meskeni") yedi yerleşim yeri oluşturuldu. Her yerleşimin belirli bir işlevi vardı. Dünyanın maksimum kolonizasyon döneminde Anunnakilerin sayısı 600'dü ve bunlara özel görevleri olan 300 lgi.gi eklendi. Onlar, eski halkların saygı duyduğu "Göklerin ve Dünyanın tanrılarıydı". ZS yazılarında İncil'de kullanılan ve genellikle "devler" olarak tercüme edilen Anakim teriminin Anunnaki kelimesinin İbranice tercümesi olduğunu; Akkad dilinde bunlara Ilu ("Yüce") deniyordu: İncil'in Elohim'i. *Sümer Kral Listelerine* göre Anunnakiler, gelişlerinden Tufan'a kadar Dünya'da 120 sar (432.000 Dünya yılı) boyunca hüküm sürdüler. ZS onların Dünya'dan MÖ 6. yüzyılda ayrıldıkları sonucuna vardı. *See An (Anu), Ea/Enki, El, Elohim, Enlil, Nazca, Nefilim, Nibiru, Kral/Egemenlik.*

An.zu ("Gökleri bilen"): "Kader Tabletleri"ni ondan çalmayı ve "Gök-Yer bağı" kırılmayı başaran Enlil'in rakibi. Olayları ve kötülük tanrısının Enlil'in oğlu Ninurta'nın elindeki nihai yenilgisini anlatan Sümer metni, *Zu Efsanesi olarak bilinir* ; ancak yakın

zamanda metnin eksik bir parçasının bulunması, suçlunun gerçek adını ortaya çıkardı: Zu olduğuna inanılıyordu ama onun yerine An.Zu'ydu. *Bkz.* Hava Savaşları, Zu.

Apin : Mars dediğimiz gezegeni belirtmek için astronomi ile bağlantılı Sümerce isim. Mars'ı *görün* .

Apkallu : Nibiru'dan Dünya'ya giden uzay gemisini kullanan ilk komutan grubunun ortak adı. İlk komutanın adı olan Ab.gal'den ("Yöneten Büyük") türemiştir.

Kıyamet: Yunanca "vahiy" kelimesinden türeyen bir terim olup, Sonla (Zamanların Sonu, Dünyanın Sonu) veya Son Olay'ın kendisinin felaketle ilgili yönleriyle ilgili kehanetleri belirtir. İncil'deki metinlerden bin yıldan fazla bir süre önce Mısır ve Babil'de ortaya çıkan kıyamet metinleri, insanları dini veya toplumsal ihlallerden tövbe etmeleri konusunda uyarıyor ve ayaklanmaların ve sıkıntıların kozmik olmasa da küresel ölçekte gelişini anlatıyordu. Ayrıca insanları teselli edecek ve onlara kurtuluş getirecek bir kurtarıcının gelişini de öngördüler. *Bkz.* Ipu-Wer'in Öğütleri, Günlerin Sonu, Rab'bin Günü, Marduk, Nabu, Peygamberler, Akkad Kehanetleri.

Apocrypha: kanonik İbranice İncil'de yer almayan ancak başka dillerde mevcut olan eski kitaplar - örneğin, *Jübileler Kitabı* , *Hanok Kitabı* , *Nuh Kitabı* ; liderlerin adı ve İnsan Kızlarını eş olarak alan Nefilimlerin (200) sayısı gibi İncil'deki anlatılara ek ayrıntılar sağlayın.

Apollon: büyük bir Yunan (ve daha sonra Roma) tanrısı; kehanet ve kehanet tanrısı, tanrıların iradesini ölümlüler için yorumladı; Ona öncelikle antik Yunanistan'ın en kutsal kehanet yeri olan Delphi'de tapınıldı. Zeus'un (tanrıça Leto'nun oğlu) ilk çocuğu olmasına rağmen meşru varis değildi çünkü daha sonra Zeus'un üvey kız kardeşinden (Ares/Mars) bir oğlu oldu. Truva Savaşı'na doğrudan karışmıştı; efsaneye göre uzak ülkelere gitmişti; ZS'ye göre (*diğer geçmişteki Expeditions'da*) Amerika'da da.

Aqhat : Tanrılar ve kahramanlarla ilgili Kenan anlatılarında, çocuksuz bir kadının geç doğan oğlu, tanrı El'e adanmıştır. "Tanrıların Zanaatkarı" ona büyü bir yay vermiştir.

Yayı özleyen tanrıça Anat, karşılığında ona fiziksel aşk ve sonsuz yaşam teklif etti. (Hikâyenin sonunu anlatan tablet hiçbir zaman bulunamadı.)

Arali (“Suların kıyısında parlayan damarların yeri”): Anunnakilerin güneydoğu Afrika'daki maden bölgesi; Enki'nin o kıtadaki karargahı.

Aram: Fırat Nehri'nin üst bölgesinde bulunan, Sami dilini (“Aramice”) konuşan bir halkın yaşadığı toprak; bugün çoğunlukla kuzeydoğu Suriye'dir. Şam'ı *görün* .

2. binyıldaki Hurri krallığı "Urartu" olarak bilinen bölge Nuh'un gemisinin karaya çıktığı yer olmasının yanı sıra suların çıkan ilk kara olması nedeniyle İncil'deki Tufan anlatımıyla meşhur olmuştur. Mezopotamya Tufan anlatımında “Nitzir Dağı” (Kurtuluş Dağı) olarak da anılır. ZS'ye göre Anunnakiler, yıldız gemileri için tufan öncesi ve tufan sonrası İniş Koridorlarını belirlemek amacıyla ikiz zirveleri topografik işaretler olarak kullandılar.

Aratta : Sümer'den uzakta, dağ sırtlarının ötesinde yer alan, tahıl zenginliği ve mücevherleriyle ünlü olan ülke. Belki de İndus Vadisi'nin eski bir metropolü olan Harappa'ydı. Büyük Annunaki burayı tanrıça İştar'a egemenlik hakkı olarak verdi; ancak bu, Sümer'deki en sevdiği şehir olan Uruk'a geri dönmeye devam etti ve *Enmerkar ve Aratta Efendisi* olarak bilinen bir Sümer destanında dikkatle detaylandırılan rekabetlere neden oldu . Harappa'yı *görün* .

Arba (H “Dört”): İncil'e göre El Halil'in eski adı, "müstahkem şehir". Adını “Anakim'in büyük adamı” olan ilk hükümdar Arba'ya borçludur. ZS, "Büyük adam"ın, "kral" anlamına gelen Sümerce Lu.gal isminin İbraniceye birebir çevirisi olduğunun altını çizdi; Anakim, Anunnaki'nin İbranice çevirisiydi. Bu nedenle El Halil, başlangıçta Arba adlı bir yarı tanrının kalesiydi. *Bkz.* Anunnaki, Kral/Egemenlik.

Gemi: İncil'deki Tufan anlatımında adı geçen, suya direnebilen Nuh'un teknesini (H) Tevah (bkz. *Nuh'un Gemisi*) ve Ahit Gemisini (H, Aron) gösteren isim: altın kaplamalı

ahşap kutu Musa, üzerine On Emir'i kazıdığı taş tabletleri yerleştirdi. Bkz. *Ahit Sandığı , Tufan.*

Ahit Sandığı (H) *Aron Ha-Brith* : Tanrı'nın Mısır'dan Çıkış sırasında Musa'ya verdiği kesin talimatlara göre inşa edilmiş, altın kaplamalı ahşap bir kutu. Tepesi, kanatları birbirine değen, erimiş som altından iki melek ile süslenmişti. Ona izinsiz yaklaşan ve ona dokunan herkes anında ölüyordu. Tanrı ile iletişim kurmaya hizmet ediyordu. Musa'nın Sina Dağı'nda aldığı iki taş Kanun Tabletini içine yerleştirdiği Sandık, Mısır'dan Çıkış boyunca İsraililere eşlik etti ve Ürdün Nehri'ni geçmede mucizevi bir rol oynadı. Sonunda Kral Süleyman tarafından inşa edilen Kudüs Tapınağı'nın *Kutsallar Kutsalı'na* yerleştirildi ve oraya yalnızca Baş Rahip yaklaşabildi. M.Ö. 587 yılında Babillilerin Kudüs'ü yağmalayıp Tapınağı yok etmesiyle Ahit Sandığı'nın kutsal yerden kaybolduğu varsayılmaktadır. Ancak kesin tarih ve ilgili koşullar çözülmemiş bir gizem, bize kadar gelen hipotezlerin ve efsanelerin kaynağı olmaya devam ediyor. *Öteki Geçmişe Yolculuklar'da ZS* , gizeme ışık tutma yönündeki cesur girişimini anlattı.

Nuh'un Gemisi: Tufandan sağ kurtulmak için tanrıların talimatlarına göre inşa edilmiş; İncil'de buna Tevah denir (kelimenin tam anlamıyla "kutu" ama "Ark" olarak tercüme edilir); Akkad metinlerinde Tebitu "batmaz tekne", Sümer Ma.gur.gur dilinde ise "devrilebilen ve alabora olabilen tekne" olarak anılır; ZS'ye göre çığ gibi sulara direnebilen bir dalgıç teknedir.

Arkeoastronomi: Astronomi ve arkeolojiyi birleştiren ve antik anıtların astronomik yönelimlerine göre tarihlendirilmesine olanak tanıyan disiplin. İlk kez Sir Normal Lockyer tarafından 1894 tarihli *The Dawn of Astronomy* adlı kitabında (Yunanistan'daki Athena tapınaklarını ziyaretinden sonra) bahsedilmiş ve kendisi tarafından Britanya'daki Mısır tapınaklarının ve Stonehenge'in tarihlendirilmesinde kullanılmıştır.

Yay: Yakın Doğu geleneklerine göre yay, sihirli niteliklere sahip ilahi bir silahtı; bazen bir tanrı onu himayesindekilere birine verirdi. Üzerinde bazı tanrıların tasvir edildiği silindirik bir mühür, muhtemelen Enlil olmak üzere yaylı bir tanrıyı göstermektedir.

İnanna/İştar, savaş tanrıçası olarak tasvir edildiğinde de yay taşıyordu. İncil'de, Tufan'dan sonra Tanrı, bir daha Tufan olmayacağına dair bir işaret olarak "Bulutlarda İlahi Yay"ı (Keshet-be-Anan) göstermiş; bu nedenle terim gökkuşağıyla ilişkilendirilmiştir. Ancak ZS, Asur anıtlarında yay tutan bir "bulutların içindeki tanrı"nın tasvir edilmesi nedeniyle bunun mutlaka doğru olmadığını gösterdi.

Ares (Romalılar için "Mars"): Yunan mitolojisinde Zeus ve Hera'nın oğlu. İlk doğan, Zeus ve tanrıça Leto'nun oğlu Apollon olmasına rağmen, yüce tanrının meşru varisi olarak kabul edildi (çünkü Hera, Zeus'un üvey kız kardeşiydi).

Gümüş (**Ku.babbar** , "Parlak parlaklık"): belirli ağırlıktaki birimlere ("Şekel") eritildikten sonra para alışverişi aracı olarak kullanılan ilk metal, madeni paranın öncüsü. *Bkz.* Metalurji.

Aryanlar (aynı zamanda Arya): MÖ 2. binyılda muhtemelen Kafkasya bölgesinden Hint yarımadasına göç eden ve *Vedalar'da* yazılı olduğu şekliyle tanrıların anlatılarını da beraberlerinde getiren Hint-Avrupa dili konuşan insanlar . *Bkz.* Hint-Avrupa, Hindu Gelenekleri.

Koç (**Ku.mal**): Mezopotamya'da tanrı Marduk ile ilişkilendirilen on iki burç takımyıldızından biri. Gökyüzünde diğer zodyak takımyıldızlarının çoğundan daha küçük bir segmenti kapladığından, devinim olgusu nedeniyle 2.160 matematik yılından (25.920 yıllık döngünün on ikide biri) daha az sayıda yılda hareket eder. MÖ 21. yüzyılda, MÖ 2024'te Dünya'da nükleer silahların kullanılmasıyla sonuçlanan (Marduk'un üstünlüğünün olduğu) Koç Çağı'nın gelip gelmediği tartışmasıydı (Marduk'un rahibi Beroso, Yunanlılardan nükleer silahlar almıştı). Babil'in tarihini yazmakla görevlendirilen Koç Çağı'nın Seleukoslar Dönemi'nden 1920 yıl önce, yani M.Ö. 2232'de başladığını yazmıştır.

Koç: Marduk'a *bakın*

Ariokh : *Yaratılış kitabının 14. bölümünde* İbrahim'in zamanında Kenan'ı işgal eden Doğu krallarından biri olarak bahsedilen "Ellasar kralı" .

Vahiyler olarak da adlandırılan *Yeni Ahit'in Kutsal Yahya'nın Kıyameti* adlı kitabından alınmıştır . Kitap, "insanlar yeryüzünde yaşadığından beri benzeri görülmemiş" bir felaket kehanetinde, "kralların İbranice'de Armageddon denilen yerde toplandığı" korkunç bir son savaşı da öngörüyor. Terim açıkça, İsrail'de İncil dönemlerinde stratejik bir zirve olarak bilinen ve üzerinde çok sayıda savaşın yapıldığı Megiddo dağı olan İbranice Har Megiddo adının birebir çevirisidir. Son savaşta, *Vahiyler* , savaşan "canavarlardan" birinin "ateşin insanlardan önce gökten Dünya'ya inmesine" neden olacağını belirtiyor; bu, nükleer bir patlamanın kehaneti olarak yorumlanabilecek bir ifade. ZS, *Tanrılarının Gününde* Armagedon kehanetini, mesih zamanlarından önce gelecek olan Son Savaşa ilişkin diğer kehanetlerin (Hezekiel'in Yecüc ve Mecüc kehaneti gibi) bağlamına yerleştirir. Ayrıca ZS, 2007 yılında Megiddo Dağı'nın eteğinde yapılan, Balık burcunu tasvir eden antik bir mozaiğin keşfini, kıyametin gerçekleşeceği anı belirlemeye yönelik bir ipucu olarak değerlendiriyor. *Bkz* . Hezekiel, Yecüc ve Mecüc, Megiddo, Vahiy (*Aziz Yuhanna'nın Vahiyi*).

Tanrılarının Silahları: Tanrılarının eski anlatıları, tanrılarının sayısız savaş sırasında veya himaye ettikleri kişileri kayırmak istediklerinde kullandıkları olağanüstü silahlara göndermeler içerir. Sümer metinleri Enlil'in "ona karşı çıkan tanrılarını küle çevirme" yeteneğine sahip "Parlaklığı"ndan bahseder; Zu'nun Kader Tabletleri'ni nasıl çaldığını anlatan *Zu Efsanesi'nde* Ninurta , ona yaklaşmak ve onu bir füzeyle vurmak için "toz kaldıran yedi kasırga"yı kullandı. İşkur/Adad, bir yıldırımla silahlanmış olarak tasvir edilmiştir (ve benzer şekilde Güney Amerika'da Viracocha olarak tasvir edilmiştir). Horus, rakibi Seth'e bir "zıpkın" ateşledi; "Otuzların Silahı" olarak adlandırılan bu silah, çok sayıda ok benzeri baş ile piktogramlarla tasvir ediliyordu. Zeus, rakiplerini yıldırım fırlatan "Yıldırım Taşı" ile alt etti; Indra, yere çarptıklarında Dünya'yı sarsan "ışık okları" ateşledi; Vritra "keskin füzelerle" savaştı. Hindu tasvirlerinde tanrılarının her iki elinde de gelişmiş silahlar bulunur. Bu tür hikayelerde sıklıkla özel silahlar (tanrıça Anat'ın kendisi için imrendiği Kenanlı bir kahramana yönelik büyü bir yay dahil) yapan bir "Tanrılarının

Zanaatkarı"ndan bahsedilir. Ve sonra *Erra Destanı'nda* nükleer silah kullanımının hikayesi vardı (İncil'de anlatılan Sodom ve Gomorra'nın yok edilmesi). Birçok kraliyet yıllıklarında krallar, tanrılarında, düşmanlarını alt etmelerine olanak tanıyan özel silahlar aldıklarını iddia ederler. *Bkz* . Adad, Aditi, Ashur, Ba'al, Hephaestus, Horus, İnanna, Indra, Kothar Hasis, Ninurta, Viracocha, Zeus, Zu.

Ağıtlar olarak bilinen bir dizi Sümer metni, Sümer uygarlığının M.Ö. 3. binyılın sonunda ortadan kaybolmasını, nüfusa, hayvanlara ve bitki örtüsüne ölüm getiren, ancak doğayı yok etmeyen bir "Kötü Rüzgâr"a bağlar. binalar. Şehirler, evler, ahırlar, ağıllar ıssız ve boştu; sakinleri korkunç bir ölümle, kaçış imkânı olmayan "görünmez bir ölümle" karşılaştılar. Bütün bitkileri kurutan, suları "acı" hale getiren Kötü Rüzgâr batıdan esiyordu. Şarkı sözlerinde defalarca belirtildiği üzere bu, "insanoğlunun bilmediği, daha önce hiç görülmemiş bir trajediydi." Hakim bilimsel görüş metinlerin iklim değişikliğini tanımladığı yönüdeyken ZS, olayı Anunnaki klanları arasındaki artan çatışma bağlamında (ve tarihi) çerçeveledi ve bu eşsiz felaketi *Erra Destanı'nda* verilen ayrıntılı açıklamaya bağladı. Marduk'un iddialı planlarını raydan çıkarmak için yedi canavarca "Dehşet Silahı" kullanma kararı. ZS, MÖ 2024'te nükleer silahların Sina Uzay Üssü'nü ve Ölü Deniz'in güneyindeki beş komşu "günah şehrini" yok etmek için kullanıldığı sonucuna vardı; bu, İncil'de anlatılan Sodom ve Gomorra'nın "yok edilmesi"ydi. Bunun tesadüfi sonucu, atom bulutunun doğuya doğru itilmesi ve Sümer'e ölüm ve yıkım getirmesiydi. *Bkz*. Erra, Nabu, Nergal, Ninurta Destanı.

Harun: Mısır'dan Çıkış sırasında rahiplik hanedanını kuran Musa'nın kardeşi.

Arpakhshad (Arpachshad): Tufan'dan sonra Dünya'yı yeniden dolduran ulusların soy listesine göre (Yaratılış 10), İbrahim'in soyundan gelen Sam'in (Nuh'un üç oğlunun ilki) beş oğlundan biri. *Jübileler Kitabı'nda* yer alan Kral Arpakhshad ile ilgili ayrıntılar , onun egemenliğinin daha sonra Elam adıyla anılan topraklar olduğunu anlamamızı sağlar.

Tanrıların ustası: Kenan masallarında Kothar- Hasis ("Becerikli ve Bilge") olarak anılan bu adam, tanrı Ba'al için kardeşlerini yenmek için ilahi silahlar yaptı, ardından

Ba'al'in Tepedeki sığınağını güçlendirip donattı. Zaphon. Ayrıca genç bir kahraman için tanrıça Anat'ın kendisi için istediği eşsiz bir yayı dövdü. Yunan bilginleri Kothar Hasis'i, Yunan mitolojisine göre Zeus ve Hera için bir ev inşa eden ilahi zanaatkar Hephaestus'a benzetmişlerdir.

Asar : Marduk'un sıfatı, *Enuma eliş'in* yedinci tabletinde elli isminin çoğunun ön eki olarak kullanılmıştır.

Ashanti: Batı Afrika'da altın madenciliği becerileriyle ünlü bir kabile. ZS, bu kabilenin erkeklerinin özelliklerinin Orta Amerika'daki Olmek reislerinin özelliklerine çok benzediğinin altını çizdi.

Aşer : Patrik Yakup'un ve onun adını taşıyan İsrail kabilesinin on iki oğlundan biri.

Asherah (İncil'de de *Ashtoreth*): MÖ 2. binyılın sonu ile 1. binyılın başı arasında Yakın Doğu'nun büyük bölümünde saygı duyulan Kenanlı tanrıça

Aşur ("Gören"): Asurluların büyük tanrısı, topraklarına verdikleri isim (*bkz.* Asur) ve başkentlerinden biri. Sümer-Akad panteonunu benimseyen Asurlular, metinlerinde ona Enlil'in niteliklerini atfetmişler, ancak ondan sıklıkla Enlil'in oğlu Ninurta olarak bahsetmişlerdir. O, tanrıların boynuzlu miğferini takan olgun bir tanrı olarak tanımlanıyordu. MÖ 1. binyılın ilk yarısında Asur, Yakın Doğu'da üstünlüğü ele geçirdiğinde, istisnasız tüm Asur kralları, askeri seferlerinin ve acımasız fetihlerinin "tanrım Aşur'un emriyle" yapıldığını iddia ediyordu. *Bkz.* Asur, Ninova, Sennacherib, Şalmaneser.

Asurbanipal (*Ashur-bani-apli* , "[tanrı] Aşur tarafından yapılan bir oğul"): Ninova'daki kütüphanesiyle ünlü Asur kralı (MÖ 668-630); bazen "ilk arkeolog" olarak anılırdı çünkü kendi zamanında bile antik olan kil tabletleri ve diğer eserleri biriktirmişti. "Yazıcıların tanrısı"nın, Sümerce okuma yeteneği ve hatta "Tufandan önceki günlere" tarihlenen yazıtları anlama yeteneği de dahil olmak üzere "yazının sırlarını ona öğrettiği" ile övünüyordu; Sel basmak. Çeşitli tabletlerde değinilen konular çok sayıda ve farklıdır;

bunlar arasında Tufan'ın öyküsünü de anlatan ve göksel bilgilere özellikle önem veren Gilgamiş *Destanı* gibi güvenilir metinler de vardır. Tamamen astronomik nitelikteki metinler arasında *Bel'in* (Rab'bin) Günü başlıklı bir diziye ait tabletler ve yine çok önemli olan *Enuma eliş tabletleri* vardı. Bu , istilacı bir gezegenin Güneş Sistemine nasıl katıldığını ve Anunnakilerin Dünya'ya geldiği gezegen olan Nibiru'ya nasıl dönüştüğünü anlatan *Yaratılış Destanıdır* . ZS, hem metin koleksiyonunun hem de tamamen astronomik tabletlerin Nibiru'ya odaklandığı sonucuna vardı; ilk ortaya çıkışından başlayarak sonrakileri ve beklenenden daha erken meydana gelenleri listeledi; Gösterdiği gibi, bazı metinler aslında Nibiru'nun yerberi noktasına ulaştığında gelişini gözlemlemek için kılavuz görevi görüyordu. *Bkz.* Asur, *Yaratılış Destanı*, Ninova.

Ashurnasirpal II: Kraliyet ambleminin arasına bir haç takan ve Lübnan'daki İniş Yerini ele geçiren Asur kralı (MÖ 883-859). ZS'ye göre bu olay, Nibiru'nun dönüşüne ilişkin artan beklentilerle bağlantılıydı. *Bkz.* Haç, İniş alanı.

Küçük Asya: Asya'nın en batı kısmı - Asya kıtasının bir uzantısı gibi görünüyor ve Avrupa'ya doğru uzanıyor. Antik Çağ'da Hititlerin ülkesi; Günümüz Türkiye'si. Anadolu'yu *görün* .

Hasmonlular (H *Hashmona'yim* , aynı zamanda "*Makkabiler*" olarak da bilinir): M.Ö. 2. yüzyılda Yahudileri zorla Helenleştirmeye çalışan Seleukos (Greko-Suriye) hükümdarlarına karşı bir isyana öncülük eden Yahudiye'deki dindar bir Yahudi ailesi. Kudüs Tapınağı'nda Zeus'a saygı gösterilmesini empoze etmek. Yerel huzursuzluk ulusal bir isyana dönüştü ve bir dizi şiddetli savaş sırasında Hasmonlular ülkeyi kurtarmayı, Tapınağı putlardan temizlemeyi ve MÖ 160'ta Kutsal Ateşi yeniden alevlendirmeyi başardılar; O zamandan beri Yahudiler, Hanuka bayramında sekiz gün süren kutsal yağın son damlalarının mucizesini kutladılar. Hasmoneanlar Judea'yı bağımsız bir devlet olarak yeniden kurdular ve bir yüzyıl sonra Romalılar ülkeyi işgal edene kadar orada hüküm sürdüler. ZS, Hasmonean isyanını ve Kudüs'teki Tapınağın Kutsal Ateşini yeniden canlandırmak için MÖ 160'taki emri Nippur takvimi ve *Daniel*

Kitabı'nda bulunan Günlerin Sonu kehanetleriyle ilişkilendirdi . Bkz . Nippur Takvimi, Daniel, Seleukos Hanedanı, Makabiler, Kudüs Tapınağı.

Tanrıların Meclisi: *Bkz.* Tanrıların Konseyi.

Asur (*Aşur*): Dicle Nehri'nin yukarı bölgesindeki krallık, Sümerler döneminde Subartu adı verilen, Sümer ve Akkad'ın kuzey uzantısı. Asurluların Akkadlı Sargon'la dilsel ve ırksal bir bağıları varmış gibi görünüyor; En ünlü hükümdarlarından bazıları kraliyet adını Sharru-kin - Sargon'u aldı. (İncil, *Yaratılış* 10'da Ashur'un - Ashur'un - Sam hanedanından geldiğini belirtir). Dini açıdan Asurlular Sümer panteonunu benimsediler ve Enlil tanrılarına (Enlil, Ninurta, Sin, Adad, Şamaş ve İştar) özel bir bağlılık gösterdiler. Asur, M.Ö. 2. binyılda önem kazanmış , Babil ve onun tanrısı Marduk'la üstünlük mücadelesine girmiş, Mısır'ı işgal etmiş ve M.Ö. 9. ve 7. yüzyıllarda Yeni Assur evresinde Antik Yakın Doğu'da egemenlik konumuna ulaşmıştır. 1843'ten bu yana kazılan dini ve kraliyet merkezleri - Aşur, Ninova, Nimrud, Calah - geniş şehir merkezlerini, görkemli sarayları, büyük tapınakları, yazılı kil tabletlerden oluşan devasa kütüphaneleri ve bir sanat hazinesi hazinesini ortaya çıkardı. Asur'un imparatorluk yöneticilerine saygı duruşunda bulunan açıklamalar ve yazıtlar, MÖ 2. ve 1. binyılların yaşamını ve olaylarını yeniden yapılandırmayı mümkün kılarak , İncil'in kötü şöhretli Asur krallarının savaşları ve fetihleriyle ilgili anlatılarını doğruladı. İsrail'in III. Tiglath-pileser (M.Ö. 744-727) tarafından işgal edilmesi ve yöneticilerinin kısmen sürgüne gönderilmesi, tüm halkını sürgüne gönderen oğlu Şalmaneser V'in M.Ö. 722'de İsrail'e saldırması ve "On Kayıp" gizemini yaratması Kabileler"; son olarak M.Ö. 702'de Yahudiye'ye yapılan saldırı ve başkenti Kudüs'ün Sennacherib tarafından başarısız kuşatılması. Tam olarak peygamberlerin öngördüğü gibi, M.Ö. 614-612'de Asur, saldırıya uğradığında bir dizi askeri yenilgiye uğrayarak sonunu getirdi. Kuzeyden gelen işgalciler tarafından. Aşur, Babil, Harran , Ninova'yı *görün* .

Asvan: Yukarı Mısır'da Nil kıyısındaki antik şehir Sirene/Syene'nin modern adı. Nil'in ulaşım elverişli kısmının, katarakt nedeniyle engellenen güney yolundan farklı olduğu yerde bulunan bu bölge, antik çağlarda Mısır ile Nubia arasındaki sınırı işaret ediyordu.

Mısır geleneklerine göre burası, Mısır'ı Tufan sularından kurutmak ve burayı yaşanabilir hale getirmek için nehir seviyesini düzenlemek üzere tanrı Ptah'ın kilitler yerleştirdiği yeri. Mevcut Asvan Yüksek Barajının bulunduğu yerdir.

Usturlap ("Yıldız Yakalayıcı"): Babil'de keşfedilen, bir pasta gibi üç eşmerkezli halkayı kesen on iki parçaya bölünmüş, gök küresinin düz bir temsilini sağlayan ve gök cisimlerini 36 astronomik parça halinde listeleyen dairesel kil diskleri tanımlamak için kullanılan terim. böylece elde edildi. *Bkz.* Planisferler.

Astroloji: Tanımı gereği Güneş, Ay ve gezegenlerin hareketlerinin incelenmesi; bu, birbirlerine göre konumlarının ve zodyak "duraklarının" bireyin kaderini etkilediği inancına dayanır. Ancak Mezopotamya'da (özellikle Babil'de) "astroloji" ortaya çıktığında, bu yalnızca astronomik gözlemlerin devlet işlerine uygulanmasından ibaretti: krallıkların ve yöneticilerinin kaderleri, kesinlikle kişisel burçlar değil.

Astronotlar (eski): *Bkz.* Anunnaki, Apkallu, Nefilim, Kartal Adamlar.

Astronomi: Ninova ve Babil'in büyük kütüphanelerinin yanı sıra diğer antik kentlerin daha küçük kütüphanelerinde bulunan tabletleri deşifre eden bilginler, hem astronomi metinlerinin üstünlüğü hem de bunların gündelik hayattan günümüze kadar uzanan kesinliği ve mükemmelliği karşısında hayrete düştüler. gök cisimlerinin gözlemlerinden, ay tutulmalarının 50 yıl önceden tahmin edilmesine kadar. Zigguratların (basamaklı piramitler) farklı basamaklarından gözlemler yapan özel rahip kastları, krala her gün astronomik raporlar sunardı. Mevcut metinler "Babil astronomisinden" hayranlıkla bahsederken, bizzat katiplerin Akkadca açıklamaları ve kullanılan terminoloji, Babil/Asur astronomisinin aslında en eski astronomi bilgisine, Sümer astronomisine dayandığına şüphe bırakmıyor. bazıları Sümer şehirlerinin (Nippur, Eridu ve Ur gibi) kalıntılarında bulunan açıklamalar ve metinler. Metinler, kullanılan astronomi terimlerinin zenginliği ve kesinliği nedeniyle bilim adamlarını şaşırttı: örneğin "Zenith" için An.pa, "gündönümleri" için An.bil, gündönümünün yönelimleri için An.ub, "ufuk" için An.ur . Ayrıca gezegenlerden, yıldızlardan ve takımyıldızlardan da bahsetmişler ve bunlar arasında

net bir ayırım yapmışlar. En eski bilgi zaten Dub, Astronomi'yi benimsemişti Dünya'yı çevreleyen gökyüzünü üç "Yol"a bölen 360 derecelik küresel (bugün modern astronomi hala buna dayanmaktadır): kuzeyde Enlil'in yolu, güneyde Ea/Enki'nin yolu ve merkezde Anu'nun yolu . İkincisi, Sümer isimleri ve resimsel temsilleri bugün hala kullanılan on iki burç takımyıldızını içerir (Aslan, Boğa, Koç, İkizler, Balık, vb.). Tabletlerin çoğu seriler halinde gruplandırılmıştı (*Enuma Anu Enlil olarak bilinen biri* otuz kadar tablettten oluşuyordu); ve ayrıca "usturlaplar", yani gök küresinin düz bir yüzey üzerindeki temsilleri de vardı. Tüm bu metinlerde Nibiru gezegenine, yörüngesine, Anu ve Antu'nun Dünya'ya yaptığı devlet ziyareti sırasında görünürlüğüne ve MÖ 1. binyılda görünürlüğe dönüşüne ilişkin ortak noktalar vardı. *Bkz.* E.Ninnu, Gudea, Lagash, Nibiru, Tapınaklar, Cennetin Yolları, Ziggurat, Zodyak. Daha sonraki astronomik yapılar için *bkz.* Chichén Itzá, Dendera, Gigal Repha'im, Sacsahuaman, Sarmizegetusa, Stonehenge, Tiahuanacu, vb.

Atahualpa: Francisco Pizarro (MS 1530) önderliğinde İspanyolların Peru'ya geldiği sırada İnka hükümdarı.

ATEN: MÖ 14. yüzyılda, Mısır'ın yüce tanrısı Ra, Amun ("Görünmez"/"Gizli Olan") olduğunda, Mısır firavunu Amenhotep/IV. Amenhophis, "Aten"i (ışıldayan bir gök diski olarak tasvir edilen) ilan etti. ibadet merkezi adını Akhen-Aten ("Aten'in Hizmetkarı/İbadet Eden") olarak değiştirdi ve Akhet-Aten ("Ufukların Aten") adında yeni bir başkent ve dini merkez inşa etti. Bazı uzmanlar Aten'i "Yeni Güneş" veya "Yeni Ra" olarak değerlendiriyor ve bu değişimi yeni bir "Güneş Dini"nin benimsenmesi olarak açıklıyor. Diğerleri Aten'e tapınmada tektanrıcılığın unsurlarını görüyor. Dini revizyona Ra/Amen rahipleri şiddetle karşı çıktı. Akhen-Aten ve şehri MÖ 1362'de aniden sona ermiştir. *Tanrıların Günü'nde ZS*, Aten'i, tanrıların gezegeni ("Milyonlarca Yılın Gezegeni") Nibiru'nun geri dönmek üzere olduğunu fakat hala görünmez olduğunu yorumlamıştır. Haç sembolünün hem Mısır'da hem de Mezopotamya'da kraliyet tasvirlerinde tam da o dönemde ortaya çıktığını belirtti.

Athena: Yunan savaş tanrıçası ve çok sayıda yarı tanrı kahramanın koruyucusu; Romalılar ona Minerva adını verdiler. Zeus'un kızı ve on iki Olimpiyat tanrısından biri

olan ana tapınağı, onuruna verilen Atina şehrinde bulunuyordu. Üvey kardeşi Apollon ile birlikte Truva Savaşı'nda aktif rol oynadı.

Atlaslar: Meksika'nın Tollan antik kentinde düz tepeli bir Toltek piramidinin üzerine dikilen, 15 metreden uzun, insan benzeri dev taş heykeller. Bizim bilmediğimiz bir ırkın özelliklerini taşıyan sert yüzleri var; yıldız sembolleriyle süslenmiş tüy taçlar takıyorlar ve bir tür lazer silahı gibi görünen silahlarla donatılmışlar.

Atlantis: Platon'un eserlerinde anlattığı, (kendi iddiasına göre) volkanik kökenli bir felaket sonucu deniz tarafından yutulan efsanevi cennet ada devleti. Su altında kalan yapıların ya da batık adaların kalıntılarının tespit edildiği çok sayıda araştırma yapılmış olsa da (ve bazıları bunları bulduğunu iddia etse de), ZS, Atlantis ya da benzeri yerler gerçekten var ise, burada çeşitli belirtilerin mevcut olduğuna inanmaktadır. Yunan veya Mezoamerikan, Mezoamerika'daki konumunu kesin olarak belirtir.

Atra- H asis ("Son derece Bilge Olan"): Akkadcaya yapılan çeviriler sayesinde bilinen, Tufan'ın baş kahramanı olarak Enki'nin sadık adamı Atra- H asis'ten söz eden eski bir Sümer destanının başlığı. Metin, Anu'nun Dünya'ya yaptığı ziyaret sırasında Enlil ve Enki arasındaki görev paylaşımıyla başlıyor, madenlerde çalışan Anunnakilerin isyanını anlatarak devam ediyor, ardından Enki ve Ninharsag bir "ilkel işçi" yarattı ve son olarak tüm bunları not ediyor. Tufan ile sonuçlanan sonraki olaylar. *Yaratılış* ile sayısız benzetmeler gösteren bir metindir : Adem, Nuh, Tufan ve insanların evlenme ve üreme yetenekleri.

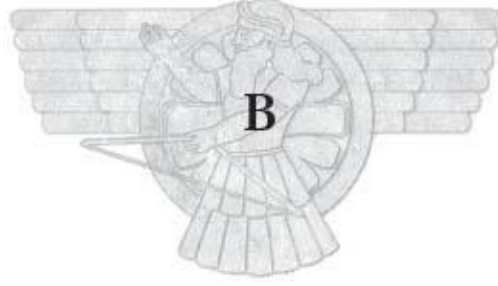
Aymara: İnkalardan önce güney Peru'nun And dağlık bölgelerinde yaşayan yerli halk. Dillerine Aymara da denir.

Azag : Tanrı Ninurta'ya adanan bir Sümer övgü şiirinde, tanrının göksel bir savaş sırasında mağlup ettiği rakibe atfedilen lakaptır. *Bkz.* Anzu, Zu.

Aztekler: 1519'da İspanyolların gelişiyle Orta Meksika'yı dolduran yerli kabile. Başkentleri (şu anda tamamen Mexico City tarafından kaplanmıştır) Tenochtitlan olarak

adlandırılıyordu ve kralları da Moctezuma'ydı (aynı zamanda Montezuma olarak da yazılır). Efsaneler onların deniz yoluyla Meksika'ya gelişlerini ve Tenochtitlan'ı kurmak için seçilen yeri buluncaya kadar dolaştıklarını anlatır.

Azt-lan: Aztek efsanesine göre, birçok Aztek kabilesinin deniz yoluyla Orta Amerika'ya göç ettiği ilk ataerkil çiftin atalarının evi olan "Beyaz Yer".

Ba'al ("Efendi, Efendi"): Kenan/Fenike baş tanrısı, panteonun başı El'in en büyük oğlu. Kardeşleri Yam'ı yendikten sonra Elyon ("Yüce") unvanını aldı. Mot. Gök gürültüsü ve şimşeklerle donanmış olduğundan, bir "fırtına tanrısı"nın niteliklerine sahipti; Bu ayrıntı ve onun sıfatı Hadad, benzer "fırtına silahlarıyla" donatılmış Hitit ulusal tanrısı haline gelen Adad'ın (Enlil'in küçük oğlu) Kenanlılar tarafından evlat edinildiğine işaret etmektedir. Ba'al'in üstünlüğü, Lübnan dağlarında şu anda Ba'albek olarak adlandırdığımız olağanüstü, türünün tek örneği olan platform olan "Zaphon Sırtı" üzerindeki hakimiyetiyle ortaya çıktı. Kenan efsanelerine göre Ba'al, Mot'la savaşırken öldürüldüğünde, tanrıçalar Anat ve Shepesh onu hayata döndürdü.

Ba'albek ("Ba'al Yarığı"): Lübnan dağlarında, Jüpiter'e adanmış en büyük tapınağın da öne çıktığı Roma tapınaklarının görkemli kalıntılarının bulunduğu, taş döşeli geniş bir platformdan oluşan antik alan. Bu kalıntılar, (batı duvarında) her biri 1.100 tonun üzerinde ağırlığa sahip üç devasa taş blok olan dünyanın en büyüğü olan Trilithon'u da içeren masif, kontur oluşturan bloklardan oluşan çok daha eski yapılarda bulunur. Kısmen çıkarılmış benzer bir taş bloğu, yakındaki bir vadideki ana damara bağlı olarak hâlâ taş ocağında bulunmaktadır. Yerel gelenekler, insanlar için imkansız olan bu devasa taş blokları kaldırıp kilometrelerce ötedeki dağdaki platforma taşıyarak antik yapıda üst üste yerleştirme görevini "devlere" atfeder . ZS bu bölgeyi Tufan'dan sağ kurtulan tanrıların "İniş Yeri" olarak tanımladı. Enlil ve Enki'nin geçici karargahı olarak hizmet verdi. Yapının aslında uzay gemileri için bir fırlatma kulesi olduğu hipotezini öne sürdü; Gilgamesh, ölümsüzlüğü arama yolculuğu sırasında bunlardan birinin fırlatılışına tanık oldu. *Bkz* . Tarım, Evcilleştirme.

Babil: Akad dilinde *Bab-İli'den* ("Tanrıların Kapısı"), (H) *Bab-El* . Sümer ve Akkad'ın kuzeyinde, Fırat Nehri üzerinde aynı adı taşıyan krallığın başkenti. İncil'de bundan ilk kez *Babil Kulesi* hikayesinde bahsedilmiştir . Konumu ve imparatorluk boyutu Birinci Dünya Savaşı öncesi yıllarda başlatılan arkeolojik kazılarda gün yüzüne çıktı. Yaklaşık 1900'lere gelindiğinde, antik Yakın Doğu'da bulunan çivi yazısı metinlerinin deşifre edilmesi, Babil'in bağımsız bir krallık olarak ortaya çıkışı, Asur ile rekabeti ve Hammurabi (MÖ 1790 civarı) tarafından meşhur edilen hanedanlık döneminde imparatorluk statüsüne yükselişi hakkında tarihsel veriler sağladı. Tarihçiler Eski Babil Dönemi'ni Kassit dönemi olarak adlandırılan Yeni Babil Dönemi'nden beş asırlık bir farkla ayırmaktadır. MÖ 12. ve 6. yüzyıllar arasındaki dönemi kapsayan Yeni Babil imparatorluğu, fetihleri arasında Kudüs'e yapılan çeşitli saldırılar ve Tapınağın MÖ 587'de Nebuchadnezzar tarafından yıkılmasıyla övünüyordu; bu da İncil'deki anlatıyı tamamen doğruluyor. Babil'in yükselişi ve tarihi, ZS'ye göre planı ZS'ye göre kutsal bir kapalı alan içindeki ana tapınağı meşhur ziggurat (yedi basamaklı piramit) olan tanrı Marduk'un kaderi ve hırslarıyla yakından bağlantılıydı. Roma'daki Vatikan. İçeride, hiyerarşilere bölünmüş, farklı faaliyetlerde uzmanlaşmış bir grup rahibin yaşadığı, farklı işlevlere sahip bir dizi bina vardı: temizlikçilerden kasaplara, doktorlardan yöneticilere, gökbilimcilerden astrologlara. Bu kutsal alanın kronolojik sıraya göre son genişlemesi , II. Nebuchadnezzar'ın hükümdarlığı sırasında, (ZS'ye göre) Nibiru gezegeninin erken dönüşü ve bununla birlikte tanrı Anu'nun yeni bir ziyareti ile motive edildi. Bir imparatorluk başkenti, dini merkez ve krallığın sembolü olan Babil şehri, MÖ 539'da Pers Kralı Ahameniş Kralı Cyrus'un elinde sona erdi. *Bkz.* Cassiti, Hammurabi, Marduk, Ziggurat.

Bad-Tibira : Güney Mezopotamya'da (daha sonra Sümer) Anunnakiler tarafından kurulan ikinci "tanrılar şehri"; metalurji merkezi olarak işlev görüyordu.

Bah rein : Basra Körfezi'nde, Arabistan kıyısı açıklarında, bazı bilim adamlarının Sümer efsanelerinde adı geçen Tilmun ("Füzeler Ülkesi") ile özdeşleştirdiği ada. Görüş ZS tarafından paylaşılmıyor.

Balam: Kehanetleri Mayalar için kutsal olan, mitolojik geçmişlerine ve kehanetsel geleceklerine tanıklık eden bir kitapta kayıtlı olan ve *Chilam Balam* ("Balam'ın kehanetleri/kehanetleri") olarak bilinen bir Maya rahibinin adı. ZS, Maya Balam'ının İncil'de alıntılanan Balam'la isim ve işlev açısından benzersiz benzerliğine odaklandı.

Bala'am (H *Bile'am*): İncil'e göre, Kral Mo'ab'ın Mısır'dan Çıkış sırasında İsrailoğullarına lanet etmesi için tuttuğu, ancak bunun yerine onlar için olumlu bir kehanet bildiren ünlü bir kehanet rahibi. İsrail'in geleceğini bir yıldızın ortaya çıkışına bağladı.

Balikh: Fırat Nehri'nin kuzeydeki en büyük kolu. İbrahim'in zamanında Yakın Doğu'daki olaylarda önemli rol oynayan Haran şehri, Balikh Nehri'nin tam kıyısında bulunuyordu. *Bkz. Harran*, Nabunaid.

Göksel tekne: Tanrı Ra'nın Dünya'ya geldiği aracı gösteren, üst kısmı konik "Ben-Ben" olan Mısır hiyeroglifinin çevirisi. Mısır sanatında gök tanrıları tekne benzeri araçlarla göklerde süzülürken tasvir edilmiştir. *Bkz. Hava Tankları, Uzay Gemileri*.

Skyboat: İnanna'nın göklerdeki yolculuklarını anlatan Sümer metinlerinde onun uçan arabasını tanımlamak için kullanılan terim.

Enuma elish'te (Yaratılış Destanı) anlatılan, istilacı gezegen Nibiru/Marduk ile gezegen arasındaki çarpışmaydı. uyduları ve daha yaşlı gezegen Tiamat, yine uydularıyla birlikte. Bu çarpışmanın ardından Tiamat bölünerek Dünya'yı ve ondan geriye kalanlarla birlikte Asteroit Kuşağı'nı yarattı. Nibiru, Güneş çevresinde uzun bir yörüngede kalmıştı.

Kadeş Savaşı: Mısır ve Hitit orduları arasında MÖ 1274 yılında günümüz Suriye'sinde Asi Nehri üzerindeki bir kale olan Kadeş'te gerçekleşen büyük savaş. Mısır'daki Karnak tapınağının duvarlarında ayrıntılı olarak anlatılan bu tapınakta II. Ramesses'in komutası altında onbinlerce piyade, okçu ve binlerce atlı savaş arabası bulunuyordu. Savaşın kendisi sonuçsuz olmasına rağmen II. Ramesses neredeyse hayatını kaybediyordu ve

savaş, Mısır İmparatorluğu'nun Yukarı Fırat bölgesini kontrol etme girişimlerine son verdi. Mısır ile Hititler arasında Kadeş Savaşı sonucu imzalanan barış antlaşmasının metni her iki başkentte de bulundu. *Bkz.* Hititler, Karnak, Naharin.

Hava savaşları: Çeşitli metinler tanrıların hava savaşlarını anlatır; en eskisi Sümer *Zu Efsanesidir* ; burada Zu (ya da yakın zamanda keşfedilen parçalara göre An.Zu) adlı bir tanrı Enlil'in güvenine ihanet ederek "Tabletleri" çalmıştı. Nippur Uçuş Kontrol Merkezi'nin işleyişi için hayati önem taşıyan kaderlerin sahibi. Tabletler, tanrı Ninurta'nın Zu'yu mağlup ettiği bir hava savaşının sonunda ele geçirildi. *Horus ve Seth'in Yarışması* olarak bilinen bir Mısır metni, bu iki tanrı arasındaki uzun süreli çatışmanın ancak Horus'un Sina Yarımadası'nın üzerindeki göklerdeki savaşta Seth'i mağlup etmesinden sonra sona erdiğini savunur . Yunan tanrı efsanelerinde, Zeus ile canavar dev Typhon arasındaki şiddetli savaşlar, Zeus'un Kanatlı Arabası ile rakibinin büyüdü hava aracına bir yıldırım fırlatmasıyla doruğa ulaşır. "Bulutlarla taşınan savaş arabalarında" tanrılar arasındaki hava savaşının ayrıntılı açıklamaları Hindu Sanskritçe metinlerinde de mevcuttur: *Vedalar , Puranalar ve Mahabharata* .

Ba.u : Ninurta'nın karısı, lakaplı **Gula** ("Büyük/Büyük olan"); Lagaş sakinlerine ("kült merkezi") sağlanan tıbbi bakım sayesinde biliniyor. Ölümcül nükleer bulut Sina üzerinde meydana gelip Sümer'e ulaştığında Bau, sevgili Lagaş'ını terk edemedi. Sümer Ağıtları *metinleri* onun oyalandığını ve "fırtınanın onu sanki ölümlüymüş gibi yakaladığını" belirterek öldüğünü ima ediyor.

Be'er-Şeba (H "Yediler Kuyusu"): İncil'e göre Yahudi patrikler İbrahim, İshak ve İshak'ın karargahı olan Negev'de (İsrail'in kurak güney kısmı) bugün hala var olan bir şehir. Yakup.

Bel : *Ba'al'in* ("Rab") kısaltılmış biçimi - baş tanrı. Babil metinlerinde Marduk'tan bahsedilmektedir. Ba'al'a *bakın* .

Bela : Ölü Deniz yakınındaki şehir, kralının Sodom ve Gomora krallarıyla birlikte İbrahim zamanında Mezopotamya'dan gelen bir istilayı püskürten Kenanlı hükümdarlardan oluşan bir koalisyonda adı geçen şehir.

Belşatsar (*Bel-Şar-Uzur* , “Rab [Marduk] kralı korusun”): Babil'in son hükümdarı, kendi babası Kral Nabuna'id tarafından naip olarak atandı; *Daniel Kitabı'nda* okuduklarımıza göre , sarayında havada beliren bir el, Babil'in yakında Persler tarafından yıkılacağını (aslında MÖ 539'da olduğu gibi) kehanet eden üç kelime yazmıştı. *Bkz.* Daniel, Nabuna'id.

BEN-BEN: Eski Mısır şehri An/Annu'daki (daha sonra Heliopolis olarak anılacaktır) ana tapınağın *Kutsallar Kutsalı'nda korunan kutsal nesne*. Adı "piramit kuşu" anlamına gelebilir; hiyeroglif metinler onu konik bir şekil olarak tasvir ediyor ve ondan tanrı Ra'nın "Milyonlarca Yıl Gezegeni"nden Dünya'ya geldiği "Göksel Tekne"nin üst kısmı olarak bahsediyor.

Benyamin: Yakup ve Rahel'in iki oğlundan en küçüğü, Yusuf'un kardeşi. İbranice adı Ben-Yamin, İbrahim Kenan'a gittikten sonra bile patriklerin akrabalarının kaldığı Haran bölgesinde yaşayan ana kabilenin adını yansıtıyordu. *Anlıyorsun Harran_*, *Hurriler_*, Anaerkiller, Mitanniler, Patrikler.

Bel-Re'ushu'dan Yunanca , “Rab [*Bel* = Marduk] onun çobanıdır”): MÖ 2. yüzyılda Büyük İskender'in Seleukos haleflerinin bir derleme görevi verdiği Babilli rahip ve tarihçi. Anunnaki tanrılarında, onların Dünya'ya gelişlerinden ve Babil ile Asur'un düşüşüne kadar geçen olaylardan söz eden Sümer/Akad metinlerinin özeti. Yazdığı üç cilt kaybolmuş olmasına rağmen, diğer tarihçiler ve antik çağ bilim adamları tarafından alıntılanan veya kopyalanan bazı parçalar bulunmuştur. Dolayısıyla İncil'de anlatılan, insanın yaratılışı, Tufan (başkahramanı Yunanca Sistrum olarak anılır), Babil Kulesi olayını takip eden "dillerin karışıklığı" vb. gibi önemli olayların bu metinlerde yer aldığını biliyoruz. Mezopotamya'da evrensel olarak biliniyorlardı. Berossus'un yazılarının daha sonra çivi yazılı tabletlerin keşfiyle doğrulanan daha önemli bir yönü, Anunnakilerin

Dünya'ya vardıklarında zaman birimi olarak 3.600 yılın kullanılmasıydı; bu, ZS'ye bunun gezegenlerinin yörünge dönemi olduğuna dair ipucu veriyordu . Nibiru (“Anunnaki yılı”). Onun yazıları, Anunnakilerin Tufan'dan 432.000 yıl (120 sars) önce gelişini tarihlendiren ilk kaynaktı. Berossus'a göre dünya, Zodyak Çağları'na bağladığı periyodik felaketlere maruz kalıyor. *Bkz . Çağlar/Çağlar, Harran, Seleukoslar, Tarih/döngüsel.*

Beru : Zamanın on ikide birine eşit olan Sümer ölçü birimi (24 saatlik gündüz/gece süremizin 1/12'si, metinlerde "çift saat" olarak çevrilmiştir); mesafe (genel olarak “lig” olarak tercüme edilir); astronomide gök yayının on ikinci kısmı.

Beyt-El (H “[Tanrı] *El'in Evi/Meskeni* ”): İbrahim'in “Yahveh'ye bir sunak inşa ettiği” yerde bulunan, Kudüs yakınındaki İncil şehri. Ayrıca İlyas peygamberin Eriha'dan Ürdün Nehri'nin doğu kıyısına geçerek "rüzgar kasırgasıyla" cennete taşındığı yolculukta da bahsedilmektedir (*2 Krallar 2*).

*Beth- Lehem (H “ Ekmek Evi ”): *Eski Ahit'te* kocası patrik Yakup'la birlikte seyahat eden Rahel'in doğum sırasında öldüğü yer olarak bahsedilen antik şehir. Oraya gömüldü. Günümüz Beytüllahim'inin eteklerinde (Kudüs'ün on kilometre kuzeybatısında) bulunan mezarı, Yahudiler ve Müslümanlar için kutsal bir hac yeridir. İncil'de, İsrailoğullarının yerleşiminden sonra Yahudiye şehrinin, peygamber Samuel'in kral olarak atadığı, Beytlehemli çiftçilerden oluşan bir ailenin oğlu olan çoban Davud'la bağlantılı olduğunu okuyoruz. İsa'nın Davut soyundan geldiğini iddia eden Yeni Ahit, Beytüllahim'i İsa'nın doğum yeri olarak tanımlar (*Matta 2 , Luka 2*). Geleneğe göre İsa'nın doğduğu mağaranın üzerine inşa edilen İsa'nın Doğuşu Kilisesi, Hıristiyanların Beytüllahim'e yaptığı hac ziyaretlerinin odak noktasıdır.*

Beyt-Şemeş (H “[Tanrı] *Şamaş'ın Evi/Meskeni* ”): Tarihsel olarak güneyde bir Beyt-Şemeş vardı – Mısır'da Heliopolis (Annu/ On) ve kuzeyde Lübnan dağlarında bir tane. Daha sonra Ba'albek adıyla tanındı. Yahudiye'de bu isimde bir şehirden Mukaddes Kitabın *Hakimler Kitabı'nda* da bahsedilmektedir .

Terazi (İbranice *Mozna'yim*): Sümerlerin Ziba.anna (“Kader/Göksel Karar”) adını verdikleri burç takımıydı; bazılarının görüşüne göre gece ve gündüzün aynı süreye sahip olduğu Sonbahar Ekinoksu ile bağlantılıydı. Eski Mısır'da, tanrı Thoth'un kalbini çift terazide tartıp onu "değerli" bulmadığı sürece bir firavunun öbür dünyaya yolculuk yapamayacağına inanılırdı.

Kader Terazisi: Mısır *Ölümler Kitabı'nda* , tanrıların ölen kişinin (genellikle bir firavun) öbür dünyaya layık olup olmadığını belirlemek için kalbini tarttığı teraziydi. ZS bunu, Ziba.anna ("Göklerdeki Yaşam Kararı") adı verilen, Terazi burcunun temelini oluşturan Sümer kavramıyla karşılaştırdı.

Boğazköy: Türkiye'nin kuzey-orta kesiminde, antik başkent Hattuşa'nın kalıntılarının bulunduğu bir yerin adı.

Bolivya: Titicaca Gölü'nün güney kısmının yanı sıra Tiahuanacu ve Puma Punku arkeolojik alanlarının da bulunduğu Peru'dan 1825'te ayrılan And ülkesi.

Borsippa: Babil'in güneyindeki şehir, Marduk'un oğlu tanrı Nabu'nun "kült merkezi". Anunnakiler arasında Marduk'un üstünlük arzusundan kaynaklanan çatışmaların tırmanmasıyla, MÖ 2. binyılın sonunda Borsippa, karşı tarafın tanrılarının emriyle Elam birlikleri tarafından yok edildi.

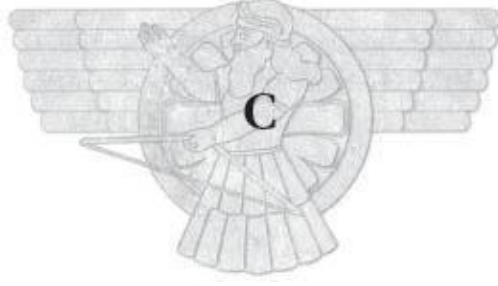
Dövülmüş Bilezik: *Bkz . Asteroit Kuşağı.*

Brezilya: Güney Amerika'nın en büyük ülkesi; kıtanın doğu yarısının ve Amazon Nehri havzasının çoğunu kaplar. Resmi dil Portekizce'dir (İspanyolca'nın konuşulduğu Güney Amerika'nın geri kalanından farklı olarak). Bu, Yeni Dünya'yı bölen İspanya ve Portekiz arasında yapılan bir anlaşmanın sonucudur: Portekiz tarafından talep edilen bir bölünme, çünkü görünüşe göre, Columbus'un keşiflerinden önce, Amerika'yı zaten doğru şekilde tasvir eden haritalara erişimi vardı. Brezilya'da, kayalar ve seramikler üzerindeki oymalara ilişkin çok sayıda arkeolojik keşif, Yakın Doğu halklarının Kolomb'dan bin yıl önce Brezilya kıyılarına ulaştığını gösteriyor.

Bronz (**Za.bar** , “parıldayan çift metal”): eritilip dökülebilen, çok dayanıklı aletler, mutfak eşyaları ve heykeller yaratan bir bakır ve kalay alaşımı. Antik çağda kullanılan diğer metaller (altın, gümüş, bakır ve demir) saf halde bulunurken, kalay, kasiterit adı verilen bir mineralden yüksek sıcaklıklarda elde edilir; dövülebilir ve yumuşak kalay, bronz oluşturmak için yalnızca bakırla belirli oranlarda karıştırılarak kullanılabilir. Bu teknolojik zorluklara rağmen, Yakın Doğu'da M.Ö. 3300 civarında başlayan “Tunç Çağı”, M.Ö. 1100 civarında yerini Demir Çağı'na bırakmıştır. Bilim adamları, Bolivya'daki Tiahuanacu yakınlarındaki Puma Punku bölgesinde bu alaşımın özel bir kullanımını keşfettiler: MÖ 4000 yıllarına dayanan yapılarda taş bloklar, özel olarak dövülmüş ve mükemmel şekillendirilmiş bir tür bronz kancayla bir arada tutuluyordu. Bu ve diğer kanıtlar, ZS'nin, Tiahuanacu'nun Tufan'dan hemen sonra Anunnakiler tarafından büyük bir metalurji merkezi olarak yaratıldığı sonucuna varmasına yol açtı. *Bkz. Metaller/Metalurji, Kalay, Tihuanacu.*

Buzur : Enki'nin Sümer dilinde hem "Sırları bilen/açan" hem de "bakır madenlerinden olan" anlamına gelebilen lakabı - ZS'ye göre bu, hikayedeki "Yılan"ın kimliğini anlamak için önemli bir ipucudur. Cennet Bahçesi, aynı zamanda İbranice Nahaş terimi Buzur ile aynı, farklı anlamlara sahiptir. *Bkz. Enki, Eden, Ningișzida, Yılan.*

Byblos: Bugünkü Lübnan'da, Akdeniz kıyısında yer alan Fenike şehri (İncil'de Gebal). Kalıntıları arasında keşfedilen eski bir madeni para, yakınlardaki kutsal Ba'albek bölgesini, büyük platformda fırlatma pozisyonunda konik bir füzeyle tasvir ediyor. Arkeologlar şehrin tapınağında ayakta duran yekpare taşlar buldular ve buranın ekinokslar ve gündönümleri için “Stonehenge benzeri” bir gözlemevi olduğu sonucuna vardılar.

Kabil: Adem ile Havva'nın ilk çocuğu. "Toprağın işçisi", "sürülerin çobanı" kardeşi Habil'i öldürdü. Tanrı onu ceza olarak Nod ülkesine ("Göç Ülkesi") sürgüne gönderdi; orada soyunun ve yerleşim yerinin başladığı yer oldu, ama aynı zamanda ona kendisini koruyacak belirgin bir işaret de verdi. ZS, çobanlar ve çiftçiler arasındaki rekabete dair Sümer anlatılarından alıntı yapıyor ve British Museum'da sergilenen bir tabletin, "Dünyayı acı içinde dolaşmaya mahkum" bir Ka.in'i tasvir ettiğini hatırlatıyor. Aynı zamanda "Kabil'in İşareti"nin genetik bir işaret olabileceğini de öne sürdü: örneğin, Yerli Amerikalılara özgü sakalların olmaması, böylece Kabil ve onun soyundan gelenlerin göçüyle Kuzey Amerika'daki ilk antik insan yerleşimini açıklıyordu. *Bkz* . Tarım, Evcilleştirme.

Calah (Chale): Bir Asur kralının aynı şehirdeki eski bir tapınağın yeniden inşasını anlattığı bir tabletin bulunmasına kadar sadece İncil'de (*Yaratılış 10*) adı geçen Asur şehri. *Arkeolojik keşifler, buranın MÖ 9. yüzyılda kraliyet Asur şehri Kalhu olduğunu tespit etti.*İncil, Calah'ı yiğit avcı Nemrut'un şehirlerinden biri olarak listeledi; Siteyi tanımlayan yerel adın Tel Nimrud ("Nemrut'un Höyüğü") olduğunu unutmayın.

Keldani: Yunan tarihçileri tarafından Babil'in astronomi ve matematik bilgisini belirtmek için tanıtılan isim; dolayısıyla "Keldani" = eski Babil = Sümer. Akademisyenler, İbrahim'in "Ur *Haşdim* " den geldiğine dair İncil'deki ifadeyi, aslında Sümer'deki Ur şehrine atıfta bulunarak "Keldanilerin Ur'u" olarak tercüme ederler.

Takvimler: Yıllık Dünya/Güneş döngüsüne ve aylık Ay/Dünya döngüsüne bağlı takvimler Sümer'de, daha kesin olarak Nippur'da (Sümer'in dini/astronomi merkezi)

ortaya çıkmıştır; burada "ay"ı belirten sözcük Ezen, "şenlik" idi. ": Aslında her ay, Anu'dan başlayarak on iki büyük tanrıdan birini kutlamaya adandı. Sonraki on iki aylık Babil takvimi (artık yılda 13. ay dahil) Sümer takvimine dayanıyordu ve bugün hala yürürlükte olan Yahudi takvimi bu takvimlerin devamı niteliğindedir; aslında aylarla aynı isimleri kullanıyor, artık yılları da aynı şekilde düzenliyor vs. İbrani/Yahudi takvimini Nippur Takvimi'nin kesintisiz devamı olarak tanımlayan ZS, Yahudi yıl sayımının (MS 2008'e eşit 5768) Nippur Takvimi'nin M.Ö. 3760'ta başladığını gösterdiğini vurguladı. Karmaşık ay-güneş takvimi, karmaşık bir astronomik hesaplama gerektirir. Bilginin yerini daha sonra Yunanlılar ve Romalılar basitleştirilmiş bir güneş takvimine bırakırken, Müslümanlar yalnızca ay takvimini benimsediler. Sayımı *Anno Domini'den* başlayan ve tam olarak İsa'nın varsayılan doğumundan itibaren başlayan "Hıristiyan dönemi" veya "ortak" güneş takvimi , (adını imparatora borçlu olan) "Jülyen Takvimi"nin devamıdır. Roma Julius Caesar), 1582'de Papa Gregory XIII tarafından yeniden düzenlendi. Orta Amerika'da takvimin tarihi, MS 1519'da Aztek kralının İspanyol komutan Hernan Cortés'e altın bir disk vermesiyle başlıyor; disk, diski çıkar çıkmaz eritti. İspanya'ya geldi. Neyse ki, şimdi Mexico City'de sergilenen bir taş kopya bulundu: Zamanın geçişi, eşit olmayan sayıda binlerce yıl süren "Güneşler" veya "Çağlar" temel alınarak not ediliyor (bkz. Çağlar/Çağlar). Orta Amerikalıların, terimin en yaygın anlamıyla üç takvimi vardı. Bunlardan biri, "Tzolkin", 260 günlük Kutsal Yılı tamamlamak için 20 günlük birimleri 13 kez döndürdü. "Haab" adı verilen bir diğeri, güneş yılını 20 günlük 18 birime böldü ve sonuna 5 "özel" gün ekleyerek 365 günlük bir güneş yılı oluşturdu; Haab Mısır takvimine benziyordu. En eski takvim olan "Uzun Sayım" Olmek kökenliydi. Zamanı, Birinci Günden bu yana geçen gün sayısına göre tutuyordu (şu anda MÖ 13 Ağustos 3113 olarak hesaplanıyor). ZS, bunun Aztekler tarafından Quetzalcoatl olarak yeniden adlandırılan Thoth'un Mısır'dan ayrıldıktan sonra Orta Amerika'ya geldiği tarih olduğunu öne sürdü. *Bkz.* Eras, Maya Takvimi, Nippur Takvimi, Olmek.

Uzun Sayım Takvimi: Olmekler tarafından tanıtılan ve Mayalar tarafından kullanılan, MÖ 3113'teki "Birinci Gün"den bu yana geçen günlerin sayısını sayarak tarihleri işaretleyen Orta Amerika takvimi (ikinci ZS, tanrı Thoth'un buraya geldiği tarih). Afrikalı

takipçilerinden oluşan bir grubun başında Orta Amerika.) Günler bir arada gruplandırılmış ve bir hiyeroglifle temsil edilmişti; Baktun (144.000 gün) adı verilen dönem MS 2012'yi ilgilendiren sözde "Maya Kehanetleri"nde geçmektedir. *Bkz.* Takvimler, Maya, Olmec, Quetzalcoatl.

Nippur Takvimi: Artık yılda 13. ayı ekleyerek ay aylarını güneş yılına göre periyodik olarak ayarlayan 12 aylık ay-güneş Sümer takvimi. Babilliler ve daha sonra eski Yakın Doğu'daki diğer halklar tarafından benimsenmiş ve Akad/Babil aylarının eski isimlerini ve sırasını koruyarak Yahudiler tarafından hala kullanılmaktadır. Yahudi takvimi Miladi Çağ (MS) 2009'u 5769 yılı olarak saydığından ZS, Nippur Takviminin MÖ 3760'ta, yani Sümer uygarlığının başlangıcından hemen sonra başladığı sonucuna vardı. Mezopotamya'da Yeni Yıl tam olarak Birinci Ayın İlk Günü olarak ilan edilen Bahar Ekinoksunun olduğu gün başlıyordu; Akkad dilinde Nisannu (İbranice Ninsan) olarak adlandırılan Sümerce adı Anu'nun onuruna Ezen ("Bayram") idi. Çıkış sırasında İsrailoğullarına Yeni Yıla Sonbahar Ekinoksunun olduğu gün başlamaları emredildi; fakat Kutsal Kitap o ayı, Tişri'yi (Akad dilinde Teshritu) açıkça "yedinci ay" olarak tanıdı.

Maya Takvimi: Hiyeroglif yazılarıyla o zamanın olaylarını anlatan Maya anıtları genellikle Olmekler tarafından benimsenen "Uzun Sayım" glifleriyle ifade edilen bir tarih taşıyordu. Glifler "Kin" (bir gün), "Uinal" (20 gün), "Tun" (360 gün), "Ka-tun" (20 X 360 gün = 7.200 gün), "Bak-tun" (20 20) anlamına geliyordu. x 360 = 144.000 gün). Her kategori, yanına yerleştirilen bir sayıyla (noktalar ve çizgilerle temsil edilen) çarpıldı; Birinci Günden bu yana geçen toplam gün sayısına ulaşmak için her şey bir araya getirildi (bilim adamları bunun MÖ 13 Ağustos 3113 olduğunu belirledi). Bu hesaba göre 13. Baktun'dayız; Bazıları ise 144.000 gün sayımı tamamlandığında "Maya Kehanetleri" olarak adlandırılan kehanetlerin gerçekleşeceğine inanıyor. Takvimlere *bakın* .

Kambyses: Pers tahtındaki Kyros'un oğlu ve halefi. Mısır'ı fethetti. Tarihçi Herodot'a göre Cambyses, Gençlik Çeşmesi'ni ararken Afrika'nın Nubia kentine ulaştı.

Kral Odası: Büyük Giza Piramidi'nin içinde, Büyük Galerî'nin tepesinde, ayrıntılı bir ön odanın arkasında yer alan çıplak bir oda. Pembe granitten yapılmış, kapaksız bir tabut, insanlara bunun firavunun lahdi olduğunu düşündürdü; odanın adı da buradan geliyor. Gerçekte, odanın (ve tabutun) bu işlevini doğrulayacak hiçbir şey bulunamadı. *Tanrıların Zamanında Atom Savaşları'nda ZS* , bu odanın "Piramit Savaşları" olarak adlandırdığı dönemde Marduk'un hapsedildiği yer olarak hizmet ettiğini ileri süren Sümer metinlerinden alıntı yapar.

Kraliçe Odası: Büyük Gize Piramidi'nin içinde, sözde "Kral Odası"nın tam altında bulunan bir odanın adı. Uzun ve dar bir yatay koridordan geçerek ulaşılabilir. Bazı mimari özellikler sunmaktadır: tonozlu bir tavan, doğu duvarında sepet tonozlu bir kemerle donatılmış bir niş, kuzey ve güney duvarlarında küçük dörtgen açıklıklar, içinden küçük kanallar (yanlışlıkla "havalandırma kanalları" olarak adlandırılır) bir köşe oluşturur ve ardından piramidin dışında bir çıkış bularak yukarıya doğru ilerleyin. Keşfedildiğinde tamamen boş olan oda, piramidin tam dikey orta hattında yer almaktadır. *Son Kehanet'te ZS* , Niş'in arkasında bir tünelin ve gizli bir odanın varlığını ortaya çıkardı ve yatay koridor ve "havalandırma kanalları" ile ilgili son araştırmaları inceledi; bunların hiçbiri "Kraliçe Odası"nın gerçek işlevini ortaya çıkarmadı. Büyük Piramit'i *görün* .

Campbell Odası: Büyük Giza Piramidi'ndeki "Kral Odası"nın üzerindeki üst hava kilidi, kaşif Howard Vyse tarafından o zamanlar Kahire'deki İngiliz Konsolosu olan Albay Campbell'ın onuruna verilmiştir (1837). (Ayrıca Giza'da onun onuruna bir "Campbell Mezarı" vardır; ancak bu onun cenazesi değildir.)

Davison Odası: Büyük Giza Piramidi'ndeki "Kral Odası"nın üzerinde bulunan "hava kilitlerinden" ilki; Adını 1765 yılında keşfeden Nathaniel Davison'a borçludur.

Nelson Odası: Büyük Giza Piramidi'ndeki sözde "Kral Odası"nın üzerinde yer alan ve bazen "hava kilidi" olarak da adlandırılan üçüncü bölme. Howard Vyse tarafından 25 Nisan 1837'de barutla yukarı doğru bir yol patlatıldıktan sonra keşfedildi. Bu bölmeye

İngiliz deniz kahramanının adını verdi. ZS, Vyse'ın *Sina Gemileri ve Son Kehanet'teki bazı iddialarını sorguladı* . Büyük Giza Piramidi'ni *görün* .

Wellington Odası: Büyük Giza Piramidi'ndeki "Kral Odası"nın üzerindeki ikinci "hava kilidine" verilen ad. Büyük Piramit'i *görün* .

Kenan/Kenanlılar: İncil'de geçen Cena'an, günümüz İsrail, Ürdün, Lübnan ve güneybatı Suriye devletlerini kapsayan bir ülke. Arkeologlar büyük bir Kenan yerleşimi olan Ras Şamra'yı gün ışığına çıkarana kadar, bu insanlar hakkında İncil'in sağladığı bilgiler ve Mısır, Asur ve Fenike yazıtlarındaki özet referanslar dışında çok az şey biliniyordu. Suriye'nin Akdeniz kıyısındaki bu bölgede bulunan kil tabletlerden oluşan bir hazine, buranın Ugarit olduğunu tanımlıyor ve Kenan dili, kültürü ve dini hakkında kesin ve güvenilir bilgiler sağlıyordu; bunların Akad dillerinin uyarlamaları olduğu kanıtlanıyordu. Ancak Kutsal Kitap Kenan'ın, toprakları Asya'da değil Afrika'da olan Ham'ın (Nuh'un ikinci oğlu) soyundan geldiğini belirtiyor. Bu nedenle o, Sam'e (Nuh'un ilk oğlu) ait olan toprakların gaspçısı olarak görülüyordu. Aslında Tanrı, Kenan ülkesini Sam'in ve onun soyunun soyuna vaat etmişti: "Gördüğün tüm ülkeyi [Kenan'ı] sana ve senin soyuna sonsuza kadar vereceğim" (*Yaratılış* 13, 15).

Yengeç: Dub adı verilen bir burç takımyıldızının adı (Sümer dilinde "maşa", "maşa" anlamına gelir ve bir yengecin pençeleri olarak tasvir edilir).

Oğlak burcu: Suhur.mash adı verilen bir burç takımyıldızının adı (Sümer dilinde "keçi balığı" anlamına gelir ve bu şekilde tasvir edilir).

Caracol (Maya dilinde "yılan"): astronomik gözlemevi, iç sarmal merdiveni nedeniyle bu adı almıştır. Chichen Itza'yı *görün* .

Karkamış: Yukarı Fırat bölgesinde Hititler tarafından Küçük Asya'ya müstahkem bir giriş olarak inşa edilen şehir. MÖ 605'te Firavun Necho liderliğindeki Mısır ordusu, Babilli Nebuchadnezzar tarafından kesin olarak yenilgiye uğratıldı; hem savaş hem de yenilgi peygamber Yeremya tarafından önceden bildirilmişti (*Yeremya* 46).

Hava savaşlarının anlatıldığı metinlerde bulduğumuz bu savaş arabalarına ilişkin referanslara ve açıklamalara ek olarak (bkz. Hava savaşları), Yakın Doğu'nun eski metinlerinde tek koltuklu savaş arabalarını tanımlamak için geniş bir terminoloji vardır. uçan araçlar: göksel” (Sümer dilinde Mar.gid.da, Akad dilinde Tiyaritu), “Gök Odası” (Sümer dilinde Mu), “Gökyüzü Kayığı”, “Kara ilahi kuş” (Im.du.gud). Bu tek kişilik araçlar ile farklı tanrıların uzay gemileri veya roketleri (Gir) arasında açık bir ayrım vardır: Mezopotamya'da Ninurta, Marduk ve İnanna/İştâr, Mısır'da Ra ve Thoth, Kenan'da Baal ve Anat, Hindu tanrısı Indra. ve onun “Vimana”sı. Baş kahramanı Atra-Hasis olan Tufan hikâyesinin Asur versiyonunda rukub terimi kullanılır. ilani (“İlahi Arabalar”), tanrıların su çığından kaçmak için cennete yükseldiği gemideki araçları tanımlamak için kullanılır. Kutsal Kitap, İlyas peygamberin göğe yükselişinin öyküsünde, genellikle "Kasırga" olarak tercüme edilen bir kelimeyi kullanırken, Hezekiel peygamberin görünümünde Merkava (kelimenin tam anlamıyla "savaş arabası") terimini kullanır. Bkz. Uzay Roketleri, Shem.

Kartaca (*Keret- Hadaşash , “Yeni Şehir ”*): M.Ö. 9. yüzyılda denizci bir halk olan Fenikeliler tarafından Batı Akdeniz'in Afrika kıyısında (şu anda Tunus'ta) Atlantik yollarının durak noktası olarak kurulan koloni. Batı. Kartacalılar, deniz yollarının kontrolü için MÖ 3. ve 2. yüzyıllarda Roma'ya karşı Pön Savaşları yaptılar; Kartaca, Roma'ya saldırı düzenleyen Hannibal'in şehriydi. Fenikelilere *bakın* .

Kasiterit: Kalayın çıkarıldığı (doğada nadiren saf bulunan), bir fırın veya fırında yüksek sıcaklıklarda eritilen metalik mineral. Kalay, bronz (bakır ve kalay alaşımı) üretmek için gerekliydi; bazı bilim adamları, kasiterit arayışının Britanya Adaları'ndaki bazı eski yerleşimleri açıklayabileceğine inanıyor. ZS ayrıca Amerika'yı da ekledi.

3. ve 2. binyıllarda metalurjide başarılı olan insanlar . Bronz işçiliğinde uzman oldukları için, kalay bakımından zengin bir metal olan "kasiterit" adının da kendi isimlerinden, yani Yunanca Cassiteros'tan türemiş olması muhtemeldir . Kassiti'ye *bakın* .

Bulutların Şövalyesi: Kenan metinlerinde tanrı Ba'al'ın ve İbranice İncil'de Yahweh'nin takma adı. *Bkz.* Hava Tankları.

Sedir/Sedir ormanı: İncil'de adı geçen, güzelliği, sağlamlığı ve olağanüstü yüksekliği nedeniyle tanrıların bir hediyesi sayılan görkemli ağaçlar (46 metreye ulaşabilirler); ahşabı yalnızca tapınaklarda ve kutsanmış kraliyet saraylarında kullanmak için kesildiler. *Gılgamış Destanı'nda* anlatıldığı gibi , yalnızca tanrıların saklandığı, vahşi robot canavarlar tarafından korunan Lübnan dağlarındaki belirli ormanlarda yetişiyorlardı; ZS'ye göre "Sedir Ormanı"nda tanrıların "İniş Yeri", gizli bir yer vardı: Ba'albek platformu ve taş fırlatma kulesi. Sedir ağaçları hâlâ Lübnan'da yetişiyor ve Lübnan'ın ulusal amblemi.

Görev Kontrol Merkezi: Tufan öncesi çağlarda Nippur, Enlil'in "Dünya'ya bir ağı attığı", gökleri incelediği ve Anunnaki araçlarının geliş gidişlerini takip ettiği komuta merkeziydi. Sümer terimi Dur.an.ki ("Gök-Yer bağı") idi. En iç kısmında erişimin sınırlı olduğu Dir.ga ("Taç benzeri karanlık oda") bulunuyordu: Aslında orada vızıldayan ve ışık yayan ekipmanlar vardı; aynı zamanda hayati Ben ve yörüngesel "Kader Tabletleri" de vardı. ZS'ye göre, Tufan sonrası zamanlarda Görev Kontrol Merkezi, daha sonra Tapınağın inşa edildiği Kudüs'te bulunuyordu. *Bkz.* Dur.an.ki, Kudüs, Moriah Dağı, Nippur, Kudüs Tapınağı, Zu.

Avebury Circle: İngiltere'de, Stonehenge'e çok da uzak olmayan dairesel taş anıt.

Chacmool: Orta Amerika yarı tanrısı. Heykelleri onu her zaman sırt üstü yatarken tasvir eder.

Chavin de Huantar: Kuzey Peru dağlarında, İnkalardan önce gelen bir kültürün MÖ 1500 yılında yeşerdiği yer. Arkeologlar karmaşık toprak işleri, taş bloklardan inşa edilmiş büyük binalar, mermer zeminli teraslar, yer seviyesinin altındaki kareler, anıtsal merdivenler ve yerel tanrıları tasvir eden karmaşık oymalar ve süslemelere sahip monolitler keşfettiler. Her ne kadar bazı araştırmacılar "Chavin Kültürü"nü "And uygarlıklarının matrisi" olarak görse de, "Chavin"ın kimliğinin ve tüm bu yapıların

işlevinin gizemi hala çözülmemiş durumda. Daha da ilgi çekici olanı, Afrikalı, Sami ve Hint-Avrupalı özelliklere sahip insanları tasvir eden heykelciklerin keşfiydi. ZS, bazı eserlerin tanıdık bir Yakın Doğu temasını tasvir ettiğine dikkat çekti: Gılgamış'ın iki aslanla dövüşmesi, bu da "Eski Dünya"daki insanların bin yıl önce "Yeni Dünya"ya geldiğini gösteriyor.

Chefren (CHEF-RA; aynı zamanda Khefra, Chefra, Chefren olarak da yazılır): Mısır bilimcilerin Büyük Gize Piramidi'nin yanındaki "İkinci Piramit" in inşasını kendisine attığı Dördüncü Hanedan'ın (MÖ 2650-2480) firavunu. Sfenks. ZS'ye göre bu teoriyle çelişen bulgular var. Piramitleri *görün* .

Cheops: Khufu'ya *bakın* .

Kerubi (H *Kheruvim*): İncil'de, Adem ile Havva'nın kovulmasından sonra "Hayat Ağacının yolunu korumak için Cennet Bahçesi'nin doğusuna [...] yerleştirilen bir melek sınıfı" (Yaratılış 3 , 24) . *Exodus'un* 37. bölümüne göre , birbirine bakan iki kanatlı, som altından melek, Ahit Sandığı'nın üzerinde yükseliyordu. Mezopotamya ve Mısır tanımlarıyla bir karşılaştırma için *bkz.* Melekler, Kanatlı Varlıklar, Kartal Adamlar.

Chichén Itzá: Meksika'nın Yucatan yarımadasındaki önemli Maya bölgesi; adını borçlu olduğu Maya Itza kabilesi tarafından MS 200 yılında kurulduğuna inanılıyor ("Itza Kuyusunun Ağızı"); MS 1000 yılında batı-orta Meksika'dan göç eden Toltekler ona bugünkü yapısını ve özelliklerini vermişti. Çok geniş bir tören alanı üzerine inşa edilmiştir ve en ünlü binaları "El Castillo" (görmekli ve görkemli basamaklı piramit), "Caracol" (astronomik bir gözlemevi), 138 metre uzunluğunda bir top sahası, süslü duvarlarla çevrili, ve bakirelerin ve değerli eşyaların tanrılara kurban olarak atıldığı kutsal "Cenote" (kuyunun büyük ağızı). Büyük bir tapınak, kanatlı, sakallı "göksel tanrıların" oymalarıyla süslenmiş taş sütunlardan oluşuyor ; bunların arasında, sakalı ona "Sam Amca" lakabını kazandıran bir insan kahramanın tanımı da var.

Chilam Balam: "Balam'ın Kehanetleri/Kehanetleri", resimler açısından zengin bir Maya kutsal kitabının başlığı. *Bkz.* Balam/Balaam.

Chimu: Kùltürleri İnkà kùltüründen önce gelen ve onun yerini alan kuzey Peru kabilesi. Moche Nehri'nin Pasifik Okyanusu'na aktığı yerde bulunan başkentleri Chan-Chan, kutsal bölgeler, basamaklı piramitler ve yerleşim alanlarıyla dolu, yaklaşık 21 ^{km²}lik bir metropoldü .

Yaşam Besini: Sümer metinleri Anunnakilerin beslenmesinden "Hayat Besini" ve "Hayat Suyu" olarak bahseder; Nibiru'da mevcuttu ve ikametleri sırasında uzun ömürlülüğünü korumak için Dünya'ya getirildi. Dünyevi Adapa Nibiru'yu ziyarete götürüldüğünde Enki onun "Hayat Yiyeceği"ni yemediğinden veya "Hayat Suyu"nu içmediğinden emin oldu, aksi takdirde tanrılarla aynı uzun ömürlülüğü elde edecekti. *Bkz. İksir, Yaşam Bitkisi.*

Elli: Enlil'in hiyerarşik rütbesini belirten sayı (Anu'nun altmışını takip ediyordu). Dünyadaki veraset mücadelesinde Enlil, meşru varisi Ninurta'ya Elli Rütbesini de verdi. Kendisine adanan yeni tapınağa E.Ninnu ("Ellilerin Evi/tapınağı ") adını verdi . Marduk Dünyanın üstünlüğünü üstlendiğinde, bu, kendisine "Elli isim" atfedilen ve daha sonra Yaratılış Destanı'nın (kökeni *Sümer*) Babil versiyonuna eklenen "Elli büyük tanrı"nın bir Toplantısı sırasında resmileştirildi. altı tableten oluşur. Listenin sonuncusu olan ellinci isim **Nibiru'ydu** ve Marduk'u hem Dünya'daki yüce tanrı, hem de göklerdeki yüce gezegen yapıyordu. *Tanrıların Günü'nde ZS* , Mısır'dan Çıkış sırasındaki "Jübileler" ("50 yıllık dönem") öyküsünün girişinin nedenlerini ve önemini açıklıyor. *Bkz. Jübileler Kitabı, Marduk, İlahi Rütbeler.*

Elli iki: Thoth'un büyüü veya gizli numarası. *Bkz. Takvimler, Quetzalcoatl, Thoth.*

Kıbrıs: Bugünkü Suriye, Lübnan ve Türkiye kıyılarının yakınında bulunan Akdeniz adası. Antik çağlarda bakırın kaynağı. Yunan efsanelerine göre tanrıça Afrodite, Kıbrıs'tan Yunanistan'a geldi.

Cyrus (**Kurash** ; İncil'de *Koresh*): İncil'de geçen Yeremya kehanetini yerine getirerek MÖ 538'de Babil'i ele geçiren ünlü Pers Ahameniş kralı (M.Ö. 559-530). Hakimiyeti eski Sümer ve Akkad topraklarına kadar uzanıyordu. , Babil ve Asur, Mari ve Mitanni, Hitit

krallığı ve Küçük Asya'daki Yunan yerleşimleri hakkında. Doğuya doğru Elam, Media ve ötesine kadar uzanıyordu. İlk icraatlarından biri, sürgündeki Yahudilerin Yahudiye'ye dönmelerine ve Babilliler tarafından yıkılan Kudüs Tapınağı'nı yeniden inşa etmelerine izin veren bir fermanı. Fermanı taşıyan kil silindir şu anda British Museum'da sergileniyor.

Tanrıların şehri: Sümer metinlerine göre Anunnakiler, insanı yaratmadan önce bile E.Din'de bir dizi yerleşim yeri kurmuşlardı. Tufan sırasında yıkılan şehirler, tamamen aynı yerlerde, ancak insan şehirleri olarak yeniden inşa edildi. ZS, orijinal şehirlerin İniş Koridoru görevi gören bir modele göre inşa edildiğini gösterdi. *Bkz.* Anunnaki, Eden, Uruk, Eridu, Mezopotamya, Sümer.

Davut Şehri: MÖ 1000 civarında Kral Davut, Yahudi başkentini El Halil'den Kudüs'e taşıyarak, Moriah Dağı'nın güneyindeki burundaki Jebusit kalesini bir kraliyet şehrine dönüştürdü; oğlu Süleyman ve diğer Yahudi kralları saraylarını burada inşa ettiler. Bu nedenle arkeologlar, İncil'deki açıklamaları takip ederek Tapınak Dağı'nın güneyindeki bölgeyi "Davut Şehri" olarak adlandırdılar.

Nil uygarlığı: Eski Mısır ve Nubia'yı gösteren ifade. Adlarını, gözden kaçırdıkları nehirlerden alan diğer iki uygarlıktan farklılaştırmaya hizmet eder: Yakın Doğu'daki Dicle-Fırat (Mezopotamya) uygarlığı (Sümer metinlerinin "İlk bölgesi") ve İndus uygarlığının uygarlığı. nehir ("Üçüncü bölge" – Sümer).

3. binyılda Hint Yarımadası'nda İndus Nehri boyunca gelişen ve MÖ 2. binyılın ortalarına kadar varlığını sürdüren önemli bir uygarlık. İki büyük kent merkezi olan Harappa ve Mohenjo-Daro'nun arkeolojik kalıntıları, M.Ö. aniden ortaya çıkan ve aynı şekilde aniden ortadan kaybolan hiyerarşik bir tarım toplumunun. ZS, Anunnakilerin MÖ 2800 civarında İnanna'nın himayesi altında insanlığa bahsettiği bölgenin uygarlığın "Üçüncü Bölgesi" olduğuna inanıyor. Gün ışığına çıkan birkaç buluntu, boynuzlarla süslenmiş başlıklara sahip tanrıları tasvir ediyor ve çıplak ve mücevherlerle süslü bir tanrıçaya duyulan saygıyı gösteriyor; ancak hiçbir yazılı metin bulunmadığından Sümer

ile bir bağlantı olduğu ancak o uygarlığın metinlerinde bulunanlara dayanarak varsayılabilir. Aratta, Harappa, İnanna'yı *görün* .

Miken uygarlığı: M.Ö. 1500'den sonra antik Yunanistan anakarasında ortaya çıkan uygarlık. Önceki Minos uygarlığıyla birlikte klasik Yunan uygarlığının temelini oluşturmuştur.

Minos uygarlığı: Akdeniz'deki Girit adasında yaklaşık MÖ 2700'den MÖ 1500'e kadar gelişen uygarlık, adını efsanevi Kral Minos'un (Minotaur'u bir labirentte kilitleyen) onuruna almıştır. Daha önceki Yakın Doğu uygarlığı ile daha sonraki klasik Yunan uygarlığı arasında kültürel bir köprüyü temsil ediyordu. *Bkz.* Girit, Miken Uygarlığı.

Amerika kıtasındaki ilk insan yerleşimlerinden biri olan New Mexico, ABD'deki arkeolojik alan . Bazı arkeologlar tarafından M.Ö. 9500 yılına tarihlenen bu yapı, Kuzey Amerika'da ilk insan yerleşimlerinin nasıl ve ne zaman ortaya çıktığına dair tartışmanın merkezinde yer alıyor.

Knossos: Efsanevi Minotaur'un (yarı insan, yarı boğa) bir labirentte tutulduğu Girit adasındaki antik Minos krallığının başkenti.

18. yüzyılın Babil kralı Hammurabi Kanunları insanların en kolay hatırladığı kanun olsa da, gerçekte kanunların “kanuni kanun” oluşturmak için dayatılması uygulaması çok eskilere dayanmaktadır. (şu ana kadar keşfedilen) en eskisi Hammurabi'ninkinden altı yüzyıl daha yaşlıydı ve Kral Urukagina'dan çıkmıştı. Hammurabi ve diğer Babillilerin fermanları esas itibariyle suçların ve cezalarının bir listesi iken Sümerlerin fermanları fakirleri, gündelikçileri ve dulları koruyan sosyal adalet kanunlarıydı. Musa'nın Sina Dağı'nda aldığı On Emir (MÖ 15. yüzyıl), ahlaki, dini ve sosyal davranış kurallarını sentez ve açıklıkla listeleyen tek bir kanun kanunudur.

Kodeksler: Yerli Mezo-Amerikan halklarının tasvirlerini içeren el yazmaları; çoğu, onları bir tür sapkınlık olarak gören gayretli İspanyol rahipler tarafından yok edildi; ancak

bazıları yıkıcı öfkeden kaçarak Kolomb öncesi halklar, kültürleri, tarihleri, efsaneleri ve gelenekleri hakkında tek ve çok değerli bilgi kaynağı olduklarını kanıtladılar. dinler.

Halley Kuyruklu Yıldızı: Güneş çevresinde kısa bir yörüngeye sahip olan ve Dünya'dan her 76/77 yılda bir görülebilen kuyruklu yıldız. Adını, 17. yüzyılın sonunda yörünge periyodunu belirleyen ve sonraki geçişini doğru bir şekilde tahmin eden İngiliz gökbilimci Edward Halley'e borçludur. Gökbilimciler ve tarihçiler, kuyruklu yıldızın, gökteki ve dünyadaki olayların habercisi olarak kabul edildiği eski zamanlarda zaten bilindiğini (ve gözlemlendiğini) tespit ettiler. 1986'daki en son geçişi sırasında kapsamlı bir şekilde incelendi. ZS, Halley kuyruklu yıldızını ve onun eğik yörüngesini "mini Nibiru" ile karşılaştırdı. Ona göre, uzun yörüngesinin Uranüs civarında ekliptikten geçmesi önemlidir. *Bkz. Hasmonlular, Kuyrukluyıldızlar, Nibiru, Uranüs.*

Kuyruklu yıldızlar: Güneş'in etrafında, farklı yörünge dönemlerine sahip, farklı uzun yörüngelerde dönen ve Güneş'e yaklaştıkça gazdan oluşan parlak bir kuyruk salan küçük gök cisimleri. Gökbilimciler kuyruklu yıldızların bizim bilmediğimiz bir gök çarpışmasının sonucu olduğuna inanıyorlar, ancak birçok kuyruklu yıldızın neden geriye dönük yörüngelere sahip olduğunu açıklayamıyorlar: Güneş Sistemimizde alışılmış olduğu gibi saat yönünün tersine değil saat yönünde dönüyorlar. ZS, bu geri giden yörüngenin istilacı gezegen Nibiru/Marduk ile aynı olduğunun altını çizdi; ve bu anormalliği açıklamak için *Enuma eliş'te* yer alan bir cümleyi önerdi ; buna göre, "Göksel Savaş"tan sonra Tiamat'ın küçük uydularından oluşan "ordu" "dağıtıldı, yok edildi [...] yardımcıları ve onun yanında yürüdüler [...] geri çekildiler ve ona sırtlarını döndüler." Hem Eski hem de Yeni Dünya'da kuyruklu yıldızların ortaya çıkışı ilahi bir işaret olarak kabul edildi. Halley Kuyruklu Yıldızı Bala'am'ı *görün* .

Dillerin karışıklığı: İncil'e göre (*Yaratılış* 11), Babil Kulesi bölümünden önce, "tüm dünyanın bir dili ve bir kelimesi vardı"; İnsanların cüretkarlığına öfkelenen Tanrı, kimliği belirsiz "meslektaşlarına" dönerek şöyle dedi: "Bu nedenle aşağı inelim ve onların dilini karıştıralım, böylece artık birbirlerinin dilini anlamasınlar." Bu bölümün ardından Berossus dillerin çeşitlendiğini bildirdi; Hikayeyi tekrarlayan birçok Yunan tarihçisi bunu ondan

almış olabilir. ZS ayrıca Akkad/Sümer metinlerinde, Enlil'in insanlığa olan öfkesi nedeniyle dillerin kasıtlı olarak çeşitlendirildiğini anlatan referanslara da değiniyor. Babil Kulesi'ni *görün* .

Tanrılar Konseyi: Sümer metinlerinin belirttiğine göre, en önemli kararlar Anu ya da Enlil'in tek taraflı kararnameleriyle alınmıyordu, "kaderi belirleyen büyük Anunnakiler oturup fikir alışverişinde bulunduktan" sonra alınıyordu. Bu konseylerde tanrıları ilgilendiren konuların yanı sıra insanlığı ilgilendiren önemli kararlar da tartışılıyor ve karara bağlanıyordu. Anunnaki liderleri (Enki, Ninharsag ve diğerleri dahil) toplanmış tanrılara hitap ediyor ve zaman zaman bir karara varmadan önce sert tartışmalara giriyorlardı. Mısır papirüsü "Chester Beatty" de Horus ile Seth arasındaki çatışmaya Tanrılar Konseyi'nin karar verdiğini anlatır.

Copan: Bugünkü Guatemala'da mükemmel bir Maya bölgesi. Arkeolojik kanıtlar, buranın, kardinaller toplantılarında bir araya gelen bilgelerin takvim sorunlarıyla uğraştığı bir astronomi akademisinin merkezi olduğunu gösteriyor.

Boynuzlu Başlık: Sümerler ve onlardan sonra gelenler, tanrıları boynuzlarla donatılmış miğfer benzeri başlıklarla tasvir etmişlerdir.

Kuran ("Okunan/okunan"): Başmelek Cebrail'in onu peygamber Muhammed'e vahyettiğine inanan Müslümanların kutsal kitabı.

Coricancha ("altın muhafaza"): Peru'daki İnka başkenti Cuzco'daki ana tapınak, tanrı Viracocha'ya adanmıştır. Duvarları tamamen altınla kaplıydı; İspanyolların yağmalamaktan çekinmediği altın (çıplak duvarlarda hâlâ altın levhaların ve çivilerin izleri var). *Kutsalların Kutsalı'nın mükemmel şekilli taşlardan inşa edilen yarım daire şeklindeki bölümü* , güneş ışınlarının altın sunağa çarparak, şafak vakti saf altından devasa bir disk aydınlatırken bir parıltı yaratacak şekilde inşa edildi. Kış gündönümü günü - tapınağın yönünün İnkalardan binlerce yıl önce belirlendiğini gösteren arkeoastronomik ipucu. *Bkz. Ayar Kardeşler, Viracocha.*

İniş Koridoru: ZS'ye göre Anunnakiler, Ararat'ın zirvesini oluşturan ikiz zirvelere sabitlenmiş üçgen bir İniş Koridoru oluşturan doğal ve yapay referans modellerine - hem tufan öncesi hem de tufan sonrası - uzay limanlarını yerleştirdiler. Ortada, diğer simge yapılardan eşit uzaklıkta Görev Kontrol Merkezi vardı: Tufandan önce Nippur, Tufandan sonra Kudüs. ZS, diyagramlarında Gize'deki iki büyük piramidin tufan sonrası yer işaretlerinin ve iniş sisteminin bir parçası olduğunu gösterdi. Kudüs'ü *görün* . Nippur, Uzay İstasyonu.

Top oyunları için avlular: Orta Amerika'daki ve özellikle sert reçine topla oynanan Tlachtli oyunu için avluların bulunduğu Maya topraklarındaki kutsal yerler. Dikdörtgen planlı bu avluların uzun kenarlarında (Chichén Itzá'da olduğu gibi 166 metreye ulaşabilen) seyirci tribünü görevi gören yapılar bulunuyordu. Bu kenarların her birinin ortasında, yerden 10,6 metre yükseklikte, duvardan taştan bir halka çıkıntı yapıyordu; oyuncular ellerini kullanmadan topu çemberin içinden geçirmek zorunda kaldılar. Her biri yedi oyuncudan oluşan iki takım vardı; kaybeden takımın liderinin başı kesildi.

Takımyıldızlar: Yıldızları "takımyıldızlar" halinde gruplandırma uygulaması ve onlara atfedilen isimler, bin yıl öncesine, Sümer zamanlarına kadar uzanır; bu, Eudoxus ve Hipparchus gibi eski Yunan gökbilimcileri tarafından da kabul edilen bir gerçektir. Sümerler (Babililer ve onlardan sonraki diğerleri) gökleri üç "Yol"a ayırdılar: kuzey kesim "Enlil'in Yolu", orta kesim "Anu'nun Yolu" ve güney kesim "Ea Yolu" idi. /Enki"; Çok sayıda kil tablet, her "Yol"da bulunan takımyıldızları listeledi. Anu'nun merkezi Yolu , MÖ 4. binyılda Sümer uygarlığının başladığı Boğa burcundan (Gu.Anna, Göklerin Boğası) başlayarak Zodyak'ın on iki takımyıldızını içeriyordu. zodyak (Sümer Tufan anlatısı bu felaketin izini M.Ö. 10.900'de başlayan Ur.Gula [Aslan] Çağı'na kadar sürer), takımyıldız kavramının insan uygarlıklarından önce ortaya çıktığı açıktır. ZS'ye göre, yıldızları gruplandıran ve bir birimin (Zodyak Çağı) matematiksel uzunluğunun 2.160 Dünya yılı olduğu ve 6:10 oranını sağlayan "Göksel Takvim" olarak zodyak'ı icat edenler Anunnakilerdi. Nibiru'nun yörünge periyodu 3.600 Dünya yılına eşittir. *Bkz* . Göksel Saat, Zodyak.

Zaphon Tepesi: Kenan anlatılarında Ba'all'in meskenine ve İncil'de (Yeşaya 14) Lübnan dağlarındaki İniş Yeri'ne verilen ad; burada Zaphon terimi hem "Kuzeydeki yer" anlamına gelebilir " ve "sırların yeri". ZS'ye göre burası *Gilgamiş Destanı'nda* ve diğer Sümer metinlerinde adı geçen ve günümüzde Ba'albek olarak adlandırılan "İniş Yeri"dir. *Bkz.* Adad, Tanrıların Zanaatkarı, Ba'al, Zaphon.

Girit: Akdeniz'deki büyük ada. Çeşitli "mitolojik" olayların mekanı ve Minotaur'un (yarı insan yarı boğa) hapsedildiği efsanevi labirente ev sahipliği yapan bu ada, M.Ö. 1800 ile M.Ö. 1450 yılları arasında Minos uygarlığının (Yunan uygarlığından önceki) geliştiği adadır. KRT ve kralından söz eden metinler, adaya verilen Yunanca "Kreta" ismiyle ilişkilendirilebilir. İncil'de Caphtor ismiyle geçmektedir.

ana tanrılarının kalkanında tasvir edilen haç sembolünü keşfettiklerinde şaşırıldılar . Bu, İsa'nın çarmıha gerilmesinden bu yana haçın Hıristiyanlığın amblemi olarak görülmesine rağmen, aslında eski uygarlıklarda tekrarlanan kutsal bir sembol olduğu gerçeğini gösteren örneklerden sadece biriydi. ZS'ye göre, Sümerler döneminden bu yana "Haç İşareti" ufukta görüldüğünde "Tanrıların Gezegeni" Nibiru'nun simgesiydi; Nibiru'nun M.Ö. __ __ __ Aten.

Cronus: Yunan mitolojisinde on iki Titan'ın (ilk göksel çift olan Gaea/Dünya ve Uranüs/Gökyüzü'nün çocukları) en genç erkeği. Hakimiyet arayışı içinde kendi babasını hadım etti ve diğer tüm Titanları hapse atıp sürgüne gönderdi. Kız kardeşi Rhea ile evlendi; altı çocukları (Zeus dahil üç kız ve üç erkek) on iki Olimpos tanrısının parçasıydı. Cronus ise yetişkinliğe ulaşır ulaşmaz Zeus tarafından tahttan indirildi.

Cubit: İncil'deki Amah'ta 24 "parmağa" veya Mısır kraliyetinde 28 "parmağa" eşdeğer olduğu varsayılan eski uzunluk ölçü birimi (525 milimetre = 20,63 inç). Sir Isaac Newton, Giza piramitleri ve İncil'in Sandığı'nın yapımında kullanılan bir "kutsal arşın"ın 25,2 inç'e (64 santimetre) eşdeğer olduğunu hesapladı.

Cush (veya *Kush*): *Genesis'e* göre , Hamitik (Afrika) kabile uluslarının tufan sonrası soyundan gelen, Mizra'im (Mısır) ile akraba ve yakın olan; antik Nubia ve Etiyopya.

Cuzco: Peru'daki İnkâ başkenti. Yerel efsanelere göre, bir Tufan sonrasında büyük tanrı Viracocha, erkek ve kız kardeşlerden oluşan dört çiftle bu toprakları yeniden doldurmaya başladı. Daha sonra kardeşlerden birine, And uygarlığının gelecekteki merkezini kuracak yeri bulması için altın bir asayı emanet etti: Cuzco; bu yüzden çoğu İnkâ öncesi döneme kadar uzanan bu şehrin tapınakları ve sarayları altınla kaplanmış ve tika basa doldurulmuştu. MS 1021'den MS 1532'ye kadar Cuzco'da on dört İnkâ hükümdarı hüküm sürdü. İspanyollar MS 1533'te oraya vardıklarında burası, on iki burç takımyıldızına karşılık gelen on iki mahalleye bölünmüş büyük bir metropoldü. Bu mahallelerden dört kraliyet yolu İnkâ imparatorluğunun dört köşesine çıkıyordu. İspanyol bir tarihçinin "asil ve büyük şehir" olarak tanımladığı kentte meydanlar, köprüler, binalar, saraylar ve duvarları değerli metallere kaplı "altın muhafaza" Coricancha vardı. İspanyollar şehri yağmaladıktan sonra binaları böldüler ve büyük bir kısmını sökerek Dominik kiliseleri ve manastırları inşa ettiler. Bugün Cuzco'yu ziyaret eden turistler, mükemmel bir şekilde yerleştirilmiş taş bloklarla inşa edilmiş İnkâ öncesi yapıların kalıntılarını hala orada burada görebilirler.

Dagan : Mari'deki önemli erkek tanrı. Saygıdeğer yaşı nedeniyle kralın artık kendisine danışmadığından şikayet etti.

Dagon : Filistlilerin ana tanrısı. Bu isim, deniz tanrısı "Balık burcundaki" anlamına gelebilir.

Dahshur: Mısır'da, Giza'nın güneyinde, Eğik Piramit ve Kızıl Piramit'in bulunduğu, firavun Sneferu'ya atfedilen yer.

Şam: Önemli ticaret yollarının kesiştiği noktada yer alan, günümüzde Suriye'nin başkenti olan antik şehir. İlk kez İncil'de (*Yaratılış* 14), İbrahim'in yeğenini ele geçiren Doğu krallarını takip ettiği hikayede bahsedilir; şehir Davut ve Süleyman'ın krallığının sınırları içindeydi. Daha sonra Aram'ın başkenti olarak önem kazandı, ancak M.Ö. 732'de Asurluların eline geçtikten sonra gerileme yaşadı. *Bkz.* Aram, Aramiler.

Dam.ki.na ("Dünya'ya Gelen Kadın"): Ea'nın karısı, ilk oğlu Marduk'un annesi, Ea'yı Nibiru'dan Dünya'ya kadar takip ederek oğullarını da yanında getiren. Ea'ya En.ki ("Yeryüzünün Efendisi") unvanı verildiğinde, adı Nin.Ki ("Yeryüzünün Hanımı") olarak değiştirildi.

Dan : Yakup'un on iki oğlundan biri. Kenan'ın en kuzey kısmı, adını ondan alan İsrailoğulları kabilesine tahsis edilmişti.

Danel ("El Tarafından Yargılandı"): Meşru bir mirasçıya sahip olamayan bir kabile şefini anlatan Kenan efsanesinin ana kahramanı. Son ana kadar eşiyile birlikte çocuk

sahibi olmak için dua etmeye devam etti. Onun ricasına yanıt olarak, aslında El ve Ba'al tanrıları olan iki "adam" evinde belirdi ve karısından meşru bir mirasçı almasına izin verdi.

Daniel (H "Tanrı Tarafından Yargılanır"): İncil'deki aynı isimli kitap, onun, Kudüs'ün Nebukadnessar tarafından ele geçirilmesinden sonra Yahudiye'den Babil'e sürgün edilen soyluların oğullarından biri olduğunu belirtir. Belşatsar'ın kraliyet sarayında hizmet etmek üzere atanan bu adam, kraliyet sarayının duvarına havada beliren bir el tarafından yazılmış bir rüya yorumcusu ve kehanet olarak öne çıktı. Daha sonra Daniel'in kendisi de kargaşayı ve krallıkların yükselişini ve çöküşünü öngören rüyalar ve görümler görmeye başladı; Melekleri, canavarları ve diğer sembolizmi de içeren görümlerin, *Yeni Ahit'in Vahiy Kitabı'nda* anlatılan benzer görümler için model oluşturduğuna inanılıyor . Melekler ona rüyalarının ve görümlerinin Ahir Zaman ile ilgili olduğunu açıkladılar ama Daniel bunun ne zaman gerçekleşeceğini sormaya devam etti; Aldığı çeşitli esrarengiz cevaplar her zaman araştırma ve hipotezlerin konusu olmuştur; bunların arasında, yakın zamanlarda Sir Isaac Newton tarafından keşfedilen hesaplamaları da hatırlıyoruz. ZS, *Tanrıların Günü'nde* keşiflerini anlatıyor. Bkz . Babil, Belşatsar, Çağlar, Zodyak Çağları, Günlerin Sonu, Peygamberler.

Darius : İncil'de adı geçen Pers Ahameniş kralı (MÖ 522-486) (*Haggai* , *Zekeriya* , *Daniel*). Pers imparatorluğunu batıda Güneydoğu Avrupa'da Trakya'ya ve güneyde Afrika'da Mısır'a kadar genişletti. Üzerine çivi yazısıyla adının ve unvanının kazındığı silindirik kraliyet mührü, kanatlı bir diskin üzerinde göklerde süzülen bir tanrıyı tasvir ediyordu.

Davut: Yaptıkları ve kötülükleri İncil'de ayrıntılı olarak anlatılan ünlü Yahudi kralı. Beytullahimli Jesse'nin oğlu, genç bir çoban olarak öne çıkıp Filistli Golyat'ı sapanla öldürmesiyle ünlendi. İsrail'in ilk kralı Saul'un yerine geçti. *Samuel'in Birinci Kitabının* 16. bölümünde, Tanrı'nın Ruhu'nun Davut'un üzerine inmesinin onu nasıl "Rab'bin meshettiği" yaptığını okuyoruz. Yalnızca onun soyundan gelenler (oğlu Süleyman'dan başlayarak) Kudüs tahtının meşru mirasçıları olacaktı. Mezmur 89'a göre Davut,

Tanrı'nın Kutsal Yağı ile meshedildi ve bu, Tanrı ile "Davut Evi" arasında özel ve sonsuz bir bağ yarattı. Bir savaşçı ve ulusların kurucusu olarak komşu düşmanlarına karşı savaştı ve yaklaşık M.Ö. 1000 yılında Kudüs'ü ulusun başkenti olarak kurdu. Yahveh'ye tam bağlılığı ifade eden birçok mezmur Davut'a atfedilir. Yahudi peygamberler Davut'un Kudüs'teki tahtının yeniden kurulmasını mesihsel ilahi vaatlerin gerçekleşmesi olarak görüyorlardı; Yeni *Ahit*, İsa'nın öyküsüne onun Davut soyundan geldiğini listeleterek başlıyor. ZS'ye göre, Davut'un (çoban) seçimi, kutsanarak kral olarak atanması ve Hebron'un egemenliğin ilk merkezi olarak seçilmesi, Anunnakiler tarafından "gökten indirilen" krallığa sembolik bağlantılardı. *Bkz.* Anunnaki, Arba, Kral/Egemenlik, Kudüs Tapınağı.

DED (ayrıca DJED, ZED): Basamaklı bir sütunu tasvir eden bir Mısır hiyeroglifi. "Sonsuz Yaşam" anlamına gelir.

Olimpos Tanrıları: Yunan geleneğine göre Olimpos Dağı'nda yaşayan on iki tanrıdan oluşan grup. Zeus hepsinin sorumlusuydu.

Delphi: Atina'nın batısındaki bir burunda bulunan, tapınaklarla dolu kutsal bölge. Antik Yunan'ın en ünlü kehanet yeri: Apollon tapınağının *Kutsallar Kutsalı'nda*, bir yeraltı odasında gizlenmiş bir kehanet rahibesi, *trans halindeyken*, kendisine soran krallara ve kahramanlara *esrarengiz cevaplar veriyordu*. akıbetleriyle ilgili sorular. Delphi'nin bu muğlak kehaneti Büyük İskender'i fetihlere girişmeye teşvik etti. Alanın topoğrafyası ve düzeninin yanı sıra en kutsal ve önemli nesnesinin Omphalos olduğu gerçeği, ZS'ye buranın bir kıtadan seyahat etmeyi seven cesur tanrı Apollon için bir nevi üs olduğu hipotezini akla getirdi. diğerine.

Dendera: Yukarı Mısır'da, tanrıça Hathor'a adanmış bir tapınağın tavanını gökyüzünü gösteren bir burç haritasının süslediği yer.

Kader (**Nam**): Daha modern dillerde ve dolayısıyla Sümer metinlerinin modern çevirilerinde "Kader" ve "Kader" eşanlamlı olarak ele alınırken ZS, Sümerlerin bu ikisi arasında net bir ayrım yaptığını belirtti: Kader Bir kez belirlenen ve artık

değiştirilemeyen Kader (Nam.tar) ve Kader tarafından bağılı olmasına rağmen özgür irade, doğru davranış, dua vb. ile değiştirilebilen Kader (Nam.tar). Önceden belirlenmiş Kader, insanlara, krallara, uluslara ve bizzat tanrılara, hatta Dünya'ya ve ("kaderleri" her birine atanan yörüngeydi) diğer gezegenlere özeldi. Ancak insanın ölümlülüğü onun kaderi olsa da, bu kaçınılmazlığın içinde Kader de vardı: Doğruluk, tanrıların emirlerine uymak daha uzun, daha zengin ve daha sağlıklı bir yaşamı garanti edebilirdi. Sümerler böylece özgür irade, özgür seçim ve ahlak kavramlarını insanın yaşamına ve davranışına soktular.

Tesniye (H *Devarim* , "Atasözleri"): İncil'in Musa'nın Beş Kitabı olarak adlandırılan kitabın beşinci kitabı, açılış ayetinde şöyle yazıyor: "Bunlar Musa'nın Ürdün Nehri'nin ötesinde, çölde tüm İsrail'e söylediği sözlerdir." Kitap Mısır'dan Çıkış olaylarını gözden geçiriyor ve İsrailoğullarının uyması gereken emirleri tekrarlıyor.

Çıkış 20, 2-17'de bildirildiği ve Tesniye 5, 6-18'de onaylandığı üzere, Sina Dağı'nda şart koşulan, Tanrı ile İsrail halkı arasındaki Sözleşmenin on dini ve ahlaki ilkesine atıfta bulunur . ("Seni Mısır diyarından, kölelik diyarından çıkararak Tanrının RAB benim; benden başka tanrının olmayacak. Kendine bir put ya da herhangi bir şeyin görüntüsünü yapmayacaksın." yukarıda gökte olan, aşağıda yerde olan ve yerin altında sularda olan. Onlara eğilmeyecek ve onlara kulluk etmeyeceksin. [...] Rab'bin adını ağzına almayacaksın. boşuna. [...] Şabat gününü kutsal tutmak için hatırlayın [...] babanıza ve annenize saygı gösterin [...] Öldürmeyin. Zina etmeyin. Çalmayın. Katlanmayın. Komşunuza karşı yalancı şahitlik yapın. Komşunuzun evine göz dikmeyin. Komşunuzun karısına, kölesine [...] veya komşunuza ait olan hiçbir şeye göz dikmeyin.)) İlk üç emir, tek tanrı merkezli bir dinin ilkelerini onaylar. Yahveh'nin figürü üzerine; dördüncüsü yedinci gün olan Şabat'ın kutsanmasını tavsiye eder; beşincisi ebeveynlere saygı gösterilmesini tavsiye eder; diğer beşi sosyal ve ahlaki davranışlarla ilgili gerçek zorunluluklardır. Tektanrıcılığın kurulması ve putların yasaklanması açısından Emirler, heykelleriyle temsil edilen birçok tanrıya tapınmayı içeren, hakim çoktanrıcılık ortamında benzersizdi; Ahlaki ve sosyal talimatları bakımından Emirler, (Babil'deki Hammurabi'ninkiler gibi) suçların ve cezalarının listelenmesiyle sınırlı olan diğer

ulusların hukuk kanunlarından farklıydı. Musa, Sina Dağı'nda aldığı iki taş tabletin üzerine Emirleri (İbranice'de kelimenin tam anlamıyla "Atasözleri") yazdı: Ahit Sandığı'nda korunan yegâne nesnelere.

Dil.gan : Jüpiter gezegenine verilen Sümer adı.

Dilmun: *bkz.* Tilmun .

Tufan: İncil'e göre Dünya'yı sular altında bırakan ve Nuh ve gemisi olmasaydı insan ırkını yok edecek olan büyük tufan. Her ne kadar tüm kültürlerin gelenekleri yıkıcı bir tufanı hatırlatsa da, İncil'de anlatılanlar uzun süre sadece bir efsane olarak kabul edildi. Ancak bilim adamları, daha eski Mezopotamya metinlerinde (*Gilgamiş Destanı* ve *Atra-Hasis Destanı*) benzer bir hikaye bulunduğunda fikirlerini değiştirmek zorunda kaldılar . Sümer ve Akad metinleri tanrıların rolleri, kimlikleri ve motivasyonları hakkında ayrıntılı bilgi veriyordu; ZS'ye göre ayrıca coğrafi ayrıntıları, hükümdarların adlarını (Nuh'un kimliği: Sümerce Ziusudra, Akad dilinde Utnapiştim dahil) ve bir tür denizaltı olan Geminin tanımlarını da eklediler. Bu metinler, ZS'nin olayı yaklaşık 13.000 yıl öncesine tarihlendirmesine olanak sağladı; bu, Tufan'ı, tarihi bilim tarafından da doğrulanan son Buzul Çağı'nın sonuna bağlayan bir sonuçtur. ZS'ye göre Tufan, Antarktika'daki devasa buz örtüsünün denize kaymasının neden olduğu devasa bir tsunamiden başka bir şey değildi. Bu, Anunnakilerin Afrika'nın ucundaki bir bilimsel istasyondan gözlem altında tuttuğu, yavaş yavaş oluşan bir felaketti; Nibiru'nun yakın ve erken geçiş noktasından su çığını tetikleyeceğini anladıklarında Enlil, insanlığı karanlıkta bırakmak ve yok olmasını istedi; Ancak Enki, Nuh'u kurtararak kardeşinin isteklerine karşı geldi. *Bkz.* Ea/Enki, Nibiru, Nuh, Yörünge, İnsan/insanlık, Ziusudra.

Evrensel Tufan: *bkz.* Tufan.

Din.gir : Sümer çivi yazısında "belirleyici" olarak kullanılan iki heceli kelime, yani kendisinden sonra gelen ismin doğasını tanımlayan bir terim. "Din.gir" her zaman bir tanrının adından önce geldiğinden, örneğin "din.gir Enlil", "din.gir Enki", çevirmenler onu her zaman "tanrı" olarak tercüme etmişlerdir: "tanrı Enlil", "tanrı Enki" , vesaire. Eski

Akad-Sümer sözlükleri bu terimi Akad dilinde Ilu olarak tercüme etti (Kenan ve Yahudi dilinde "tanrı" olarak çevrilen El terimi buradan gelir) ve piktogramı bir yıldız benzetererek basitleştirdiler. Ancak ZS, Din.gir çivi yazısı işaretinin basit yıldızdan ilk iki parçalı piktograma kadar olan evrimini takip ederek, işaretin aslında iki aşamalı bir roketi tasvir ettiğini gösterdi. Sümer dilinde Din "Adil", Gir ise "Roket" anlamına geliyordu; dolayısıyla yanlış bir şekilde "tanrı" olarak çevrilen terim aslında "uzay gemilerinin dürüstü" anlamına geliyordu. Tanrıyı/ilahiliği *görün* .

Fırtına Tanrısı: Yazıtta ana Hitit tanrısı Teşup'un adı geçtiğinde Hitit çevirmenleri tarafından sıklıkla kullanılan terim. *Bkz.* Adad, Teşup.

Şahin Tanrı: Mısır tanrısı Horus'un sıfatı ve hieroglifi, genellikle şahin başıyla tasvir edilir.

Tanrı/tanrılar: Tüm eski halkların efsaneleri ve belgeleri, insanlar tarafından saygı duyulan ve hayranlık duyulan üstün antropomorfik varlıklardan bahseder. Farklı dillerde adlandırıldıkları isimler genellikle küçük "d" harfiyle "tanrılar" olarak çevrilir, ancak eski sıfatlar aslında tanımlayıcıydı: Sümer dilinde Din.gir "Uzay gemilerinin dürüstü" anlamına geliyordu; Neteru, Mısır dilinde "Koruyucular" anlamına geliyordu; Akkad dilinde Ilu (İncil'de adı geçen tekil El ve çoğul Elohim'in türetildiği), "Yüceler" anlamına geliyordu; Yunan Theos'u (Romalı Deus'un türetildiği) "İlahi" anlamına geliyordu. Bilim adamlarının mit olarak ele aldığı tanrıların efsaneleri, kökenlerini göklere atfetmiş, yeryüzünde doğanlara kadar onların birkaç neslini anlatmış, aralarındaki mücadeleleri, savaşları ve savaşları detaylandırmış ve bunları insanlığın yaratılışına atfetmiştir. İlk Çift: Adem ile Havva'nın İncil'deki anlatımı bir istisna değildir. ZS, bu "mitleri" anılar ve gerçekte meydana gelen bir dizi olay perspektifinden analiz ederek, benzerliklerin dünya çapında bu tanrıların gerçekte aynı Sümer grubu olmasından kaynaklandığı hipotezini öne sürdü. Anunnaki ("Gökten Yere inenler"): Hitit Teşub'u Akad Adad'ıydı ve (ZS'ye göre) And Dağları'ndaki Viracocha'ydı; Orta Amerika Quetzalcoatlı (ZS'ye göre) Mısırlı Thoth'du (ve Sümer Ningishzidda'ydı); Yunan Cronus, Sümer Anu'nun muadili iken, Olimpik Zeus ve Poseidon, Mezopotamya'daki Ea ve Enlil'in ve Kenanlı Ba'al'ın

muadilleriydi. ve Yam'ın yanı sıra efsanevi Hindu tanrıları Vishnu, Indra ve Vritra. Zeus'un Typhon'a karşı ya da Horus'un Seth'e karşı hava savaşları, Ninurta'nın Zu'ya karşı savaşlarına benzerdi, vb. Göklerde dolaşabilen ve olağanüstü silahlara sahip olan bu yaratıklar, önemli bir fark dışında insanlara çok benziyorlardı: ölümsüz gibi görünüyorlardı. Ancak gerçekte Sümer, Akad, Kenan, Mısır, Aztek vb. dahil tüm anlatılar aynıdır. aynı zamanda tanrıların ölümünden de söz ediyorlardı (Sümer efsanelerinde Zu ve Dumuzi'nin, Mısır efsanelerinde Osiris'in, Kenan efsanelerinde Ba'al'in ve Aztek efsanelerinde Coyolxauhqui'ninki gibi). ZS'ye göre "ölümsüzlük" bu nedenle sadece olağanüstü bir uzun ömürlülüktü; çünkü Anunnakiler (ve onların yaşam döngüleri) için Nibiru'da bir yıl (yani Güneş etrafında bir yörünge) 3.600 Dünya yılına eşdeğerti. Küçük bir "d" ile gösterilen bu tanrıların varlığı, yalnızca tek ve evrensel bir Tanrı (büyük "D" ile) inancıyla çelişmekle kalmaz, aynı zamanda (Anunnakilerin kendileri tarafından savunulan) tek ve evrensel Tanrı inancını da doğrular. kozmik "Her şeyin Yaratıcısı" - İncil'de "El Elohim" olarak adlandırılan aynı Yahveh - Mezmur 82'de Elohim tanrılarına şunu söyleyen "tanrıların Tanrısı": "Siz tanrısınız, hepiniz Yüceler Yücesi'nin oğullarısınız." Ama sen de herkes gibi öleceksin, tüm güçlüler gibi düşeceksin." Bkz. An (Anu), Anunnaki, Enki, Enlil, Marduk, Yahweh.

Dir.ga ("Karanlık", "Taç benzeri"): Enlil'in Nippur'daki "Gök-Yer bağının" iç odası, burada "yıldız sembolleriyle göksel bir zirve" kuruluydu.

Kanatlı disk (aynı zamanda "Kanatlı Küre"): Antik Yakın Doğu ve Mısır'da yinelenen sembol; ZS'ye göre, Nibiru gezegeninin amblemiydi.

Göksel disk (ayrıca "Kanatlı disk"): iki açık kanatlı bir diskten oluşan göksel sembol; Mısır ve Nubia'dan Kenan, Babil, Asur, Hatti Ülkesi ve İran'a kadar dini ve kraliyet anıtlarında, heykelerde ve silindir mühürlerde vb. sıklıkla bulunmuştur . ZS'ye göre Nibiru gezegeninin sembolüdür.

Güneş Diski: Eski Yakın Doğu benzerleri gibi Güneş'i değil Nibiru'yu temsil eden Kanatlı Disk'in Mısır amblemi için yanlış bir isim.

İlahi Kara Kuş (**Im.du.gud**): tanrı Ninurta'nın gökyüzünde dolaştığı hava aracı. Yaklaşık 83 metre kanat açıklığına sahip olup iki adet çift kavisli kanatla tasvir edilmiştir. Lagaş'ın (Ninurta'nın "kült merkezi") kutsal bölgesinde, yapay bir platform üzerine inşa edilmiş özel bir muhafaza içinde barındırılıyordu.

DNA: Her canlı hücrede bulunan ve yaşam formunun bakteri mi, çiçek mi, balık mı, kuş mu olacağını belirleyen "genleri" oluşturan, dört nükleik asitten (ACGT baş harfleriyle bilinir) oluşan molekül zincirleri bir hayvan ya da bir insan. Genetiğin sırlarını anlamanın anahtarı, genetik zincirlerin çift sarmal oluşturduğunun keşfiydi. *Kozmosun Şifresi'nde* ZS , antik çağlarda bu çift sarmalın iç içe geçmiş Yılanlar olarak tasvir edildiğine dikkat çekti; Ptah'ın Mısır hiyeroglif piktografı (Enki, genetik mühendisliği yoluyla insanlığın yaratıcısı ve aynı zamanda Adem ile Havva anlatısındaki "Yılan") İncil'de). Bugün hala tıbbın sembolü olan iç içe geçmiş Yılanlar aynı zamanda Enki'nin oğlunu ve asistanı Nin.gish.zid.da'yı ("Hayat Ağacının Efendisi/Zanaatkarı") temsil ediyordu. İnsan genomu 22 çift "kromozom"dan (artı cinsiyeti belirleyen bir çift) oluşur; DNA'nın dört "harfi"nden üçü birleşerek 22 farklı amino asit "üçlüsüne" dönüşür ve kelimelerin fiillerden türetilmesi gibi proteinlere hayat verir. ZS'ye göre İbranice dilinin aynı zamanda "fiil kökleri" görevi gören "üçlüler" oluşturmak için 22 harf kullanması ve böylece DNA'nın işleyişini taklit etmesi önemlidir.

On İki: Yedi sayısıyla birlikte ama belki daha da kalıcı bir anlamla On İki sayısını buluyoruz; yılda on iki ay, on iki burç evi, günde on iki çift saat, Sümer ve Akkad'ın on iki büyük tanrısı, on iki "Olimpos tanrısı"ndan oluşan bir panteon, Yakup'un on iki oğlu, İsrail'in on iki kabilesi, İsa'nın on iki havarisi vb. . ZS, bu sayının önemini, Güneş Sistemi'nin on iki üyesi olduğu yönündeki Sümer iddialarından kaynaklandığını ileri sürmüştür: Güneş, Ay ve on gezegen; bunların onda biri Nibiru'dur. (Daha doğrusu ZS'nin ilk kitabı olan 12. Gezegen'in başlığı Güneş Sistemi'nin 12. üyesi olan Gezegen, Güneş olmalıydı . .)

Evcilleştirme: Yabani bitkileri (arpa, buğday) veya yabani hayvanları (koyun, keçi) insan ihtiyaçlarına uyarlama ve bunları kontrollü koşullar altında yetiştirme veya

yetiştirme (tarlalarda tarımsal ürünler veya sürü veya sürüler halinde yetiştirme gibi) süreci. . Kaba bir tahminle bu süreç MÖ 10000-9000 yıllarında Yakın Doğu'da, günümüz Lübnan/Suriye'sinde ortaya çıkmıştır. Bilim adamları ve sosyologlar, insanlığın avcı-toplayıcılıktan çiftçi ve çiftlik sahibine nasıl geçiş yaptığına dair spekülasyonlar yaparken, Sümer metinleri bu değişimi, MÖ 11000 civarında Tufan'ın Dünya'da neden olduğu yıkımın ardından tanrıların açık iradesine bağlıyor. Lahar'ın ("yün yaratıklar" = koyun) ve Anşan'ın ("tahıllar") Hikayesi gibi metinler, her ikisinin de Tufan'dan hemen sonra Enlil ve Enki tarafından yapılan bir "Yaratılış Odası"ndan, bir "Yaratılış Evi"nden geldiğini belirtir. "Aromatik Sedir Dağları"ndaki "saf tümsek" (ZS'ye göre Anunnakilerin Lübnan'daki Ba'albek'teki İniş Alanı). Daha sonra tanrılar Nam.lu.gallu'ya ("Uygar İnsanlık") "toprağı işlemeyi" ve "koyun gütmeyi" öğrettiler - esasen bu şekilde tanrıların kendileri de bir avantaja sahip olacaklardı: bol yiyecek. Diğer Sümer metinleri Enlil ve oğlu Ninurta'nın tarımı öğrettiklerini belirtir; Enki'ye göre sığır yetiştiriciliği.

Gılgamış Destanı'nda Siduri olarak anılır , hükümdara Tilmun'a ("Füzeler Ülkesi") giderken "Ölüm Suları Denizi"ne ulaştığında yardım ve tavsiye veren hancıydı. . ZS, bu yeri, Ölü Deniz kıyılarına yakın, Eriha'nın dış mahalleleri olarak tanımladı ve daha sonra İncil'de anlatılan, Eriha'daki İsraili casuslara sığınan "hancı" Rahab'ın hikayesiyle benzerliklerin altını çizdi.

Duat: Mısır hiyerogliflerinde firavunların ahiret yolculuğunda ilk varış noktası olan "Yıldızlara çıkacak ev" anlamına gelir. Piramit *Metinleri* ve *Ölümler Kitabı*, burayı "Cennetin Kapıları"nın açılacağı ve kralın "Cennete yükselecek bir Nesne" ile cennete götürüleceği noktaya giden yer altı odaları ve geçitleri olan bir yer olarak tanımladı. "Milyonlarca Yıl Gezegenindeki" tanrılara katılmak için. Bu metinlerdeki seyahat ayrıntılarını kesin coğrafi ve topografik göstergeler olarak değerlendiren ZS, Duat'ın Sina Yarımadası'nın merkezi düzlüğünde, yani Anunnaki Uzay Üssü'nün tufan sonrası bölgesi üzerinde yer aldığı sonucuna vardı.

Du.mu.zi ("Hayat Olan Oğul"): Enki'nin altı oğlunun en küçüğü, İnanna/İştara'a (Enlil'in torunu) söz verdi. Ağabeyi Marduk bu evliliğe karşı çıktı ve Dumuzi'nin ölümüne bizzat

sebepler oldu. Pek çok Sümer metni, iki tanrı arasındaki bu trajik aşk hikayesini ve İnanna'nın çaresizce, sevdiği kişinin cesedini arayıp onu hayata döndürmeye nasıl çalıştığını anlatır. Diğer önemli Mısır metinlerini inceleyen ZS, Dumuzi'nin cesedinin dirilişe kadar korunmasını umarak mumyalama uygulamasını başlatanın İnanna olduğunu varsaydı. Onuncu Mezopotamya ayı (Akkadca ve İbranice Tammuz) Dumuzi'nin onuruna adlandırılmıştır; Tanrı, İncil dönemlerinde bile o ayda anılırdı.

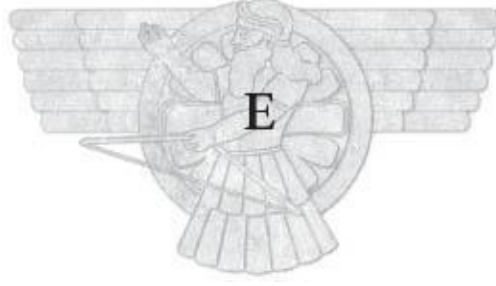
Kaya Kubbesi: Kudüs'teki Tapınak Dağı'nda, kutsal "Temel Kayası"nı korumak için inşa edilmiş sekizgen bir yapı: Ahit Sandığı'nın dayandığı Süleyman Tapınağı'nın Kutsalları'nda *çıkıntı yapan büyük ve sıradışı bir kaya* (ve geleneğe göre İbrahim'in oğlu İshak'ı kurban etmeye hazır olduğu yer). Yapı, MS 7. yüzyılda Kudüs'ün ele geçirilmesinden sonra Müslümanlar tarafından, Muhammed'in gökleri ziyaret etmesinin bu kutsal kayadan olduğuna inanılarak inşa edildi. Yapının altın kubbesi, bir Bizans kilisesinin üzerinde yükseldiği Ba'albek, Lübnan'dan Halife Abdülmelik tarafından getirildi. Ahit Sandığı'nı *görün* .

dur.an.ki ("Gök-Yer bağı"): Enlil'in Nippur'daki tufan öncesi Görev Kontrol Merkezindeki en içteki gizli oda veya *Kutsalların Kutsalı* ; Anunnakilerin uzay operasyonları, "Kader Tabletleri" sayesinde kodlanmış aletlerle kontrol ediliyordu. gök haritaları, gezegen yörüngeleri ve uzayla ilgili diğer veriler. ZS, Kudüs'ün Tufan'dan sonra bu işlevi yerine getirdiğini öne sürdü. Nippur aynı zamanda Dünyanın Göbeği olarak kabul edildiğinden Dur.an.ki, Dünya'daki Anunnakiler ile ana gezegenleri Nibiru arasındaki sanal göbek bağına benzetilebilir. Nippur, Omphalos'u *görün* .

Dvir : *Çıkış Kitabı'na* göre Tanrı, Ahit Sandığı'nın üzerine yerleştirilen altın Kerubilerin uzatılmış kanatları arasındaki boşluktan Musa ile konuştu. Tapınak Kudüs'te inşa edildikten sonra Ahit Sandığı , yalnızca baş rahibin girebileceği *Kutsallar Kutsalına* yerleştirildi . Dvir'e yaklaşmak için katı bir şekilde belirlenmiş ritüeli takip etmesi ve "Ahit Sandığı'nın üzerindeki örtünün arkasından [Rab'bin] onunla konuşan sesini dinlemesi" gerekiyordu. King James Versiyonunun "kehanet" olarak tercüme ettiği terim artık genellikle "tapınak", "iç tapınak" olarak çevriliyor; ancak ZS, İbranice Dvir'in kelimenin

tam anlamıyla "Konuşan" anlamına geldiğini, yani sesli iletişim aracı olduğuna dikkat çekti!

Dzibilchaltun: Yucatan yarımadasının kıyısında, Meksika Körfezi'ne bakan, kalıntıları (meydanlar, piramitler ve tapınaklar) en az 52 kilometrekarelik muazzam bir alanı kaplayan Maya bölgesi. Arkeolojik buluntular yerel efsaneleri destekliyor; buna göre burası, "Can" ("Yılan" anlamına geliyor) önderliğindeki halkın gemiyle geldiği Maya ve Maya öncesi uygarlıkların ortaya çıktığı yer. Sitenin ana cazibesi, adını burada bulunan ve bir daire şeklinde düzenlenmiş yedi heykelciğin onuruna verilen, astronomik olarak hizalanmış Yedi Bebek Tapınağı'dır. *Öteki Geçmiş Yolculuklar'da ZS* , bu heykelciklerin (şu anda sitenin küçük müzesinde sergileniyor) bir tür sırt çantası takan astronotlara benzediğine dikkat çekti.

Ea ("evi su olan"): Basra Körfezi'nin sularına inen, Dünya'ya gelen elli kişilik ilk Anunnaki grubunun liderinin adı. Bilimsel bilgisi nedeniyle seçilen görevi Körfez sularından altın çıkarmaktı; Akan su ile tasvir edilen o, Kova burcunun prototipiydi. Nibiru'nun hükümdarı Anu'nun ilk oğluydu ama Yasal Varis değildi çünkü Anu'nun cariyelerinden biriyle birleşmesinden doğmuştu; veraset ayrıcalığı, annesi Anu'nun yalnızca resmi karısı değil aynı zamanda üvey kız kardeşi olan üvey kardeşi Enlil'e aitti. Dünya üzerindeki çatışmaların çoğu tam olarak iki üvey kardeş arasındaki rekabetten kaynaklanıyordu; Barış yapmak için Anu, Ea'ya En.ki ("Yeryüzünün Efendisi") unvanını verdi, ancak onun rütbe numarası 40'tı, dolayısıyla Enlil'in 50. rütbe numarasından daha düşüktü. İlk planlar başarısızlıkla sonuçlanınca, güneydoğu Afrika'daki madencilik operasyonlarının sorumluluğu kendisine verildi. Orada genetik olarak Anunnakilere benzeyen hominidlerin varlığını keşfetti ve bu da onu en önemli başarısını gerçekleştirmeye yöneltti: Adem'i yaratmak için gerekli olan genetik manipülasyon. İnsanlığın yaratıcısı olarak, sadık takipçisine ünlü Ark'ı inşa etme talimatını vererek, insanlığın Tufan'da yok olmasına izin verme planını suya düşürdü. Sümer'deki "kült merkezi" Eridu'ydu. Altı oğlu arasında paylaştığı toprakları Afrika'ydı. Mısırlılar ona PTAH ("Geliştirici") adını verdiler. Metinlerde bir playboy olarak tanımlanan adamın, karasal kadınlar da dahil olmak üzere çok sayıda zina ilişkisi vardı. Kısmen hasar görmüş tabletlerde bulunan otobiyografisi, ZS tarafından *Tanrı Enki'nin Kayıp Kitabı'nı* yazmak için kullanıldı .

E.Anna ("Anu'nun Evi/Meskeni"): Uruk'taki ana zigurat tapınağı.

E.babbar ("Parlayan Ev"): kült merkezi Sippar'daki sözde "güneş tanrısı" Utu/Şamaş tapınağının adı.

Eber : İncil'deki Milletler Tablosu'na (*Yaratılış 10*) göre, *Nuh'un en büyük oğlu Şem, bu soyundan geçerek "Eber'in tüm oğullarının babası" oldu ve İbrahim İbrahim ("Yahudi") sonra indi . Tanrıların Zamanında Atomik Savaşlarda ZS bu isimleri Sümer Ni.Ibru ("Geçişin Güzel Yeri"), yani Sümer dilindeki Nippur adıyla ilişkilendirmiş ve İbrahim'i İbri olarak adlandırmanın onun şu anlama geldiği sonucuna varmıştır: Nippur'da doğdu.*

Ebla (antik kayıtlarda İbla) : MÖ 2400'den itibaren bin yıl boyunca gelişen şehir devleti (yerleşim yeri Tell Mardikh, kuzey Suriye'dedir). Kazılar sırasında arkeologlar, tanrı Nergal'in bu görkemli merkezi fethettiğinin söylendiği tabletleri gün ışığına çıkardı.

için ilk kez *İbri* ("Yahudi adam") terimini kullanır; Bu kelime, "geçmek" anlamına gelen fiil kökünden türemiş ve İbrahim'in "nehirin ötesinden" (Fırat) yani Mezopotamya'dan geldiğini iddia ettiğine işaret olarak yorumlanmıştır. ZS daha da ileri giderek bu sözcüğü Nippur (Sümer'deki dini merkez, Sümerce adı Ni.Ibru idi) ile ilişkilendirerek İbrahim'in kendisini Nippurlu, yani "Nippurlu Adam" olarak tanımladığı hipotezini öne sürdü. İbrahim'e *bakın* .

Tutulma: Dünya Güneş'in etrafında dönerken ve Ay da Dünya'nın etrafında dönerken, bazen Ay'ın gölgesi uyduyu gizleyerek ay tutulmasına neden olur. Bu olaylar düzenli olarak meydana gelir ve tahmin edilebilir; Şu anda British Museum'da sergilenen bir tablet , ay tutulmalarını 50 yıl önceden tahmin etmeye yönelik formülleri içeriyordu. Bazen Ay'ın gölgesi Güneş'i karartır ve bunun yerine güneş tutulmasına neden olur; bu daha nadir bir olaydır ve bu nedenle geçmişte büyük önem taşıdığı düşünülürdü. Rab'bin Günü ile ilgili İncil ve Mezopotamya kehanetleri (ZS'ye göre Nibiru'nun Dünya yakınlarına dönüşü) olayı bir güneş tutulması olarak tanımlıyordu. *Tanrıların Günü'nde ZS , M.Ö. 556'da tam ve olağanüstü bir güneş tutulması meydana geldiğini belirtir. Bakınız Rab'bin Günü, Harran, Nibiru.*

Ekvador: Güney Amerika'daki Batı ülkesi, Ekvator boyunca yer aldığı için bu adı almıştır. Yerel efsanelere göre, ekvator bölgelerinin ilk sömürgecileri, yeşil bir taş tarafından verilen ilahi talimatlar rehberliğinde, (Pasifik Okyanusu'na doğru uzanan) Santa Elena Burnu'na gemiyle geldiler; gün ışığına çıkan arkeolojik buluntular M.Ö.2500 yılına kadar uzanıyor.Efsanelere göre Amerika'yı terk ettiğinde denizaşırı ülkelere doğru yola çıktığı "Virachoca Yolu" da burada başlamıştı. Peru İnkaları imparatorluklarını genişlettiğinde Ekvador onların en kuzeydeki ileri karakoluydu. Başkent Quito'daki Banco Merkez Müzesi, Kolomb öncesi döneme ait bazı zarif altın eserleri sergiliyor.

Eden : Sümer dilinden E.din - "Doğruların Evi/Meskeni" - tufan öncesi çağda Anunnakilerin yerleşimlerini kurdukları bölgeydi (daha sonra Sümer).

Edfu: Yukarı Mısır'da yer alan büyük tapınağın duvarlarındaki hiyeroglif yazıtlarda, tanrı Horus'un, babası tanrı Seth'in katiline karşı verdiği mücadelede, burada bir dökümhane kurduğu ve savaşı için insanları topladığı belirtiliyor. onlara "ilahi metalden dövülmüş" silahlar veriyor. Tapınak yazıtında ayrıca Horus'un büyük kanatlı Diskini orada tuttuğu belirtilmektedir: "Dökümhanenin kapıları açıldığında Disk havaya yükselir." *Bkz.* Hava Arabaları, Demir.

Edom : Yahudiye'nin güneydoğu bölgesinde yer alan, İncil'de adı geçen krallık.

Hephaestus: Tanrıların Zanaatkarının ve metalurji tanrısının (Romalıların Vulcan adını verdiği) Yunanca adı. Zeus ve Hera'nın (sözde annesi) evini inşa etti ve tanrılar ve kahramanlar için çok sayıda büyülü nesne yaptı. Bilim adamları, ondan söz eden Yunan efsaneleri ile Kenan geleneklerindeki tanrıların zanaatkarı *Kothar-Hasis* arasında benzerlikler buldular ; her ikisi de Girit adasıyla ilişkilidi.

Mısır (**Magan**), (H) *Mitzrayim* : Eski Mısırlılar topraklarına Hami halkının ülkesi olan HM-Ta ("Karanlık Ülke") adını verdiler - İncil'in buranın Tanrı'nın ülkesi olduğuna dair beyanına uygun olarak (*Yaratılış 10*). Nuh'un ikinci oğlu Ham'ın torunları. Anunnakilerle ilgili Sümer anlatıları "Dünya bölündüğünde" Afrika'nın Enki'ye verildiğini bildirir; Mısır geleneklerine göre bereketli Nil vadisi tanrı Ptah (Enki) ve onun soyundan gelenler

tarafından yönetiliyordu. Tufanda battıktan sonra Ptah, su kanalları inşa etti ve onu yaşanabilir hale getirmek için "Mısır'ı sulardan çıkardı"; daha sonra MÖ 3100'de Firavun hanedanlarıyla Mısır uygarlığı başladı. Cam'e *bakın* .

E.hul.hul ("Çifte Sevincin Evi/Tapınağı") : Haran'daki tanrı Nannar/Sin'in ana tapınağı, Ur'daki zigurat tapınağından sonra ikinci öneme sahiptir. *Bkz.* Adda-Guppi, Harran, Nabuna'id, Nannar, Ur.

Ekhal (E.gal'den , "Büyük Ev"): Kudüs'teki Süleyman Tapınağı'nın ana ve orta kısmında yer alan ve Yakın Doğu tapınaklarının (Atrium, Büyük Salon, *Kutsalların Kutsalı*) üçlü mimarisini izleyen Büyük Salon.

E.kur ("Dağa benzeyen ev"): Enlil'in Tufan'dan önce Nippur'daki zigurat tapınağının adı ve aynı zamanda metresi ZS. Büyük Gize Piramidi olarak tanımlandı. ZS, "tanrıların Ekur savaşları"ndan (bilim adamlarının "Kur Mitleri" adını verdiği) söz eden Sümer ve Akad metinlerinin, kendisinin "Piramit Savaşları" adını verdiği (gerçekten meydana gelen) şeyin aslına sadık bir kroniği olduğunu gösterdi. .

El : kelimenin tam anlamıyla "Yüce" anlamına gelir; terim Akkadca "ilahi" anlamına gelen Ilu'dan türemiştir. Ayrıca İbranice İncil'de "ilah" için genel bir terimdi, ancak Kenan metinlerinde *El*, panteonun başının özel adıydı: bir zamanlar Yer ve Gökyüzünün aktif bir tanrısıydı, ancak zamanla koptu ve birlikte emekli olmaya hazırdı. eşi Asherah ile - muhtemelen Ay tanrısı Sin ve karısı Nikkal ile. Ras Shamra (eski Ugarit) adlı bir bölgede gün ışığına çıkarılan Kenan metinlerine göre çiftin üç oğlu vardı; tanrı Yam ("Okyanus/Deniz"), Ba'al ("Rab") ve Mot ("O kim vurur"/"yok eden") birbirleriyle kavga ediyorlardı. İncil (H) Elim'i kullanır genel anlamda El'in ve Anunnakilerin dahil olduğu Elohim'in çoğulu olarak. *Bkz.* Kenanlılar, Tanrı/tanrılar.

El Castillo ("Kale"): İspanyollar tarafından Chichén Itzá'nın silüetine hakim olan heybetli piramide verilen isim. Maya kökenli değil, Toltek kökenli olduğuna inanılan kaya, dokuz teras halinde yaklaşık 60 metre yüksekliğe kadar yükseliyor. Astronomik özellikleri arasında, toplam 365 basamak (91 x 4 + 1 = yılın 365 günü) için piramidin

tepesindeki platformun da eklendiği, dört tarafının her birinde 91 basamak bulunan bir merdiven bulunmaktadır.). Ekinoks günlerinde, güneş ışınlarının, onuruna piramidin inşa edildiği tanrı Kukulkan'ın sembolü olan kıvranan bir yılanı taklit eden merdivenlere çarpmasıyla meydana gelen olay ilginçtir. Chichen Itza'yı *görün* .

El Dorado: "El hombré dorado"nun kısaltması, " altın adam", saf altından bir adadaki bir krallığın efsanevi hükümdarı, günlük yüzmesi için kendini altın tozuyla kaplayan. Efsane, Orta ve Güney Amerika'daki altın şehri "El Dorado"yu aramaya devam eden İspanyol fetihçilerinin ve diğer birçok maceracının şehvetini uyandırdı.

Elam: Sümer'in güneydoğusundaki dağlık topraklarda bulunan eski krallık; İlk olarak İncil'de Sam'ın oğlu Elam ülkesi olarak bahsedilir; başkenti Susa, İncil'de bahsedilen Pers zamanlarının Şuşan'ıydı. Sümer uygarlığının bir uzantısı olan Enlil, onu oğlu Ninurta'ya (Elamlılar ona İn-şuşinak, "Şuşin'in Efendisi" adını verdiler) verdi. Savaşçı bir halk olan Elamlılar, mükemmel metal silah üreticileriydi ve *Yaratılış kitabının* 14. bölümünde anlatılan "Kralların Savaşı" gibi çeşitli askeri kampanyalar için birlikler sağladılar .

el-Ariş : Sina Yarımadası'nda bir şehrin ve *vadinin (sadece yağmur mevsiminde akan bir nehrin yatağı) Arapça adı*. İncil'de Mısır Nehri olarak adlandırılan vadi, yarımadaanın dağlık güney kesimlerinden gelen sularla doluyor, kervan ve hacı şehri Nakhal'ı suluyor ve el - Ariş şehrinde Akdeniz'e dökülüyor. ZS, el-Ariş'in Sümerce Ninurta sıfatı olan Uraş'tan ("saban süren") türediğini ve Nakhal'ın ise Ninurta'nın karısı Nikkal'den (Akad dilinde, Sümer dilinde **Nin.gal**) türediğini vurguladı. *Bkz.* Sina Yarımadası, Yollar.

İlyas (H) *Eli-Yahu* , "Benim tanrım Yahve'dir": İncil devirlerinde birçok mucizesiyle meşhur olan ve Dünya'da ölmediği, ancak "ateşten bir arabanın üzerinde, bir rüzgar kasırgasında" cennete götürüldüğü için ünlü peygamber ". Ondandan sonra gelen İncil peygamberleri, onun mesih zamanlarını müjdelemek için geri döneceğini iddia ettiler; bu inanç, her yıl Yahudi Fıstık yemeğinde yenilenir. *Bkz.* Jericho, Tell Ghassul, Son Akşam Yemeği.

Heliopolis: ("Helios Şehri", güneş tanrısı): (a) Orijinal antik adı An (İncil'de On) olan Mısır şehrinin Yunanca adı. An, Annu'ya *bakın* . (b) Ba'albek'in Lübnan'daki Yunanca adı.

Elişa (Elişa): Efendisinin göğe yükselişine tanık olan ve pelerini kaparak mucizeler yaratma yeteneğini kazanan İlyas peygamberin en sevdiği öğrencisi.

İksir: Dünyanın her köşesinde tanrıların efsaneleri, tanrıların "ölümsüz" olmak için yediği veya içtiği bir iksirden söz eder. Dünyevi Adapa, Anu'ya sunulmak üzere Nibiru'ya getirildiğinde Enki, onun "Hayat Yiyeceği"ni yemediğinden veya "Hayat Suları"ni içmediğinden emin oldu, aksi takdirde "Bir tanrının Hayatı"ni alacaktı. İncil'deki Adem ve Havva'nın Cennet Bahçesi'ndeki anlatımında, "Yahveh-Elohim" onları "artık ellerini uzatıp Hayat Ağacı'ndan alıp yiyip sonsuza dek yaşamasınlar" diye kovar. Firavunların ölümden sonraki yaşamlarını anlatan Mısır metinlerinde, Hint-Aryan efsanelerindeki "Soma" iksirine benzer şekilde, tanrıların "sonsuz yaşam yemeği"nden ve özellikle "sonsuz içki"den bahsedilmektedir.

Elohim (H): Her ne kadar genellikle "Tanrı" olarak tercüme edilse de, İncil'de bu kelime El'in çoğuludur, sadece gramer açısından değil, aynı zamanda cümlenin bağlamı açısından da, Elohim'in şöyle dediği gibi: « Haydi şunu yapalım . ' *bizim suretimizde ve benzerliğimizdeki adam* ' (*Yaratılış* 1). *Yaratılış kitabının* 6. bölümü, "İnsanların kızlarını" eş olarak alan Elohim'in oğullarından söz eder. ZS, İncil'deki bu ve diğer önemli pasajlarla ilgili paralel Sümer kaynaklarının, olayları Anunnakilere bağladığına dikkat çekti. *Bkz.* Anunnaki, Nefilim.

En h eduanna : Ur'un baş rahibesi Akkad Kralı Sargon'un kızı. Sümer'in tüm büyük tapınaklarına adanmış, her ibadet yerini tanımladığı bir dizi ilahi besteledi; arkeologlar şu anda British Museum'da sergilenen tabletleri ortaya çıkardılar . Philadelphia'daki Üniversite Müzesi, Enheduanna'nın bir sunu töreni gerçekleştirirken tasvir edildiği dairesel bir kil levhayı sergiledi.

E.ninnu ("Ellilerin Evi/Tapınağı"): Lagaş'ın kutsal bölgelerinde, tanrı Ninurta ve karısı Bau'nun yeni karargahı olarak, Elli Sırasının atanmasını onaylamak için inşa edilmiş karmaşık bir yapıya sahip tapınak. Ninurta'nın Enlil'in halefi statüsü (ZS'ye göre Marduk'un "görünmez" tanrı haline geldiği MÖ 2160 gibi kritik yılda: Mısır'da Amun). İnşaatçı Kral Gudea, kil silindirlerin (şimdi Paris'teki Louvre'da sergileniyor) üzerine bir rüyada nasıl ilahi talimatlar aldığını, mimari planları ve daha sonra fiziksel olarak yanında bulunduğu ve ona yol gösterecek olan nesnelere yazdı. proje. Yeni tapınak aynı zamanda Ninurta'nın hava aracı Im.du.gud ("Kara İlahi Kuş") için bir yapıyı ve ZS'ye göre zodyak takımyıldızlarıyla hizalanmış bir iç planetaryum (Shu.gu.lam) oluşturan benzersiz özellikleri içeriyordu. ve "Fırat Nehri üzerindeki Stonehenge" görevi gören helyakal yükselişle uyumlu bir dış yapı. *Bkz.* Gudea, Lagash, Ninurta.

En.ki ("Dünyanın Efendisi"): *bkz.* Ea

Enki.du ("Enki'nin Yarattığı"): *Gılgamış Destanı ve diğer Sümer metinlerine göre*, bir fahişeye cinsel ilişkiye girdikten sonra insan nitelikleri kazanan bir tür "Taş Devri adamı". Gılgamış'a meydan okumak ve Uruk'ta onunla savaşmak için yaratılan bu yaratık, onun koruyucusu ve ölümsüzlük arayışındaki yoldaşı oldu. Sonunda Gılgamış'ı korumak için Enlil'in Cennet Boğasını öldürdüğü için cezalandırıldı. *Bkz.* Sedir/Sedir Ormanı, İniş Alanı, Uruk.

En.lil ("Emir Efendisi"): Anu ile karısı ve üvey kız kardeşi Antu'nun oğlu, dolayısıyla Nibiru tahtının meşru varisi; sayısal rütbesi 50'yd. Karizmatik bir komutandı ve Ea'nın, Nibiru'nun hayatta kalması için gerekli olan altını çıkarmaya yönelik ilk girişimlerinin başarısızlıkla sonuçlanmasının ardından, Dünya Misyonu'nu organize etmek üzere gönderildi. Halefiyet konusunda Ea/Enki ile olan rekabeti, ikisinin de üvey kız kardeşi Ninharsag'a aşık olması gerçeğiyle daha da kötüleşti. Evlilik dışı bir oğlu olan Enlil, sonunda hemşire Güney'le (adı Nin.lil olarak değiştirildi) evlendi. Genç Anunnakiler (İncil'de adı geçen Nefilim) ile "İnsanın kızları" arasındaki evliliğin Mission Earth'e uygun olmadığını düşündü ve insanlığı Tufan'ın sularından kurtarma fikrine karşı çıktı. Ancak Enki onu, insanın hayatta kalmasının verili olduğunu kabul etmeye zorladıktan sonra,

insana tarımı ve egemenliği bahşetti ve ona "Enlil Baba" diyen Sümerler tarafından saygı duyuldu ve sevildi. Şehri Nippur, Sümer'in dini merkezi olarak hizmet ediyordu. Onun "ilk doğan oğlu" Ninurta (annesi Ninharsag'dı) Nibiru'da doğdu; oğulları Nannar/Sin ve İşkur/Adad ise Dünya'da doğdu.

En.me.dur.an.ki (" Gök-Yer bağının **Me'sinin** Efendisi"): Sümer geleneklerine göre, tanrılar Utu/Şamaş ve İşkur/Adad tarafından göksel sırlara inisiye olduğu "Göksel Ev"e nakledilen bir dünyalı ve daha sonra bir rahip olmak için Dünya'ya geri döndü; muhtemelen İncil'deki Enoch'un prototipi. Adının En.me.dur.anna ("Göksel bağın Me'sinin Efendisi") olarak telaffuz edildiği bir metin, onu bir yarı tanrı, Utu/Şamaş'ın oğlu ve dünyevi bir kadın olarak tanımlıyor. Bu metinlerde Sümerce "Ben" terimi genellikle "İlahi Formüller" olarak çevrilmektedir. *Bkz.* İlahi Formüller.

Enoch (H Hanokh) : İlk olarak İncil'de Kabil'in oğlu olarak bahsedilir (*Yaratılış* 4), ancak daha sık olarak başka bir Enoch, Adem'den Seth'e kadar olan soyunun tufan öncesi yedinci patriği olan ve Dünya'da ölmeyen, " Elohim'le yürüdü ve artık yoktu çünkü Elohim onu yanına almıştı." İncil'in bu pasajı (*Yaratılış* 5) , göklere yapılan ilk ve son yolculukların anlatıldığı *Hanok Kitabı'nda* önemli ölçüde genişletilmiştir . ZS, Enoch'un öyküsünü Sümer Enmeduranki'nin öyküsüyle karşılaştırdı.

Enoş : Adem'den Nuh'a kadar olan soyun devam ettiği Adem ile Havva'nın üçüncü oğlu.

En.sag / En.shag ("Yüce Tanrı"): Marduk ve onun dünyevi karısının oğlu, daha çok Nabu lakabıyla tanınır. ("Sözcü"). Bir Sümer metni, Ensag'ın büyükbabası Enki'nin (dördüncü, tarafsız bölge Sina'nın koruyucusu) Ninharsag ile En.Shag'ı, Sina bölgesi olan "Tilmun'un Efendisi" ("Füzeler Ülkesi") olarak adlandırmak için bir anlaşmaya vardığını belirtir. Uzay Limanı bulunuyordu. *Tanrıların Gününde* ZS , Enki ile Ninharsag arasındaki anlaşmanın *Yaratılış kitabının* 14. bölümünde anlatılan Kralların Savaşı'nı tetikleyip tetikleyemeyeceğini merak ediyordu . *Bkz.* Abraham, War of Kings, Nabu, Spaceport, Tilmun.

Enuma eliş ("Yukarıdayken"): *Yaratılış Destanı'nın Akad/Babil versiyonunun başlığı* . Yedi kil tablet üzerinde, göğün "yükseklerinde" yaratılışın, tanrı Marduk'un "engin derinliklerden" ortaya çıkışının ve onun eski tanrıça Tiamat ve onun "ordu"su ile savaşının öyküsünü anlatır. "Dövülmüş Bileklik" ve Dünya'nın oluşumuna yol açan; daha sonra Anunnakilerin Dünya'ya yerleşmesini ve Marduk'un önderliğindeki maceralarını anlatır. Akademisyenler *Yaratılış Destanı'nın* iyiyle kötü arasındaki mücadeleyi anlatan bir mit ya da alegorik bir hikaye olduğunu düşünüyorlar; ZS, bunun, Güneş Sistemimizin oluşumu ve Nibiru gezegeninin istilasının yol açtığı değişikliklerle ilgili karmaşık ve bilimsel olarak makul Sümer kozmogonisinin Babil versiyonu olduğunu öne sürdü. *Bkz* . Göksel Savaş, Asteroit Kuşağı, Nibiru, Dünya.

Yaratılış Destanı: *bkz*. *Enuma elish*.

Gılgamış Destanı: *bkz* . Gılgamış, *ayrıca* Ba'albek, Tufan, Bira Kadını, Enkidu, Ebedi Gençlik, Ölü Deniz.

Ekinoks: Güneş'in kuzeyden güneye ve kuzeyden güneye yıllık görünür göçüyle bağlantılı olan ve yaz ve kışa yol açan astronomik terim. Bu bariz göçte, Güneş Dünya'nın Ekvatoru'nun üzerinden iki kez geçer - bir kez Mart'ta (Kuzey Yarımküre sakinleri tarafından görülebilen Bahar Ekinoksu) ve bir kez de gece ve gündüzün tam olarak aynı süreye sahip olduğu Eylül'de ("Sonbahar Ekinoksu"). . Antik Mezopotamya'da Yeni Yıl, Bahar Ekinoksunun olduğu gün başlar. Yakın Doğu'daki pek çok antik tapınak (Kudüs ve Ba'albek'tekiler gibi) Vatikan'daki Aziz Petrus Bazilikası gibi "ekinoksal" idi; birkaç Maya ve İnka tapınağı da ekinokslara yönelikti.

Bahar Ekinoksu: Sümer ve Babil takvimlerinde yeni yılın başladığı gün, Nissan ayının ilk günü. *Bkz*. Astronomi, Ekinokslar.

O: Klasik Yunan efsanelerine göre Zeus'un karısı-kız kardeşi, tanrı Ares'in annesi.

Herakles (Herkül): Zeus'un oğlu ve ölümlü bir kadın. O bir yarı tanrı kahramanıydı ve aynı zamanda sayısız efsanenin baş kahramanıydı; bunların arasında en ünlüsü On İki

İşçilik efsanesiydi. Ölümü üzerine Olimpos Dağı'ndaki "Ölümsüzler"e katılmaya davet edildi.

Çağlar/Çağlar: geçmişin ve olayların, süreleri aynı olan veya olmayan dönemlere bölünmesi. Modern bilim adamları bir buzul çağından (iklim koşullarıyla tanımlanır) veya Taş, Bakır, Bronz veya Demir Çağından (alet yapımında kullanılan malzemelerin baskınlığıyla tanımlanır) bahsederken, eski halkların kendi tarihi ve efsanevi geçmişi vardı. zaten dönemlere ayrılmış durumda. Sümerler, ardından Babilliler ve Asurlular Zodyak Çağlarına (matematiksel olarak her biri 2.160 yıl veya tam bir döngüde 25.960 yıl süren) özel bir önem atfettiler; bu rakamlar 432.000 yıl (120 sars) ile yakından ilişkiliydi. Her biri 3.600 yıldan oluşan) - *Özgeçmiş Listeleri'ne* ve tarihçi Berossus'un ifadelerine göre - Anunnakilerin gelişinden Tufan'a kadar geçen süre (ZS'ye göre 3.600 Dünya yılı, Nibiru'nun matematiksel yörünge dönemi). Mısırlılar, tarihi hanedan hükümdarları temelinde tarih öncesinden ayırdılar: önce ilahi, sonra yarı ilahi ve son olarak firavunlar; Rahip Manetho "dünyanın süresinin" 2.160.000 yıl olduğunu belirtti: ZS'ye göre zodyak döneminin 2.160 yılının tam olarak 1.000 katı. Orta Amerika dönemleri farklı uzunluklardaki "Güneşler"den oluşuyordu; dört geçmiş ve beşinci "Güneş", şimdiki zamanınki. Hindu gelenekleri, Dünya'nın ve insanlığın yaşadığı dönemleri "Yuga" olarak tanımladı. Yugalar 432.000 sayısının katlarıydı (bu nedenle Sümer dönemleriyle bağlantılıydı). *Bkz . Kıyamet, Berossus, Zodyak Çağları, Manetho, Tarih/Döngü, Yuga.*

Buzul Çağları: Jeolojik ve diğer kanıtlar, Dünya'nın periyodik olarak sıcak dönemlerle noktalanmış buzul çağlarından geçtiğini göstermektedir. Bilinen son buzul çağı, yaklaşık 13.000 yıl önce, Tufan (Evrensel Tufan) sırasında aniden sona erdi. ZS'ye göre bu felaket, Antarktika'daki kutup buz örtüsünün denize kaymasından kaynaklandı.

Zodyak dönemleri: Sümer'de bahar ekinoksunun doğduğu günde heliakal yükselişin gözlemlenmesi, arka planda hangi burç takımyıldızının görülebileceğini (yıldızlı gökyüzünün hala gözlemlenebildiği zamanlar) belirlemek için yapılır. Boğa takımyıldızı helyak yükselişinde görüldüğü sürece (Sümer takvimindeki dönemlerde olduğu gibi)

"Boğa Çağı"nda olduğumuz söylenir; arka plan Koç takımyıldızına doğru kaymaya başladığında, "Koç Çağı"nın başladığı vb. söylenir. Matematiksel olarak bir Zodyak Çağı 2.160 yıl ($72 \times 30 = 2.160$) sürerken, bazı gözlemler yapılırsa, Takımyıldızların gökyüzünün farklı bölümlerini işgal etmesi nedeniyle "dönemlerin" farklı uzunluklara sahip olduğunu fark edeceksiniz. Ve MÖ 21. yüzyılda bu fark, Marduk'la olan çatışmalarda büyük bir sorunu temsil ediyordu. Hatta o tarihte Enlil Çağı'ndan yani Boğa Çağı'ndan Marduk'un yani Koç Çağı'na geçişte bir gecikme yaşandı. Tamamen matematiksel bir bakış açısına göre, bu zodyak saati, dönemleri şu sırayla listelemiştir (tüm tarihler İsa'dan önceki döneme aittir): Aslan 10860-8640; Kanser 8640-6480; İkizler 6480-4320; Boğa 4320-2160; Koç 2160-0; daha sonra 0'dan 2160'a kadar Balık. Berossus'a göre burç dönemleri, insanların ve tanrıların ilişkilerinde çığır açan dönüm noktalarıydı; bu ifade, tarihte olduğu kadar Sümer matematik tabletlerinin gün ışığına çıkarılmasıyla da doğrulandı. 12.960'ın (2.160×6) katlarını, 12.960.000 (2.160×6.000) sayısının kesirleri olarak sıraladı. *Bkz. Astronomi, Çağlar, Günlerin Sonu, Kehanet, Zodyak.*

Uruk: Sümer şehri Uruk'un İncil'deki adı (H) (Erekh). Anunnakilerin orijinal yedi "tanrı şehrinden" biri değildi, ancak Dünya'ya yaptıkları ziyaret sırasında Anu ve Antu'ya ev sahipliği yapmak için kuruldu (ZS'ye göre MÖ 4000 civarında). Tapınağına E.Anna - "Anu'nun Evi/Meskeni" adı verildi ve bunu torununun torunu İnanna/İştâr'a bağışladı. İnanna/İştâr, güçlü kararlılığı, hileleri ve kadınsı cazibesi sayesinde Ur'u önemli bir şehir haline getirdi; yöneticileri, aralarında Gılgamış'ı da hatırladığımız antik çağın kahramanlarıydı.

Eresh.ki.gal ("Büyük Dünyanın Kokulu Hanımı"): Enlil'in büyük torunu ve İnanna'nın kız kardeşi. Enki'nin oğlu Nergal ile evliydi; birlikte bilimsel bir üssün bulunduğu (ZS'ye göre Antarktika'daki koşulları gözlemlemek için) "Aşağı Dünya"ya (Afrika'nın güney ucu) hükmettiler. *İnanna'nın Yeraltı Dünyasına İnişi* olarak bilinen bir metin, Ereshkigal'in hükümdarlığını ve orada meydana gelen bazı önemli olayları anlatır.

E.ri.du ("Uzakta İnşa Edilen Ev"): Anunnakilerin "Evden Uzaktaki Evi" - Enki Dünya'ya geldiğinde güney bataklık alanının kenarında oluşturulan ilk yerleşim yeri. M.Ö. 3800 yılında Tufan'da yıkılan bu şehir, tanrıların diğer tüm şehirleri gibi, aynı yerde yeniden inşa edilmiştir. İlk Sümer şehriydi. Enki'nin etki alanı Afrika'da olmasına rağmen Eridu, Mezopotamya'daki kalıcı şehri ve ibadet merkezi olarak kaldı. İlahiler onun tapınağını/evini yücelterek onun esrarengiz "ilahi formülleri", yani Me'yi muhafaza ettiğini açığa çıkardı. ZS'ye göre, çeşitli dillerde "Dünya" anlamına gelen kelime "Eridu"dan türemiştir: Eski Yüksek Almanca'daki "Erda", İngilizce "Earth", Almanca "Erde", Danca "Jord", İzlandaca "Jordh", Gotik "Airtha", Orta İngilizce "Erthe", Kürtçe "Erd", Aramice ve Eretz dilinde "Eredz" İbranice.

Herod: Roma'daki imparatorluk entrikalarının sonucu olarak MÖ 36'da Kudüs'te taht verilen, amansız Roma yönetimi altındaki Yahudiye Kralı (I. Herod veya Büyük Herod olarak da bilinir). Bir yüzyıl önce, Yahudiye'nin Hasmon yönetimi altında bağımsız olduğu dönemde Yahudiliğe geçen Edomluların soyundan gelen bu kişi, bir Hasmon prensesiyle evlenerek şüpheli dini niteliklerini ve ulusal kimliğini dengelemeye çalıştı ve Tapınak Dağı'nın anıtsal projeleri de dahil olmak üzere büyük inşaat projeleri başlattı. Kudüs ve Masada kalesinin inşası. *Yeni Ahit'te* Matta'nın anlattığı bir katliam hikayesinde Herod'dan bahsedilmektedir . MÖ 4. yüzyılda ölümüne kadar hüküm sürdü . *Bkz .* Hasmonlular.

Yazılarının Yunan-Pers savaşları hakkında paha biçilmez bilgi kaynakları olduğu kanıtlanan, MÖ 5. yüzyılın Yunan tarihçisi . Tarihleri Mısır, Küçük Asya ve diğer Akdeniz ve Karadeniz ülkelerine yaptığı seyahatlerin birinci şahıs anlatımlarını içerir. Bir görgü tanığı olarak yazıları o dönemde Mısır ve Babil hakkında paha biçilmez bilgiler sağlar, ancak aynı zamanda çok sayıda doğrulanmamış ve doğrulanamayan söylenti de içerir. güvenilirliği sorgulanan bir durumdur.

Erra ("Yok Edici"): Sina'daki Anunnaki Uzay Üssünü yerle bir etmek için "Terör Silahları"nın (ZS'ye göre nükleer silahlar) kullanılmasına yol açan olayları anlatan *Erra*

Destanı'ndan gelen Nergal lakabı ve MÖ 2024'te Ölü Deniz ovasındaki “günah şehirleri”
Bkz. Nergal.

E.sag.il (“Zirvesi en yüksek olan ev”): Marduk'un Babil'deki ziggurat tapınağının adı. MÖ 1960 civarında tamamlanan, üstünlüğü elde ettikten sonra, binayı Koç takımyıldızının ana yıldızı Iku'ya işaret eden göksel yönelimlere göre tasarladı; yedi basamağı sürekli astronomik gözlemlere olanak sağlayacak şekilde inşa edildi. Esagil aynı zamanda Marduk'un resmi ikametgahıydı ve çok özel bir hiyerarşik yapıda görevlendirilen rahipler tarafından idare ediliyordu. Babil, Asur ve Pers kralları, Babil tahtına sahip çıkmak için tanrının onayını almak için buraya geldiler; kronolojik sıraya göre sonuncusu Ciro'ydu. Marduk'un (*Tanrıların Günündeki ZS'*ye göre MÖ 323'te meydana gelen) ölümü üzerine ziggurat onun mezarı oldu. Babil'i, Marduk'u, Ziggurat'ı *görün* .

Esarhaddon (Asarhaddon olarak da yazılır): Asur kralı (MÖ 680-669). İncil'in uzak Ninova'da tahta geçmesiyle bağlantılı olan ve uzun süredir şüphe edilen şiddet olaylarıyla ilgili anlatımı, daha sonra Asur metinlerinin keşfiyle doğrulandı. Esarhaddon Mısır'ı işgal etti ve kayıtlarında Sina'daki Mısır Nehri'nden ve orada yaşayan Qenliler'den bahsediliyor ve bu da İncil'deki referansları doğruluyor. Yıllıkları, Mısır'ın işgaline gitmeden önce, artık yaşlanan tanrı Sin'e hürmetini göstermek için Haran'a gittiğini bildiriyor. Şu anda British Museum'da sergilenen stellerinden biri, Güneş Sistemimizin on iki üyesinin tüm amblemlerini tasvir ediyor.

Esav: İshak ve Rebeka'nın oğlu, Yakup'un ikiz kardeşi.

Hesiodos: *Theogony* adlı eseri Yunan mitolojisi hakkında bilgi edinmemizi sağlayan temel kaynak olan MÖ 8. yüzyılın Yunan şairi.

Çıkış: İncil'in ikinci kitabında anlatıldığı gibi, İsrailoğullarının Mısır'daki kölelikten ve Sina çölündeki hac yolculuğundan mucizelerle işaretlenmiş ayrılışı. Açılış ayetlerinden dolayı İbranice'de *Şemoth* (“İsimler”) başlıklı (“Bunlar İsrail çocuklarının isimleridir”), buna *Çıkış diyoruz* . Çoğu bilim insanı bu olayların baskıcı firavunu II. Ramesses olarak

tanımladığından Mısır'dan Çıkış'ın MÖ 13. yüzyılın ortalarına tarihlendiği düşünülür . Ancak İncil'in kendisi Mısır'dan Çıkış'ın Süleyman'ın Kudüs'teki Tapınağı inşa etmeye başlamasından 480 yıl önce gerçekleştiğini belirtir (*1 Krallar* 6). Bu ve diğer senkronizasyonlar, ZS'nin Mısır'dan Çıkış'ın MÖ 1433'te başladığı sonucuna varmasına yol açtı ve bunu zamanın jeopolitik ve dini olayları bağlamına yerleştirdi: Mısır'daki 18. hanedanı ilgilendiren saray entrikaları, Mısırlıların savaş açtığı askeri saldırı. Mitanni ve Hatti'ye karşı mücadelenin yanı sıra Anunnaki'nin uzay bölgelerinin kontrolü için mücadeleler. *Bkz* . Kadeş Muharebesi, Görev Kontrol Merkezi, Harran, Hatşepsut, Hititler, Mitanni, Sina Dağı, Musa, Naharin, Sina Yarımadası, Uzay İstasyonu, Vaat Edilmiş Topraklar, Totmes.

Esseneler: Ölü Deniz kıyısındaki Kumran'da yaşayan ve aynı adı taşıyan Parşömenlerin bulunduğu münzevi grubun varsayılan adı.

Kanatlı varlıklar: Sümer'den bu yana Mezopotamya tasvirlerinde sıklıkla kanatlı antropomorfik varlıklar gösteriliyordu ve çevirilerde sıklıkla "Kartal Adamlar" olarak adlandırılıyordu. Dikkatli bir analiz, kanatların muhtemelen Anunnaki "astronot" üniformasının bir parçası olarak açıkça giyildiği veya takıldığı için bunların "Kuşadamlar" (yarı insan, yarı kuş yaratıklar) olmadığını gösterdi. Hem Uzay İstasyonu komutanı Utu/Şamaş, hem de göklerde uçan İnanna/İştâr bu şekilde tasvir edilmiştir. Mısır sanatında (Tutankamon'un mezarındaki heykel ve süslemelerde olduğu gibi) bu kanatlı ilahi varlıklar çoğunlukla kadındı. İncil'de Ahit Sandığı'nın üzerinde yer alan Keruvlar ve seraphimler (Tanrı'nın arabasına eşlik eden ilahi varlıklar) çok kanatlı varlıklar olarak tarif edilir. *Bkz*. Kerubim, Kartal Adamlar.

Etana : Sümer şehrinin Kiş'in hükümdarı. Sümer *Kral Listeleri* onun adının hemen ardından şunu belirtiyordu: "Cennete yükselen kişi." Ancak *Etana Destanı* adlı uzun bir metnin yer aldığı tabletler bulunmuştur ; bu metin, yerine geçebilecek bir oğuldan mahrum kalan bu adil kralın, tanrı Utu/Şamaş'tan kendisini İlahi Mekana götüren "bir Kartal" aldığını anlatır. "Doğum Bitkisini" elde etmek için. Metin, Kartal tarafından nasıl

yukarılara taşındığını, Dünya'nın gözden kayboluncaya kadar nasıl küçüldüğünü anlatıyor; bu noktada dehşete kapılan Etana, Dünya'ya geri getirilmesini istedi.

Ebedi gençlik: *Gılgamış Destanı* , ölümsüzlük arayışında olan kralın, Tufan'ın kahramanı ile henüz hayattayken nasıl karşılaştığını anlatır, çünkü ona tanrıların uzun ömrü verilmiştir. Gılgamış'a, meyveleri sonsuz gençlik veren "Hayat Bitkisi"nin bulunduğu "tanrıların bir sırrını" açıkladı. (Gılgamış bu bitkiyi ele geçirmeyi başardı ama bir yılan tarafından yenildi.) Bin yıl sonra, Ponce de Leon önderliğindeki İspanyollar, orada bulunması gereken efsanevi Ebedi Gençlik Çeşmesi'ni aramak için Florida'yı keşfettiler. *Ayrıca bkz . Hayat Suyu, Hayat Besini, İksir, Gençlik Çeşmesi.*

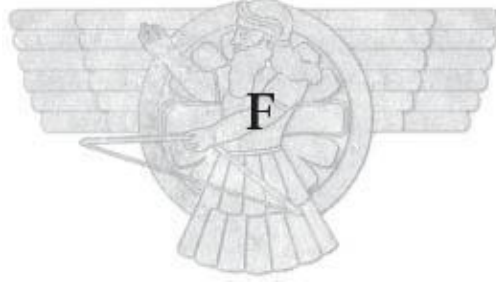
Etiyopya: Doğu Afrika'da, Sudan'ın güneyindeki bölge. Yerel efsanelere göre Kudüs'te Kral Süleyman'ı ziyaret eden Sheba Kraliçesi'nin krallığıydı. Bu tür efsaneler aynı zamanda Etiyopya krallarının Süleyman'ın torunları olduğunu da düşünüyor.

Fırat: Dicle ile birlikte Mezopotamya'yı sulayan ve sınırlayan büyük nehir ("nehirler arasındaki ülke"). Kuzeyden, Anadolu dağları arasından doğar ve çeşitli kollarla şişerek güneye, Basra Körfezi'ne akar. Kıyılarında Sümer ve diğer birçok şehir ve kültür merkezi vardı. Yaylalardan sonra gemi ulaşımına elverişli hale gelmiş ve bu nedenle de çok önemli bir ulaşım ve ticaret yolu olmuştur. Akkad dilinde Puratu adı verilen bu nehir, İncil'de geçen dört "Cennet Nehri"nden biri olan Prath nehriydi. İncil'e göre Fırat Nehri, Tanrı'nın İbrahim'e ve onun soyundan gelenlere bahşettiği toprakların doğu sınırını belirliyordu.

Havva: Adem'in karısı olan kadının adı. Kutsal Kitap ona (H) Hava ("Hayattan Olan") diye hitap eder. O, Adem'in kaburga kemiği (dolayısıyla aynı zamanda "Kaburgadan olan") tarafından şekillendirilmiştir; bu iki yön, pek çok kişinin hem "Hayat" hem de "Kaburga" anlamına gelen Sümerce Ti kelimesiyle bağlantılıdır. ZS'nin İncil'deki Havva ve Cennet Bahçesi'ndeki Yılan anlatısının Sümer/genetik yönleri hakkındaki görüşleri için *bkz. Ea/Enki, Bakır.*

Hizkiya (Hizki _Yahu , "Rab benim gücümdür"): İncil'e göre (2 Krallar 20 ve 2 Tarihler 32) Kudüs şehrine bir Asur saldırısı öngören Yahudi kral (M.Ö. 715-687) , şehrin dışındaki Gihon Kaynağını yer altından duvarların içindeki Siloam havuzuna bağlayan gerçek bir tünel inşa etti. Ardından gelen kuşatma hem İncil'de hem de Asur kralı Sennacherib'in yıllıklarında anlatılıyor. İçinde onu kazan işçiler tarafından yapılmış bir yazıtın bulunduğu tünel 1880 yılında keşfedildi ve ZS'nin *Expeditions into the Other Past adlı eserinde ayrıntılı olarak anlatılıyor*. Hizkiya Tüneli'ni *görün* .

Hezekiel: İncil'in büyük peygamberlerinden biri. Kral Nebuchadnezzar'ın MÖ 598'de şehri ilk kez ele geçirmesinden sonra Kudüs'ten sürülen Yahudi rahip ve soylulardan biriydi; patriklerin atalarının bölgesi olan Haran yakınında, Habur nehri yakınında yaşıyordu. *Hezekiel Kitabı* bir "Elohim vizyonu"yla başlar - tanrıların "göksel odası"nı görmesi ve orada bulunanların ona Tanrı'nın Sözlerini insanlara getirmesini emretmesi. Hezekiel kehanetlerinde geleceğe dair sanal bir turu tanımladı. Tapınak yeniden inşa edildi ve ölülerin kurumuş kemiklerinden dirilişi; aynı zamanda Günlerin Sonu ve mesih zamanlarından önce gelecek bir Son Savaş hakkında da kehanetlerde bulundu. 28. bölümde Lübnan'daki "alevli taşlarla" "Elohim'in Yeri"ne yapılan atıflara dikkat edin; ZS'ye göre artık Ba'albek olarak adlandırılan yer. *Tanrıların Gününde* ZS , Hezekiel'in vizyonlarını, yerlerini ve zamanını Babil ve Asur'un sonundaki tarihi olaylar, Anunnakilerin MÖ 6. yüzyılda ayrılışı ve dönüşlerini çevreleyen kehanetler bağlamına yerleştirdi. *Bkz.* Adda-Guppi, Ba'albek, Hava arabaları, Kudüs, Harran, Nabunaid, Sin, Tapınaklar.

Firavun: Eski Mısır'da "kral" unvanının sıfatı olarak kullanılan terim; Bunu ilk kez İncil'de buluyoruz; burada İbranice Phar'oh kelimesi Mısır dilindeki PER-OH ("Büyük Ev") terimine, yani kraliyet sarayına ve dolayısıyla orada kim ikamet ediyorsa ona çevrilmiştir. Kral . Manetho ve arkeologlar tarafından keşfedilen kral listeleri, hüküm süren firavunları M.Ö. 3100'den başlayarak Roma dönemine kadar hanedanlara ayırıyordu.

Asteroit kuşağı: Mars ve Jüpiter arasında, Güneş'in etrafında dönen asteroitler (gezegen parçaları) açısından zengin bölge. *Tanrıların Gezegeni'nde ZS* , Akkad Rakkilerini tanrı-gezegen Nibiru/Marduk'la ('*Enuma elish*'e dayanan) karşılaştırarak bunun *Yaratılış kitabının* 1. bölümünde sözü edilen göksel Raki'a ("Dövülmüş Bilezik") olduğu hipotezini ileri sürer. Mezopotamya *Yaratılış Destanı*) Tiamat gezegeniyle çarpışmadan sonra "dövülmüş bir bilezik gibi göklere uzandı". Ancak gökbilimcilerin asteroit kuşağının kökeni hakkında birçok şüphesi var. ZS, bunun Marduk'un (geriye doğru yörüngeye sahip olan) uydularıyla çarpışmadan sonra parçalanan Tiamat'ın yarısından geriye kalan şey olduğu hipotezini öne sürdü. Başka bir yörünge konumuna taşınan Tiamat'ın sağlam yarısı Dünya gezegeni oldu.

Kader (**Nam.tar**): *Bkz.* Kader.

binyılın ortalarından 1. binyılın ortalarına kadar Kenan'ın kuzeyinde, Tire ve Sidon gibi kıyı kentlerine yerleşen Sami dili konuşan halk . Denizci ve tüccarlardan oluşan halk, gemileriyle Akdeniz'e yelken açtı ve aynı zamanda buradan da ayrıldı. sınırlar; İncil'e göre Sur kralı Hiram, Afrika'nın çevresini dolaşarak Kral Süleyman'ın Ophir'den (Ophir)

altın almasına yardım etti. Keret komutasındaki Kuzey Afrika'daki batı kolonileri Hadashah ("Yeni Şehir", yani "Kartaca"), Akdeniz'in kontrolü için Roma ile çatıştı. Kartaca'ya *bakın* .

Demir/Demir Çağı (**An . ta**): silahlar ve aletler için daha sağlam bir metal olan bronzdan demire geçiş, madencilik, atıklardan ayırma, rafinasyon, eritme ve dökmeye kadar uzanan önemli teknolojik ilerlemeleri gerektirdi. Arkeolojik kanıtlar, değişimin antik Yakın Doğu'da MÖ 1200 civarında meydana geldiğini gösteriyor. Ancak metinsel kanıtlar demire erken bir aşinalık olduğunu gösteriyor: Horus ve Seth'in savaştaki Mısır efsaneleri - Firavun zamanlarından çok önce - Horus'un insan takipçilerine "dövülmüş silahlar" (yani demirden yapılmış) verdiğini anlatır. İncil, *Yaratılış kitabının 4. bölümünde* , Kabil'in soyundan gelen Tubalkain'in muhtemelen Tufan'dan önce bile "demirci, bakır ve demirde çalışanların babası" olduğunu söylüyor. Tesniye'de Vaat Edilen Topraklar, MÖ 15. yüzyılda *Mısır'dan Çıkış* sırasında , "taşlarının demir olduğu ve dağlarından bakır çıkaracağı bir ülke" olarak tanımlanır.

Yeni Yıl Festivali: Mezopotamya'daki merkezi dini etkinlik, baharın ilk gününde (takvime göre Nissanu ayının ilk günü) kutlanan Yeni Yıl festivaliydi. Babil'deki Sümer'de (ve Akitu'da) A.ki.ti ("Dünya Üzerindeki Yaşam") olarak adlandırılan bu yapı, Güneş Sistemi, Nibiru ve yörüngesinin yanı sıra Anunnakilerin yolculuğunun tasvirlerini içeren sembolik ritüeller açısından zengindi. gezegenlerinden Dünya'ya. İmanı tasdik etme fırsatı olarak görülen törenlerde, on iki gün süren kutlamaların dördüncü gecesinde *Enuma eliş* (*Yaratılış Destanı*) halka açık olarak okundu . Babil'de Marduk'un üstünlüğünü doğrulamak için alınan önlemlerin bir kısmı , Nibiru'nun "Marduk Gezegeni" olarak adlandırıldığı ve diğer tanrıların eylemlerinin Marduk'a atfedildiği *Yaratılış Destanı'nın revizyonuyla da ilgiliydi*. Bkz . Takvimler, Marduk, Nabu, Nibiru.

Filistliler: İncil'de Pliştim (H "İşgalciler") olarak tanımlanan, Kenan'ın Akdeniz kıyılarına yerleşen ve yaklaşık olarak bugünkü Gazze Şeridi'ni işgal eden Yunan kökenli bir deniz halkıydı. Kutsal Kitap onlarla İsraililer arasında, ilk kralların (Saul ve Davut) zamanına

kadar devam eden neredeyse sürekli savaşı anlatır. Şimşon ile Delilah'ın, Davud ile Golyat'ın hikâyeleri işte bu bağlamda gerçekleşir.

Günlerin Sonu (H A *harit Hayamim*): ilk kez Yakup'un kehanetinde en uzak geleceği belirtmek için kullanılan, ancak her şeyden önce peygamberler tarafından Kötülüğün ortadan kaybolacağı uzak bir Mesih Geleceği tanımlamak için kullanılan İncil'deki isim. Dünyadan barış ve adalet hüküm sürecek – ama önce korkunç bir felaketi, bir kıyameti deneyimlemeden değil; o zaman Yeni Bir Başlangıç olacak ve bütün uluslar Yahveh'ye saygı göstermek için Yeruşalim'e gidecekler. Peygamber Yeremya'ya göre Yahveh bu sonu zamanın başlangıcından beri planlamıştı; peygamber Yeşaya, Marduk ve Nabu'nun önünde "eğilmeyi" ve "secde etmeyi" "Tanrı'nın Krallığına" yaklaşmanın temel adımları olarak görüyordu; ve peygamber Hoşea, "Tanrı'nın Krallığının", "Günlerin Sonu"nda, Kudüs'teki Tapınak Dağı'ndaki "Davut Evi" aracılığıyla geri döneceğini bildirdi. İncil'deki peygamberler de olacak olanın Tanrı tarafından planlandığını doğruladılar: "Başından beri sonu ilan ediyorum ve bundan çok önce, henüz gerçekleşmemiş olanı ilan ediyorum" dedi Tanrı İşaya'ya (46, 10). ZS, kehanet edilen ve bilim adamları tarafından genellikle aynı olaylar dizisi olarak kabul edilen "Günlerin Sonu" ve "Rab'bin Günü"nü tamamen farklı olaylar olduğuna dikkat çekti: Rab'bin Günü, Nibiru'nun beklenen dönüşüydü, Bu olay İncil'in zaman dilimi içinde meydana gelirken , Mesih'le ilgili Günlerin Sonu'nun zamanı İbranice İncil'in son kitabı olan *Daniel Kitabı'nda* bile açıklanmadı ve gizemini korumaya devam ediyor. *Tanrıların Günü* kitabında ZS, birçok eski ve modern öngörüü inceleyerek, bir meleğin Daniel'e söylediği "zaman, zamanlar ve yarım zaman" ifadesinin zodyak zamanına işaret ettiği sonucuna vardı. *Bkz . Kıyamet, Armagedon, Daniel, Zodyak Çağları, Megiddo, Balık, Vahiy, Göksel Zaman.*

Zamanın Sonu: *Bkz . Günlerin Sonu.*

Mısır Nehri (İncil'de ve ayrıca Asur yazıtlarında *Nahal Mitzra'yim*): Sina Yarımadası'nın orta ovasında yalnızca yağmur mevsiminde akan sığ nehir (Arapça'da

wadi). Bugün Wadi-el-Arish olarak biliniyor. Bu, Tanrı'nın İbrahim'e ve onun soyuna miras olarak vaat ettiği toprakların güney sınırıydı (*Yaratılış* 15). *Bkz.* Abraham, Nin.gal.

Cennet Nehirleri: İncil (*Yaratılış* 2), Cennet Bahçesi'nin (efsanelerin ve mitlerin "Cennet") dört büyük nehir tarafından sulandığını belirtir; bunlardan ikisi - Prath ve Hiddekel - şüphesiz Fırat ve Dicle'dir. Akad dilinde Purannu ve Idiklath. Bu nedenle Cennet Bahçesi Sümerlerin E.din'i (Akad dilinde Edinnu), yani Mezopotamya'ydı. Peki ilk ikisine bir kaynaktan katılan diğer iki nehir neydi? Kutsal Kitap onları şu lakaplarla adlandırmıştır: Gi hon ("dışarı akan") ve Pişon ("hareketsiz kalan") ve bilim adamları Afrika'daki Nil'den Hindistan'daki İndus'a kadar farklı yorumlar sunmuşlardır. ZS, 1993 yılında bir jeo-radarın, antik çağlarda artık kurumuş bir nehrin doğu Arabistan boyunca akıp Basra Körfezi'nin tepesine doğru birleşerek Fırat ve Dicle'ye aktığını keşfettiğinde cevabı buldu. ZS, bunun duran nehir olan Pişon olduğunu öne sürdü. Ve son olarak körfezin karşı tarafındaki Zagros dağlarından bir nehrin (Kuron adı verilen) akıp şelaleler oluşturduğunu ve bunun kayıp Gihon olabileceğini varsaydı .

Gençlik Çeşmesi: Efsanevi Sular; bunları içen kişi gençleşecek ve yeniden gençleşecektir. *Sina Uzay Gemileri'nde* ZS , Ponce de Leon'un Florida'yı keşfinin aynı zamanda yaşlılığa ve ölüme karşı bu mucizevi panzehirin ebedi arayışının klasik bir örneği olduğuna dikkat çekti. *Bkz.* Yaşam Suları, Ebedi Gençlik.

Tarih formülleri: Bir hükümdarın saltanatının her yılının, onu karakterize eden önemli olayla belirlendiği Sümer yıl kayıtları. Bu yazıtların yalnızca Yakın Doğu'nun kronolojisini oluşturmak için değil, aynı zamanda o dönemin ana olaylarını öğrenmek açısından da paha biçilmez olduğu kanıtlanmıştır.

İlahi Formüller: Uzay yolculuğundan tapınağa kadar gelişmiş bir uygarlığın her yönüne ilişkin gizli bilgi veya "formüller" içeren ve sağlayan küçük taşınabilir nesnelere tanımlayan Sümerce "Ben" teriminin belirsiz anlamını çevirmek için çevirmenler tarafından bulunan çözüm ritüelleri. Ben sadece verilerin kodlandığı bir ortam değildi (bugün buna bilgisayar "çipi" veya "bellek" diyebiliriz) aynı zamanda bu bilgiyi kullanma

becerisini, yetkisini ve gücünü de sağlıyordu. *Eridu'ya İlahi* başlıklı bir metin, Enlil'in, Me'nin koruyucusu Enki'nin, Nippur'u komuta merkezi olarak kurmak için gerekli olan şeyleri ondan esirgediğine dair şikayetini bildiriyordu. Enlil'in Nippur'daki Görev Kontrol Merkezinin daha sonraki bir açıklamasında Me'ler listelenir. ve işleyişi için gerekli ekipman olarak "Kader Tabletleri". Başka bir metin, Uruk'u bir egemenlik ve rahiplik merkezi haline getirmek için ihtiyaç duyduğu Me'yi almak üzere Enki'yi ziyaret eden İnanna'nın, onları nasıl ondan çaldığını ve elinde yüz tanesiyle nasıl kaçtığını anlatır. Akademisyenler bu terimi "ilahi güçler", "ilahi emirler", "efsanevi erdemler" olarak da tercüme ettiler. *Bkz.* Dur.an.ki, Enlil, Zu.

Zaphon Kalesi: Ba'al'in Lübnan dağlarındaki sığınağının Kenan dilindeki adı (modern Ba'albek). Zaphon Sırtı'na *bakın* .

Ayar kardeşler: Peru'daki İspanyol tarihçilerin kaydettiği Güney Amerika yerlilerinin efsanelerine göre, dört Ayar kardeş, üvey kız kardeş eşleriyle birlikte, Yaratıcı Tanrı Virachoca tarafından And Dağları'nın kalbinde şekillendirilmiş ve ondan talimatlar almıştır. Büyük Tufan'dan sonra nereye gidileceği, yerleşileceği ve toprakların doldurulacağı hakkında. Kutsal başkent Cuzco'yu kurma görevini üstlenen Ayar çiftine tanrı, tapınağın yerini belirlemesi ve yönünü belirlemesi için altın bir çubuk emanet etti. Aymara, Cuzco, Tiahuanacu, Viracocha'yı *görün* .

Cebrail : *Hanok Kitabı'na* göre , peygamberi Yedinci Cennet'te Tanrı'nın huzuruna çıkararak baş melek. Müslümanlar bunun yerine Cebrail'in peygamber Muhammed'i Mekke'den Kudüs'e götürdüğüne ve oradan onu Tanrı'nın huzuruna göklere çıkardığına inanırlar.

Gaga : *Yaratılış Destanı'nda* diğer gök cisimlerine görevle gönderilen ilahi Anşar'ın danışmanının adıdır. ZS'ye göre bu, istilacı gezegen Nibiru/Marduk yaklaşırken yörüngesinden sapmış (farklı bir yörüngeye girmiş) Satürn'ümüzün bir uydusu/ayıydı. Gaga bizim Plütonumuz oldu.

Gazze (Azzah) : Akdeniz kıyısındaki şehir; *Yaratılış* kitabınının 10. bölümüne göre , en güneydeki Kenan şehri. MÖ 12. yüzyılda "Deniz Kavimleri" Filistliler tarafından işgal edildi ve Yahudiye'nin batısındaki beş kalesinden birini oluşturdu. Asur kralı Sennacherib'in yıllıklarında yer almaktadır.

Gaea: Yunan mitolojisinde adı "Dünya" anlamına gelen, Kaos'tan doğan ve Uranüs'ü ("Yıldızlı Gökyüzü") doğuran ilkel bir tanrıça.

GEB ("Dünyayı yığan"): eski Mısır tanrısı. Tanrılaştırılmış Dünya'yı temsil eder; Nut ("Cennet") ile birleşerek Mısır panteonunun dört önemli tanrısı olan Osiris ve Seth ile kız kardeşleri İsis ve Nephtys'i doğurdu.

Gebal : Fenike şehri Byblos'un İncil'deki adı (H).

İkizler: ZS'ye göre, Enlil'in ikiz torunları olan Utu/Şamaş ve İnanna/İştari onuruna Sümer dilinde adı Mash.tab.ba ("İkizler") olan burç takımyıldızı.

Yaratılış: İncil'in ilk kitabının adı, İbranice *Bere-shit* , açılış kelimelerinin şerefine - "Bereshit bara Elohim et Hashama'yim v'et Ha'aretz" ("Başlangıçta Tanrı" olarak tercüme edilir) göğü ve yeri yarattı." Göklerin ve Yerin oluşumuyla başlıyor, evrimi anlatıyor, Elohim'in insanın yaratılışındaki rolünü açıklıyor, Tufan'dan önceki tarihini not ediyor ve İbrahim'in seçtiği soyunun Tufan sonrası olaylarının izini sürüyor. İlk ayetin ilk kelimesinin neden alfabenin ikinci harfiyle (Beth, "B") başladığını ve ilkiyle (*Aleph* , "A") başlamadığını merak eden ZS, eğer gerçekten başlamış olsaydı anlamın farklı olacağını gösterdi. "A" ile: "Ab-reshit bara Elohim, et Hashama'yim, v'et Ha'aretz", "Başlangıcın Babası Elohim'i, Gökleri ve Yeri yarattı." *Diğer Yaratılış'ta* ZS ayrıca İncil'in açılış anlatımının *Enuma eliş'in* Nibiru/Marduk ve Tiamat arasındaki göksel çarpışmayı anlatan bölümüyle örtüştüğünü gösterdi.

Yeremya (H *Yirme-Yahu* , "Yahveh beni kaldıracak"): Asur, Babil ve Mısır'ın Yakın Doğu'ya egemen olmak için rekabet ettiği çalkantılı askeri ve siyasi dönemlerde (MÖ 626-586) Kudüs'teki önemli bir İncil peygamberi. İmanla yönlendirilen, yüksek adalet ilkelerine sahip olan ve özellikle uluslararası ilişkileri iyi yöneten Yeremya, kehanet ettiği olaylar (Kudüs'teki Tapınağın Babilliler tarafından yıkılması ve ardından gelen düşüş dahil) nedeniyle insanları Yahveh'ye iman etmeye teşvik etti. Babil) Tanrı'nın, hak edildiği yerde "Günlerin Sonunda" cezayı ve hak edildiği yerde kurtuluşu verme planının bir parçasıydı.

Eriha (H *Yeri ho* , "Ay'ın [Şehri] [tanrı]"): Ölü Deniz'in kuzeyinde, Kudüs'ten Ürdün Nehri'nin doğu kıyısına giden yol üzerinde bulunan şehir, antik çağlardan beri çeşitli yerleşim yerlerine ev sahipliği yapmaktadır: *buluntular* arkeologlar bunların M.Ö. 7500 yılına dayanabileceğini öne sürüyorlar. *Gilgamiş Destanı*, kahramanın, tapınağı Sin'e adanan "aşağıdaki deniz"in (Ölü Deniz, Dünya üzerindeki en derin çöküntüde yer alır) yakınındaki bir şehre gelişini anlatır. Ay tanrısı - ZS'ye göre Eriha şehrine bir gönderme. Kutsal Kitap, İsraililerin Ürdün Nehri'ni geçtikten sonra surlarla çevrili Eriha kentini

kuşatmalarını, ayrıca şehrin duvarlarını yıkmak için kullanılan borazanların ve diğer araçların çalınmasını doğru bir şekilde anlatır. Eriha'dan, İlyas peygamberin bir Rüzgar Türbinine binmek üzere Ürdün Nehri'ni geçtiği yolculuğunda da bahsedilir. Elijah, Joshua, Siduri, Tell Ghassul'a *bakın* .

Hiyeroglif/hiyeroglif yazı: Glifler (“piktografik semboller”) kullanan rahip tapınaklarıyla (“hiero-”) ilişkilendirilen eski Mısır yazı sistemi. Piktogramlar tasvir edilen nesnelere, bir kavramı veya sözlü bir sesi temsil ediyordu.

Kudüs (H *Yersu-shala'yim* , muhtemelen *Ur-Shalem'den* , “Tam Bir'in Şehri”: İbrahim'in zamanında zaten kutsal bir şehirdi (orada İbrahim Savaşı sırasında “Yüce Tanrı”nın rahibi tarafından karşılandı) Krallar); İbrahim'in Tanrı'ya itaat etmek için İshak'ı kurban etmeye hazır olduğu yerd, muhtemelen şehrin büyük bir yapay platformun bulunduğu nokta olan Moriah Dağı'ndaydı. Ne ticari ne de askeri bir kavşakta olmamasına rağmen, ne de bir nehrin kıyısında, her ne kadar her zaman su sıkıntısı çekmiş olsa da, etrafı verimli topraklar ya da otlaklarla çevrili olmasa da ve her türlü doğal kaynaktan yoksun olsa da, Kudüs bin yıl boyunca her zaman insanların iskan ettiği ve imrendiği bir yer olmuştur. fatihler başkentini yaptılar ve Süleyman platform üzerinde Yahveh'ye adanan Tapınağı inşa etti; Nasıralı İsa orada Hıristiyanlığı kurdu ve Müslümanlar Muhammed'in oraya cennete yükselmek için gittiğine inanıyorlar . Neden Kudüs? Neden orada? ZS yazılarında şunu göstermiştir: Tufan Mezopotamya'daki Nippur Görev Kontrol Merkezini yok ettikten sonra, Anunnakiler Sina Yarımadası'ndaki Uzay İstasyonunu yeniden inşa ettiler ve coğrafi konumu nedeniyle Tufan sonrası Görev Kontrol Merkezi olarak yeni iniş Koridorunda eşit uzaklıktaki bir noktada Kudüs'ü seçtiler. *Tanrıların Günü'nde* ZS , İncil'de kaydedildiği şekliyle Mısırlılar, Asurlular ve Babilliler tarafından Kudüs'e yapılan saldırıların, mesih kehanetleri için merkezi bir rol olan bu "Gök-Yer bağı"nın kontrolü için verilen mücadelelerden başka bir şey olmadığını öne sürüyor. “Armagedon”dan sonra gelecek olan ve dolayısıyla olayların merkezinde yer alan “Yeni Kudüs”ün geleceğine dair. *Bkz.* Davut, Yahudiye, Süleyman, Şalem, Tapınak.

İsa (H *Yehu-shu'ah* , "Yahweh kurtarı"): Yusuf ve Meryem'in Beytullahim'de doğan oğlu, Hıristiyan inancına göre tertemiz bir şekilde Tanrı'nın Oğlu olarak hamile kaldı. Celile'de büyüdü, ancak Ailenin Yahudi Fısıh Bayramı'nı Kudüs'te geçirme geleneği, MS 30 (ya da MS 33) baharında, Yahudilere vaaz veren ve Romalı yetkililere (Pontius Pilatus savcıydı) meydan okuyan on iki havarisiyle birlikte bu şehre geldi. İncillerde anlatılan olaylar, İsa'nın tutuklandığı, yargılandığı ve sonunda Romalılar tarafından çarmıha gerildiği "Son Akşam Yemeği" (yani Yahudi Seder'i, Paskalya bayramını tanıtan sembolizm açısından zengin ritüel akşam yemeği) ile doruğa ulaştı. Cesedin geçici olarak yerleştirildiği mezardan gizemli bir şekilde kaybolması, onun dirilişine ve tanrısallığına olan inancın ve nihayetinde Hıristiyanlığın ortaya çıkmasına neden oldu. ZS, *Tanrıların Günü'nde bu olayları, Davut'un soyunun "Meshedilmiş Olan" (İbranice'de Maşi'ah, dolayısıyla Chrystos ve Mesih) tarafından yeniden başlatılmasının anlatıldığı zamanın mesih beklentileri bağlamına yerleştirir. (İtalyanca Mesih) Cennetin Krallığının geri dönüşünün vazgeçilmez başlangıcıydı ve Yeni Ahit'te bahsedilen geleneksel şarap kadehi Seder'in, bu olayların kehanet arka planını anlamak için önemli bir ipucu olduğunu öne sürüyor.*

Yakup (H *Ya'akov* , "Topuğun peşinden giden"): Üçüncü Yahudi patrik, İshak'ın oğlu, doğduğunda ikiz kardeşi Esav'ın topuğunu elinde tuttuğu için bu adı almıştır. Bir eş seçmek için Kenan'dan büyükanne ve büyükbabasının (İbrahim ve Sara) ve annesinin (Rebecca) atalarının evi olan Haran'a gitti ve orada iki kuzeni ile evlendi: Leah ve Rachel. İsrail'in on iki kabilesinin ataları olan on iki oğlu vardı. İlahi varlıklarla karşılaşmalarından birinde, ona "El ile savaştığın için" İsrail adını veren bir melekle gürleşti. Diğer ilahi karşılaşmalar için bkz . Yakup'un Rüyası. Ölmeden önce Yakup on iki oğlunu, bilim adamlarının on iki zodyak takımyıldızının işaretlerini gördüğü Günlerin Sonu hakkında bir kehanetle kutsadı. ZS, Kenan'da on ikinci oğlunun (Benjamin) doğumundan önce İncil'in Yakup'un Haran'daki oğullarını on bir erkek ve bir kız olarak listelediğini vurguladı; bu, Sümerlerin on bir "erkek" ve bir "dişi" (İştar /Venüs) hakkındaki açıklamasına benzer şekilde , Güneş Sisteminin üyeleri. *Anlıyorsun Harran, İsrail.*

Yeşim: Orta Amerika ve Uzak Doğu'daki tanrılarla ilişkilendirilen yarı değerli yeşil taş. Yalnızca Orta Amerika'daki Guatemala madenlerinde bulunmasına rağmen Olmec, Aztek ve Maya bölgelerinde yüzlerce yeşim nesnesi bulunmuştur. *Ayrıca bkz.* Turkuaz.

Jaguar: Yeni Dünya'nın büyük kedisi, hem Orta Amerika hem de Güney Amerika'da gücün sembolü olarak saygı görüyor. Büyük Orta Amerika tanrısı Quetzalcoatl bazen bir jaguar maskesi takarken tasvir edilirdi ve Chichén Itzá'daki ana piramidin içindeki gizli bir merdiven bir jaguar heykeline çıkar. Mayalar için kutsal olan *Balam Kitabı'nın* yazarı olan kehanet rahibi Balam'ın adı tam olarak "jaguar" anlamına geliyordu. Maya rahipleri jaguar derisi giyiyordu; ve ZS, eski Mısır'da benzer rütbedeki rahiplerin de leopar derisi giydiğine dikkat çekti.

Cennet Bahçesi: *Bkz.* Cennet.

Gibil (**Gish.bil'den** , "Ateşi olan/kullanan"): Enki'nin metal madenciligi ve metalurji sanatlarını babasından öğrenen oğlu. Yunan ateş ve metalurji tanrısı Hephaestus'un prototipi (Romalıların Vulkan tanrısı). Nükleer silahların kullanılmasıyla sonuçlanan çatışmanın anlatıldığı metinlerde Gibil, "Terör Silahları'nın Afrika topraklarında saklandığı tanrı olarak tanımlanıyor. *Bakınız* Nükleer silahlar.

Devler: Çok sayıda halkın efsanelerinde, özellikle devasa taş blokları kimin taşıyıp Lübnan'daki Ba'albek, Peru'daki Cuzco veya Tiahuanacu'daki Tiahuanacu gibi yerlere yerleştirmeyi başardığını açıklayan devlerle ilgili hikayeler buluyoruz. Bolivya. Meksika'da Aztek taş takvimi dört döneme ayrılmıştır; bunlardan ilki "Beyaz Saçlı Devler" dönemi idi; Mexico City'de Su Tanrıçası'nın devasa bir heykeli keşfedildi ve Tula'da "Atlantes" heykelleri var. Orta Meksika'nın, Meksika Körfezi kıyısına yakın Olmec bölgelerinde, Afrika özelliklerine sahip devasa taş adam kafaları gün ışığına çıktı. Güney Amerika'da birçok efsane, denizden gelip Pasifik kıyılarına yerleşen "devlerden" bahseder. Orada, mochica resimleri, daha küçük, açıkça köleleştirilmiş yerliler tarafından hizmet edilen, siyah veya kararmış yüzleri olan devleri tasvir ediyor. Lima'nın güneyindeki Pachamac'taki büyük bir tapınakta altın bir devin heykeli bulundu. Antik

Yakın Doğu'da Hitit hükümdarları, kralın iki katı büyüklüğünde bir tanrıyı kucaklarken tasvir edilir. Ve İncil, bir deve benzeyen Başan kralı Og'dan ve "altı arşın ve bir el genişliği" uzunluğunda, yani üç metreden fazla olan Filistli Golyat'tan bahseder. ZS, çocukken bu konulara nasıl hayran kaldığını ve Yaratılış kitabının 6. bölümünde genellikle "devler" olarak tercüme edilen "Nefilim" kelimesini öğretmenlerinden biriyle nasıl sorguladığını *anlatıyor* . Gerçekte Nefilimler, Sümer dilindeki Anunnaki teriminin İbranice tercümesi olan Anakim'di. Anunnaki "tanrıları" uzun ve devasa mıydı? Silindir mühürler üzerinde bir kralın yanında büyük bir tanrıyı gösteren bazı tasvirler, tanrının gerçekten de hükümdardan üçte biri daha uzun olduğunu düşündürmektedir. *Bkz.* Gilgal Refa'im, Repha'im.

Gilgal (H "Dairesel taş yığını"): Yeşu'nun, Mısır'dan Çıkış'ın sonunda İsrailoğullarının Ürdün Nehri'ni mucizevi bir şekilde geçmelerini anmak için Yeşu'nun on iki taş yerleştirdiği "Eriha'nın doğusunda" yere verilen ad. Toprak sözü. Burası aynı zamanda yüzyıllar sonra Tanrı'nın peygamber İlyas'a alevli bir Kasırga ile Ürdün Nehri'ni geçerek cennete taşınmasını emrettiği yeri.

Gilgal Repha'im : Celile Denizi'nin doğusunda, Golan Tepeleri'nde Stonehenge benzeri yapı. Kış gündönümüne yönelik, daha da büyük taş kayalardan oluşan karmaşık bir girişe sahip, 2,4 metre yüksekliğinde kaba taş duvarlardan oluşan dört eşmerkezli daireden oluşur: dolayısıyla MÖ 3. binyılda inşa edildiği hipotezi . Dairenin ortasındaki (dolmen) 3,5 metre uzunluğunda panelli tonozlu bir oda bulunuyor ve bazılarının göre bu oda mezar odası olarak kullanılmış olabilir. Burada ortaya çıkarılan bazı nesnelere tarihi MÖ 2. binyılın ortalarına kadar uzanıyor , ancak *Yaratılış* kitabının 31. bölümünde Yakup tarafından dikilen dairesel bir taş anıtın anlatıldığı anlatı daha erken bir tarihi destekleyebilir. İncil (*Sayılar Kitabı* ve *Yeşu*), bir zamanlar Og adında dev benzeri bir kralın o bölgede hüküm sürdüğünü ve onun (Goliath gibi) Repha'im adı verilen ilahi bir ırkın soyundan geldiğini bildirdiğinden, İsraili arkeologlar bu yeri verdi. Şimdiki adı Gilgal Repha'im ("Repha'im'in Taş Çemberi"). *Bkz.* Devler, Gilgal, Repha'im.

Gılgamış (**Gish.bil.ga.mesh'ten** , "Huzursuz Oğul"): Uruk'un (İncil'de Erek) Sümer kralı, yaklaşık M.Ö. 2900 Esas olarak *Gılgamış Destanı ile tanınan Sümer Kral Listelerinde ve diğer metinlerde* de adı geçmektedir ; bu nedenle onun gerçekten var olduğuna şüphe yoktur. Bir yüksek rahibin ve tanrıça Ninsun'un oğlu olan o, yalnızca bir yarı tanrı değil, aynı zamanda "üçte iki ilahi" idi. Bu nedenle insanların ölümlülüğünden kaçınma hakkına sahip olduğuna inanıyordu ve Destan *onun* ölümsüzlük arayışını anlatıyor. Gılgamış hikâyesinin ve onun içerdiği ders kitabının ("insana bilgi verildi, ancak tanrının hayatı verilmedi") tüm antik dünyada biliniyor olduğu gerçeği, yalnızca gün ışığına çıkan farklı çeviriler için geçerli değildir. ama aynı zamanda aynı derecede ünlü bir bölümün (Güney Amerika'da bile) sayısız tasviri için: Gılgamış'ın iki aslanla dövüşü. ZS, kralın yolculuğunun iki varış noktasına dikkat çekti: "Sedir Ormanı"ndaki Ba'albek "İniş Alanı" ve Sina'daki Uzay İstasyonu. Gılgamış Destanı ve *ilgili girişlere bakın* .

Eyüp (H *I'yov*) : İncil'de aynı adı taşıyan kitabın baş kahramanı; iyi, dindar ve dürüst olmasına rağmen dürüst olanın neden acı çekmesi gerektiğine dair hassas konuyu ele alıyor. Metin bilgelik ve şaşırtıcı bilimsel bilgilerle dolu olmasının yanı sıra Sümer metinlerine aşinalık içermesine rağmen (ZS'ye göre Göksel Savaş ve Nibiru'nun yörüngesini de içermektedir), gerçekten bir "İş" olup olmadığını bilmiyoruz. yazar olup olmadığı ya da bu kitabın yazıldığı tarih.

Joel (H *Yo-el* , "Yahweh Tanrıdır"): M.Ö. 6. yüzyılın başlarında "Rab'bin Günü yaklaştı" diye ilan eden ve bu günü " güneş, ay karardı ve yıldızlar parlamayı bıraktı" (Joel 2, 10) – ZS'ye göre, Nibiru'nun dönüşüne bir gönderme. Rabbin Günü'ne *bakın* .

Ürdün (H *Yarden* , "Aşağı Gelen"): İsrail'in kuzeyinde, deniz seviyesinden yaklaşık 600 metre yükseklikte Hermon Dağı'ndan doğan ve güneyde deniz seviyesinin 400 metre altında Ölü Deniz'e akan nehir. Çok büyük bir nehir olmamasına ve derin akmamasına rağmen, zamanın başlangıcından bu yana doğudaki çöl toprakları ile batıdaki verimli topraklar arasında doğal bir ayırım görevi görmüştür. Ürdün Nehri'nin geçişi İncil'de ve diğer hikayelerde kaydedilen önemli bir olaydı; Mısır'dan Çıkış'ın

sonunda bunun unutulmaz bir geçişi gerçekleşti. Nehrin suları aynı zamanda dini bir rol de oynadı; örneğın *Yeni Ahit'te* anlatılan vaftizlerde .

Rab'bin Günü: M.Ö. 8. yüzyıldan başlayarak İncil'deki peygamberler tarafından artan sıklıkta, M.Ö. 6. yüzyılda ise belirli bir aciliyetle dile getirilen ifade .Peygamberler bunu, Cennetin Efendisi'nin kıyametten görüneceğı an olarak tanımlamışlardır. Güney, Venüs'ü aydınlatacak, Dünya'ya yaklaşıacak, öğle saatlerinde depremlere ve karanlığa neden olacaktı. İşaya, göksel Rab'bin "Göklerin ucundan" yeniden ortaya çıkacağı ve "Orduların Efendisi geçerken Dünya'nın yerinden sarsılacağı" zaman, "sıkıntılı" gökleri önceden görmüştü; Amos peygamber "Dünyanın gün ortasında kararacağını" öngördü. ZS, "Rab'bin Günü"nın Nibiru gezegeninin Dünya'nın yakınından geçerken beklenen dönüşü olduğunu açıkladı. *Tanrıların Günü'nde* ZS tarafından yapılan titiz bir analiz, MÖ 7. yüzyıldan itibaren İncil'deki peygamberlerin o günü nasıl daha büyük bir aciliyetle öngördüklerini ve o gün yaklaştıkça daha kesin ayrıntılar sağladıklarını vurguluyor; ZS'ye göre olay aslında M.Ö. 556'da meydana geldi ve düzensiz bir güneş tutulmasıyla işaret edildi (*Ayrıca Son Kehanet'te* olağüstü Antikythera Mekanizması üzerine kazınmış bir tarih için bakınız).

Joshua (H *Yehu-shu'ah* , "Yahweh kurtarır"): Musa'nın ölümünde İsrailoğullarının lideri; Vaat Edilen Toprakların fethine ve yerleşimine öncülük etti. İncil'deki *Yeşu Kitabı* , diğır şeylerin yanı sıra, Ürdün Nehri'nin mucizevi geçişini, Eriha duvarlarının yıkılmasını ve Dünyanın hareketsiz kaldığı Günü anlatır.

Jüpiter: Zeus'un Roma dilindeki adı, Sanskritçe "Deus Pitar" - "Tanrıların babası" kelimesinden türetilmiştir. Roma döneminde Jüpiter'e adanan en büyük tapınağın kalıntıları Lübnan'ın Ba'albek kentinde bulunuyor. Sümerler gezegenimize Jüpiter Ki.shar adını verdiler.

Girsu : Gudea'nın tanrı Ninurta için yeni bir tapınak inşa ettiğı, diğır adı Nin.girsu'nun türetildiğı Lagaş'ın kutsal bölgesi. ("Girsu'nun Efendisi"). Girsu'nun içinde tanrının uzay

gemisini barındırmak için özel olarak bir muhafaza inşa edilmişti. *Bkz.* Eninnu, Lagaş, Ninurta.

Jübile: İncil'in emirlerinin 7 x 7 yıl sayımına, yani ellinci yıla göre dayattığı Özgürlük Yılı'nın adı. *Bkz.* Jübileler Kitabı.

Yahuda (H *Yehudah* , “Yahveh'i tanıyan”): Yakup'un, kardeşleri arasında bir sözcü ve lider olarak öne çıkan eşi Leah ile birlikte dördüncü oğlu. Yakup, ölüm döşeğindeki Bereket Kahini'nde Yahuda'yı korkusuz bir aslana benzetmişti: bazı bilim adamlarına göre burçlarla ilgili çağrışımlara sahip bir gösterge. Yahuda kabilesi Vaat Edilmiş Toprakların güney kısmını miras aldı; zaman geçtikçe toprakları Benyamin topraklarını (Kudüs dahil) bünyesine kattı ve adını Yahudiye krallığına verdi. İbranice'deki "Yahudi" terimi Yehudi, Yahuda adından türemiştir.

Yahudiye: Süleyman'ın ölümünde, Birinci Tapınak zamanında İsrail krallığından ayrılan ve daha sonra Roma ve Yunan dönemlerinde Yahuda ve Benyamin kabilelerinin yaşadığı güney krallığının adı. İkinci Tapınak, bağımsız Yahudi devletlerine bölündü. Daha sonra Kutsal Toprakların o bölümünü belirten coğrafi ad. *Bkz.* Kudüs, Yahuda, İsrail.

Yahudiler: Çıkış'tan sonra Kenan'da yaşayan, ancak özellikle başkenti Kudüs olan Yahudiye krallığından gelen, "Musa'nın Beş Kitabı"nda yer alan dini emirlere ve sosyal kurallara saygı duyan İsrailoğullarının torunları. Romalılar MS 70 yılında İkinci Tapınağı yıktıktan sonra sürgüne gönderildiler ve dağıldılar. *Bkz.* Yahudiler, Kudüs, Yahuda, Yahudiye, İsrail.

Joseph (H *Yosef* , “Tanrı ekledi”): Yakup'un on iki oğlundan onbirincisi, uzun yıllar sonra Yakup'un (on ikinci oğlu Benyamin'i doğururken ölen) sevgili karısı Rachel'da doğdu. Babasının gözdesi olan bu adam, kardeşlerinin kıskançlığını uyandırdı ve kendisine üstünlük sağlayan rüyalarını onlara anlatarak onları sinirlendirdi. *Yaratılış* kitabına göre kardeşler onu Mısır'da köle olarak satarak ondan kurtuldular. Ancak orada onun rüyaları yorumlama becerisi, Mısır'ı ülkeyi vurmak üzere olan yedi yıllık kıtlıktan

kurtarmak için Firavun'u sınırsız yetkiyle onu genel vali olarak atamasına yol açtı. Babası ve kardeşleri bu felaketten kaçmak için Mısır'a gelmişler ve daha sonra da orada kalmışlar. Onların torunları Mısır'dan Çıkış sırasında ülkeyi terk etti. İncil'de Musa'nın mumyalanmış Yeşu'nun tabutunu İsrail topraklarına taşıdığı anlatılır.

Giza: Mısır'ın Kahire kenti yakınlarında, üç büyük piramidin ve Sfenks'in bulunduğu yer. Bu piramitlerin diğer benzersiz özelliklerinin yanı sıra, Mısır'da yazıtsız ve renkli fresklere sahip olmayan tek piramit olduklarını da unutmayın. Büyük Piramit, Khufu (Keops), Piramitler, Radedefi *görün* .

Yecüc ve Mecüc: Ünlü bir askeri lider (Mecüc ile birlikte veya Mecüc ülkesinin) Hezekiel'in kehanetlerinde (bölüm 38 ve 39), bir acı ve sıkıntı dönemiyle sonuçlanacak bir dünya savaşıyla bağlantılı olarak bahsedilir bu da mesihsel bir zamanın öncesinde ve habercisi olacak. ZS'ye göre "ürpertici" olan son savaşa katılan ulusların listesi İran (günümüz İran'ı) ile başlıyor. Peygamberlere göre bu kıyamet olayları gelecek ve kıyamet anlamına gelecektir. *Bkz* . Vahiy, Armagedon, Günlerin Sonu, Hezekiel, Vahiy.

Basra Körfezi: Sümer ve Akad metinlerinde "Aşağı Deniz" olarak anılır.

Goliath (H *Golyat*): Genç Yahudi çoban David tarafından sapanla öldürülen , terör yaratan zırh giyen korkunç, dev görünümlü bir Filistli savaşçı . İncil (*1 Samuel 17*) onun "altı arşın ve bir karış" boyunda, yani 3 metreden fazla olduğunu belirtir. Goliath'ın akranlarıyla daha sonra yapılan savaşı anlatan *2 Samuel 21'in* sözlerine göre onların yarı tanrı *Rephaim'in* soyundan geldikleri anlaşılıyor . *Bkz*. Devler, Rephaim.

Gomorra (H *Hamorrah*): Ölü Deniz'in güneyindeki düzlükte yer alan ve krallarının "doğunun dört kralı"nın ittifakının saldırısına direnmek için bir araya geldiği beş şehirden biri (*Yaratılış 14*). İncil'de Sodom'la birlikte anılır (*Yaratılış 19*), çünkü İbrahim'in zamanında ilahi emirle gökten yok edilmiştir. ZS, Kutsal Kitap'ta yer alan "Kralların Savaşı" (*Khedorla'omer Metinleri olarak bilinen Akkad belgelerinde kayıtlıdır*) ve *Sodom ile Gomora'nın yok edilmesini, Destan'da* anlatıldığı gibi, M.Ö. 2024'te nükleer silahların kullanımına bağlamıştır. *Erra ve Ağıtlar* metinlerinde . Bela, Ölü Deniz, Sodom'u *görün* .

Büyük Yıl: On iki burç takımyıldızının döngüsünü tamamlamak için gereken yıl sayısını belirtmek için kullanılan astronomik terim. Bir zodyak evinden diğerine hareketin gecikmesi, daha çok Ekinoksların Presesyonu olarak bilinir, her 72 yılda bir derecedir, dolayısıyla 360°'lik bir gecikme tam olarak 25.920 yıla (72 x 360) eşdeğerdir; Yıl" .

Büyük Deniz: Sümer/Akad dilinde Akdeniz için kullanılan terim. *Ayrıca bkz. Mare Superiore.*

Büyük Gize Piramidi: Diğer iki piramit ve Büyük Sfenks ile birlikte kendi içinde bir çekirdek oluşturur. Büyük Piramit dünyanın en büyük taş binasıdır. Mükemmel şekilli, tabanda her biri 230,4 metre olan dört tarafıyla 146,3 metre yükseliyor. Her biri 2,5 ton ağırlığında yaklaşık 2.300.000-2.500.000 kireçtaşı bloktan inşa edilmiştir (daha nadir kireçtaşı veya çok daha ağır granit kullanan iç yapılar hariç). 52° eğimli kenarları başlangıçta her biri yaklaşık 15 ton ağırlığında beyaz kireçtaşı bloklarıyla kaplıydı. Piramidin toplam kütlesi 2.600.000 metreküp, ağırlığı ise yaklaşık 7.000.000 ton olarak hesaplanıyor. Piramidin içinde şaşırtıcı bir dizi mükemmel şekilde hizalanmış odalar, geçitler, nişler ve amacı veya işlevi gizemli kalan büyük bir galeri bulunur. Yapı, 30. kuzey paralelinde yer alan mükemmel şekillendirilmiş bir taş platform üzerinde durmaktadır. Bu muazzam mimari ve teknolojik harika, 4.500 yıldan fazla bir süre önce hüküm süren tek bir firavun olan Keops'a (Khufu) atfedilmektedir. Keops'un bu piramidi nasıl inşa ettiğini açıklamaya yönelik tüm modern girişimler başarısız olsa da, Mısırbilimciler teorilerinden vazgeçmediler ve mühürlü bir hava kilidinde bulunan, firavunun adını içeren tek kartuş keşfine odaklandılar. ZS, Giza piramitlerinin Anunnakiler tarafından Tufan sonrası Sina'daki Uzay İstasyonu İniş Koridorunun (30. paralelde) ayrılmaz bir parçası olarak inşa edildiğini iddia etmeye devam ediyor. ZS, kitaplarında (özellikle *Sina Uzay Gemileri* ve *Son Kehanet'te*) metinsel ve resimli kanıtlar sunmuştur; bu kanıtlar sayesinde Gize piramitlerinin ve Sfenks'in Keops'tan bin yıl önce zaten var olduğu konusunda hiçbir şüphe gölgesi kalmamıştır. Bu kanıt, piramitlerin iç yapısındaki değişikliği Anunnaki Piramit Savaşları ve Marduk'un bu savaşlara hapsedilmesiyle ilişkilendiriyor. Hiyeroglif "Khufu"da yazılı isimle ilgili olarak ZS, 1837'de yapılan bu keşfi analiz etti ve bunun tamamen arkeolojik bir sahtekarlık

olduğu sonucuna vardı. Vyse tarafından yapılan işaretler dışında, bu piramit (diğer ikisi ve Giza'daki Sfenks gibi) diğer tüm Mısır piramitlerinin tam tersine, herhangi bir yazı veya tasvirten tamamen yoksundur. *Bkz . Davison Odası, Kraliçe Odası, İniş Koridoru, Giza, Marduk, Ninurta, Yükselen Geçit, Piramitler, Envanter Steli, Piramit Metinleri.*

Yunanistan/Yunan Medeniyeti: Yunanistan, bir ülke olarak – Yunanca “Hellas” – güney Avrupa'dan Akdeniz'e kadar uzanır ve büyük Girit adasını, Rodos'u ve doğu Akdeniz'deki diğer birçok adayı içerir. Yunan yerleşimleri (kötü şöhretli Truva dahil) Küçük Asya'ya kadar uzanıyordu. Sonuç olarak Yunanistan, Avrupa ve Yakın Doğu medeniyetleri arasında kültürel bir köprü oluşturdu; onların bilimsel bilgilerini, alfabesini, dinini ve panteonunu özümsemi. Yunanlılar tanrılarını antropomorfik, fiziksel ve mizaç olarak erkek ve kadınlara benzeyen, ancak ölümsüz olarak tanımladılar; On iki tanrıdan oluşan panteonun başında sayısız çatışma ve savaştan sonra üstünlüğe ulaşan Zeus vardı. Yunan efsanelerine göre Zeus, Fenike kralının kızı Europa'yı kaçırdıktan sonra yüzerek, Girit adasına dokunarak Yunanistan'a gelmiştir. Bilim adamları tarafından mit olarak ele alınan bu hikayeler, Kenanlıların Krt anlatılarına, Hititlerin tanrı anlatılarına çok benziyor ve (ZS'nin gösterdiği gibi) Sümerlerin Anunnaki anlatıları ve on iki tanrıdan oluşan panteonlarıyla da güçlü benzerlikler taşıyor.

Gud.anna : *bkz . Boğa, Cennetin Boğası.*

Gudea : Lagaş'ın Sümer kralı (M.Ö. 2200 civarında), kendisini tasvir eden çok sayıda heykel (birçoğu Paris'teki Louvre'da sergilenmektedir) ve aynı zamanda bir tür rüyada "dünyanın kenarında" nasıl olduğunu anlatan yazıtlar bırakmıştır. gerçeklik" bölümünde, birkaç tanrı ona ayrıntılı talimatlar (mimari planı içeren bir tablet dahil), göksel yönelimler ve tanrı Ninurta için yeni bir tapınak inşa etmek için bir tuğla modeli emanet etmişti; ayrıca onu gerçekte nasıl inşa ettiğini ve tanrı ile karısı oraya taşındığında nasıl açıldığını da anlatıyorlar. *Bkz. Lagaş, Ninurta.*

Kralların Savaşı: İbrahim'in zamanındaki uluslararası savaş, *Yaratılış kitabının 14. bölümünde anlatılıyor* ve Doğu'nun dört kralının Batı'nın beş kralına karşı savaşmasını

anlatıyor. Doğu ittifakının lideri "Şin'ar kralı Amrafel" (yani Sümer) dışında kralların ve krallıkların isimlerinin çoğu sorunsuz bir şekilde tespit edilmiştir; ZS, bu sorunu çözmek için *Khedorla'omer Metinleri* olarak bilinen bir dizi çivi yazısı tableti kullandı ve Amraphel'in aslında Amar olarak da bilinen Amar.Pal olduğunu varsaydı. İbrahim'in zamanında Ur'un kralı Sin. Ayrıca bu işgalin hedefinin, İbrahim'in başarıyla savunduğu Uzay İstasyonu olduğunu öne sürdü.

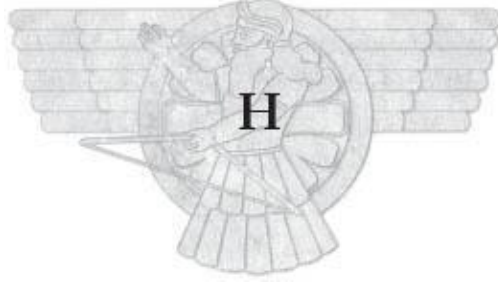
Tanrıların Savaşları: Eski Dünya'nın tüm eski uygarlıklarının efsaneleri, tanrılar arasındaki savaşa dair referanslar, açıklamalar ve hatta tasvirler içerir. Enuma *eliş* (*Yaratılış Destanı*), Tiamat ile istilacı gezegen Nibiru arasındaki göksel çarpışmayı iki tanrı - Tiamat ve Marduk - arasındaki bir savaş olarak tanımlarken, diğer Sümer metinleri Dünya'daki tanrılar arasındaki gerçek savaşları anlatır: bire karşı savaşır (Ninurta'nın Zu'ya karşı) tüm gruplar arasındaki kavgalara kadar (Enlilciler Enkites'e karşı). Benzer şekilde, Hitit metinleri Kumarbi ve Ullikummi arasındaki, zamanla her ikisinin de müttefiklerinin dahil olduğu savaşları anlatır. Mısır anlatıları bire bir dövüşten söz eder: Seth, Osiris'e karşı, Horus, Seth'e karşı (Horus'un, kendisi için savaşacak erkekleri organize eden ilk tanrı olduğu söylenir). Kenan efsaneleri Ba'al ile kardeşleri Yam ve Mot arasındaki savaşları anlatır. Yunan mitolojisi, tüm tanrı gruplarını (titanlar, devler, Tepegözler vb.) de içeren şiddetin yayılmasını haklı çıkarmak için iki düşman (Zeus ve Typhon) arasındaki çatışmalardan bahseder. Yunan anlatılarını taklit eden Hindu anlatıları da iki düşman (İndra'nın Vritra'ya karşı) arasındaki savaşları anlatıyordu; Farklı gruplar arasındaki savaşların açıklamalarını okurken omurganızdan aşağı bir ürperti indiğini hissediyorsunuz: hatta bazen hava araçları bile kullanılıyordu. Bazı istisnalar dışında (örneğin, Dumuzi'nin ölümünün intikamını almak için İnanna'nın Marduk'a karşı mücadelesi) Dünya'nın üstünlüğünü ve kontrolünü amaçlayan kavgalar. Tanrıların Silahlarına *bakın* .

Piramit Savaşları: ZS tarafından, aslında Giza piramitleri olan Anunnaki klanları arasındaki savaşları tanımlamak için icat edilen terim. İlk seri Horus ve Seth arasındaki anlaşmazlığın sonucuydu; ikinci seride Enlilciler Büyük Piramit'e saldırdı çünkü Marduk/Ra içeriye sığınmıştı.

Gula : Ninurta'nın karısı. Bau, Işın'a *bakın* .

Gutium (Guti): Mezopotamya'nın kuzeydoğusundaki dağlarda bulunan eski krallık. Sakinleri Enlil'e saygı duysa da barbar ve vahşi yırtıcı hayvanlar oldukları için onlardan korkuluyordu. *Naram-Sin Efsanesi* olarak bilinen bir metinde onlara küçümseyici bir şekilde Umman-Manda (muhtemelen "Uzak/güçlü kardeşler sürüsü") adı verilir; MÖ 22. yüzyılda Sümer ve Akkad'ı işgal ettiklerini biliyoruz. Guti birlikleri, MÖ 2024'te nükleer Kötülük Rüzgarı tarafından yok edildikten sonra kuzey Sümer'i işgal etti.

Haab: Yıllık güneş takvimi, üç Orta Amerika takviminden biri. Her biri 20 gün olan 18 ay ve buna 5 özel gün eklenerek 365 güne ulaşıldı. Takvimlere *bakın* .

Habakuk (Habakkuk): İncil'in peygamberi (MÖ 600 civarı). Onun "Rab'bin Günü"nü gelişiyile ilgili kehanetleri, yalnızca "zamanın yaklaştığını" ilan etmeleri nedeniyle değil, aynı zamanda Göksel'in yörüngesini tam olarak tarif etmeleri nedeniyle kendisinden önceki peygamberlerin kehanetlerinden kökten farklıdır. Rab ve onun parlaklığı ("Tanrı Teman'dan [güney] gelir [...] ihtişamı ışık gibidir [...] ellerinden şimşek çakmaları gelir"). Aynı zamanda kendisine eşlik eden gök olaylarını da anlatır ("Gökyüzünün yıldızları ve takımyıldızları ışık vermeyecek, Güneş doğarken kararacak, Ay ışığını tutmayacak"). ZS'ye göre bunların hepsi Nibiru'nun beklenen dönüşüne göndermeler. Rabbin Günü'ne *bakın* .

Ha_abiru: MÖ 18. ve 17. yüzyıllarda Asur ve Babil yıllıklarında yırtıcı hayvan gruplarından bahsediliyor ve onlara Hapiru adı veriliyordu. MÖ 15. yüzyılda Kenan'daki Mısırlı bir komutan, Mısır'daki amirlerine Apiru'nun saldırılarından şikayet eden bir mesaj gönderdi. Bazı bilim adamları bunların Mısır'a giren *Yahudi kabileleri* olabileceğini öne sürdüler . Ancak isim benzerliği dışında bu teorileri destekleyecek somut bir temel yok gibi görünüyor. *Ayrıca bkz* . Hiksos.

Haggai (Haggai): *Kutsal Kitap'ta* yer alan, Pers kralı Darius'un hükümdarlığı dönemindeki peygamber, o kader niteliğindeki "Rab'bin Günü"nde Cennette ve Yerde yaşanacak ayaklanmalardan önce Kudüs Tapınağı'nın yeniden inşa edilmesini teşvik etmişti.

H_{am} (Ham): Nuh'un üç oğlundan ikincisi. İsmi İbranicedeki çağrışımı ("Sıcak", "Kahverengi"), hem İncil'in Mısır'daki Ham Toprakları ve Afrika'nın Nubia kentindeki tanımıyla hem de Mısır'ın eski hiyeroglif adı: H_m -Ta ile örtüşüyordu. Mısır'a *bakın* .

H_{ammurabi}: Taş bir sütun üzerine kazınmış Kanunlar Kanunu ile tanınan Babil kralı (M.Ö. 1792-1750) (şu anda Paris'teki Louvre Müzesi'nde sergilenmektedir). Tanrı Marduk'un sadık bir adananı olarak, büyük bir kutsal alanın merkezinde Marduk'a adanmış çok yüksek ziggurat tapınaklarıyla Babil şehrini büyük bir başkent haline getirdiğine inanılır. Babil'i büyük bir imparatorluk haline getirmeye yönelik askeri kampanyalarını doğrulayan arkeolojik buluntular ve çağdaş yazılar, onun Fırat Nehri kıyısındaki önemli bir Sümer şehir devleti olan Mari'ye yaptığı hain saldırıyı belgeliyor. Babil, Esagil, Marduk, Mari'yi *görün* .

Büyük tahıl ambarlarının tuğla duvar kalıntılarının ve mücevherli bir tanrıçanın heykellerinin bulunduğu, MÖ 2. binyıldaki İndus Vadisi Uygarlığının gelişen merkezi . ZS, farklı bir dilin de konuşulduğu uzak Aratta krallığına atanan kişinin İnanna/İştâr olabileceğini öne sürdü (arkeologların henüz tanımlamadığı ancak aslında Arappa olabileceği). *Bkz.* İndus Vadisi Medeniyeti.

Harran / Haran ("Kervan"): Yukarı Fırat bölgesinde, Balikh Nehri'nin yanında (şu anda Türkiye'nin doğusunda), (eski görkeminin gölgesi olmasına rağmen) bugün hala yerleşim yeri olan antik şehir. Ticaret yollarının kesişme noktasında yer alan bu bölge, buradan yün ve koyun derisi satın alan, kumaş ve giysi satan ünlü "Ur tüccarları" için "evden uzakta önemli bir ev" haline geldi. Yıllar geçtikçe şehrin Ur tanrısı Nannar/Sin'e adanan tapınağı, Ur'unkinden sonra ikinci öneme sahip hale geldi. İncil, İbrahim'in babası Terah'ın ailesiyle birlikte Ur'dan Harran'a taşındığını söylüyor; İbrahim daha sonra Kenan'a taşındı ve oğlu İshak ile torunu Yakup'un eşleri Harran'da kalan Terahoğulları kabilesinden seçildi . Bu şehir aynı zamanda tanrıların işlerinde ve Babil ve Asur hikayelerinde de önemli bir rol oynamıştır. Marduk, üstünlük mücadelesinin kritik döneminde orada ikamet etti. (Birbiriyle bağlantılı bu olayların önemi ve önemli yıl olan MÖ 2048 için *bkz. ZS'nin Tanrıların Günü* .) Olaylar sona yaklaşırken Asur kraliyet

ailesi, Asur'un düşüşünden önce son direnişini Harran'da yaptı; ve şehrin baş rahibesi olan annesi sayesinde Babil'in son kralının tahtı orada garanti altına alındı. Anunnaki destanının son bölümünde Nannar/Sin, Harran'dan başlayarak Dünya'yı terk etti (ancak bundan pişman oldu ve daha sonra geri döndü); dolayısıyla bu şehir 4000 yıllık bir tarihin tanığı ve sahnesiydi. ZS'nin Harran ziyaretinin açıklaması için *Diğer Geçmişe Keşif Gezileri'ne bakınız* .

H_ATHOR (H_at-Hor, "Horus'un Evi"): hakimiyeti Sina yarımadasında olan, özellikle turkuaz madenlerin bulunduğu dağlık güney kesimde bulunan önemli Mısır tanrısı (bundan dolayı "Madenlerin Hanımı" lakabı alınmıştır). . Mısır sanatında, içinde cüppe bulunan inek boynuzlarıyla süslenmiş bir başlık takarken tasvir edilmiştir. Yaşlanınca adı "İnek" olarak değiştirildi. ZS'ye göre o, Sümerlerin Ninmah adını verdiği tanrıçaydı ve savaşı Anunnaki klanları arasında barışı sağlama rolü nedeniyle Dördüncü tarafsız bölge olan Sina Yarımadası'na atandı. Orada, oğlu Ninurta ona bir dağda bir ev inşa etti ve ona Ninharsag ("Dağ zirvelerinin Hanımı") adı verildi. Yaşlandıkça Sümerler onu inek kafasıyla tasvir ettiler.

H_ATSHEPSUT ("Kadınların En Soylusu"): 18. hanedandan bir kadın firavun, I. Thothmose'un kızı ve tek meşru varisi. Hiç çocuğu olmamasına rağmen üvey kardeşi II. Thothmose ile evlenmek zorunda kaldı. Ölümü üzerine MÖ 1479'dan 1458'e kadar hüküm sürdü - kısmen Mısır kraliçesi olarak ve kısmen de daha sonra III. Thothmose olacak olan bir harem kadınının oğlu olan rakibinin yanında ortak naip olarak. Nil'in batı kıyısında, Luksor'un karşısında bulunan morg tapınağı, eski Mısır'ın en güzel tapınaklarından biridir. ZS, kendisinin İncil'de adı geçen ve çocuksuz bir şekilde terk edilmiş bir Yahudi çocuğu olan Musa'yı (İbranice Moşe) evlat edinen "Firavun'un kızı" olduğuna inanıyor. 18. Hanedanlık, AhMose ve ThothMose gibi ilahi soyu ima eden "Mose" (hiyeroglif "Mss") son ekine sahip teforik isimleri benimsedi. Dolayısıyla evlat edinilen çocuğa Musa son ekini taşıyan bir isim verilmesi o hanedanın geleneklerine uygundu. Mısır'dan Çıkış'ın MÖ 13. yüzyıla tarihlendirilmesi, Musa'nın öyküsünü II. Ramesses ve Mısır'ın 19. Hanedanlığı bağlamına yerleştirir; ancak ZS, Süleyman Tapınağı'nın Mısır'dan Çıkış ile bağlantılı olduğunu söyleyen İncil'in tarihlendirilmesinin (

1 Krallar 6, 1 ve 1 Tarihler 5, 36), Musa figürünün MÖ 15. yüzyıla tam olarak M.Ö. Hatşepsut dönemi.

Hatti : Hitit krallığının Akad dilindeki adı. Hititlere *bakınız* .

Hattusshas (Hattuşa): Antik Hitit krallığının başkenti. Türkiye'nin orta kesiminde, günümüzün Boğazköy yakınında bulunan bu alan, kapsamlı araştırma ve kazıların konusu olmuştur. Hititlere *bakınız* .

Hebat: Hitit-Hurrit tanrıçası, tanrı Teşub'un karısı.

Hebron (Hevron): Kudüs'ün güneyindeki Judea'da bulunan bu şehir, İbrahim'in zamanında (MÖ 2. binyılın sonunda), Kiryat Arba ("Dörtlerin Kalesi") olarak adlandırıldığı dönemde önemli bir şehirdi. İbrahim, Hebron'daki Machpela mağarasını önce karısı Sara için, sonra da kendisi için mezar yeri olarak satın aldı. Daha sonra patrikler İshak ve Yakup, eşleriyle birlikte oraya gömüldü. Davut kral olduğunda, MÖ 1000 civarında kraliyet tahtı Kudüs'e taşınana kadar Hebron onun başkentiydi.

Hermes (Hermes): Yunan efsanelerinde ilahi haberci (Romalılar için Merkür), Zeus ve perisi Maia'nın oğlu. Çobanların, sporcuların ve tüccarların koruyucusu olarak görülüyordu; ayrıcalıkları arasında uzak diyarlara seyahat, ağırlık ve ölçüler, hitabet, edebiyat, kurnazlık ve anlayış vardı. Ölümlülere rüyalar getirdi ve ölümlerin ruhlarına rehberlik etti. Hermes, ZS'nin vurguladığı gibi, tanrı Ningișzidda'nın (Mısır tanrısı Thoth'un) sembolü olan, birbirine dolanmış yılanlarla süslenmiş kanatlı bir asanın yanı sıra bir miğfer ve kanatlı sandaletlerle tasvir edilmiştir. Gerçeği söylemek gerekirse, zaman geçtikçe Yunanlılar Hermes Trismegistus'u ("Üç Kez Büyük") bilgi ve bilim tanrısı Thoth ile özdeşleştirmişlerdir.

Hispaniola: Kolomb'un 1492'de keşfettiği ve şimdi Haiti ile Dominik Cumhuriyeti arasında bölünmüş olan adaya verdiği isim.

Hititler (Hititler): Küçük Asya'da Hint-Avrupa dili konuşan halk, ilk başta sadece İncil'de Hittim olarak bahsedildiği için biliniyordu. İbrahim, Hebron'daki Machpela'nın mezar mağarasını "Hititli Ephrom"dan satın aldı; "Hitit Uriah" (Hitit), Kral Davut'un ordusunun kaptanıydı. Orta Türkiye'deki (Hitit başkenti Hattuşa'nın bulunduğu yer) arkeolojik keşifler ve Mısır, Asur ve Babil'de keşfedilen kraliyet yıllıkları, bir zamanlar güçlü olan ve MÖ 2. binyılın sonlarında diğer imparatorluklara karşı savaşan Hatti krallığının varlığını doğruladı. eski Yakın Doğu. Hititlerin tanrı ve yarı tanrı savaşlarını anlatan anlatıları Vedalar'daki Hint-Aryan efsanelerine benzese de *Sümer* panteonunu benimsedikleri ve Teşub ("Rüzgârı estiren", "Tanrı" adı altında tapındıkları kesindir.) Fırtınanın") En yaygın çevirilerde) İşkur/Adad, Enlil'in oğlu. Hititler belki de atlı savaş arabalarını savaşa sokan ilk kişilerdi. MÖ 1595'te Marduk'u esir alarak Babil'i başarıyla işgal ettiler. İki yüzyıl sonra Kadeş Savaşı ile Mısır'ın genişlemesine son verdiler; barış anlaşmasının metni krallığın her iki başkentinde de bulundu. ZS, And Dağları'ndaki altın ve kalay işlemeye yönelik metalürji merkezlerini denetlemek üzere gönderilen Teşub/Adad'ın, beraberinde mükemmel Hitit madencilerini ve metalurji uzmanlarını getirdiğini varsaydı. *Bkz.* Anadolu, Küçük Asya, Hebat, Hint-Avrupa, Tiahuanacu, Yazılıkaya.

Homo erectus (Latince: "dik insan"): hominidlerin evriminde, yaklaşık iki milyon yıl önce dik pozisyonda yürümeye başlayan geçiş türü.

Homo sapiens ("Bilge Adam", "Bilgi sahibi adam"): Güneydoğu Afrika'da yaklaşık 250.000 yıl önce ortaya çıkan modern insan, aniden sahneye çıkmasını açıklayabilecek herhangi bir antropolojik kanıt olmadan ortaya çıktı; oysa evrimsel süreç Önceki hominidlerin gelişimi milyonlarca yıl boyunca gerçekleşmişti. Bulmaca "Eksik Bağlantı" sorunu olarak biliniyor. İncil takipçileri yaratılışımızı Tanrı'ya atfederek ünlü Kayıp Halkayı açıklarken, ZS Elohim'i tanımladı İncil'de Sümer Anunnakileri olarak anılan bu bilim adamı, yaklaşık 250.000 yıl önce Anunnakilerin genetik manipülasyon yoluyla *Homo erectus'un Homo sapiens* olmasına nasıl ve neden izin verdiğini açıklayan tüm Sümer metinlerini toplamıştır . *Bkz.* Adem, Anunnaki, Enki, Genetik Manipülasyon, Ninharsag, İç İç Dolanmış Yılanlar.

Horeb : Sina Dağı'nın İncil'deki diğer adı, "kuru toprak Dağı" anlamına gelir.

Horus (HOR; İncil'de Horon): Osiris ve İsis'in oğlu, büyük Mısır tanrısı, İsis'in Osiris'in tohumuyla kendini döllemesi sonucu doğmuş, öldürülmüş ve parçalanmıştır . Bir yetişkin olarak Horus, babasının katili tanrı Seth'e Mısır'ın kontrolünü ele geçirmesi için meydan okudu ve onu Sina Yarımadası'ndaki bir hava savaşında yendi. Horus bir şahin başıyla tasvir edilmişti ve sıklıkla Şahin Tanrısı olarak anılırdı.

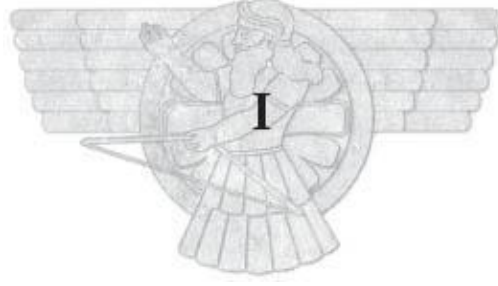
HUI (veya HUY): Nubia ve Sina'da Firavun Tutankamon'un genel valisi olarak görev yapan yüksek Mısırlı subay (MÖ 1350 civarı). Thebes'teki mezarı, hüküm sürdüğü toprakların parlak renkli sahneleriyle süslenmişti. ZS, kitaplarında, Sina Yarımadası ile bağlantılı, konik komuta modülünün yer seviyesinin üzerinde (palmiye ağaçlarının ve zürafaların görülebildiği) yer altı silosundaki büyük, çok aşamalı bir roketi gösteren özel bir çizimi yeniden üretti. ZS ayrıca, komuta modüllü roketin şeklinin, Sümer dilinde "Uzay Gemilerinin Adil Kişisi" anlamına gelen Din.Gir piktogramına karşılık geldiğini gösterdi.

Hurriler: İncil'de Horim ("Özgür İnsanlar") olarak adlandırılan, M.Ö. 3. binyılda muhtemelen Hint-Avrupa kökenli olan bu halk, yukarı Fırat bölgesine yerleşmiş ve Habur nehriindeki orijinal çekirdekten başlayarak nüfuzunu genişletmişti. - eski belgelerde Naharin ve İncil'de Aram Naharyim ("İki Nehrin Batısı") olarak adlandırılan bölge. Nuzi, Karkamış ve Alalakh gibi antik bölgelerdeki önemli arkeolojik buluntular, Hurrilerin güneyde Sümer ve Akkad ile kuzeyde Hititler arasında Sanskritçe benzeri isim ve kelimeleri koruyarak kültürel ve dini bir köprü görevi gördüğünü gösteriyor. MÖ 2. binyılın ortalarında güneye doğru genişleyerek Mitanni adında bir krallık kurdular; kültürel ve ekonomik açıdan güçlü olmasına rağmen güçlü askeri komşularının saldırılarına uzun süre dayanamadı. *Bkz. Çıkış, Mitanni, Naharin, Yeni Krallık (Mısır).*

Huwawa : *Gılgamış Destanı'na* göre , Sedir Ormanı'ndaki tanrıların meskeninin girişini koruyan yapay, robotik bir canavar: «Büyük savaşçının [...] kükremesi fırtınanın kükremesine benzer, ağzı ateştir, nefesi ölümdür." Silindir mühürdeki bir kılıç kullanan

robot Huwawa tasviriyle birleşen bu açıklama, ZS'ye Cennet Bahçesi'nin girişine yerleştirilen koruyucunun İncil'deki tanımını hatırlattı: bir Kerubi ve parlayan kılıcın alevi (*Yaratılış 3*). , 24). Gılgamış ve arkadaşı Enkidu, önce onu tozla kör ederek canavarı alt etmeyi başardılar. *Bkz* . Sedir/Sedir Ormanı, Gılgamış, İniş Yeri.

17. yüzyılın ortalarında Mısır'ın kontrolünü ele geçiren Asyalı göçmenlerin Mısır adının Yunanca çevirisi. "Çoban krallar" olarak bilinen bu krallar, başkentleri Avaris şehri olmak üzere Mısır'ın 15. ve 16. hükümdar hanedanlarını kurdular. MÖ 1560 civarında zorla sürüldüler. Mısır belgelerinde İsraililerin Mısır'da kalmaları ve Mısır'dan çıkışlarının izlerini arayan bazı bilim adamları, bu "Asyalı çoban kralların" aslında İsrailoğulları olduğu hipotezini öne sürdüler. Ancak tarihler örtüşmüyor.

İbbi.Sin : Büyük Sümer uygarlığının trajik bir şekilde yok edildiği Ahir Yıl'a (MÖ 2024) kadar altı yıl boyunca hüküm süren, Sümer'in son başkenti Ur'un son kralı. *Bkz. Nükleer Silahlar, Sümer, Ur.*

İbri : Yahudi; ZS'ye göre Nippur'un (Sümer dilinde Ni.Ibru) yerlisidir. İbrahim'e *bakın* .

Ica: Güney Peru'da, Nazca Çizgileri'nden çok da uzak olmayan bir şehir; burada özel bir müze, bilimin imkansız gördüğü sahneleri, özellikle de insanlarla dinozorları *bir arada tasvir eden taşları sergiliyor* .

İgi.gi ("Gözlemleyen ve görenler"): Görevleri Dünya'daki diğer 600 Anunnaki'ninkinden farklı olan, yaklaşık 300 kişilik bir Nibirulu sınıfı. Kadim metinler, İgigilerin kadınlar olmadan "göklerde" kalmaya zorlanmalarından duydukları hoşnutsuzluğa tanıklık ediyor; bu durum, dünyevi kadınları zorla eş olarak almalarına yol açan bir isyanla sonuçlandı. ZS'ye göre İgigiler, Dünya ile konuşlandırıldıkları Mars'taki uzay üssü arasında hizmet veren uzay gemilerini işletiyordu ve bu hikaye, Yaratılış kitabındaki (bölüm 6) gizemli ayetlerin kökeninde olmalı. "İstedikleri kadarını [erkek kızlarını] eş olarak alan" Nefilim ("aşağı inenler"). Nefilim'e *bakın* .

Dünyanın Durduğu Gün: Meksika'daki "tanrıların yeri" Teothihuacan ile ilgili efsaneler, iki büyük piramidin inşasını, Güneş'in doğmadığı ve gökyüzünün karanlığının devam ettiği Dünya'yı vuran bir felakete bağlar. Gece. Teothihuacan'da ("Tanrıların Yeri") iki tanrı, Güneş ve Ay'ı kendilerini tekrar göstermeye ve hareketlerine devam etmeye ikna etmek için kendilerini feda etti. Diğer tanrılar bu olayı Güneş Piramidi ve Ay Piramidi'ni inşa ederek andılar. Benzer şekilde Güney Amerika'da bir İnka efsanesi, yaratıcı

tanrının bir zamanlar halkına kızdığını ve Güneş'i sakladığını anlatır: "Yirmi saat boyunca şafak sökmedi." Ancak kral aceleyle öngörülen ritüellere devam ettiğinde sakinleşti. Benzer bir "karanlık gün" anısı, And Dağları'ndaki Uru halkının anlatılarında da yer alıyor. *Altın Gözyaşlı Tanrılar'daki* ZS , İncil'in en heyecan verici bölümlerinden birini, Güneş'in doğmadığı günü anımsatıyor. Yeşu'nun 10. bölümünde, İsrailoğullarına savaşta yardım etmek için Rab'bin şöyle dediği söylenir: "Güneş Gibeon'da dursun ve sen, ay, Ayalon vadisinde. İnsanlar düşmandan intikam alana kadar güneş durdu ve ay hareketsiz kaldı." Bu olay "neredeyse bütün gün" sürdü. Nesiller boyu akademisyenler bu anlatı üzerinde kafa yormuşlardır. Tatmin edici bir açıklama bulamayan çoğu kişi bunu bir efsane olarak görmezden geliyor. Buna cevaben, *The Architects of Time'da* ZS, Güneş'in Dünya'nın bir tarafından (Yakın Doğu) durup batmaması durumunda diğer taraftan (Amerika) da doğmadığına dikkat çekti; bu nedenle farklı hikayeler aslında gezegenin iki zıt tarafındaki insanların şahit olduğu aynı olguyu anlatıyor. Tarihçi Montesinos'un sözlerinden alıntı yapan ZS, bu olayın Güney Amerika'da MÖ 1394'te meydana geldiğini hesapladı; bu tarih, Yeşu'nun Ayalon Vadisi'ndeki savaşına denk geliyor. Dolayısıyla, bilim henüz bir açıklama getiremese de, bu açıklanamayan gök olayı - Dünya durduğunda - gerçekten meydana gelmiş olmalıdır. Joshua, Teotihuacan'a *bakın* .

Im.du.gud ("Kahramanca bir fırtına gibi koşan"): tanrı Ninurta'nın "İlahi Kara Kuş"u (hava aracı).

Ölümsüzlük/Ölümsüzler: Eski Yunanlılar, tanrıları ölümlü insandan ayırmak için "ölümsüzler" adını verdiler. Bu ayrımın yanı sıra daimi ölümsüzlük arayışı, *Gilgamiş Destanı gibi metinlerin* ölümsüzlük arayışını anlattığı ve bu kahramanın, Tufan'ın kahramanı ile tanıştığını iddia ettiği Sümer zamanlarına kadar uzanır. Enlil, yaşlanmamış ve binlerce yıl yaşamamış mıydı? Ancak İncil, Elohim tarafından kendileriyle birlikte olmak üzere götürüldüğü için Dünya'da ölmeyen Hanok'tan bahseder ve aynı şekilde İlyas peygamberin de benzer şekilde cennete nakledildiğini anlatır. ZS, "tanrıların" yaşlanıp öldüğüne dair eski anlatılardan örnekler vererek, onların sözde "ölümsüzlüğünü" Dünya'da aşırı uzun ömürlülük olarak açıkladı, zira yaşam döngüleri

Nibiru gezegeninin yörüngesiyle ilgiliydi; burada bir yıl (yani etrafında bir yörünge) Güneş) yaklaşık 3.600 Dünya yılına eşdeğerdi. Tanrıların gezegenine nakledilmenin uzun bir yaşamı garanti edeceği düşüncesi, firavunların "Milyonlarca Yıl Gezegeni"ndeki tanrılara katılmak için yaptıkları öbür dünya yolculuğunun simülasyonunun temelini oluşturuyordu. *Bkz . Ölümünden Sonra Yaşam, Nibiru, Sar, Sonsuz Yaşam.*

In.anna ("An'ın Hanımı"): Daha çok Akkadca ismi olan İştar ile tanınır, ikizi Utu/Şamaş ile birlikte Dünya'da doğmuştur. Anne ve babası, Enlil ve karısı Ningal'in ortanca oğlu Nannar/Sin'di. Nibiru'nun yöneticileri olan büyük büyükbabaları Anu ve Antu, Dünya'ya resmi bir ziyareti tamamladığında Anu, ikametgahları için inşa edilen yeri, sevgiyle Anunitum ("Anu'nun Sevgilisi") adını verdiği torununa bağışladı. Güzel ve hırslı İnanna, burayı Uruk (İncil'de Erek) adında büyük bir şehre dönüştürmeyi başardı. Enki'nin en küçük oğlu Dumuzi'ye olan aşkı ve nişanlısı, Dumuzi'nin boğularak ölmesiyle trajik bir şekilde sona erdi. Bu kaybın suçu Dumuzi'nin ağabeyi Marduk'a yüklendi; Dünya'daki Anunnakiler arasında uzun ve kanlı çatışmaları tetikleyen ve sonunda İnanna/İştar'ın hem aşk hem de savaş tanrıçası, onun prototipi olarak ün kazandığı bir dram. Roma tanrıçası Venüs, aynı zamanda bu adı taşıyan gezegenle (aynı zamanda Başak takımıyıldızıyla) ilişkilendirilir. Uzaktaki Aratta kendisine bir alan olarak teklif edilmiş olmasına rağmen, o Uruk'u tercih etti ve "göksel teknesi" ile Dünya semalarında uçarak tanrıları, kralları ve aralarında ünlü Gilgamiş ve Sargon'un da bulunduğu kahramanları baştan çıkardı. On ikilik panteonda onun rütbesi 5'ti, ama zaman geçtikçe yaşlandıkça Ninurta'nın 15'lik rütbesini benimsedi. Aratta, Gilgamiş, Mari, Aşağı Dünya, Sargon, Uruk'a *bakın* .

İnka: 1532'de, günümüz Peru'sunun çoğunluğunu oluşturan İspanyol nüfusunun Güney Amerika'ya gelişiyle. Quechua dillerinde (orta-güney And Dağları'ndaki "Aymara"dan farklı olarak) "İnka" kelimesi "Efendi/Egemen" anlamına gelir ve o halkın adı haline gelmiştir. İlk İnkaların MS 1020 civarında hüküm sürdüğü dağlara tünemiş başkent Cuzco'dan, kontrolü kıyı bölgelerine kadar genişlettiler; İspanyolların fethi sırasında 12. İnka kralı, kuzeyde günümüz Ekvador'undan güneyde Şili'ye kadar uzanan geniş iletişim yollarıyla birbirine bağlanan bir imparatorluğu yönetiyordu. Son

zamanlarda yapılan arkeolojik ve kültürel çalışmaların ardından, fethedilen topraklarda İnkalardan önce gelen diğer And halklarının farklı kimliklerini ve kültürlerini tespit etmek mümkün olmuştur. Bununla birlikte bilim adamları, Peru'nun şaşırtıcı ve esrarengiz özelliklere sahip taş yapılarıyla öne çıkan birçok antik yüksek rakımlı yerini ve "kayıp şehirlerini" (Machu Picchu gibi) İnkalara atfetmeye devam ediyor. ZS, *Altın Gözyaşlarının Tanrıları'nda* , uygarlıklarla ilgi çekici maddi ve kültürel benzerlikler sunan, MÖ 2400'e kadar uzanan, İnka öncesi bir "antik imparatorluğun" varlığını anlatan ilk İspanyol tarihçilerin belgelerine itibar ediyor. Eski Dünya'nın.

İnka Rocca: MS 1021'den 1532'ye kadar Cuzco'da hüküm süren on iki kraldan ilk İnka kralı İnka efsanelerine göre, tanrıların gazabı nedeniyle egemenliği uzun süre kesintiye uğradıktan sonra, "İnka Rocca" götürülen genç adamdı. Güneş Tanrısı tarafından altın cüppelerle geri dönen ve üvey kız kardeşe evlenme uygulamasına devam etmesi halinde egemenliğin Cuzco'ya geri verileceğini duyuran. Aynı hikayenin diğer versiyonları Manco Capac'ın egemenliği geri getirdiğine inanıyor.

Hint-Avrupa: Hindu kutsal yazılarının dili olan Sanskritçe ile çok sayıda Avrupa dili (Slav, Cermen, Latin, Yunanca, Ermenice vb. gruplar dahil) arasındaki dilsel analogilere dayanan sınıflandırma - sonuç, bu Halkların Kafkasya'nın merkezi bir bölgesinden kuzeye ve güneye, ancak esas olarak batı ve doğuya doğru göç ettiğine inanılıyor. Antik Hurri ve Hitit, Orta Doğu'nun Mezopotamya kültürlerine köprü görevi gören Hint-Avrupa dil ve kültürlerinin öncülleri. Ortak dilsel kökenlerine göre ulusların bu sınıflandırmasının, İncil'deki Milletler Tablosu'na (*Yaratılış* 10) ve Nuh'un oğlu Yafet'in torunlarının listesine karşılık geldiğine dikkat edin.

Indra: Hindu panteonunun baş üyesi. Babasını öldürdü ve diğer tanrılara karşı üstünlük kazanmak için (hava savaşları sırasında füzeler kullanarak) kardeşlerine karşı savaştı. Nihayetinde başarılı olmasına rağmen kontrolü kardeşleri Agni ve Surya ile paylaşmak zorunda kaldı. Anlatılar Yunan tanrılarıninkine benzer. *Bkz.* Aditi, Jüpiter, Hindu Gelenekleri, Zeus.

2. yüzyılda "gündönümü ve ekinoksal işaretlerin değişimini", yani bir çağdan diğerine zodyak geçişine neden olan gecikmeyi tartışan Küçük Asya'dan Yunan gökbilimci . Bu, bilim adamlarının Hipparchus'a Presesyon dediğimiz fenomeni ve bunun sonucunda ortaya çıkan zodyak takımyıldızları sistemini keşfetmesine yol açtı. Ancak ZS, Sümerlerin bu bilgiye Hipparchus'tan bin yıl önce zaten sahip olduğunu gösterdi. Her ne kadar aynı bilgin "Uruk, Borsippa ve Babil'in Babil gökbilimcileri"nin daha eski bilgilerinden yararlandığını kabul etse de, güncel kitaplar Presesyon olgusunun keşfini Hipparkhos'a atfetmeye devam ediyor.

İran: *bkz.* İran .

İshak (H *Itzhak*): Yahudi halkının ikinci patriği, İbrahim'in ikinci karısı Sarah'dan olan oğlu, çifti ziyaret eden üç ilahi varlıktan birinin öngördüğü gibi, her ikisinin de yaşı ilerlediğinde doğmuş. İbrahim'in zaten Sara'nın kölesi Hacer'den bir oğlu doğmuş olmasına rağmen, İshak onun halefi olduğu kadar meşru mirasçı da olacaktı. ZS, bu hiyerarşinin Anunnaki veraset kurallarını kapsadığını varsaydı; buna göre meşru Varis, ilk doğan olmasa bile bir üvey kız kardeşin oğluydu; İncil, Sarah'ı İbrahim'in üvey kız kardeşi olarak tanımlar ("O gerçekten benim kız kardeşimdir, babamın kızıdır, ancak annemin değil"). Yahudi patriklerin soyu İshak'ın oğlu Yakup'a kadar devam etti.

Isaiah (H *Yesha-yahu* , "Yahweh kurtuluştur": MÖ 8. yüzyılın sonunda vaaz veren ve Tanrı'nın sözlerini Kudüs'e getiren İncil'in önemli peygamberi. Kendi döneminin tarihi ve olaylarının tamamen farkındadır.) İç meselelere (İsrail Krallığı ile ilişkiler gibi) ve uluslararası olaylara (Asur ve Babil isyanları ve Mısır'la silahlı çatışmaları) ilişkin öğütleri, jeopolitik tahminlerin yanı sıra ahlaki ve dini nitelikteydi. Yahveh'in Kudüs'ü kuşatma altında tutan Asur kralı Sennacherib'in ordusunu yok edeceğine dair kehanetin doruk noktası (MÖ 702).Geçmişten bugüne, geleceğe doğru ilerleyen Yeşaya, İsa'nın gelişinden ilk söz eden kişi oldu. Rab'bin Günü, tüm ulusların ayaklanacağı ve yargılanacağı gün; o gün, "gökteki yıldızlar ve Orion takımyıldızı artık ışık vermeyecek; güneş doğarken kararacak ve ay ışığını vermeyecek." ışık" (*Yeşaya 13, 10*); *aynı zamanda, Yeruşalim'in "milletlerin ışığı" olacağı ve dünyanın her köşesinden çok sayıda*

kişinin Kudüs'e akın edeceği " Günlerin sonunda" bir barış ve adalet çağının olacağını da öngördü. "Yahveh'nin Tapınak Tepesi". *Bkz* . Hizkiya, Günlerin Sonu, Kudüs, Rab'bin Günü.

İş.kur ("Dağlardan olan"): *bkz*. Adad.

İsmail / İsmail (" *Dinleyecek* "): İbrahim ve eşi Sarah'ın kölesi Hacer'in oğlu, Sarah'nın önerisi üzerine hamile kaldı, böylece doksan yaşın üzerinde olan İbrahim, bir erkek bırakmadan ölmeyecekti. varis. İlahi bir müdahalenin ardından Sara'nın bir oğlu (İshak) olduğunda, İsmail İshak'la alay etti ve Sara, Hacer ve çocuğun İbrahim'in evini terk etmesi konusunda ısrar etti (*Yaratılış* 21, 9). Ataerkil veraset kurallarına göre, İbrahim'in üvey kız kardeşinin karısından doğan İshak, ilk çocuk olmasa bile meşru mirasçıydı; ancak İsmail de Tanrı tarafından kutsanmıştı ve "on iki kabile reisi" de dahil olmak üzere çok sayıda çocuğu olacaktı.

İştär: Inanna'ya *bakın* .

İşum ("Yanmaya sebep olan"): M.Ö. 2024'te nükleer silahların kullanımını anlatan destanın Babil versiyonunda Ninurta'ya verilen isim.

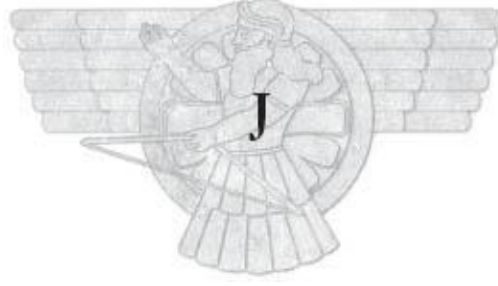
İsis (AST, "Tahtta olan kişi"): Önemli Mısır tanrıçası, başında "Taht" hiyeroglifi ile tasvir edilmiştir. O, tanrı Osiris'in üvey kız kardeşi-karısıydı; kardeşi Seth tarafından öldürüldükten sonra parçalanmış bedenini kurtardı ve (büyüdüğünde babasının intikamını alan) Horus'u doğurmayı başardı.

İsin : Sümer'in güney bölgesindeki, ana tanrısı Gula (Bau olarak da bilinen Ninurta'nın karısı) olan antik şehir. Nükleer "Kötülük Rüzgarı"nın ardından gelen tüm yaşamı öldürmesinden yedi yıl sonra Sümer ve Akkad'ın başkenti haline gelen şehir, Mezopotamya tarihinde önemli bir rol oynadı . "İsin Hanedanlığı" M.Ö. 2017 yılında başlamış ve iki yüzyıl boyunca sürmüştür.

İsrail/ İsrail (H “ El ile savaştı ”): İbrahim'in torunu Yakup'a, bir *El* ile karşı karşıya gelip onunla savaştıktan sonra verilen yeni isim (*Yaratılış* 32). El genellikle "melek" olarak tercüme edilir, ancak kelimenin tam anlamıyla Elohim'in tekil halidir (Anunnakilerden biri olan ZS'ye göre). İncil'de kullanılan "İsrail Oğulları" ifadesi, Mısır'dan Çıkış'ın kahramanları olan İsrailoğullarını ifade eder. Jacob'a *bakın* .

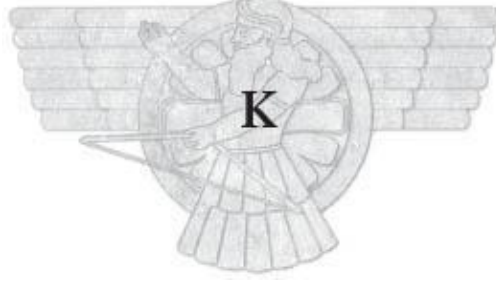
İsrail (krallık): Kral Süleyman'ın ölümünden sonra (MÖ 928), mirasçıları arasındaki veraset çatışmaları, Kuzey kabilelerinin Yahudi krallığından ayrılmasına ve ayrı bir krallık olan "İsrail"in yaratılmasına yol açtı. İsrail krallığı, Asur kralı Tiglath-Pileser III (M.Ö. 744-727) tarafından ele geçirildi ve M.Ö. 722'de halefi Şalmaneser V'in burayı bir Asur vilayeti haline getirip halkını sürgüne göndermesiyle sona erdi. Asur İmparatorluğu (böylece İsrail'in "On Kayıp Kabilesi" gizeminin ve efsanelerinin ortaya çıkmasına neden oldu). Judea'yı *görün* .

Itza: Daha sonra Chichén Itzá ("Itza kuyusunun ağzında") olarak adlandırılan, Maya bölgesinde tanrılara ilk tapanların halkı olduğu bir Orta Amerika kabilesinin adı.

Japhet (Japheth) (H *Yefet* , “Yakışıklı olan”): İncil'e göre kara ulusları Hint-Avrupa uluslarıyla aynı olan Nuh'un üçüncü oğlu.

Jehu: Eski İsrail'de bir kral, Asur kralı Şalmaneser III'ün (M.Ö. 858-824) taş anıt sütununda (şu anda British Museum'da sergileniyor) önünde eğilirken tasvir edilmiştir.

KA: Bir firavunun öbür dünyaya yaptığı yolculukla bağlantılı olan hiyeroglif, her zaman "Alter Ego", "Çift", "Kişilik" veya "bir tanrının ölümlü kişileşmesi" olarak çevrilir. *Bkz.* Ahiret Hayatına Yolculuk.

Kabala ("Alınan"): İncil'in gizli kodlarını anlayarak ilahi rehberliği arayan bir tür Yahudi mistisizmi. Orta Çağ'da geliştirilen bu kitap, İncil'deki *Eyüp Kitabı'nın* bilimsel bilgisi ile aynı ilahi vahiy sütununa dayanmaktadır : Hokhmah ("Bilgelik") ve Binah ("Anlama").

Kadeş: *Bkz.* Kadeş Savaşı.

Kadesh-Barne'a : Kenan'ın güney kısmı ile Sina Yarımadası arasındaki sınırı belirleyen antik yerleşim. Kenan metinlerinde kısaca Kadesh ("Kutsal [Yer]") olarak adlandırılan bu yere, İncil'de onu kuzeydeki Kadeş'ten ayırmak için Barne'a'nın Kadeş'i denir. İsrailoğulları Mısır'dan Çıkış'ın kırk yılının çoğunu orada geçirdiler. .

Kakkabu ("Göksel cisim"): Akkad dilinde bir yıldızın veya gezegenin (ama başlangıçta aynı zamanda bir takımyıldızın) adından önce gelen belirlilik. İncil aynı zamanda Kochav terimini de kullandı; ancak modern İbranice Kokhav ("yıldız") ile Khokhav Lekhet ("hareketli yıldız", yani "gezegen") arasında bir ayrım yapar. *Bkz.* Astronomi, Gezegenler.

Kalასasaya: Bolivya'daki Titicaca Gölü kıyısındaki antik Tiahuanacu bölgesinin en önemli üç binasından biri. Sıra sıra taş sütunlarla sınırlandırılmış (yerel dilde adı tam olarak bu anlama geliyor), yaklaşık 122 x 137 metre boyutlarında dikdörtgen bir kapalı alan olup, aynı zamanda batık bir avlu da içermektedir. Doğu-batı eksenindeki yönelim,

sütunların sayısı ve konumları hem ekinoksal hem de gün dönümünde astronomik bir fonksiyona işaret ediyor. Gündönümlerinin açısı (ya da "eğim") MÖ 10.000 ya da MÖ 4000 civarındaki inşaat tarihiyle örtüşür; ZS'ye göre bu son tarih, Anu'nun Dünya'ya yaptığı resmi ziyaretle çakışacaktır. *Bkz . Gündönümleri, Tiahuanacu.*

Karnak: Yeni Krallık döneminde eski Mısır'ın başkenti Thebes bölgesindeki önemli tapınakların bulunduğu yer.

Kassitler: Hammurabi hanedanının askeri yenilgiler sonrasında güç kaybetmesi ve Marduk'un Hititler tarafından ele geçirilmesi üzerine belirsiz koşullar altında Babil'de tahta çıkan, Babil'in kuzeydoğu veya kuzeybatı bölgesinin yerli kabilesi. Bilinmeyen bir dil konuşan ve Karaindaş ve Kadashman gibi isimler taşıyan Kassite kralları, M.Ö. 1560'tan M.Ö. 1160'a kadar Babil'i (Karduniash adını verdikleri) yönetti. Nadir yazılı kayıtlar, Marduk'un hapsedildikten sonra Babil'e geri döndüğünü gösterir; ancak iktidara bu nedenle mi geldikleri ve her şeyden önce kimliklerinin gizemli kalmayı sürdürüp sürdürmediği tarihin bir muamması olmaya devam ediyor. *Cassiti'ye bakın .*

Kavod : Genellikle "Kabod" olarak çevrilen İbranice terim; İncil, Yahveh'nin ortaya çıkışını tanımlamak için kullanır; örneğin İsrailoğulları, Tanrı'nın Sina Dağı'ndaki Kavod topraklarını "yutucu bir ateş bulutu" ile sarılmış olarak görebildikleri zaman (*Çıkış 24, 17*).) ya da peygamber Hezekiel Kerubilerin kullandığı ilahi arabayı tanımladığında. "Onur" veya "İhtişam" anlamına gelebilen bu kelime, İncil'in İngilizce versiyonlarında sıklıkla "Glory", "Rab'bin Görkemi" olarak çevrilir. İbranice "ağır, devasa" anlamına gelen fiilden türemiştir ve ZS, Çıkış ve Hezekiel'in gördükleri bağlamında bunun uzay gemisi gibi çok ağır bir fiziksel nesne anlamına geldiğini ileri sürmüştür. *Ayrıca bkz. Hava tankları, Uzay gemileri.*

Keret : Suriye'deki Ras Shamra'da (Kenan şehri Ugarit'in bulunduğu yer) gün ışığına çıkarılan kil tabletler arşivinde, müstahkem bir başkent in veya kralın adı olabilecek Keret efsanesi de ortaya çıktı. Özünde insanın ölümsüzlük arayışını ele alır ve hem (karısından bir mirasçı edinmek için ilahi yardıma ihtiyaç duyan) Adem'in (iyi ve iyi bir

şey olsa da her şeyini kaybeden zengin bir adam) İncil'deki anlatımıyla analogiler gösterir. Sağ). Hikayedeki Krt'ın Girit adasına gönderme olduğu varsayılıyor.

Habur: Mezopotamya ile Anadolu'nun buluştuğu, Fırat'ın ana kolu. İncil'de Khebar Nehri olarak adlandırılan peygamber Hezekiel (Babililer tarafından o bölgeye sürgün edilen Yahudi aristokrat) İlahi Arabayı orada görmüştür.

Khedorla'omer , *Khedorla'omer Metinler* : İbrahim'in zamanındaki "Kralların Savaşı"nı anlatan Yaratılış kitabının 14. bölümü, "Elam kralı Khedorla'omer"i istila eden "Doğu kralları" arasında listeler. Kenan. İncil'deki anlatımın doğruluğu, bilim adamları tarafından adı geçen kralların ve krallıkların tanımlanmasıyla bağlantılıydı. 1897'de Asirolog Theophilus Pinches'in Londra'daki Victoria Enstitüsü'ne, British Museum'da sergilenen ve o zamandan beri *Khedorla'omer Metinleri olarak bilinen bir grup tabletin* bu savaşı anlattığını ve Elam kralı Kudur-Lagmar'ın adını verdiğini bildirmesiyle tüm bunlar değişti. . Pinches, Sümer ve Elam tabletlerinde bahsedilen Kudur-Lagmar'ı İncil'deki kral "Khedorla'omer" olarak tanımladı. ZS ayrıca *Khedorla'omer Metinleri'nde* İbrahim'den "tanrıların kasten kutsadığı rahibin oğlu" olarak söz eden bazı pasajlara da işaret etti . *Bkz.* İbrahim, Gomorra, Kralların Savaşı, Sodom.

KHNUM (aynı zamanda KHNEMU): "Tanrıların Zanaatkarı"nı, insanı yaratan tanrıyı belirten Mısır adı - Ptah'ın diğer adı (ZS'ye göre Enki).

Khorsabad: Kral II. Sargon'un (M.Ö. 721-705) Asur başkenti olan ve adını ondan alan Dur Şarru-kin'den ("Adil Kral Kalesi") muhteşem sarayların, duvar kabartmalarının getirildiği yerin modern adı hafif, büyük heykeller ve çok sayıda yazıtlı kil tabletler.

KHUFU: Keops dediğimiz firavunun hiyeroglif adı. Keops, Giza ve Piramitler'e *bakın* .

Ki : Dünya'yı (gazlı bir gezegen yerine "anakara" olarak) belirtmek için kullanılan Sümer terimi; Gi, Akad dilinde, Gea Yunanca'da ve son olarak "Geo" kelimesinden türemiştir.

Kin.gu (“Büyük Elçi”): Marduk ile Tiamat arasındaki göksel Savaşın anlatımında (*Yaratılış Destanı*), Kingu, Tiamat'ın uydularının/aylarının en eski ve en büyük “ev sahibi” idi. Tiamat'ın yenilgisinden sonra, onun bir kısmı paramparça oldu ve bir kısmı başka bir yörüngeye savruldu; ZS'ye göre, Dünya gezegeni (Sümer dilinde Ki) haline geldi. Ancak metne göre Kingu, ZS'ye göre Sheh.Ki (“Dünyanın kardeşi/arkadaşı”), yani Ay'ımız oldu.

Kiş : İlk Sümer şehri, Ninurta'nın himayesi altındaki egemenlik merkezi ve dolayısıyla Tufan'dan sonra insanların ilk kraliyet şehri.

Ki.shar : (“Toprakların ilki”): ZS'ye göre gezegenimiz Satürn'dür. *Yaratılış Destanı'nda* anlatılan gök olaylarında önemli rol oynamıştır .

Kothar- Hasis : bkz. Tanrıların Zanaatkarı.

Ku.babbar : gümüş.

Kukulkan (ayrıca Kukulcan): “Kanatlı Yılan” tanrısı Quetzalcoatl'ın Maya dilindeki adı.

Ku.mal (“Tarla İşçisi”): Zodyak takımyıldızı Koç'un Sümerce adı.

Kumarbi (ayrıca Kumarbis): Hitit tanrı anlatılarında tanrı Teşup'un düşmanı.

La Venta: İlk devasa oyma Olmec kafalarından bazılarının bulunduğu, Meksika Körfezi kıyısına yakın önemli Olmec bölgesi.

Laban : Yakup'un annesi Rebeka'nın Harran'da kalan kardeşi. O, Yakup'un annesinin akrabaları arasından bir eş seçmek için Kenan'dan Haran'a gittiğinde evlendiği kız kardeşler Leah ve Rahel'in kurnaz babasıydı. *Bkz. Harra*, Anaerkiller, Patrikler.

Labirent: Girit'te yarı insan yarı boğa olan Minotaur'u kilitli tutmak için inşa edilen yapı. Kereth'i görün .

Lachish : Yahudiye'deki müstahkem şehir. Asur kralı Sennacherib'in elinde ele geçirildiği İncil'de kayıtlıdır (*2 Kral ve İşaya*) ve bu fethi anıtlarında ölümsüzleştiren kral tarafından da doğrulanmıştır.

Lagaş : Tanrı Ninurta'nın "kült merkezi" olarak hizmet veren Sümer şehri; burada, M.Ö. 24. yüzyılda kral Urukagina sosyal adalete dayalı bir kanun kanunu ilan etmişti. En ünlü hükümdarlarından biri olan Gudea (M.Ö. 22. yüzyıl), iki büyük kil silindir üzerine yazılmış (şimdi Paris'teki Louvre'da sergilenmektedir) ayrıntılı metinlerde, tanrı Ninurta ve onun için yeni bir tapınağı nasıl inşa edebildiğini anlatmıştır. eşi Bau, şehrin kutsal bölgesi Girsu'da. Bir tür "alacakaranlık" rüyasında tapınağı inşa etme talimatlarını aldı ve bunların bazı kısımlarının daha sonra gerçek olduğu ortaya çıktı. *Bkz. E.ninnu, Girsu, Gudea, Ninurta.*

Lamek : İncil'deki iki eski patriğin adı. Kabil'in soyundan biri, Kabil'in Habil'i katlettikten sonra sürgüne gönderildiği esrarengiz ve uzak "Nod Ülkesi"nde doğmuş; ve Şit

soyundan diğeri (Adem ile Havva'nın üçüncü oğlu) - Methuselah'ın oğlu ve daha da önemlisi, Nuh'un babası (Tufan'ın kahramanı). İncil'e göre Lemek 777 yıl yaşadı.

Larak (**La.ra.ak** , "Parlak haleyi görmek"): Anunnakiler tarafından E.din'de kurulan üçüncü "Tanrıların Şehri". ZS, Tufan Öncesi Çıkarma Koridoru'nun bir parçası olarak hizmet verecek şekilde konumlandırıldığını gösterdi.

Larsa (**La.ar.sa** , "Kırmızı ışığı görmek"): ZS'ye göre Tufan Öncesi İniş Koridorunun bir parçası olan E.din'deki yedinci "Tanrıların Şehri".

Atra-Hasis'te tanrıların, Anunnakilerin "ağır işlerini" onlar için yürütmek üzere yaratmaya karar verdikleri varlığı tanımlamak için kullanılan lulu amelu teriminin çevirisi

Cennet-Yer Bağı: *Bkz. Dur.an.ki.*

Aslan: Sümerlerin Ur.gal ("Aslan") adını verdikleri ve bu şekilde resmettikleri burç takımyıldızı. Aslan, genellikle bir aslan üzerinde tasvir edilen İnanna/İştâr'ın "kült hayvanı" olarak kabul edilirdi. *Gılgamış Destanı'nda* kralın kaybolduğu çölde dolaşırken iki aslanla karşılaştığı ve ikisini de çıplak elleriyle öldürdüğü anlatılır. Bu başarı efsanevi hale geldi ve Gılgamış'ın bu iki hayvanla güreşini gösteren görüntüler antik dünyanın her yerinde bulundu - ZS, bu tür tasvirlerin Kolomb öncesi Güney Amerika'da bile bulunduğunu kaydetti.

Levi : Yakup'un on iki oğlundan biri. Harun ve Musa Levi kabilesine mensuptu. Tapınağın rahipleri ve koruyucuları olan Levililerin Yahudi geleneği Mısır'dan Çıkış sırasında Harun'la başladı.

Lübnan: Adını yarı tropik Yakın Doğu'da kışın karla kaplı Lübnan ("Beyaz Yer") dağ sıralarından almıştır. Antik çağda, *Gılgamış Destanı'na göre* , iğrenç koruyucuları tarafından korunan, Tanrıların İniş Yeri'ne ev sahipliği yapan eşsiz Sedir Ormanı ile

ünlüydü . Bugünkü Lübnan, Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra doğan siyasi bir varlıktır ancak antik çağda Fenikelilerin ülkesiydi. Ba'albek'e *bakın* .

Jübileler Kitabı: bilim adamlarının MÖ 2. veya 1. binyıla tarihlendirdiği ve yılların "haftalarından" oluşan bir "takvime" dayalı olarak tarih öncesi ve tarihi yeniden yazan sözde epigrafik kitap ("İncil'e ait" olarak ilan edildi, ancak kanonik İncil'e dahil edilmedi) 7 x 7, buna göre 50. yıl ("Jübile") halklara ve topraklara özgürlüğü garanti ediyor. Kanonik İncil kitaplarında (Yaratılış ve Çıkış'ın ilk kısmı) yazılanlara çok sayıda ayrıntı ekler ; Bu kitaba antik çağda geniş çapta atıfta bulunulması ve çeşitli eski çevirilerde (orijinali İbranice idi) ve ayrıca Ölü Deniz papirüslerinde bulunması, alıntı yapılmaya bile kaynaklarının güvenilir kabul edildiğini göstermektedir. . "Jübile", kelimenin tam anlamıyla Koç anlamına gelen İbranice Yovel teriminin çevirisidir.

Ölümler Kitabı: Eski Mısır'daki kraliyet mezarlarının duvarlarında bulunan, tüm bilim adamları tarafından eski bir eser olarak kabul edilen, bölümlere ayrılmış, esas olarak firavunların ölümden sonra öbür dünyaya ulaşmak ve yaşamak için yaptıkları yolculukları konu alan hiyeroglif ayetler koleksiyonu. tanrılarla birlikte. Metinlere genellikle açıklayıcı resimler eşlik ediyordu. Bazı bölümler tanrılar Thoth ve Ra arasındaki çatışmayı ele aldığından, eski Mısır'da "kitabın" yazarının bizzat Thoth olduğuna inanılıyordu.

Adem ve Havva Kitabı: Çeşitli versiyonları bulunan, Cennet Bahçesi'nden kovulduktan sonra ilk insan çifti ve aileleri hakkında efsanevi ayrıntılar sağlayan, İncil dışı eski bir kitap. *Hanok Kitabı'ndaki* referanslar, Tufan öncesindeki yazılar arasında bir "Adem ile Havva Kitabı"nın zaten mevcut olduğunu göstermektedir. Ancak modern bilim adamları, kitabın MÖ 1. yüzyıl ile MS 1. yüzyıl arasında Yahudi bir yazar tarafından yazıldığına inanıyor.

2. yüzyılda Yahudiye'de yazıldığına inanılan , İncil'de adı geçen Enoch'un yaşamının ve göksel yolculuklarının tüm öyküsünü sağladığını iddia eden bir eser. İncil'e göre (*Yaratılış* 6) ölmeyen ve 365 yaşında Dünya'yı terk eden ve "Tanrı onu aldığı için artık

yok olan" yedinci tufan öncesi patrik. Kitap (versiyonları veya kaynakları arasında *Enoch'un Sırları Kitabı* , *Enoch'un Tanıklığı* , *Enoch'un Sözleri* ve diğerleri olarak bilinen eserleri buluyoruz) iki ana versiyonla bin yıl boyunca hayatta kalmıştı: Etiyopya Enoch Kitabı (*Enoch I*) ve Slav versiyonu (*Enoch II*). İki kitabın en büyüleyici kısımları Enoch'un astronomi, takvim ve yer bilimi bilgileriyle dolup taşan seyahatlerinin tasvirleridir.

İbranice dili: İncil'de adı geçen "İsrailoğulları" (şimdiki Yahudi halkı) tarafından konuşulan Akadca'dan türeyen Sami dili ve İbranice İncil'in yazıldığı dil (*Eski Ahit*). Mısır'dan Çıkış sırasında Sina'da ortaya çıkan 22 harfli alfabeyi kullanıyor. *Bkz.* Alfabe, DNA, İbranice.

Kral listeleri: Kralların verasetiyle ilgili en ünlü belgeler (bu Yahudiye ve İsrail örneğinde) İncil *1 ve 2 Krallarının kitapları olsa da* , kralları, hükümdarlık dönemlerine ilişkin bilgilerle birlikte kronolojik sıraya göre listeleme geleneği yeni başlamıştı. Sümer'de. *Sümer Kral Listeleri* olarak bilinen metinler aslında tufan öncesi on hükümdarla başlar (bunlardan sekizi ilahi, ikisi yarı tanrıdır) ve liste Tufan'dan sonra devam eder. Babilliler, Asurlular vb. kralları listeleme geleneğini sürdürdüler. Mısır'da rahip Manetho (M.Ö. 3. yüzyıl) hükümdarları hanedanlara göre sıralamış, ilahi soydan başlayarak yarı tanrıları ve son olarak firavunları izlemiştir. Arkeologlar Manetho'nun listelediği firavun hanedanlarını doğrulayan çeşitli belgeler keşfettiler. *Bkz.* Anunnaki, Medeniyet, Tufan, E.din.

Tanrıların listeleri: Tanrıları ait oldukları ailelere göre listeleyen, böylece onların soykütüklerini ve farklı sıfat adlarını veren, genellikle Sümerce ve Akkadca eşdeğerinde yazılan, kil tabletler üzerindeki metinler.

Lut : İbrahim'in Harran'dan Kenan ülkesine giderken yanına aldığı yetim yeğeni. Krallar Savaşı sırasında, Sodom'u işgal ettiklerinde, Doğu'dan gelen saldırganlar Lut'u ele geçirdi ve İbrahim, serbest bırakılmalarını sağlamak için onları Şam'a kadar takip etti. İncil, iki Malahim'in (kelimenin tam anlamıyla "elçiler", ancak "melekler" olarak

çevrilmiştir) Lut ve ailesine, Sodom yok edilmeden önce Sodom'u terk etmelerini emrettiğini söyler; Durup geriye bakan Lut'un karısı bir "tuz sütununa" dönüştü. ZS'ye göre "yıkım", yakındaki Uzay İstasyonuna ve "beş günahkar şehre" yapılan nükleer saldırının bir parçasıydı. Yine ZS'ye göre, Lut'un karısının başına gelenleri anlatmak için İncil'deki anlatının kaynağı olan Sümer metni, "tuz sütunu" değil, "buharlaşmış" bir terimi kullanmıştı. Erra, Kralların Savaşı'na *bakın* .

Lu.gal ("Büyük adam"): "Kral" olarak tercüme edilen Sümer kelimesi.

Lugal.banda : *Sümer Kral Listeleri ve diğer metinlere* göre bir yarı tanrı olan Uruk kralı (İnanna'nın Sümer'deki merkezi), İnanna'nın Uruk'un önceki kralı Enmerkar'dan olan oğlu. Birçok destansı metin, Lugalbanda'nın bir tanrı olarak yetiştirilme girişimi de dahil olmak üzere uzak diyarlardaki maceralarını anlatıyordu.

Lu.lu ("Karışık olan"): *Yaratılış Metinlerinde yer alan Akkadca kelime, Enki ve Ninti/Ninharsag'ın Anunnaki genlerini Homo erectus'un genleriyle karıştırıp bir melez yarattığı zeki varlığı* belirtir.

Ay: Ay her zaman erkekleri büyülemiştir; Astronominin doğuşundan bu yana gözlemlenen, birçok takvimin temel unsuru olan ve antik çağda tanrı Su.en ile ilişkilendirilen bir elementtir. (Akad dilinde günah). Ancak Dünya'nın tek uydusunun kökeni hala bir gizem olmaya devam ediyor. En yaygın teori, yani Dünya'nın göklerde dolaşan bir gezegenle devasa bir çarpışma sonucu kopan bir parçası olduğu teorisi, Dünya'ya göre çok büyük olan büyüklüğünü, mineral bileşimi nedeniyle açıklayamıyor. Ay gezegenimizinkinden farklıdır. Dahası, çarpan cisme o zaman ne olur? ZS, Mezopotamya *Yaratılış Destanı'nı* karmaşık bir kozmogoni perspektifinden ele alarak bu bulmacayı çözdü. Ay'ın Tiamat'ın baş uydusu Kingu olduğunu yazdı; ve Nibiru/Marduk ile yapılan Göksel Savaş sırasında, Tiamat'ın Dünya haline gelen yarısıyla birlikte yeni bir konuma itildi. *Bkz. Astronomi, Göksel Savaş, Yaratılış Destanı, Dünya.*

İniş Yeri: *Gilgamiş Destanı'nda* ölümsüzlük arayışındaki ilk hedefi tanımlamak için kullanılan terim: ZS Ba'ya göre Sedir Ormanı'ndaki "Anunnakilerin gizli yeri", vahşi bir

yapay veya robotik yaratık tarafından korunan bir yer. Lübnan'da albek. Gılgamış orada alevli bir füzenin gökyüzüne doğru fırlatıldığını gördüğünü anlattı. *Bkz.* Ba'albek, Sedir/Sedir Ormanı, Gılgamış, Huwawa.

Makabiler : Haşmoneliler (Hasmoneanlar) olarak da bilinen, Seleukoslara (İskender'in ölümünden sonra Yahudiye'yi yöneten) karşı başarılı isyana öncülük eden ve Yahudiye'nin bağımsızlığını yeniden sağlayan Yahudi fanatikleri . O zamandan bu yana Yahudiler, Kudüs Tapınağı'nın tüm pagan putlardan arındırılmasını ve yeniden adanmasını (MÖ 160'da) Hanukak festivaliyle kutladılar. İsyana yol açan koşullar ve Makabilerin başarısı, İbranice İncil'in Vulgata çevirisinde ve bazı Hıristiyan İncillerinde yer alan *Makabiler Kitabı'nda* (iki bölüm halinde) ayrıntılı olarak anlatılmıştır, ancak İbranice İncil'de (veya İncil'de) yer almamaktadır. Protestan Hıristiyan versiyonu). Hasmon hanedanı, MÖ 1. yüzyıldaki Roma işgaline kadar Yahudiye'de hüküm sürdü. *Bkz.* Hasmonlular, Nippur Takvimi, Herod, Kudüs, Kudüs Tapınağı.

Machu Picchu, İnkaların Kalesi ve İnkaların Kayıp Şehri adlı kitaplarında tanımladı ; bu sıfat yakın bağlantılı hale geldi yere çözülmez. And Dağları'nın yükselen zirveleri arasında yüksek bir rakımda yer alan bu yer, binalarıyla büyüleyen gizemli bir yer: mükemmel birleşim noktalarına sahip devasa taş bloklardan örülmüş duvarlar, sıra halinde üç pencere, güneş saati, pencereleri yarım daire şeklinde dikilmiş bir yapı. mükemmel kare taşlar, bir mağaranın içindeki kutsal bir kaya. *Altın Gözyaşlı Tanrılar'da* ZS, yerel efsanelerin iddia ettiği gibi, Machu Picchu'nun İnka uygarlığından önce gelen "eski bir imparatorluğun" başkenti ve aynı zamanda astronomik gözlemevi olduğu yönündeki iddialara katılıyor.

Magan : Sümer dilinde Mısır.

Mecüc : *Bkz.* Yecüc ve Mecüc.

Mahabharata: Cennet ve Dünya, eski Hindistan'daki tanrılar ve kahramanlar hakkında hikayeler anlatan, Sanskritçe yazılmış uzun Hindu kutsal destanı. MÖ 5. yüzyıl ile MS 4. yüzyıl arasında yazıldığı sanılıyor; "Bulutlarla taşınan savaş arabalarında" seyahat eden tanrılara ve onların "göklerde kendilerine nasıl metal kaleler inşa ettiklerine" dair çeşitli anlatılar içerir.

Maidum: Mısır'da, Giza'nın güneyinde, "Çökmüş Piramit"in bulunduğu yer; 52° açılı, pürüzsüz kenarlı bir piramit inşa etmeye yönelik başarısız bir girişim. Gize piramitlerini (52° açılıya sahip olan) inşa ettiği iddia edilenlerden önce gelen inşaatçılar, bu tür piramitlerin öncüleriydi (çoğu Mısır bilimcinin inandığı gibi) veya (ZS dahil diğerlerinin inandığı gibi) piramitleri taklit etmeye çalıştılar Giza zaten var mıydı? Dolayısıyla bu piramidin gizemi, Giza'nın eşsiz piramitlerinin ne zaman ve kim tarafından inşa edildiğine dair soruların yanıtlanması açısından önemlidir.

Mal'akhim : İncil'de kullanılan, kelimenin tam anlamıyla "elçiler" anlamına gelen ancak genellikle "melekler" olarak çevrilen İbranice kelime. *Bakınız* Melekler.

Manco Capac: İnkalar tarafından hem Cuzco'nun efsanevi kurucusuna hem de MS 1021'de İnka hükümetini kuran, Inca Rocca olarak da bilinen gerçek ilk "Capac"a (kral) verilen isim. *Bkz.* Cuzco, İnka.

Manetho (Yunanca MEN-THOTH'tan, "Tot'un Hediyesi"): Yunan-Ptolema hükümdarlarının Mısır ve krallarının tarihini yazma görevini kendisine emanet ettiği MÖ 3. yüzyıldaki Mısırlı rahip. Yazıları hükümdarları hanedanlara göre sıralıyordu ve yalnızca tanrıların, sonra yarı tanrıların ve en sonunda da firavunların hüküm sürdüğü bir dönemden başlıyordu. Yedi tanrıdan oluşan ilk ilahi hanedan Ptah (ZS'ye göre Enki) ile başladı ve onun yerine oğlu Ra (ZS'ye göre Marduk) geçti. Tufan'dan yaklaşık 10.000 yıl önce başlayan Firavun öncesi saltanatların toplam uzunluğu 17.870 yıldır. Manetho ayrıca "dünyanın süresi"nin 2.160.000 yıl (ZS'nin belirttiği gibi her biri 2.160 yıllık 1.000 Zodyak Çağını temsil eden bir sayı) tahminini de sağladı. *Bkz.* Çağlar, Yarı Tanrılar, Tarih/döngüsel, Zodyak.

Genetik Manipülasyon: Sümer yaratılış metinleri, Enki ve Ninharsag'ın insanı yarattığı süreci çok detaylı bir şekilde anlatır. ZS, (Enki'nin sözleriyle) "zaten var olan" hominidin evrim merdivenini tırmanabilmesini sağlayan bir genetik manipülasyon sürecinin açığa çıktığını gösteriyor: Daha gelişmiş bir *Homo sapiens elde etmek için* ona Anunnaki genleri verildi; daha sonra ikinci bir genetik manipülasyonla "Yılan" (yani Enki) kısır meleze üreme olanağı verdi.

Piri Re'is Haritası: İstanbul'daki Topkapı müzesinde korunan, MS 1513 yılında Türk amirali Piri Re'is'in emriyle haritası çizilen harita. O döneme ait çok sayıda "mapas del mundo"dan ("Dünya Haritaları") biri olan bu harita, dünyanın eğriliğini düz bir yüzey üzerinde tasvir etmek için kullanılan yöntemin doğruluğu ve büyük hassasiyetiyle öne çıkıyor. Pasifik kıyısı ve And Dağları da dahil olmak üzere tüm Güney Amerika'yı ayrıntılı olarak gösteriyor; oraya ilk ayak basan Avrupalının 1530'da (haritanın tarihlendirilmesinden tam 17 yıl sonra) *Pizzarro olduğu düşünülürse bu bir gizem. Ve son olarak* harita, 1820 ve sonrasına kadar bilinmeyen bir kıta olan buzsuz Antarktika'nın hatlarını gösteriyor.

Ölü Deniz: Ürdün Nehri'nin sonunda bulunan göl benzeri, cansız su kütlesi, şu anda İsrail ile Ürdün arasında bölünmüş durumda. Dünyanın en alçak noktası olan derin bir jeolojik çöküntüde yer alan bu bölgeye İbranice'de Yam Hamelach ("Tuz Denizi") denir çünkü güçlü buharlaşma, yetersiz su akışıyla birleştiğinde tuz içeriği son derece yüksek mineraller haline gelir ve bu da tuz oluşumunun önlenmesini sağlar. yaşamın çoğalması; Asur kralı II. Sargon'a ait bir yazıtta da bu şekilde anılmaktadır. *Gılgamış Destanı'nı* sanki gerçeklerin bir tasviriymiş gibi inceleyen ZS, kahramanın Sina'daki Uzay İstasyonu'na ulaşmak için "suları ölü, kurak bir denizi" geçtiğinde aslında Deniz Öldü'ye yelken açtığına inanıyor. ZS ayrıca denizin güney ucunun Sodom, Gomorrah ve diğer üç "günah şehrinin" nükleer katliamının neden olduğu su baskını sonucu oluştuğunu öne sürdü. *Bkz. İbrahim, Nükleer Silahlar, Erra, Gılgamış, Lot.*

Kızıldeniz: Afrika ve Asya'yı kuzeyde Sina Yarımadası'ndan ve güneyde Umman Denizi'nden ayıran denizin uzun ve dar kolu. Uzun bir süre, Çıkış'ın başlangıcında

İsrailoğullarının geçişine izin vermek için mucizevi bir şekilde açılan denizin olduğuna inanılıyordu. Artık İncil'in daha kuzeydeki sığ göller zincirinden Yam Suff (kelimenin tam anlamıyla "Sazlar Denizi") olarak bahsettiği konusunda oybirliğiyle bir fikir birliği var. Exodus'a *bakın* .

Mar.duk ("Saf tümseğin oğlu"): Daha çok Babil'in ulusal tanrısı olarak bilinir; burada *Yaratılış Destanı gibi daha önceki kanonik metinler*, ona Yaratıcı Gezegen olarak göksel üstünlük vermek üzere revize edilmiş ve adı şu şekilde değiştirilmiştir: Nibiru'dan "Marduk"a. O, Ea/Enki'nin ilk çocuğuydu, Nibiru'da doğdu ve annesi Damkina tarafından Dünya'ya getirildi. Küçük kardeşi Dumuzi'nin ölümünden sorumlu olan Marduk, Büyük Piramit'in içine diri diri gömüldü, ancak kurtuldu ve sürgüne gönderildi - ve sonunda bir kadını karısı olarak alarak bir tabuyu yıkarak diğer Anunnaki liderlerinin, özellikle de Enlil'in öfkelerini kazandı. dünyevi kadın (ona bir oğul doğurdu, Nabu). Babasının veraset hakları için Enlil'le sürekli ama nafile mücadelesine tanık olan o, ona göre babasının haksız yere mahrum bırakıldığı üstünlük mücadelesini benimsedi. Başlangıçta Mısır'ın Enlilci bölgesi ile sınırlıydı (burada ZS'ye göre Ra olarak saygı görüyordu), kendisini Enlilcilerin topraklarında da kabul ettirmek için defalarca yaptığı girişimler "Babil Kulesi" gibi rezil olaylarla, acımasız savaşlarla ve savaşlarla sonuçlandı. nükleer silahların kullanılması. Enlil'in oğlu Ninurta ile veraset için yarışarak sonunda "Elli Sırasına" ulaştı - ancak bu ancak büyük Sümer uygarlığının nükleer rüzgar tarafından yok edilmesinden sonra gerçekleşti. İşte o zaman Babil, yedi basamaklı bir ziggurat olan Esagil'in hakim olduğu görkemli kutsal bir çevreyle bir imparatorluk şehri haline geldi: tanrının evi, karargahı ve son olarak da mezarı olarak hizmet etti. (Dönemin Yunan ve Roma tarihçilerine göre Marduk'un mezarı, MÖ 482'de Pers kralı Xerxes'in saldırısına uğrayan Esagil ziggurat'ında bulunuyordu; dolayısıyla ZS, Marduk'un MÖ 484'te öldüğü sonucuna vardı.) Üstünlük arzusuyla Marduk tektanrıcılığı tanıtmadı; Elli Rütbesini aldıktan sonra, diğer tanrıları (Enlilciler dahil) Babil'in kutsal bölgesinde yaşamaya davet etti ve onlar için mesken tapınakların inşasını emretti: aslında, gerçekten Yüce olabilmek için, Tanrı'nın varlığına ihtiyacı vardı. diğer tanrılar ve onların tanınması. *Bkz* .

İskender, Amon, Koç, Babil, Elli, Enki, Büyük Gize Piramidi, Piramit Savaşları, Nabu, Nibiru, Akad Kehanetleri, Ptah, Ra, Babil Kulesi, Yahweh.

Marduk : Babil astronomisinde, Anunnakilerin kökeni olan gezegen, Babillilerin "Marduk" adını verdiği Nibiru. MÖ 1. binyılda, ZS tarafından *Tanrıların Günü'nde listelenen ve alıntılanan astronomi tabletleri* , Koç burcunun zodyak döneminde "Marduk" gezegeninin yeniden ortaya çıkışını kaydediyordu.

Aşağı Deniz: Bugünkü Basra Körfezi'ni belirten Sümer/Akad dilindeki isim.

Yukarı Deniz: Asur ve Babil metinlerinde Akdeniz'i tanımlayan ifade. *Ayrıca bkz.* Büyük Deniz.

Mari: Orta Fırat bölgesindeki, MÖ 3. binyıl ile 2. binyılın başlarında zenginleşen Amorit/Sümer başkenti . Kalıntıları (1930'larda kazılan), çoğu parlak renkli duvar freskleriyle süslenmiş yüzlerce odalı devasa bir sarayı da içeriyor. , tanrıça İnanna/İştâr'ı tasvir ediyor. Saray kütüphanesinde ekonomi ve ticaretten askeri ve dini konulara kadar birbirinden farklı konuları ele alan 20.000'den fazla kil tablet bulunuyordu. Birçoğu bazalt taşına oyulmuş çok sayıda heykel, mükemmel Sümer çivi yazısı oymaları sayesinde, genellikle adları veya unvanlarıyla tanımlanan Mari'nin ileri gelenlerini (erkek ve kadın) tasvir ediyordu. Heykeller arasında astronot kılığına girmiş gerçek boyutlu tanrıça İnanna'yı öne çıkarıyoruz. Mari, MÖ 1760 yılında Babil kralı Hammurabi tarafından haince saldırıya uğradı. ZS, *Öteki Geçmişe Keşif Gezileri'nde* siteye yapılan bir ziyareti anlattı .

Yaratılış Destanı'nda Lahmu ve Sümer astronomi metinlerinde Apin olarak adlandırılan gezegenin (Roma savaş tanrısından sonra) şimdiki adı . Silindir mühürlerin üzerinde altı ışınlı bir gezegenin piktogramıyla tasvir edilmişti; bu, (ZS'ye göre) Anunnakilerin Güneş Sistemimize girdiklerinde onu altıncı gezegen olarak saydıklarını gösteriyordu. ZS, Anunnakilerin Nibiru ile Dünya arasındaki uzay yolculukları sırasında burayı bir "Yol İstasyonu" olarak kullandıklarını gösterdi ve ayrıca bunun Igi.gi astronotları tarafından kullanılan mekiklerin ana üssü olduğunu öne sürdü. Bu hipotez, *The 12th Planet'in* (1976) yayınlandığı yıllarda tamamen yaşanmaz bir gezegen olarak

görülmesi nedeniyle imkansız olarak değerlendirilse de, NASA ve Avrupa ülkeleri tarafından yürütülen daha sonraki çok sayıda çalışma, Mars'ın geçmişte bir gezegene sahip olduğunu göstermiştir. atmosferi, gölleri, nehirleri ve denizleri vardı ve bu nedenle yaşanabilirdi. NASA'nın çektiği fotoğraflar aynı zamanda yapay yapıların kalıntılarını da gösteriyor; ne yazık ki Amerikan uzay ajansının daha sonra gönderdiği sondalar ve robotlar tarafından incelenmediler . NASA'nın 2008 ortalarında gezegenin kuzey bölgesine inen Phoenix sondası tarafından yapılan testler , toprağın donmuş su ve sebze yetiştirmeye uygun besin maddeleri içerdiğini ortaya çıkardı. *Ayrıca bkz. Phobos/Olay.*

Anaerkiller: İncil Yahudi halkının dört ana reişini sayar: İbrahim'in karısı Sarah; İshak'ın karısı Rebeka; kız kardeşler Lea ve Rachel, Yakup'un eşleri. Sarah, İbrahim'in üvey kız kardeşiydi ve onun gibi Mezopotamya'dan geliyordu. Rebekah, Leah ve Rachel, Abram'ın Kenan'a taşınmasından sonra Haran'da kalan akrabaları olan kocalarının kuzenleriydi. *Bkz. Benjamin, Harran, Laban, Naharin.*

Methuselah (H *Metusela h*): İncil'e göre, Hanok'un oğlu ve Nuh'un büyükbabası, diğer tufan öncesi patriklerden daha uzun yaşamış: 969 yıl.

Maya/Maya uygarlığı: MÖ 1000 civarında Orta Amerika'nın güney bölgelerine yerleşen ve Pasifik kıyısından (bugünkü Guatemala'dan Honduras'taki Yucatan Yarımadası'na kadar) kuzeye ve doğuya yayılan dil, kültür ve din açısından farklı insanlara verilen ad. , El Salvador ve Belize. Chichén Itzá, Uxmal, Palenque, Copan, Tikal ve diğer pek çok ünlü Maya şehri, Klasik Dönem olarak adlandırılan dönemde (yaklaşık MÖ 3000'den MS 900'e kadar) inşa edilmiş, aslında basamaklı piramitlerin bulunduğu geniş kutsal tören alanlarıydı. yalnızca hükümdarlar ve rahipler yaşıyorlardı; Ancak nüfus komşu kırsal bölgedeki köylerde yaşıyordu. İspanyollar 16. yüzyılda oraya vardıklarında , Mayaların resimli ve hiyeroglif yazılarla tanrılarını tanımladığı, tarihlerini, efsanelerini ve bilimsel bilgilerini anlattığı (ağaç kabuğundan yapılmış el yapımı kağıt üzerine yazılmış) kitaplar buldular; Bu "Yasalar"dan birkaçı hariç diğerleri, bunların pagan sapkınlığı olduğuna inanan İspanyol rahipler tarafından yok edildi. Balam, Chichen Itza, Orta Amerika'yı *görün* .

Antikythera mekanizması: ahşap bir kutu içinde yer alan dişli çarklar da dahil olmak üzere çeşitli dairesel parçalardan oluşan bronz mekanik cihaz. Bu olağanüstü buluntu, MS 1900 yılında Akdeniz'deki Antikythera adasının kıyısındaki bir batığı keşfeden Yunan dalgıçlar tarafından gün ışığına çıkarıldı. Aynı batıktan alınan diğer objeler ise MÖ 4. yy'a atfedilebilir; gemi MÖ 200 civarına tarihleniyordu. Kutunun içindeki ve bazı tekerleklerin üzerindeki Proto-Yunanca yazıtlar, bunun Güneş, Ay ve gezegenlerin zodyak çağına göre göksel hareketlerini hesaplayabilen karmaşık bir mekanizma olduğunu öne sürüyor. Astronomik aletler veya bu mekanizmaya en çok benzeyen saat, Avrupa'da ancak 1700 yıl sonra ortaya çıktı. Şu anda Atina Ulusal Arkeoloji Müzesi'nde sergilenen bu buluntu, böylesine karmaşık bir enstrüman üretmek için astronomik bilgi ve teknolojik bilgi birikimine tabi tutuldu ve bu tam olarak ne içindi? ZS'nin açıklaması için *bkz. Son Kehanet* .

1. bin yılda kuzey İran'ın kontrolünü ele geçiren insanlar . Yunanlılar tarafından İncil'de ve Medyada Madai olarak adlandırılan krallıkları, güneydeki Ahameniş krallığına katılarak Pers İmparatorluğu'nu yarattı.

Medinet Habu: Yukarı Mısır'da, Nil'in batı yakasında, duvarlarında Ramses III'ün sözde "Deniz Kavimleri"ne karşı savaşları tasvir ettiği görkemli tapınakların bulunduğu yer.

Megiddo : İsrail'deki Karmel Dağı sıradağlarının doğu ucundaki bir burun üzerinde yer alan, eski doğu-batı geçitleri ile hayati bir kavşakta, Akdeniz kıyısı boyunca kuzey-güney yönünde uzanan antik "Deniz Yolu"na hakim olan dağ kalesi. İsrailoğullarının Yeşu önderliğinde fethetmeyi başaramadığı ancak daha sonra Kral Süleyman tarafından ele geçirilip güçlendirilen Kenan kalesiydi . Antik çağın belirleyici savaşlarının yapıldığı yer ("Mısırlı Napolyon", III. Totmes tarafından bildirildiği üzere) aynı zamanda "Armagedon"dur (H Har Megiddo, "Megiddo Dağı") ve burada Yeni Ahit'e göre (Aziz *Yuhanna'nın* Vahiyi 16 , 16) Son büyük dünya savaşı gerçekleşecek. Benzer bir kehanet *Eski Ahit'te* de bulunur - *Zekeriya* 12, 11. *Tanrıların Günü'nde* ZS,

Megiddo'daki arkeolojik bir keşfin önemini tartışıyor: Balık Burcu'nun bir tasviri. *Bkz.* Armagedon, Günlerin Sonu.

Melu hh a : Afrika'daki Nubia krallığının Sümerce adı.

MEN (“Menes” Yunanca; NAR-MER olarak da bilinir): MÖ 3100 civarında tanrılar Mısır'a medeniyet ve egemenlik garanti ettiğinde hüküm süren ilk firavunun adı. İlk firavun olarak Men-Nefer'i (“Menfi”) kurdu. Mısır'ın başkenti.

Memphis (Yunanca MEN-NEFER'den, “İnsanların doğru yeri”): Aşağı ve Yukarı Mısır'ın bulunduğu merkezi bir konumda yer alan bu şehir, Eski Krallık'ta eski Mısır'ın başkentiydi; İncil'deki peygamberler tarafından *Moph* veya *Noph* olarak anılır .

MENKARA (aynı zamanda MENKAURA; Yunanca “Menkaure”): Mısır bilimcilere göre Gize'nin en küçüğü olan üçüncü piramidini inşa eden dördüncü hanedanın firavunu. ZS, *The Spaceships of Sinai'de* verilen nedenlerden dolayı bunun Anunnakiler tarafından diğer iki büyük geminin ölçekli modeli olarak inşa edilen ilk gemi olduğunu iddia ediyor.

Yaratılış Destanı'nda Mummu , Sümerler'de ise Gu.utu (“Güneşin Kuzusu”) adı verilen gezegenin adıdır .

Meroe: Güçlü bir eğitime sahip piramitleriyle ünlü, Nubia'daki eski bir krallığın adı. Büyük İskender, tanrı Ammon'a adanan tapınaktaki Kahin Taşı'na danışmak için oraya gitmişti. *Bkz.* Nubia, Omphalos.

Mezoamerika: günümüzün orta-güney Meksika'sını, Yucatan yarımadasını, Guatemala ve Belize bölgesini, Kolomb öncesi kültürlerin geliştiği Kosta Rika, El Salvador, Nikaragua ve Honduras'ın bazı bölgelerine kadar uzanan coğrafi-kültürel bölge , Olmek, Toltek, Aztek ve Maya (sadece başlıcalarını saymak gerekirse).

Mezopotamya: Yunancada “iki nehrin arası” anlamına gelir; bu terim sadece Dicle ve Fırat nehirleri arasındaki coğrafi alanı değil, aynı zamanda kültürel ve tarihsel olarak antik çağda güneyde Sümer ve Akkad, doğuda Elam, kuzeyde Babil ve Asur, kuzeyde

ise Mari olmak üzere toprakları kapsamaktadır. ve Mitanni Batı. MÖ 8. binyıla kadar uzanan sosyal yerleşimlerin gün ışığına çıkarıldığı Güney Mezopotamya, "Medeniyetin Beşiği" olarak kabul edilir, çünkü büyük Sümer şehir uygarlığı, MÖ 4000 civarında zorla insanlık sahnesine girmiştir. ZS tarafından aktarılan Sümer metinleri, Tufan'dan önce bu bölgenin E.din olduğunu, burada Anunnakilerin "tanrıların Şehirleri"nin bulunduğunu ve Tufan'dan sonra toprağın yeni bir yerleşime izin verecek kadar kurduğunu belirtmektedir. Anunnakiler, insan şehirlerini Tufan'dan önce tanrıların şehirlerinin tam olarak bulunduğu yerde inşa ederek insanlara medeniyet vermeye karar verdiler. *Bkz. Anunnaki, Tanrıların Şehri, Cennet Bahçesi, Sümer.*

Mesih : *Mashi'ah* kelimesinin çevirisi İbranice İncil'de, kelimenin tam anlamıyla "meshedilmiş kişi" anlamına gelir - rahip (*Çıkış* 28 veya 29) veya kral olarak atanan (örneğin 1 ve 2 *Samuel* , Kral Saul ve Davut) başına yağ dökülerek kutsanan kişi. . Mezopotamya metinlerinde Akkadlı Sargon, "Anu'nun meshedilmiş rahibi" olduğunu iddia ediyordu. İncil'de ritüel (daha önce nesnelere için geçerliydi, örneğin Yakup'un Beyt-El'deki taş anıtı "Gök Kapısı" olarak meshetmesi sırasında) bir kral veya meshedilmiş bir rahip-kral anlamına gelecek şekilde gelişti ve Tanrı tarafından bu görevi yerine getirmek üzere seçildi. Onun planı (Yahveh'nin Persli Koreşi "meshettiğim" olarak adlandırması gibi). Kutsal Kitap'taki peygamberler tarafından kullanılan bu terim, gelecekte gelecek olan bir kurtarıcı-kurtarıcı anlamını taşıyordu: Tanrı tarafından seçilen, Yahveh'nin görkemini geri döneceği ve Tanrı'nın tahtının yeniden kurulacağı mesih zamanını başlatacak olan kişi. Davut Kudüs'te. *Bkz. Vahiy, Davut, Peygamberler, Vahiyler (Aziz Yuhanna'nın Vahiyleri).*

Metaller/Metalurji: İnsanın metal kullanımı altınla başladı ve doğada saf halde bulunan metaller olan gümüş ve bakırla devam etti. Arkeolojik buluntular, "yumuşak taşların" (yani metallerin) dövülerek ve onlara kullanışlı şekiller verilerek kullanımının MÖ 6. binyılda Yakın Doğu'da başladığını göstermektedir; MÖ 4. binyılda bronz adı verilen bakır ve kalay alaşımının ortaya çıkmasıyla metalurjiye dönüştürülen saf metallerin kullanılması ; Metal cevherlerinin işlenmesindeki teknolojik gelişmeler, MÖ 2. binyılda Demir Çağı'nı başlattı.Arkeolojiden farklı olarak, dünyadaki metal çağlarının

(Altın Çağ'dan başlayarak) birbirini takip etmesiyle ilgilenen eski inanışlar, her zaman bu dönemlere çok fazla atfedilmiştir. daha büyük bir antik çağ. Anunnakilerin altın aramak için Dünya'ya gelişlerini ve Edin'de bir metalurji merkezi olarak Bad-Tibira'nın yaratılışını anlatan Sümer anlatıları da bu olayların izini Tufan öncesindeki bir döneme kadar sürer. İncil'de bile Tufan'dan önce metal kullanımına dair referanslar buluyoruz: örneğin Cennet nehirlerinden birinin "iyi altının geldiği" yerden aktığını gözlemliyor ve Tubalkain'in (Kabil'in sürgün edilmiş soyundan) "demirci, baba" olduğunu belirtiyor. altın, bakır ve demir işleyenlerin." (*Yaratılış* 4, 22). Mısır'ın Edfu kentindeki tapınak duvarlarındaki yazıtlara göre tanrı Horus, insan destekçilerine orada yarattığı bir dökümhanede dövülmüş "ilahi demirden" silahlar verdi. *Bkz.* Anunnaki, Gümüş, Bronz, Demir/Demir Çağı, Altın, Bakır, Altın Çit.

Atra-Hasis Destanı'nda ve ZS tarafından alıntılanan diğer metinlerde açıkça anlatıldığı gibi madencilik, Anunnakilerin işlerinde çok önemli bir rol oynadı . İhtiyaç duydukları altını çıkarmak için madenlerde çalışmaya zorlanan Anunnakiler isyan ettiler; isyan, onların yerine çalışacak bir "İlkel İşçi"nin *-Homo Sapiens-* yaratılmasıyla sonuçlandı. *Bkz.* Adem, Anunnaki, Metaller/metalurji.

Mitanni ("Anu'nun Silahı"): MÖ 15./14 . yüzyılda Fırat ve Yukarı Dicle bölgesini işgal eden bir krallık; bugün Türkiye, Suriye ve Irak'ın Kürtlerin yaşadığı bölgelerini temsil eden bir bölge. Önceki binyıldan itibaren burası, İncil'de de bahsedilen Hurrilerin ülkesiydi; Sümer ve Akad kültür ve dinini benimseyen Hint-Avrupa kökenli insanlar, ancak tanrıların ve kralların adlarını Sanskritçeye benzer bir dilde kullanmaya devam ettiler. . Mitanni kralları ile Mısır firavunları arasındaki yazışmaları da içeren dönemin belgeleri, Mitannilerin yukarı Fırat bölgelerine tekrarlanan Mısır saldırılarını hem askeri hem de diplomatik olarak nasıl engellediğini ayrıntılı olarak anlatıyor; buna III. Thothmose'un saldırıları da dahil. "Mısır Napolyon"u. ZS, Mısırlıların, İsraililerin Kuzeyli düşmanlara karşı bir savaşta "Beşinci Kol" olacağından korktuğu Mısır'dan Çıkış'a giden olaylara ilişkin İncil'deki anlatının aslında Mısırlılar ile Mitanniler arasındaki çatışmayı yansıttığını öne sürdü. Yukarı Fırat'ın tartışmalı bölgesi Yahudi patriklerin akrabaları tarafından yerleşmişti. *Bkz.* Harran, Hurriler, Naharin, Nahor, Totmes.

Moab: Ölü Deniz'in doğu kıyısındaki, Yahudiye ve İsrail'deki Yahudi krallıklarının dönüşümlü savaş ve dostluk ilişkilerinin olduğu küçük krallık. Judea'nın diline ve yazısına çok benzeyen bir dil ve yazıyla yazılmış bir taş sütun (şimdi Louvre Müzesi'nde), anlatılanlara benzer şekilde MÖ 9. yüzyılda Meşa (Moab kralı) ve Omri (İsrail kralı) ile ilgili olayları anlatıyor. *İkinci Krallar Kitabı'nda* 3. İncil'e göre Moabluların atası, İbrahim'in torunu Lut'un oğluydu; ve bir Moablı olan Rut, Kral Davut'un atasıydı. Musa'nın öldüğü Nebo Dağı Moab'daydı. Moabi kralı Meshah'nın yazdığı bir stel (taş sütun), İncil dışında bulunan ve içinde YHWH'nin adının geçtiği tek eski belgedir.

Aziz Catherine Manastırı: Sina Yarımadası'nın dağlık güney kesiminde yer alan kale benzeri bir manastır. Kökenleri, Mısır'daki ilk Hıristiyanların bu ıssız bölgeye sığındığı Roma dönemine kadar uzanıyor. Adını, efsaneye göre meleklerin yakındaki bir dağa gömdüğü şehit Aziz Catherine'in onuruna almıştır. İmparator Konstantin Hıristiyanlığa geçtiğinde yapıyı genişleterek ona özel bir statü kazandırdı, çünkü keşiflere göre Mısır'ın gerçek Sina Dağı olan "Musa Dağı" - "Musa Dağı" adlı bir dağın yanında bulunuyordu. Çıkış. Çıkış rotasının "Güney Yolu" olduğu hipotezi bu ifadeye dayanmaktadır. Konuyla ilgili iki yüzyıldır süren tartışma ve araştırmaları analiz eden ZS, keşiflerin bu iddiasının savunulamaz olduğu sonucuna vardı. Oraya gitti ve *Sina Uzay Gemileri* ve *Öteki Geçmiş Keşifler'de* gerçek Sina Dağı'nın aynı adı taşıyan yarımadanın tam merkezinde bulunduğunu gösterdi. *Bkz . Çıkış, Sina Dağı, Sina Yarımadası.*

Aşağı Dünya: Mezopotamya metinlerinde, Afrika'nın güney ucuna, Ereshkigal (İnanna'nın kız kardeşi) ve kocası Nergal'in (Enki'nin oğlu) bölgesine verilen ad. Bu topraklarda bulunan çok sayıda bilimsel alet Tufanı önceden haber veriyordu. *İnanna'nın Aşağı Dünyaya İnişi* başlıklı bir metin, burayı anlatır ve oraya davetsiz giden İnanna'nın nasıl öldürüldüğünü (ve daha sonra nasıl hayata döndürüldüğünü) anlatır. *Bkz. Dumuzi, Ereshkigal, İnanna, Nergal.*

Tapınak Dağı: Moriah Dağı ("Yolu gösteren, işaret eden dağ"), Kudüs'ün üzerinde durduğu üç dağın merkezi dağı, kuzeydeki Zophim Dağı ("Gözcüler Dağı") ile Zion Dağı

("Dağı") arasında sinyal") güneye doğru. Yahveh'ye adanan Tapınağın onun platformu üzerine inşa edilmiş olması nedeniyle bu adı almıştır. Bir duvarla çevrelenen yükseltilmiş platform, hem gelenek hem de arkeolojik çalışmaların Tapınağın Kutsallar Kutsalının (şu anda Kubbet-üs-Sahra'nın bir parçası haline gelmiştir) bulunduğunu gösterdiği kutsal Even Shatit'i ("Temel Taşı") içermektedir. Müslüman tapınağı). Batıda, antik platform, temelleri doğrudan ana kayaya dayanan Tapınakla çağdaş olan Ağlama Duvarı tarafından desteklenmektedir. Nasıralı İsa'nın zamanına tarihlenen kalıntılar, Tapınağa halkın erişiminin güney duvarındaki kapıların yanı sıra tören merdiveni aracılığıyla sağlandığını gösteriyor. Bkz. David, Solomon, Kudüs Tapınağı.

Moriah Dağı ("Yolu Gösteren Dağ"): Tapınağın inşa edildiği ve ZS'ye göre Anunnakilerin tufan sonrası Görev Kontrol Merkezinin bulunduğu Kudüs'teki üç dağın merkezi dağı.

Olimpos Dağı: Antik Yunan efsanelerine göre, başında Zeus'un bulunduğu on iki Olimpos tanrısının evi.

Çıkış Kitabı'na göre Yahveh'nin Kavod'una binerek İsrail halkının önünde indiği ve Musa'nın On Emir'in bulunduğu tabletleri aldığı dağ. Sina'nın dağlık güney kesimindeki Aziz Catherine Manastırı'nın rahipleri, yakınlardaki bir dağa "Musa Dağı" diyor ve onu İncil'deki Sina Dağı olarak tanımlıyorlar. Bu tanımlama, Mısır'dan Çıkış'ın bilim adamlarının "Güney Yolu" dediği yolu takip ettiğini varsayıyor. *The Spaceships of Sinai'de* verilen nedenlerden dolayı ZS, bunun yerine gerçek Sina Dağı'nın daha kuzeyde, yarımadanın daha düz bölgesinde olacağı "Merkezi Yol" yaklaşımını destekliyor. ZS ayrıca Mount'ın Anunnaki'nin Tufan sonrası Uzay İstasyonu tesisleriyle bağlantılı olduğunu ve Gılgamış'ın cennete götürülmek üzere gittiği yerin gerçekten de "Maşu Dağı" olduğunu öne sürdü. Exodus, Kavod, St. Catherine Manastırı'nı *görün* .

Zaphon Dağı : İbranice "Kuzeyin Dağı" anlamına gelir – Kenan'ın kuzey bölgesindeki bir zirvenin İncil'deki adı; isim aynı zamanda İbranice'de "Gizli sırların dağı" anlamına da gelebilir. Kerer'in Kenan destansı anlatısı dağı "Ba'al dağı" ve onun "kutsal bölgesi [...]

geniş alanın bölgesi" olarak tanımladığından, ZS burayı Ba'nın "İniş Yeri" olarak tanımlamıştır. Lübnan'da albek. Zaphon Sırtı'na *bakın* .

Toros Dağları: Küçük Asya'daki (bugünkü Türkiye), ülkenin güney bölgesinin büyük bir kısmı boyunca doğu-batı yönünde uzanan, zirveleri 3.048-3.657 metreye ulaşan dağ sırası; Dicle ve Fırat nehirleri ve kolları bu dağlardan kaynaklanır. Hititler ve Anadolu'nun diğer halkları gümüş ve daha sonra kalay çıkardılar; ZS, Tufan'dan sonra tanrı Teşup/Adad'ın, Güney Amerika'nın Titikaka Gölü bölgesinde altın ve kalay çıkarmak için Anadolu'dan uzman madencileri yanında getirdiği hipotezini ileri sürdü. *Bkz.* Adad, Metalurji, Teshub, Titicaca.

Zagros Dağları: Mezopotamya ovasının doğu sınırını oluşturan ve daha sonra Pers olan Elam krallığının bulunduğu dağ platosunun başlangıcını oluşturan dağ sırası.

Musa (H *Moşe*): İncil'e göre o, hüküm süren Firavun'un tüm İsraili yeni doğanların öldürülmesini emrettiği ve sonunda ailesi tarafından evlat edinilen bir dönemde Mısır'da Levi kabilesine mensup bir anne babanın çocuğu olarak dünyaya geldi. Firavunun (ona adını veren) kendi kızı. Gerçek kökenini keşfederek halkına zalimlerden birini öldürdü ve Sina çölüne kaçtı; Orada Tanrı ona, İsrailoğullarını Mısır'daki kölelikten çıkarıp atalarının ülkesine götürme görevini verdi. Kırk yıl süren yolculuklar sırasında Musa, Sina Dağı'nda On Emir'i aldı ve Yahveh'nin Ahit Sandığı'nın üzerinden kendisiyle konuştuğu bir Mişkan inşa etti; ancak en sonunda Vaat Edilmiş Topraklara girişi reddedildi ve Ürdün Nehri'nin doğu yakasındaki Nebo Dağı'nda öldü. ZS, Mısır'dan Çıkış'ın tarihlendirilmesinin İncil'deki tarihlere tam olarak uyması durumunda, M.Ö. 1433'te başladığını, Musa'yı evlat edinen "Firavun'un kızı"nın, çocuğu olmayan ve bir hanedana mensup olan Prenses Hatşepsut olduğunu göstermiştir. birçok kraliyet ismi "Bayan" son ekini içeriyordu (örneğin Ra-Mses). *Bkz.* Ahit Sandığı, Çıkış .

Mu : Anunnakilerin hava aracını (Ninurta'nın "İlahi Kara Kuşu", İnanna'nın "Göksel Gemisi" veya "Yüce Gezgin" gibi) anlatan metinlerde kullanıldığında "isim" olarak çevrilen Sümer terimi. Marduk'un). ZS, bunu "Göksel Oda" için kullanılan teknik bir terim

olarak yorumladı ve bu yorumu, Mu'nun çivi yazısı işaretine dönüşen piktogramlarla destekledi. *Bkz.* Hava Arabaları, Shem.

Batı Duvarı (H *Kotel Ma'aravi* veya sadece *HaKotel*): Kudüs'teki Tapınak Tepesi'nin batı istinat duvarı; üst kısımları İkinci Tapınağa, alt kısımları ise Birinci Tapınağa kadar uzanır. Arkeolojik bir tünel sayesinde artık ana kayaya kadar görülebilen alt sıralar da üç devasa taş blok içeriyor; bu özellik, daha küçük ölçekte de olsa, Ba'albek Trilithon'u anımsatıyor. *Bkz.* Ba'albek, Kudüs, Kudüs Tapınağı.

Müzik/Müzik Aletleri: Batı müziğinin Yunanistan'da ortaya çıktığı yönündeki yerleşik görüşlerin aksine, müzik aletlerinin keşfi (özenle şekillendirilmiş arp gibi) ve müzisyenlerin bu enstrümanlarla tasvir edilmesi, ilahiler, ninni sözleri ve hatta çivi yazısıyla notalar, şüpheye yer yok: müzik, modern müzikle uyumlu bir uyum içinde olan birçok Sümer primatından biriydi.

Nabu ("[Adın için] Konuşan"): Marduk'un dünyevi karısı Sarpanit'ten olan oğlu; adı En.sag ("Yüce Tanrı"), babasının "sözcüsü" rolünü belirtmek üzere Nabu sıfatıyla değiştirildi. , erkekler arasında onun için din değiştirenler yaratma çabasıyla. Onun isim sıfatı ve rolü, İncil'de yaygın olarak "peygamber" olarak tercüme edilen, ancak kelimenin tam anlamıyla (Tanrı'nın) "sözcüsü" anlamına gelen Nabih teriminin kökeni olabilir. Babası sürgündeyken ona din değiştirtirdi ve Ölü Deniz kentlerinin sakinlerini kendi tarikatına dönüştürdü. Musa'nın ölmeden önce Vaat Edilmiş Toprakları gördüğü, Ürdün Nehri'nin doğu yakasındaki Nebo Dağı, Nabu'nun onuruna verilen bölgenin coğrafi referanslarından biridir. Marduk'un zaferinden sonra Nabu, Yeni Yıl törenlerine katılmak için her yıl Borsippa'daki "kült merkezi"nden Babil'e gitti; bunun yerine canlı ve muzaffer bir şekilde ortaya çıkmıştı. Nabu bir tanrının ve onun dünyevi karısı Sarpanit'in oğlu olduğundan, M.Ö. 21. yüzyıldaki olaylar, bir üçlünün unsurlarıyla birlikte (özellikle Mısır'da) mesih beklentilerine dönüştü. *Bkz.* Akiti, En.sag, Kralların Savaşı, Marduk, Mesih Saati, Peygamberler, Sarpanit.

Nebuchadnezzar II: Babil'i ve imparatorluğunu tanrıları Marduk ve Nabu (adının geldiği yer) adına genişleten önemli Babil hükümdarı (M.Ö. 605-562 arasında hüküm sürdü). Kariyerine babası Kral Nabupolassar'ın komutasında general olarak Asur ve Mısır ordularını yenerek başladı. Tahta çıktıktan sonra Babil'in (ve dolayısıyla tanrılar Marduk ve Nabu'nun) egemenliğini eski Sümer ve Akkad'a, eski Kenan ve Fenike'ye, Sina'ya ve Mısır sınırına kadar genişletti. ZS, bu genişlemenin nedeninin, Nibiru'nun yakında geri döneceği ve Anu'nun beklenen geri dönüş ziyareti beklentisiyle, uzayla ilgili eski sitelerin kontrolünü ele geçirmek olduğuna inanıyor. Nebuchadnezzar'ın ayrıntılı yazıtları, Yahudiye'nin liderlerini ve rahiplerini (peygamber Hezekiel dahil) sürgüne

gönderdiğinde Kudüs'ü kuşatması ve ele geçirmesi (M.Ö. 598/597) hakkındaki İncil versiyonunu doğrulamaktadır. Tapınağı yıkmak için MÖ 587'de oraya döndü (MÖ 586). *Bkz.* Ba'albek, Karkamış, Kudüs.

Nabuna'id ("Nabu yüceltilmiştir"): MÖ 555'te Babil'in son kralı olan Harran'daki tanrı Sin'in baş rahibesinin oğlu. Onun tahta çıkışındaki tarihsel çalkantılar, Sin'in ve diğer Anunnaki tanrılarının Dünya'dan ayrılışıyla ilişkilendirilen alışılmadık koşullar, arkeologların Haran'da ortaya çıkardığı dört stelde anlatılıyor. *Daniel Kitabı'nda anlatılan uğursuz olaylar, Nabunaid'in gönüllü olarak Arabistan'a sürgüne gittiği ve oğlu Belşatsar'ın Babil'de naip olduğu dönemde meydana geldi . Bkz.* Adda-Guppi, Babil, Ehulhul, Haran, Sin.

Nabupolassar (*Nabu-aplu-usur* , "[tanrı] Nabu oğlunu korur"): Asur'daki Medlerle ittifak kurarak belirli bir süre Babil'in üstünlüğünü yeniden kurmayı başaran Babil kralı (MÖ 625-606) geriledi ve ardından Mısır ordusunu Karkamış'ta mağlup etti. Ünlü Nebuchadnezzar'ın babasıydı.

NAHARİN ("İki Nehir"): Yukarı Fırat bölgesinin Mısır dilindeki adı. İncil'de Aram Nahara'yim ("İki Nehrin Batısı") olarak anılan bölge, Habur Nehri'nin aktığı, Haran'ın bulunduğu bölgeydi; İbrahim Kenan'a taşındıktan sonra bile İsrailoğullarının akrabalarının yaşamaya devam ettiği yer orasıydı. MÖ 1560 civarında , Yeni Mısır Krallığı'nın başlangıcında, bölge Hurri krallığı Mitanni'nin ayrılmaz bir parçasıydı ve 18. Hanedanlığın ünlü firavunları Naharin'i ele geçirme girişimlerini sürdürdüler. *Tanrıların Gününde* ZS , Mısır'dan Çıkış öyküsünü Mısırlılar ile Mitanniler arasındaki savaşlarla ilişkilendirdi ve Mısırlıların İsrailoğullarına baskı yapmasının ("onların düşmanlarımıza katılmasını engellemek için") nedeninin şunlar olduğu hipotezini öne sürdü: gerçekte Haran'da kalan Mitannilerle bir ittifak olan "Beşinci Kol" oluşturacakları korkusu. *Bkz .* Çıkış, Harran , Hurriler, Yeni Krallık, Patrikler, Totmeler.

Na hash : (H) "Yılan". *İncil'deki Adem ile Havva'nın Cennet Bahçesi'ndeki anlatımında olduğu gibi.* Hikayenin, yeni meleze üreme yeteneği kazandırmak amacıyla Enki ve

Ningişzidda tarafından yapılan ikinci bir genetik manipölasyonu anlattığını varsayan ZS, Sümerce'de Enki için kullanılan Buzur sıfatında olduğu gibi, Na hash teriminin hem "Yılan" hem de " Yılan" anlamına geldiğinin altını çizdi., "Gizemleri çözen/bilen" ol.

Na h_veya : İncil'de İbrahim'in iki erkek kardeşinden biri olarak bahsedilir; babaları Terah, İbrahim'le birlikte Ur'dan Haran'a taşındığında Sümer'de kaldılar.

Nahuatl: Azteklerin ve orta Meksika'daki diğer kabilelerin dili.

Na hum (Nahum): İncil'deki peygamber . MÖ 612'de öngördüğü şey gerçekleşti: Asur'un başkenti Ninova, koruyucu setler kırılır kırılmaz düşecekti.

Nakhl: Orta Sina ovasındaki bir vahada, Wadi el-Arish yakınındaki antik "yolların" kavşağında bulunan şehir. ZS, buranın Mısır'dan Çıkış sırasında önemli bir "dinlenme yeri" olduğuna inanıyor ve şehrin adını (yarımadanın muhtemelen adını borçlu olduğu) tanrı Sin'in karısı Nikhal'e (Sümer dilinde Nin.gal) bağlıyor. *Ayrıca bkz.* İbrahim, Çıkış, Mısır Nehri.

Nam : "Kader" anlamına gelen Sümer terimi – tıpkı insanın kaçınılmaz kaderi olan ölüm gibi. Bu, Nam.tar'dan (doğru tercümesi "Kader") çok farklıydı; "bükülebilen" bir kader (özgür iradenin temel bir rol oynadığı, örneğin adil ve dürüst bir davranışa sahip olma seçiminin bunu garanti edebileceği) bireyi ölümden kurtarmasa bile daha iyi veya daha uzun bir yaşam).

Nam.tar : Sümer terimi Namtar ("bükülebilen" kader anlamına ek olarak, dolayısıyla "kader"), Aşağı Dünyanın efendisi Ereshkigal'in baş danışmanının özel adıydı.

Nannar ("Parlayan"; bazen **Nanna olarak kısaltılır**): Sümer "Ay tanrısı" - Enlil ve Ninlil'in Dünya doğumlu oğlu. Onun daha ünlü Akkad ismi olan Sin, Utu/Şamaş ve İnanna/İştâr ikizlerinin babası olduğu için Su.en ("Çoğaltan Tanrı") lakabından gelmektedir. "Kült merkezleri" Sümer'deki Ur ve Yukarı Mezopotamya'daki Haran'dı. Rütbe numarası 30'du. Sümer'i harap eden nükleer rüzgarla ilgili *Ağıtlar metinleri* ,

Nannar ve gelininin sevgili Ur'larından kaçmayı ertelediklerini belirtir ve onun Kötü Rüzgar tarafından vurulduğunu ima eder. Rab'bin Günü'nden ve Anunnaki Ülkesinden ayrılışından söz eden daha sonraki metinler, Haran'da Nannar/Sin'in ayrılışını ve geri dönüşünü ve aynı zamanda Babil'in son kralı olarak atanmasını öngören olayları anlatır. *Bkz. Adda-Guppi, Harran, Nabuna'id, Sin.*

Nanşe : Sümerlerin astronomik kehanet tanrıçası.

Napolyon Bonapart: Modern Mısırbilimin temellerini atan kapsamlı bilimsel çalışmalarla 1798'de Mısır'a askeri bir sefer düzenleyen Fransız imparatoru.

Naram-Sin : ("[Tanrı] Sin'in sevdiği kişi"): Akkad'ın hükümdarlığı döneminde (MÖ 2260-2223) zirveye ulaştığı Akkad hanedanının kurucusu I. Sargon'un torunu. Destansı efsanelerin ve çok sayıda yazıtın (ve şu anda Louvre Müzesi'nde sergilenen ünlü bir anıtın) baş kahramanı, birçok şehir devletini yendi ve ayrıca en çok imrenilen ödül olan Sedir Dağları'ndaki İniş Yeri'ni fethetti. "Tanrılarımın emriyle" (özellikle tanrıça İştar'ın) savaş açtığını iddia eden yenilgisi muhtemelen tanrılar tarafından izin verilmeyen savaş kampanyalarından kaynaklandı; Onun ölümü üzerine Akkad'ın başkenti Agade yeryüzünden silindi ve bir daha bulunamadı. *Bkz. Akkad/Akad dili, Sargon.*

Narmer: İlk firavun. *Bkz. Erkekler.*

Yaratılış Anlatıları: Dünyadaki hemen hemen tüm medeniyetler, Yaratılış'ı anlatan ve insanlığın bir İlk Çift'ten geldiğini vurgulayan efsanelerle övünür. En ünlü versiyonu , yalnızca Dünya üzerindeki evrimi değil, aynı zamanda Dünya ve Cennetin nasıl yaratıldığını da anlatan *Yaratılış kitabının İncil versiyonudur. Hiç şüphesiz Sümer kökenli Yaratılış Destanı'ndan (Enuma eliş)* yararlanmaktadır . Bu kaynaklar Adem'in yaratılışını Anunnaki/Elohim'e atfeder. *Tanrıların Gezegeni'nde ZS* , Enki (bilgi tanrısı) ve Ninharsag'ın (tıp tanrıçası) karasal hominidleri *Homo sapiens seviyesine yükseltmek için genetik manipülasyonu nasıl kullandıklarını ayrıntılarıyla anlatan Sümer/Akad metinlerini aktarıyor* . Anunnakiler Dünya üzerinde çok uzaklara seyahat ettikleri için, dünyanın diğer yerlerindeki Yaratılış Anlatılarının da bilim tanrısı tarafından yaratılan bir

İlk Çiftten söz etmesi şaşırtıcı değildir: Orta Amerika'da bu kişi Quetzalcoatl ("Tüylü Yılan") tarafından desteklenmiştir. Cihuacoatl ("Yılan Kadın") tarafından.

Uzay gemileri: gezegenler arası yolculuk için kullanılan araçlar (Gir), Dünya göklerinde uçtukları tanrıların "göksel odalarından" çok farklıdır. Fırlatmaya tanık olan Gılgamış bunu bir roket olarak tanımladı. "Firavun'un ahiret yolculuğunu" anlatan *Piramit Metinlerinde* araca "Cennete yükselme nesnesi" adı verilmiş; Mısırlı bir Sina valisinin mezarında, bir yer altı silosuna yerleştirilmiş çok aşamalı bir roket olarak tasvir edilmiştir. Enki, otobiyografik metninde, elli astronotun eşliğinde uzay gemisiyle Dünya'ya geldiğini iddia ediyor. *Bkz . Ölümünden Sonra, Ben-Ben, Uzay İstasyonu, Uzay Roketleri.*

Naymlap: Pasifik kıyısına deniz yoluyla gelen ilk sömürgecileri anlatan Güney Amerika'daki yerel efsaneler arasında, Balsa ağacından yapılmış gemilerden oluşan bir filonun komutanı olan ve Naymlap'a çıkarma yapan "Naymlap Efsanesi"ni de buluyoruz. Ekvador, tanrısının talimatlarının duyulduğu yeşil bir taştan. Efsaneler Naymlap'ın ölmediğini belirtiyor. Aslında görevi tamamladıktan sonra fısıldayan taşın tanrısı ona uçup gidebileceği kanatlar verdi. St. Helena'ya *bakın* .

Nazca (çizgiler): Peru'nun güneyinde, yalnızca yukarıdan görülebilen devasa gerçek ve efsanevi hayvan figürlerinin çöl zeminine kazındığı yer; diğer çizgiler bunun yerine kilometrelerce düz uzanıyor ve bazıları yamuk şeklindedir ve aynı şekilde çöl zeminine kazınmıştır. Çizgileri astronomik yönelimlerle açıklamaya yönelik herhangi bir girişim, yerel halkın aynı görüntüleri toprağı kazıyarak veya oyarak yeniden üretmesini sağlama girişimleri gibi başarısız oldu. ZS, Anunnakilerin Dünya'yı terk edip kesin olarak terk ettikleri yerin Nazca olduğuna inanıyor. *Bkz. Adad, Günlerin Sonu, Tiahuanacu, Viracocha.*

Nefilim (H): Tufan'dan önce Dünya'daki koşulların tanımını ifade eden kelime (Yaratılış 6): «Nefilimlerin kızlarla birleştiği o günlerde [Tufan'dan önce] ve sonrasında Dünya üzerinde devler vardı. erkekler ve onlara çocuk doğurdular." Ayetin başlangıcı

genellikle "Yeryüzünde devler vardı" şeklinde tercüme edilir. ZS'nin çocukluğunda öğretmenine Nefilim kelimesinin (kelimenin tam anlamıyla "İnenler" anlamına gelir) neden yanlışlıkla "devler" olarak çevrildiğini sorduğu soru ve cevap eksikliği onun ilgisini uyandırdı. ders. Yanlış çevirinin nedeni, İncil'in Nefilimlerin Anakim olduğunu belirten açıklamasında (*Sayılar 13, 33*) *yatmaktadır; bu sözcük yanlış bir şekilde "devler" olarak çevrilmiştir.* Ancak ZS kitaplarında bunun aslında Anunnakiler için kullanılan İbranice terim olduğuna dikkat çekti. Aslında Sümer metinleri, "insanların kızları" ile evlenen Anunnakilerle (özellikle 300 Igi.gi'den) ilgili bazı bölümlerden alıntı yapar. *Bkz. Anunnaki, Igi.gi, Marduk.*

Negev (H "Kurak bölge"): İsrail'in güney kısmı, çoğunlukla kurak. Sina Yarımadası sınırındaki bu bölge, İncil'de anlatılan birçok olaya sahne olmuştur.

Nephtys (Yunanca NEBT-HAT, "Evin Hanımı"): eski Mısır'ın önemli tanrısı, İsis'in kız kardeşi ve Seth'in karısı.

Ner.gal ("Büyük Gözcü"): Enki'nin, Aşağı Dünya'da (güney Afrika) birlikte hüküm süren Ereshkigal (İnanna/İliştar'ın kız kardeşi) ile evlenen oğlu. İlk başta hırslı üvey kardeşi Marduk ile Enlilciler arasında barışı sağlayıcı olarak hareket etmeye çalıştı; ama sonunda Marduk'a karşı döndü ve "Tuz Denizi" ovasındaki "Günah Şehirleri"ne (Sodom, Gomorrah ve diğer üç) nükleer saldırı başlattı; bu başarısından dolayı Erra lakabını kazandı (" L 'yok edici'). *Bkz. Erra Destanı, Aşağı Dünya.*

Neptün: Sümer Ea'sını ("Evi Su Olan") taklit eden (aynı zamanda Yunanistan'da Poseidon) Roma deniz tanrısı. Mezopotamya *Yaratılış Destanı'nda* gezegenimiz Neptün de Ea/Enki ile ilişkilendirilir.

Nibiru : *Yaratılış Destanı'nda* , Güneş Sistemini istila eden ve yedi uydusunun (ya da ayının) yardımıyla Tiamat adlı bir gezegenle "Göksel Savaş"a giren gezegenin adı . İstilacı, Tiamat'ı yenip ikiye böldükten sonra Güneş Sistemine katıldı, ancak yörüngesi diğer gezegenlerinkinden çok daha büyüktü. *Destan genellikle bir mit veya alegori olarak ele alınsa da* , ZS bunun yerine onu Güneş Sistemi'nin oluşumunu ve Dünya'daki

yaşamı tanımlayan karmaşık bir kozmogoni anlatısı olarak değerlendirdi. Mezopotamya astronomi metinlerinde ve gök haritalarında Nibiru (Babilliler tarafından "Marduk" olarak yeniden adlandırılmıştır) gezegenler arasında listelenmiştir, bu nedenle bilim adamları bunun Jüpiter'in mi yoksa Mars'ın başka bir adı mı olduğunu merak etmişlerdir. Bunun yerine, *Yaratılış Destanı'nı* astronomi üzerine gerçek bir inceleme olarak değerlendiren ZS, Nibiru'nun, Güneş'e yaklaştığında Jüpiter ile Mars arasından geçen Güneş Sistemimizin "ekstra" gezegeninin Sümerce adı olduğu sonucuna vardı. . Gezegenin adı Nibiru aslında "Geçiş Gezegeni" anlamına geliyor çünkü göksel Savaş alanından defalarca geçiyor; Sümer tasvirlerinde haç işaretiyle tasvir edilmiştir. MÖ 7. ve 6. yüzyıllardaki tasvirlerde bu işaretin varlığı, ZS'nin *Tanrıların Günü adlı* kitabında İncil'de "Rabbin Günü" ile ilgili kehanetleri çözmek için kullandığı ipuçlarından biriydi; O dönemin Asur ve Babil astronomi metinlerinin çoğu aslında Nibiru gezegeninin Dünya'ya dönüşünü gözlemlemek için rehber görevi görüyordu. *Bkz . Asurbanipal, Astronomi, Göksel Savaş, Haç, Yaratılış Destanı, Rabbin Günü, Sar, Tiamat.*

Nidaba (aynı zamanda **Nisaba olarak da okunur**): Sümer yazı tanrıçası.

Nil: Afrika'nın en uzun nehri, Uganda ve Etiyopya dağları arasında yükselen, 6.400 kilometreden fazla yol kat ettikten sonra Mısır'ı geçip kuzeye, Akdeniz'e akıyor. Güney kesiminde boğazlar ve şelaleler arasında (altı ana "katarakt" ile) çalkantılı bir şekilde akar, ancak Aswan şehrinden (antik Syene/Sirene) başlayarak kuzeye doğru genişler ve seyrüsefere elverişli hale gelir. Yağmur yağmadığı için Mısır, tarımı ve uygarlığı, yaşam kaynağı olan Nil'e ve onun sularına bağlıydı. Antik metinler, tanrı Ptah'a (ZS'ye göre Enki), bugün Aswan Barajı'nın benzer bir işlevi yerine getirdiği Yukarı Mısır'daki Elephantine adası yakınlarına kilitler kurarak nehrin sularının seviyesini düzenleme gücünü atfediyordu. *Aswan'ı görün .*

Nimrod : *Yaratılış* kitabı, Tufan'dan sonra Şinar diyarındaki "Babil, Uruk, Akkad ve Calne"de egemenliğe başlayan, "Rab'bin önünde avlanmada cesur" bir "Nemrut"tan bahseder. O topraklardan Assur'a gitti ve Ninova'yı inşa etti." Bu nedenle Kutsal Kitap, Nemrut'un Mezopotamya'da, yani Sümer, Akkad, Babil ve Asur topraklarında insanın

egemenliğini başlattığını kabul eder. Mezopotamya bu önceliği Ninurta'ya (Kiş şehrinde) atfeder. "Nemrut", "Nini-urta"nın İncil'deki tercümesi miydi? *Bkz.* Ninova, Ninurta.

Nimrud: günümüz Irak'ındaki bir Asur askeri merkezinin ve alternatif zamanlarda kraliyet başkenti Khalhu'nun adı. 1988 yılında arkeologlar, "Nimrud Hazinesi" olarak bilinen, üç Asur kraliçesinin mezarlarından mücevherler ve diğer altın eserlerden oluşan bir hazine ortaya çıkardılar. Nimrud eserleri Saddam Hüseyin'in devrilmesinden sonra Irak Ulusal Müzesi'nden kayboldu ve yağmalandığı düşünülüyordu; Ancak daha sonra bunlar Irak Ulusal Bankası'nın kasasında sağlam bir şekilde bulundu.

Nin.a.gal ("Büyük Suların Prensi"): Etki alanı Afrika'da olan Enki'nin altı oğlundan biri.

Nin.gal ("Ulu Hanım"; Akkad dilinde *Nikhal* veya *Nikkal*) Nannar/Sin'in karısı, Utu/Şamaş ve İnanna/İştâr ikizlerinin ve Ereshkigal'in annesi. Nakhla *bakın* .

Nin.girsu : Lagaş'ın kutsal bölgesi olan Girsu'da yeni bir tapınağın inşasıyla ilgili belgelerde Gudea'nın Ninurta'ya verdiği sıfat. Bau, Girsu, Gudea, Lagash ve Ninurta'ya *bakın* .

Ning.gish.zi.da ("Hayat Ağacının efendi prensi"; aynı zamanda **Nin.gish.zidda** , "yaşam eserinin efendisi"): bilim tanrısı, Enki'nin oğlu, ikinci çağda babasına yardım eden genetik manipülasyon, İncil'in Cennet Bahçesi hikayesinde ele aldığı bir konu. Gudea'nın Lagaş'ta inşa ettiği, üzerine Ningişzida'nın ambleminin kazındığı muhteşem bir vazounun gün ışığına çıkarıldığı tapınak olan E.Ninnu'nun mimari talimatlarını sağlayan oydu: iç içe geçmiş yılanlardan oluşan bir asa. ZS onu Mısır bilim tanrısı Thoth ve Orta Amerika tanrısı Quetzalcoatl olarak tanımladı. *Bkz.* Eden, Gudea, Ninurta, Quetzalcoatl, Diriliş, Thoth.

Nin. h_ar.sag ("Dağın zirvesinin Hanımı/Hanımları"): Dünya'ya baş sağlık görevlisi olarak gelen Anu'nun kızı; Enki'ye "İlkel İşçi"nin genetik manipülasyonunda yardım etti ve ona Nin.ti ("Hayat Veren Kadın") ve Mammi ("Ana Tanrıça") lakaplarını kazandırdı. Enki ve Enlil'in üvey kız kardeşi olarak her ikisi tarafından da arzulanıyordu, ancak

Enlil'den Ninurta adında doğal bir oğlu olmasına rağmen ikisiyle de evlenmedi. Anunnaki verasetinin karmaşık kurallarını çözerek ZS, Ninharsag'ın kendisini nasıl Piramit Savaşları ile sonuçlanan rekabetlerin ve bunları sona erdirme çabalarının merkezinde bulunduğunu gösterdi. Her iki klanın da saygı duyduğu kendisine, Dördüncü Bölge olan Sina Yarımadası'nın hakimiyeti verildi. Zaman geçtikçe hırslı İnanna/İştär, 15 numaralı sırasını, takımyıldızını ("Başak" dediğimiz) ve gezegenini ("Venüs") gasp etti. Mısırlılar ayrıca Nin harsag'ı "Sina'nın Hanımı" olarak değerlendirdiler ve ona Hat adını verdiler. H veya ("Horus'a mesken veren"), ama yaşlandığında ona "İnek" adını verdiler.

Ninova: Dicle Nehri'nin doğu kıyısındaki antik yerleşim (şimdi Kuzey Irak'ın Kürt bölgesinde, Musul'un karşısındaki kıyıda). 19. yüzyılda arkeolojik kazılar Asur ve ana şehirlerini gün ışığına çıkarmaya başlayıncaya kadar , Ninova yalnızca İncil'deki sözlerle biliniyordu: Asur kralı Sennacherib'in Kudüs'ü kuşatmasının başarısızlıkla sonuçlanması veya Yunus ile balina olayı. Şehir gün ışığına çıkarıldığında ve tapınaklarında ve saraylarında çok sayıda belge bulunduğunda, buranın en büyük üç Asur kralı olan Sennacherib, Esarhaddon ve Asurbanipal'in parlayan kraliyet başkenti olduğu anlaşıldı (*ilgili kayıtlara bakınız*). Şehrin Asurca adı olan Nin-uah, adını, Asur'daki birçok önemli şehrin kuruluşunu Ninova da dahil olmak üzere "İlahi Avcı"ya atfeden, İncil'de muhtemelen Nemrut olarak adlandırılan tanrı Ninurta'ya borçlu olduğunu düşündürmektedir. *Ayrıca bkz.* Nemrut, Ninurta.

Nin.kashi ("Saman Kadını") bira tanrıçası: Sümerlerin -birçok tasvirin gösterdiği gibi- uzun pipetli bir bardaktan içtiği alkollü bir içecek.

Nin.ki ("Dünyanın Hanımı/Hanımi"): Nibiru'dan oğulları Marduk'u da getirerek Dünya'ya gelen Enki'nin karısı. Dam.ki.na ("Dünyaya Gelen Kadın") olarak da bilinir.

Nin.lil ("Komutanın Hanımı"): Enlil'in bir buluşma yaptıktan sonra onu taciz ettiği genç bir Anunnaki kadın olan Sud'a ("Hemşire") atfedilen unvan. Oğulları Nannar/Sin ve İşkur/Adad'ın annesi.

Nin.ma h ("**Güçlü Kadın**") : **Nin h**arsag'dan gelen isim sıfatı .

Nin.sun ("Sulayan Kadın"): tanrıça, Gılgamış'ın (babası Uruk'un baş rahibiydi) ve diğer Sümer yarı tanrılarının annesi.

Nin.ti ("Hayatın Hanımı"): insanın yaratılışıyla ilgili metinlerde Nin h_arsag'ın sıfatı. Bkz. Nin h_arsag.

Ninurta (Nini.urta'dan , "Avcı [ve] saban adamı"): Enlil ve üvey kız kardeşi Ninharsag'ın ilk çocuğu, dolayısıyla Enlil'in doğrudan varisi ve Anu'dan hemen sonra onun rütbesi Elli; amblemi iki başlı bir kartaldı. Kendisine bir dizi lakap kazandıran kahramanlıkları ilahilerde ve destanlarda ölümsüzleştirildi ve silindir mühürlerde tasvir edildi: Tufan'dan sonra Mezopotamya'yı yeniden yaşanabilir hale getirmek için barajlar inşa etmek; sabanın insanlığa bahşedilmesi; Kader Tabletleri'ni Enlil'den çalan şeytani Zu'nun yenilgisi; Piramit Savaşlarında Enlilcileri Marduk'a karşı yönetmiş; tanrı Nergal ile birlikte nükleer silahların fırlatılması. Aslında *Erra Destanı'na göre* (burada kendisine İşhum, "Ateşle yanan") göre Sina'daki Uzay Limanı'nı atom silahlarıyla bombalayan oydu . Kil tabletlerin metinlerinden alıntı yapan ZS (*Tanrıların Zamanında Atom Savaşları'nda*), Ninurta'nın saldırısı ve Marduk'u ele geçirdikten sonra yapıya girişinin sonucu olan Büyük Giza Piramidi'nin iç özelliklerini içeren çeşitli bilmecelere ışık tutuyor. oraya sığın. Lagaş kralı Gudea, ayrıntılı yazıtlarda Ninurta ve gelini için E.Ninnu'yu ("Ellilerin Evi/Tapınağı") nasıl inşa ettiğini anlattı; Tapınağın ayrıca tanrının kanatlı aracı için özel bir muhafazası vardı. *Bkz* . Hava Savaşları, Bau/Gula, Hava Arabaları, E.Ninnu, Erra Destanı, Büyük Giza Piramidi, Gudea, Lagaş, Nemrut, Egemenlik.

Nippur : Akad dilindeki isim, Enlil'in Dur.an.ki'sinin ("Gök-Yer bağı) gezegenleri Nibiru ile bağlantıyı sürdürdüğü Anunnakilerin tufan öncesi görev kontrol merkezi olan Ne.lbru'dan ("Muhteşem Geçiş Yeri") türetilmiştir. Aynı zamanda Nibru.ki olarak da adlandırıldı - "Dünyanın Göbeği" olarak tercüme edildi çünkü Tufan Öncesi İnış Koridorunu oluşturan coğrafi referansların merkezinde yer alıyordu ve "Dünyanın dört köşesine" eşit uzaklıkta olduğuna inanılıyordu. Tufan'dan sonra tamamen aynı noktada yeniden inşa edilerek Sümer'in dini merkezi haline geldi; Enlil'in kutsal bölgesinin ve ziggurat tapınağının bulunduğu yerd (*Enlil'e yazılan* bir İlahiye göre, "gözleri Dünya'yı

araştırabilirdi", "yükseltilmiş" ziggurat tapınağı). Ray her şeyin kalbini inceleyebilir»). ZS'ye göre burası, kendisine İbri ("Nippurlu") diyen İbrahim'in doğum yeri idi. *Bkz.* Abraham, İniş Koridoru, Uçuş Kontrol Merkezi, Enlil.

Nissanu ("Sinyal Verme"): Baharın ilk gününde başlayan Nippur takviminin (H Nissan) ilk ayının Akad dilindeki adı. Nippur Takvimine *bakın* .

Nuh (H "Ateşkes"): Tufanın İncil'deki kahramanı. İncil'de insanlığı yok etmeye karar veren ve sonunda Nuh'un müdahalesi sayesinde onu kurtarmaya karar veren aynı Tanrı'ydı; Mezopotamya versiyonlarında insanlıktan sıkılan Enlil'di ve onu sadık takipçisi (Sümerce'de Ziusudra, Akadca'da Utnapiştim) aracılığıyla kurtaran da Enki'ydi. *Bkz.* Ağrı, Tufan, Şuruppak, Yahve.

NTR: Mısır dilinde "tanrı" anlamına gelen terim, Sami dillerinde "Gözlemci, koruyucu" anlamına gelen Ntr'ye benzer. Uzun saplı bir balta hiyeroglifi ile tasvir edilmiştir.

Nubia: Mısır'ın güneyindeki eski Afrika krallığı - günümüz Sudan'ı (ve belki de Etiyopya) - Nil Medeniyeti'nin ayrılmaz bir parçası olarak kabul ediliyor. Mısırlılar onu altın ve fildişi kaynağı olarak görüyorlardı. Meluhha, Meroe, Omphalos'u *görün* .

Nudimmud ("şeyleri yaratan" veya "Becerikli yaratıcı"): Enki'nin Mısır Ptah'ına ("yaratan/geliştiren") benzeyen lakabı. *Bkz.* Ea/Enki.

Yeni Krallık: Bilim adamları tarafından, eski Mısır'daki yeni, saldırgan ve olaylarla dolu bir dönemi Eski ve Orta Krallıklardan ayırmak için kullanılan terim. Bu, M.Ö. 1560 civarındaki ikinci "Ara Dönem"den sonra, meşhur 18. Hanedan ile başladı. *Bkz.* Çıkış, Hatşepsut, Musa, Ramses, Totmes.

Nusku : Daha sonra Haran'da Nannar/Sin'in yardımcısı olacak olan Enlil'in ilahi elçisi, "mahkeme görevlisi" veya "kurmay başkanı".

SOMUN ("Gökyüzü"): gökleri simgeleyen eski Mısır tanrıçası.

3. yüzyılda yaşamış Babil tarihçisi Berossus, medeniyetin insanlara armağan edilmesini efsanevi bir tanrıya bağlamıştır; o, Babil'i kucaklayan denizin sularından çıkan, insanlığa öğretiler veren ve ona "egemenlik" veren "akıl sahibi bir varlıktı". Adı kendisinden sonra gelen Yunan bilginleri tarafından "Oannes" olarak tercüme edilen bu tanrı, balık görünümündeydi ancak balığın kafasının altında insan, balığın kuyruğunun altında ise ayakları vardı. bir erkeğinki gibiydi ve "sesi bile anlaşılır ve insaniydi". Balık-adam-tanrı imgesi, Ea/Enki rahiplerinin Mezopotamya tasvirlerinden bilinmektedir ve Berossus'un (otobiyografisine göre) Basra Körfezi'ne inen ve sığ sulardan geçerek karaya çıkan Ea'dan söz ettiği konusunda oybirliğiyle fikir birliği vardır. sular. Daha sonra orada insan ırkına medeniyet garanti edildi. *Bkz. Ea/Enki, Eridu.*

Oaxaca: Adını güneybatı eyaleti ve başkentinden alan Meksika'daki arkeolojik alan, burada 52 yıllık Kutsal Çember'e gönderme yapan şimdiye kadar bulunan en eski yazıtın yer aldığı Aztek öncesi bir anıtın gün ışığına çıkmasını sağladı. Quetzalcoatl'a *bakınız* .

Dikilitaşlar: Sonu piramidal bir uçla biten ve 12. Hanedan firavunlarının tapınakların girişine çiftler halinde dikmeye başladıkları anıtsal taş sütunlar. Eski Mısır'da "Tanrıların Deniz Fenerleri" olarak anılan Herodot, onları "taş şişler" ("dikili taşlar") olarak tanımlamış ve o günden bu yana bu ad bu şekilde kalmıştır. Zaman testinden sağ çıkmayı başaran dikilitaşların çoğu Roma'ya, Vatikan'a ve Londra, Paris, İstanbul ve New York gibi diğer başkentlere nakledildi. ZS onları tanrıların uzay roketlerinin kopyaları olarak görüyordu.

Ollantaytambu: Peru'da, Cuzco'nun yaklaşık 100 km kuzeybatısında yer alan, esrareniz megalitik yapıların bulunduğu dağ alanı. Karmaşık şekillerde kesilmiş taş bloklar, kilometrelerce uzakta, bir nehrin geçtiği bir vadinin ötesindeki başka bir sıradağdaki bölgelerden geliyor.

Olmekler: En eski Orta Amerika uygarlığının atfedildiği, yüz ve ırk özelliklerine bakılırsa siyah tenli Afrikalılar olan esrareniz insanlar. Varlıkları, 19. yüzyılın sonlarında Meksika Körfezi'ne komşu bölgelerde miğferli erkekleri tasvir eden, taşa oyulmuş (her biri 20 tonun üzerinde) devasa kafaların bulunmasıyla gün ışığına çıktı. Bu keşifleri, artık Tres Zapotes, La Venta, Izapa, San Lorenzo olarak bilinen önemli Olmec şehir merkezlerinin ve Pasifik kıyılarına kadar dağılmış diğer yerlerin keşfi izledi. Bu kentlerde tören meydanları, yarı değerli bir taş olan yeşim taşıyla süslenmiş mezarlar, kristalize demir minerallerinden yapılmış içbükey aynalar ve ellerinde alet tutan tanrıları tasvir eden her şekil ve büyüklükte yüzlerce sanatsal heykel bulunmaktadır. ortaya çıkarıldı. teknolojik. ZS'nin *Expeditions to the Other Past'ta* anlattığı gibi , eserler arasında *tekerlekli oyuncaklar* ve hatta bir bebek fil bile vardı. Ve en önemlisi, Uzun Sayım'ı takip eden tarihler ve Olmek anıtlarında bulunan glif yazıtlar, Uzun Sayım takvimini Orta Amerika'ya getirenin bu gizemli uygarlık olduğunu hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde gösteriyor. Ancak çoğu bilim adamı, Olmec uygarlığının başlangıcı olarak M.Ö. 1400/1500 tarihini öne sürüyor, ancak onun bu topraklara nasıl ve neden Kolomb'dan bin yıl önce geldiğini açıklayamıyor. ZS, uygarlıklarının başlangıcının Uzun Sayım takviminde M.Ö. 3113'ün Birinci Gününe denk geldiğine ve Afrikalı Olmeklerin Thoth'a (diğer adıyla Quetzalcoatl, "Kanatlı Yılan") M.Ö. 3100 civarında Ra onu Mısır'dan sürdürdüğünde eşlik ettiğine inanıyor. Olmecler, MÖ 500 civarında Mayaların yükselişiyle Orta Amerika sahnesinden kayboldu. *Bkz* . Takvimler, Orta Amerika, Quetzalcoatl, Thoth.

Dünyanın göbeği: Bu iki şehrin Anunnaki'nin Görev Kontrol Merkezi rolünü üstlendiği Nippur'u (Tufan'dan önce) ve Kudüs'ü (sonra) belirtmek için kullanılan ifade. *İlgili girdilere bakın* .

Homer: *İlyada* ve *Odysseia* adlı destansı şiirleri Truva Savaşı'nın tarihi ve Ithaca kralı Odysseus'un rolü hakkında önemli bir bilgi kaynağı olan M.Ö. 8. yüzyıl yazarı. Modern bilim adamları, Truva şehrinin "Homeros"un (Herodot tarafından alıntılanmış olsa bile) varlığını ve üstelik bu destanların tek bir yazarın eseri olduğunu sorgulamışlardır. Ancak 19. yüzyılda Heinrich Schliemann, Türkiye'nin batısındaki efsanevi şehri, Homer'a göre tam da bulunması gereken yerde gün ışığına çıkardığında şüpheler ortadan kalktı .

Omphalos: Yunanistan'ın Delphi kenti gibi bazı kutsal yerlerde kehanet taşı olarak kullanılan, tepesi yuvarlatılmış küçük konik taş sütun. Latince "göbek" ("göbek") kelimesinden türetilen omphalos, göksel tanrılarla iletişim kurmanın bir aracı olarak saygı görüyordu; ZS'ye göre bu geleneğin kökeni Sümerce "Dünyanın Göbeği" Nippur'a kadar uzanıyor; burada Dur .an, Dünya ile Gökyüzünü birbirine bağlayan sanal bir "göbek bağı" olan "Gök-Yer bağı" olan .ki'de bulunuyordu. Bir Kenan metni, tanrı Baal'in Ba'albek'e iletmek için kullandığı taşı, ilahi sözleri "fısıldayan bir taş" olarak tanımlıyordu. Yarı tanrısal statüsünün onaylanmasını isteyen Büyük İskender, bu kehanet taşlarına yalnızca Delphi'de değil, aynı zamanda Mısır ve Nubia'daki Siwa vahasında da başvurdu.

Nibiru'nun Yörüngesi: *Sümer Kral Listeleri*, tufan öncesi Anunnaki hükümdarlarının saltanat sürelerinin uzunluğunu sar birimleri (3.600 sayısını temsil eden bir Sümer terimi) cinsinden ölçer. Bunu zodyaktaki bazı önemli olayların (Tufan gibi) zamanlaması ile birleştirerek ZS, Nibiru'nun periyodik olarak yerberi noktasına (Güneş'e ve dolayısıyla Dünya'ya en yakın yerden geçtiği zaman) dönüşüne ilişkin kronolojik bir tahmin oluşturmayı başardı.) ve -matematiksel olarak- Nibiru'nun büyük eliptik yörüngesinin ortalama 3.600 Dünya yılına sahip olduğu sonucuna varmak (bu, Anunnakiler için ilahi Zamanlarının tek bir yılına eşdeğerdir). Mevcut yörünge dönemleri, özellikle Tufan'dan sonra (*Tanrıların Günü'nde açıklandığı gibi*), matematiksel olarak mükemmel olan Sar'dan farklıdır. *Bkz* . Astronomi, Halley Kuyruklu Yıldızı, Tufan, Çağlar, Rabbin Günü, Kral Listeleri, Uranüs.

Tapınak Yönü: Zamanın başlangıcından beri tapınakların göksel yönelimi, inşaatlarının en önemli yönlerinden biri olmuştur. Kare ziguratların köşeleri tam olarak dört ana yöne doğru yönlendirilmişti. Dikdörtgen tapınaklarda uzun eksen tam olarak doğu-batı yönünde uzanıyordu veya gündönümlerinden biriyle aynı hizadaydı. Arkeoastronomi biliminin babası Sir Norman Lockyer, birinci tipi (Kudüs'teki Süleyman Tapınağı gibi) "ekinoksal" veya ebedi Tapınak, ikinci tipi (Mısır ve Amerika'dakiler gibi) "gündönümü Tapınağı" olarak tanımladı. Yönelimleri, tarihlerini belirlemeye yardımcı olabilir. Gudea, E.Ninnu'nun Lagaş'taki yönelimini belirlemede ilahi yardım aldı; Mısır tasvirleri, bir tapınağın temel taşının nereye konulacağını gösteren tanrıları gösteriyordu.

Altın (**Gush.kin** , **Ku.gi** , "Dünyadan çıkarılan parıldayan"; ayrıca **Zu.ab** , "Parlayan ilkel derinliklerden gelir", [H] *Zahab* , "altın") muhtemelen türemiştir: değerli ve Hem yerin bağırsaklarında damarlar şeklinde, hem de nehir yataklarında külçeler halinde veya deniz suyuna karışmış taneler halinde bulunan parlak mineral. Bilinen en dövülebilir ve sünek metaldir; gerilebilir, çok ince ipliklere, tabakalara, tabakalara, tanelere veya toza indirgenebilir (bugün atomlarına bile indirgenebilir). Eritilebilir, dökülebilir, dövülebilir, dövülebilir ve diğer metallere yapıştırılabilir; aşındırıcı değildir ve mükemmel bir elektrik iletkenidir. İnsanoğlunun bildiği ilk metal, başından beri onu insanlıkla iletişim kurmak için kullanan tanrıların malı olarak kabul edildi (Viracocha'nın Peru'ya getirdiği altın asa; Yahveh'i dinlemek için Ahit Sandığı'ndaki altın melekler). Hem Eski hem de Yeni Dünyalarda, ilahi meskenler ve *Kutsalların* Kutsalı, altın amblemler, altın ritüel nesnelere ve hatta altın mutfak eşyaları ile süslenmiş altın muhafazalar oluşturmak için tamamen değerli metalle kaplanmıştı. Sümer metinlerine göre Anunnakiler güneydoğu Afrika'da (Aralı, "Parlayan damarların yeri") Ab.zu madenlerinden ("Derin ilkel bahar") altın çıkarıyorlardı. Metinler, tanrıların insanı yaratma kararını, çalışmaya zorlandıkları yasaklayıcı koşullardan bıkmış olan Anunnakilerin isyan etmesinden sonra, madenlerdeki Anunnakilerin yerini alabilecek ilkel işçilere sahip olma ihtiyacına atfediyordu. Tutarlı bir anlatıyı yeniden oluşturmak için mevcut metinleri kullanan ZS, Anunnakilerin Nibiru'nun bozulan atmosferini korumak

için gereken altını elde etmek için Dünya'ya geldiklerini varsaydı. İlk başta Ea, Basra Körfezi'nin sularından yeterli miktarda altın çıkarmayı umarak elli Anunnaki'nin başına geldi; ancak bu girişim başarısızlıkla sonuçlanınca, Enlil'in komutası altında, güneydoğu Afrika'daki madenlerden altının çıkarılmasını gerektiren gerçek bir Dünya Misyonu düzenlendi. Anunnakiler isyan ettiğinde insan yaratıldı. Ve Tufan her şeyi yok ettiğinde, toplanmaya hazır yeni bir altın kaynağı ortaya çıktı: Güney Amerika'daki Tufan sularının hemen yanında ortaya çıkan yerde bol miktarda bulunan altın külçeleri, Tiahuanacu merkezli yerleşimlerin ve operasyonların ortaya çıkmasına neden oldu. Bu , İspanyol fetihçiler tarafından Güney Amerika'nın And topraklarında yağmalanan ve yerli halkının bunları çıkaramadığı inanılmaz derecede büyük miktardaki altın ve altın eserleri açıklıyor . Abzu, Altın Asa, Coricancha, El Dorado, Altın Çit'i *görün* .

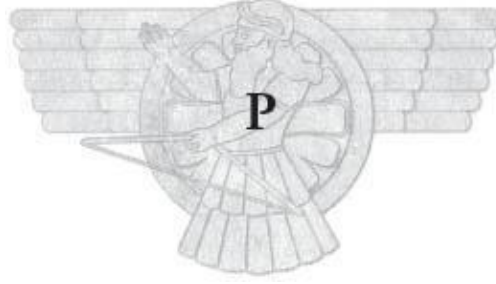
Tanrıların Günü'nde insanlık tarihi boyunca mesih beklentilerinin periyodik yükselişini izlemek ve tahmin etmek için kullanılan bir terim . Mesih beklentilerinin Nibiru'nun yörüngelerine, Nippur Takvimine ve Zodyak Çağlarına bağlı olduğunu gösterdi.

Osiris (Yunanca ASAR): Eski Mısır'da ölüm ve diriliş tanrısı. O ve erkek kardeşi Seth, ilahi çift Geb ve Nut'un (kendileri de Ptah ve Ra'nın torunları) oğullarıydı. Mısır metinleri, üvey kız kardeşleri İsis ve Neftis ile evlenen iki kardeşin, Nil Vadisi'nin kontrolü konusunda tartıştıklarını söylüyor; Seth, aldatarak Osiris'i öldürdü, vücudunu parçalara ayırdı ve her yere dağıttı. Ancak İsis hepsini kurtarmayı başardı, cesedi yeniden oluşturdu ve mumyaladı ve tanrı Thoth'un yardımıyla, Osiris'in tohumuyla döllendi ve babasının intikamını alan tanrı Horus adında bir oğul doğurdu. Mısır firavunları mumyalanarak öbür dünyaya yolculuk yapmaları ve Osiris gibi dirilmeleri bekleniyordu. Bkz. *Ölümden Sonra Yaşam* .

Gözlemevleri: Hem Eski hem de Yeni Dünya'da, eski çağlarda astronomik gözlem evi olarak hizmet veren yapılar gün yüzüne çıktı. Sümer'den başlayarak (M.Ö. 4000'de, Anu ve Antu Dünya'yı ziyaret ettiğinde), Mezopotamya ziguratları (tipik olarak yedi seviyeye sahip basamaklı piramitler), gezegen olaylarını veya Gündoğumunda zodyak arka planını belirlemek için gece gökyüzünü gözlemek için kullanıldı. Zodyak

takımyıldızlarını gözlemek için dairesel gözlem odalarına sahip yapılar (Gudea'nın Lagash'ta inşa ettiği tapınak veya Chichén Itzá'daki Caracol gibi) kullanıldı. Daire şeklinde dikilen taşlar da dahil olmak üzere diğer yapılar (Golan'daki Gilgal Rephaim, İngiltere'deki Stonehenge) gündönümlerini gözlemleyecek şekilde yönlendirilmişti. İkiz kuleleri ve bir gözlem noktası olan (Aztek başkentinde olduğu gibi) ortak yönelimli tapınaklar, ekinoksları gözlemek için inşa edildi; ve taş duvarlardaki pencereler (Machu Picchu'da iki tane buluyoruz) hem ekinoksları hem de gündönümlerini gözlemek için kullanılıyordu. Ve gerçek gözlemevleri olmasalar bile, Karnak'tan Kudüs'e ve Cuzco'ya kadar olan tapınaklar da gündönümlerine veya ekinokslara yönelikti.

Pa.bil ("Savunucu"): Yay dediğimiz zodyak takımyıldızının Sümerce adı.

Pachacamac ("Dünyanın Yaratıcısı"): Orta And Dağları'ndaki panteonunun ana tanrısı, onun için İnka öncesi dönemde bir tür "Vatikan Şehri" yaratılmış, hac ziyaretleri için bir varış noktası, günümüz Lima'sından çok da uzak olmayan bir yerde. Peru. Tanrı aynı zamanda "Rimac" ("Gök gürültüsü getiren") olarak da biliniyordu; antik Yakın Doğu'da, güneyde "Viracocha" ("Her şeyin Yaratıcısı") olarak adlandırılan tanrı İşkur/Adad'ın lakaplarından biri. And Dağları. *Bkz.* Adad, Tiahuanacu, Viracocha.

Hurma: Cennet Bahçesi'ndeki Hayat Ağacı hurma ağacı mıydı? Bu görüşü dile getiren ZS, hem Mısır'ın öbür dünya tasvirlerinde, Asur sanatında, hem de Delphi'deki Apollon tapınağının Yunan fresklerinde Hayat Ağacı'nın hurma ağacı olarak temsil edildiğine dikkat çekiyor. Ölümden sonraki yaşamla ilgili Mısır metinleri, *Hanok Kitabı* , İncil'deki Mısır'dan *Çıkış ve ölümsüzlükle ilgili Kenan anlatıları hurma ağacını sonsuz yaşamla ilişkilendirir.* Ayrıca Uruk'taki tanrıların yemeklerini ayrıntılı olarak anlatan bir Mezopotamya metni de dikkate değerdir; burada "Tilmun ülkesinden (Sina yarımadası) 108 ortak tarih ve tarih ölçüsü" "yılın her günü, dört günlük gün için" talep edilmiştir. yemekler ». *Bkz.* Hayat Ağacı, Cennet Bahçesi, Hayat Bitkisi.

Palmira ("Palmiye Ağaçlarının Yeri"): Greko-Romen döneminden kalma anıtsal kalıntılarla tanınan, günümüzün doğu Suriye'sindeki antik şehir. İncil ona Tadmor adını vermiş ve onun çölde bir vahadan, Şam'ı Mezopotamya'ya ve Kral Süleyman'a bağlayan yol üzerinde önemli bir kervan merkezine dönüşmesini atfetmiştir.

Turin Papirüsü: Şu anda İtalya'da, Torino'daki Mısır Müzesi'nde korunan, tanrılarınkinden başlayarak hanedanlara göre sıralanan eski Mısır hükümdarlarının listelendiği önemli arkeolojik buluntu.

Cennet: Fiziksel, ruhsal ve dini başarının en uygun ve nihai yeri anlamını kazanan terim; İncil'de (H) basitçe Gan Eden ("Cennet Bahçesi") olarak anılır ve ZS'ye göre Anunnakiler tarafından güney Mezopotamya'daki evlerine verilen isim olan E.din'den ("Doğruların Evi") türetilmiştir. Tufan'dan önce. Cennet Nehirlerini *görün* .

Parthenon: Yunanistan'ın Atina kentindeki kutsal bölgede ("akropolis") bulunan tanrıça Athena'ya ("Parthenos", "bakire" lakaplı) adanmış ana tapınak. Pers istilası sırasında MÖ 5. yüzyılda yıkılan Athena'ya adanmış daha eski, daha küçük bir tapınağın yerine inşa edilmiştir . Sir Norman Lockyer, iki tapınağın yönelimini karşılaştırarak arkeoastronomi biliminin temellerini attı.

Fısıh Bayramı (H *Pesa* h): İncil'de belirtilen ve İsrailoğullarının Mısır'dan çıkışını anan bir haftalık Yahudi bayramı. Geleneğe göre Yahudi hacılar bayram için Kudüs'te toplanırdı ve *Yeni Ahit'e göre* İsa çocukluğundan beri Kudüs'e geliyordu. *Bkz* . Çıkış, İsa, Son Akşam Yemeği.

Yükselen Geçit: Mısır'daki Büyük Giza Piramidi içindeki Büyük Galeri ve "Kral Odasına" giden birkaç koridordan biri.

Alçalan geçit: Büyük Gize Piramidi'nde, piramidin kuzey duvarındaki orijinal girişinden başlayarak yapının alt kısmında, kaya tabanında bulunan kuyuya giden bir koridor. Diğer piramitlerin inen geçitlerine benzer şekilde, varlığı antik çağlarda biliniyordu; MS 820'de, yükselen bir Geçit'e (bu piramidin kendine özgü bir özelliği) yol açabileceği şans eseri keşfedildi.

Atalar: İncil, Adem'den başlayarak Nuh'u da sayarak (ancak Adem ile Havva'nın ilk iki oğlu Kabil ve Habil ile Kabil'in torunlarını sayıma dahil etmeden) on tufan öncesi patriği listeler; akademisyenler patriklerin sayısının *Sümer Kral Listelerinde* adı geçen

Anunnakilerin tufan öncesi tanrıları ve yarı tanrılarıyla aynı olduğunu kabul ediyorlar . ZS, tufan öncesi on Sümer patriğine atfedilen 432.000 yılın, eğer altmışlık sayı sistemi kullanılarak bunlar 60 ile çarpılırsa, İncil'de belirlenen zaman aralığına karşılık geldiğini gösterdi. Her ne kadar Yaratılış kitabının 10. bölümünde, İncil tufan sonrası soyun başlangıcını *listelese* de Nuh'un üç oğlundan yalnızca İbrahim (Şem'in soyundan), oğlu İshak ve torunu Yakup, Tanrı'nın Yahudi halkıyla ittifak kurduğu "İncil'in patrikleridir".

Pepi I: 6. Hanedanlığın (MÖ 2300 civarı) Mısır kralı, piramidindeki Ölümden Sonra Yaşam Yolculuğunu anlatan yazıtlarla tanınır. Kelimenin tam anlamıyla alındığında, (ZS'ye göre) Sina yarımadasına ulaşan bir rotayı gösteriyorlardı. Çok sayıda yazıt ve resimli tasvir, firavunun "yok olmayan Yıldız"a nakledilmek üzere "Cennete yükselecek Nesne"ye nasıl girdiğini anlatmaktadır. Daha sonra fresklerde Pepi ve gelini Göksel Cennet'te "Hayat Bitkisi" ve "Hayat Suları" ile beslenirken görülüyordu. *Bkz.* Yaşam Planı, Piramit Metinleri.

Kayıp İsrail Kabileleri: Kral Süleyman'ın ölümü üzerine Yahudiye'den ayrılıp İsrail krallığını kuran, ardından M.Ö. 724-720 yıllarında Asurlular tarafından toplu halde sürgüne gönderilen ve tarihin sisleri arasında kaybolan on kabilenin dağılık torunları. Amerikan Kızılderililerinin efsaneleri ve geleneklerindeki sayısız benzerlik nedeniyle, Yeni Dünya'ya gelen ilk Avrupalı kaşifler, orada "On Kayıp Kabileyi" bulduklarına inanıyorlardı. *Bkz.* İsrail (krallık).

Persler/Persler: Tarih açısından Batı'da bilindiği şekliyle "Pers" (günümüz İran'ı), Ahamenişlerin Mede'ye (İncil'deki Maddai) yardım ettikten sonra Dicle-Fırat ovasının doğusundaki platoyu işgal etmesiyle ortaya çıktı. MÖ 7. yüzyılın sonunda Asur'u yenmek ve MÖ 6. yüzyılın başında Babil'i ele geçirdikten sonra II. Cyrus ve oğlu II. Kambyes önderliğinde Susa'yı bir Elam şehri (İncil'de Şuşan), Mısır'ı bile kapsayan ve bir yüzyıldan kısa bir sürede Avrupa'ya ulaşıp Yunanistan'a meydan okuyan, hızla genişleyen bir imparatorluğun başkenti. Büyük İskender'in önderlik ettiği karşı saldırı, M.Ö. 330'da Pers hegemonyasına ve imparatorluğuna son verdi. Pers dinine "Zerdüş" adı verilir, ana tanrısı Ahura-Mazda'dır; anıtlar bu "ışık ve hakikat Tanrısı"nı,

Mezopotamya ve Mısır'da çok yaygın olan ve Nibiru'yu temsil eden eski sembol olan Kanatlı Disk sembolüyle tanımlıyordu. *Bkz.* Ahemenişler, Büyük İskender, Anşan, Asur, Kiros, Elam.

Peru: Kuzeyde verimli Ekvador'dan güneyde Şili çölllerine ve güneydoğuda Titicaca Gölü'ne kadar Pasifik kıyısı boyunca uzanan, And Dağları'nı ve dağlarla okyanus arasındaki dar ovaları işgal eden Güney Amerika ülkesi. 1533'te oraya gelen İspanyollar tarafından "İnkalar Ülkesi" olarak kabul edilen bu bölgede, gerçekte M.Ö. 3. binyılın ortalarına kadar uzanan etkileyici arkeolojik kalıntılar bırakan çok sayıda İnka öncesi kıyı kültürünün bulunduğunu artık biliyoruz. And Dağları'nın dağlık bölgelerinde İnka uygarlığından çok daha eski bir "antik imparatorluk"tan söz eden yerel gelenekleri aktaran İspanyol tarihçi Montesinos'un az bilinen yazılarına dikkat çekti. Machu Picchu gibi esrarengiz yerlerin inşasını krallarına borçluymuştu. İspanyolların büyük miktarlarda altın ve altın eserler bulunduğu Peru, Piri Re'is haritasının tam ortasında ve Nazca Çizgileri gizeminin tam kalbinde yer alıyor. Cuzco, Inca, Machu Picchu, Nazca, Oro, Piri Re'is, Golden Fence, Titicaca, Viracocha'yı *görün*.

Balık: Balık burcu takımyıldızı; Onu Enki ile ilişkilendiren Sümerler tarafından tasvir edilen sözde Sim.mah.

Phobos/Kaza: Temmuz 1988'de Sovyetler Birliği Mars'a iki özdeş, insansız uydu gönderdi. Phobos 1 ve Phobos 2 olarak adlandırıldılar çünkü asıl görevleri, Mars'ı fotoğrafladıktan sonra, bazı uzmanların yapay bir nesne olabileceğine inandığı gezegenin küçük ayı Phobos'u incelemektir. Phobos 1 hiçbir veri göndermeden ortadan kayboldu; Phobos 2, Ocak 1989'da Mars'a ulaştı ve gezegenin göklerinde uçan eliptik bir nesnenin gölgesini gösteren bir dizi gerçekten esrarengiz fotoğrafı geri gönderdi: Bunun Phobos'un gölgesi *değil*, kimliği belirlenemeyen başka bir nesnenin direksiyonu olduğuna dikkat edin. Sovyet Görev Kontrolü daha sonra uyduya yörüngesini değiştirmesi, küçük ayla senkronize uçması ve lazer ışınlarıyla yüzeyini araştırması emrini verdi. Ancak uzay gemisi çılgınca dönmeye başladı ve ortadan kayboldu. Gönderilen son fotoğraf, küçük aydan kendisine atışlanan bir füzeyi gösteriyor. ZS, o

dönemde bu olağanüstü fotoğrafları elde etmeyi başarmış ve bunları, "Phobos olayı" olarak adlandırdığı bu bölümün diğer detaylarıyla birlikte *The Other Genesis* adlı kitabında yayınlamıştı . *Tanrıların Günü'ndeki* bir güncellemeyle . Hiçbir resmi açıklama yapılmamasına rağmen bu olay, Nisan 1989'da Dünya Dışı *Zekanın Varlığının Keşfini Takip Eden Faaliyetlere İlişkin İlkeler Bildirgesi* adı verilen gizli bir uluslararası anlaşmanın alelacele kabul edilmesiyle sonuçlandı . Mars'ı görün .

Gezegenler: Astronomik metinler, silindir mühürlerdeki tasvirler ve çeşitli heykeller, Sümerlerin ve onlardan sonraki Babillilerin Güneş Sistemimizin yapısını çok iyi bildikleri konusunda hiçbir şüpheye yer bırakmıyor. Onun on iki üyeden oluştuğunu defalarca belirtmişlerdir: Güneş (merkezde tasvir edilmiştir), Ay (*Yaratılış Destanı'nda belirtilen nedenlerden dolayı*) ve Nibiru dahil on gezegen. Onlara bir isim verdiler, onları doğru sıraya göre sıraladılar ve numaralandırdılar: İlkinden Plüton, ardından Neptün, Uranüs, Satürn ve Jüpiter, altıncı Mars, yedinci Dünya, sekizinci Venüs geliyor. ve dokuzuncusu Merkür: ZS'ye göre Güneş Sistemimize girenlerin (örneğin Anunnakilerin) onlarla karşılaşacağı sıra. Nibiru onuncu gezegen ve onikinci üye olacak. Sümer dilinde genel olarak Mul ("Gök Cismi") (Akkad dilinde Kakkabu) olarak adlandırılan, Dünya'dan gözlemlenebilen gezegenler aynı zamanda Lu.mash ("Gezgin Aile") olarak da tanımlanmıştır. Sümerlerin Güneş Sistemimize olan aşinalığı öyleydi ki ZS, NASA'nın Neptün'de ne bulacağını tahmin edebildi ; Hatta Sümerler, Plüton'un bazen Neptün'ün arkasından bazen de gezegenin çok yakınından geçen anormal yörüngesinin bile farkındaydı: Plüton iki yüzlü bir gezegen tanrısı olarak tasvir ediliyordu. ZS, Plüton'un gezegenler arasına dahil edilip edilmeyeceğini merak eden gökbilimciler için Sümerlerin bunu neden böyle düşündüğünü açıkladı. *Bkz. Astronomi, Göksel Savaş, Nibiru, Plüton.*

Yaşam bitkisi: *Gılgamış Destanı'nda* Utnapiştim (Enlil'in uzun ömür garanti ettiği Mezopotamya "Nuh"), Gılgamış'a evindeki bir kuyunun dibinde yetişen ve onu yiyene sonsuz gençlik veren bir bitkinin büyüdüğünü açıklar. Gılgamış bitkinin bir dalını almayı başarır ama o uyurken bir yılan onu ondan çalar. *Piramit* Metinlerinde "Hayat Bitkisi"ne (ve "Hayat Sularına") yapılan atıflar da mevcuttur . *Bkz. Pepi I, Piramit Metinleri.*

Topuk Taşı: Stonehenge çemberinin arkasındaki taş sütuna verilen ad; yaz gündönümü gününde güneş doğarken görüş hattının başladığı nokta.

Temel Taşı (H *Even Shatit*): *Ahit Sandığı'nı barındıran, Süleyman Tapınağı'nın Kutsalları Kutsalının* bulunduğu Kudüs'teki Tapınak Dağı'nda ortaya çıkan belirli bir taşın adı ; Yahudi geleneğine göre İbrahim aynı kayanın üzerinde İshak'ı Tanrı'ya kurban etmeye hazırды. Müslümanlar bu taşta saygı duyarlar çünkü geleneğe göre Muhammed geceleri Cenneti ziyaret etmek için oradan götürülür. *Öteki Geçmiş Yolculuk'ta ZS* , kayanın hemen altındaki gizemli mağaraya yaptığı cesur ziyareti anlatıyor. *Bkz. Kaya Kubbesi* .

Taç taşı: Piramit ile aynı şekle sahip olan bu monolitler, piramitlerin tepesine yerleştirildi ve dört tarafı da tepe noktasında tek bir noktada birleştirdi.

Eğimli Piramit: Mısır'ın Dahshur kentindeki (Maidum yakınında) piramit, yapımına Giza piramitleri gibi 52° açıyla başlanan firavun Sneferu'ya (4. hanedanlığın ilk hükümdarı) atfedilir. Benzer bir piramidin daha kuzeyde çökmesinin ardından yanlarının eğimi daha az riskli olan 43°'lik bir eğime değiştirildi.

Kırmızı Piramit: Firavun Sneferu tarafından Dashur'da Eğik Piramit'in yanına inşa edilen ikinci piramit.

Piramitler: Bu terim teknik olarak kare tabanlı ve belli bir açıyla zirveye ulaşana kadar yükselen dört üçgen kenarlı geometrik bir şekli tanımladığından, tek gerçek antik piramitler Mısır ve Nubia'da bulunur; ancak terimin genel kullanımı aynı zamanda Mezopotamya ve Güney Amerika'daki ziguratlar gibi diğer anıtsal yapıları ve dünyanın başka yerlerinde bulunan, genellikle düz tepeli benzer yapıları da içerir. Mısır'ın tüm "gerçek" piramitleri arasında Gize'dekiler mükemmellikleri, boyutları, iç karmaşıklıkları ve dış kireçtaşı kaplamaları bakımından benzersizdir. Mısır bilimciler bunları önceki piramitlerin bir evrimi olarak değerlendirip 4. hanedana atfederken, ZS bunun yerine bunların Anunnakilerin işi olduğunu iddia ediyor; bu, daha sonraki firavunların taklit etmeye çalıştığı (aşağı yukarı başarısız sonuçlarla) bir tür model. . Mısır piramitleriyle

ilgili tartişılan bir diğer konu ise işlevleridir: Her firavunun mezarı olarak bir piramit inşa ettiğini öne süren Mısır bilimcilerin teorisinin aksine, Gize piramitlerinin içinde tek bir mezar bile bulunamamıştır. Al Mamoon, Keops, İniş Koridoru, Dahshur, Giza, Büyük Giza Piramidi, Khufu (Keops), Eğik Piramit, Radedef, Ziggurat, Zoser'i *görün* .

Planisferler: Kelimenin tam anlamıyla, küresel verilerin (Dünyayı çevreleyen gökler gibi) düz bir yüzey üzerindeki temsilleri. Asur kralı Asurbanipal'in kütüphanesinde keşfedilen (ve şimdi British Museum'da sergilenen) disk benzeri bir kil tablet, sekiz bölümünden birinde Enlil'in izlediği "yedi gezegenin yanındaki rotayı" tasvir ediyor (ZS'ye göre Nibiru'dan Dünya'ya). *Tanrıların Günü'nde* ZS , Nibiru / Marduk gezegeninin M.Ö.

Plüton: Uzay Çağı başlamadan önce bildiğimiz en dıştaki gezegen. Anormal, eğimli yörüngesi bazen Neptün'ün arkasına geçmesine, bazen de ona çok yakın olmasına neden oluyor. ZS bunu, *Yaratılış Destanı'na* göre diğer gezegenlere haberci olarak gönderilen ve sonunda Neptün'ün yanına ulaşan Satürn'ün uydusu Ga.ga ile özdeşleştirdi . Sümer astronomi metinlerinde ona Ushmu ("İki yüzü olan") adı veriliyordu ve iki yöne bakan iki başlı tasvir ediliyordu. Üstelik Ushmu aynı zamanda Sümer su tanrısı Ea'nın "veziri" idi.

Popol Vuh ("Öğüt Kitabı"): İncil'in Maya dilindeki karşılığının Nahuatl dilindeki adı olup, Dünya ve Gökyüzünün nasıl olduğunu, Dünyanın nasıl dört bölgeye bölündüğünü, atalardan kalma Babalar ve Annelerin nasıl olduğunu anlatır. tanrıların yardımıyla denizden gelmiş, uygarlığı ve Maya'yı getirmiştir.

Amerika Kıtası Nüfusu: Kuzey Amerika'daki Clovis bölgesinden elde edilen arkeolojik bulgular, Amerika kıtasındaki ilk insan sakinlerinin, buzun Alaska ile Sibirya'yı birbirine bağladığı son Buzul Çağı'nda buraya kara yoluyla geldiklerini ileri süren teoriyi uzun süredir desteklemektedir. ZS, özellikle *Altın Gözyaşlı Tanrılar* ve *Zamanın Mimarları'nda* , insanoğlunun Buzul Çağı'nın ortasında, atlarında ne olduğunu önceden bilmeden yürüyerek binlerce kilometre yol kat etmesinin mantıksız (ve sadece imkansız değil)

olduğunu düşünüyordu. buz örtüsü. Daha önce deniz yoluyla geldikleri teorisini desteklemek için yerel efsanelere ek olarak Şili (Monte Verde), Brezilya (Pedra Furada, Pedra Pintada) vb. yerlerde yapılan arkeolojik keşiflere de değindi. Kuruluşun temsilcileri tarafından sıklıkla gizlenen bu bulgular, sonunda hak ettikleri yayılımı sağladı.

Sakallı insanlar: Yerli Amerikalıların yüzleri tüysüz olsa bile, Orta Amerika'daki çok sayıda anıtta sakallı adamlar tasvir ediliyor, bazen de aslında sakallı olmayan Maya veya Aztek erkeklerinin yanında tasvir ediliyor. ZS, "sakallı erkeklerin" yüz özelliklerinin Akdeniz kökenli olduklarını gösterdiğini vurguladı ve Amerika'nın ilk sakinlerinin kimliği ve oraya geliş biçimleriyle bağlantılı (genellikle göz ardı edilen) bu tekil yönle ilgili açıklamalar yaptı.

binyılın ortalarında Akdeniz'in Asya ve Afrika kıyılarını defalarca vuran kimliği belirsiz istilacılar . Ramses III (Medinet Habu, Mısır'da) tarafından inşa edilen bir tapınağın duvarlarında bulunan deniz savaşları sahneleri, giyen savaşçılar gibi betimleniyor. tüylü kasklar. *Diğer Geçmişe Keşif Gezileri'nde* ZS , Meksika'nın Yucatan kentindeki Maya yerleşimi Chichén Itzá'da da benzer tasvirlerin bulunduğunu kaydetti.

Kara başlı insanlar: (a) Sümerlerin takma adı; (b) Aztek takvimi, geçmişi "Güneşler" olarak adlandırılan dönemlere böldü ve büyük tanrı Quetzalcoatl'ın Orta Amerika'ya geldiği "Dördüncü Güneş" olarak adlandırılan "Kara Başlı Halkın Çağı" olarak adlandırıldı. ZS, "Dördüncü Güneş" in MÖ 3500 civarında, yani Sümer uygarlığının başlangıcından birkaç yüzyıl sonra başladığını hesaplamış ve Orta Amerika terminolojisindeki benzetmelerin saf ve basit bir tesadüf olmadığı hipotezini öne sürmüştü.

Uru halkı: "Karanlık Günden Önce" döneminde Peru'daki Urubamba Nehri'nin kutsal vadisine yerleşen, yalnızca birkaç üyesi hayatta kalan bir kabilenin adı. İsimlerinin Sümerce "Ur" ile olağanüstü benzerliği ve dillerindeki pek çok kelimenin Akadca ile aynı

görünmesi, Uruların gerçekte And Dağları'na sığınan Mezopotamya nüfusunun torunları olduğu hipotezine yol açmıştır. eski Çağlar.

Tanrıların Kapısı: Bab-İli'nin Akad dilindeki anlamı, "Babil".

Güneş Kapısı: Bolivya'daki Tiahuanacu'nun üç ana anıtından birinin adı. Kendi başına devasa bir kapıdır bu: büyük giriş, süslü kemer, söve, arşitrav, nişler ve sahte pencereler, hepsi inanılmaz boyutlarda, bir taştan ağır, tek bir taş bloğundan oyulmuş ve şekillendirilmiştir. yüz ton. Tiahuanacu'ya *bakın* .

Yaratılış kitabınının 28. bölümüne göre Yakup, Kanaan'dan Haran'a seyahat ederken, meleklerin Cennete giden bir merdivenden çıkıp indiklerini gördüğü bir rüya görümü gördü; buranın Sha'ar Hashama'yim ("Cennetin Kapısı") olduğunu anladı. *Ölümler Kitabı* ve *Mısır Piramidi Metinlerine* göre merhum firavunun öbür dünyaya yolculuğu, Ebedilere katılabilmek için "Cennetin Kapılarının" kendisine açılacağı "Milyonlarca Yıl Gezegeni"nde sona erdi. .

Uzay limanı: tufan öncesi olanı E.din'deki Sippur'da bulunuyordu; Tufan'la sürüklendi. ZS'ye göre tufan sonrası olan Sina Yarımadası'nda bulunuyordu ve MÖ 2024'te nükleer silahlarla yok edildi. *Bkz.* İbrahim, İniş Koridoru, Erra Destanı, Firavunlar, Gılgamış, Kralların Savaşı, Ninharsag, Sina, Sippar, Utu.

Poseidon: Yunan su tanrısı, Zeus (tanrıların efendisi) ve Hades'in (Aşağı Dünya tanrısı) kardeşi, Kenanlı Yam'ın ("Deniz") karşılığı ve kardeşleri Ba'al ("Rab") ve Mot ("Ölüm"). *Ayrıca bkz.* Ea, Neptün.

Ekinoksların Preseyonu (genelde "Presesyon"): Dünya'nın Güneş etrafındaki yörüngesinin, tam bir güneş yılından sonra gezegenimizin aynı başlangıç noktasına dönmediği, kökeni belirsiz olan olgusu. Her 72 yılda bir 1 dereceye ulaşana kadar biriken küçük bir gecikme vardır ve bu da 25.920 yılda (72 x 360 = 25.920) 360°'lik tam bir döngüyle sonuçlanır. Bilim adamları, Presesyon'u ilk tanıyan kişi olma itibarını (M.Ö. 2. yüzyılda Küçük Asya'da yaşamış olan) Yunan gökbilimci Hipparchus'a atfederken ,

gerçekte bu fenomen, Sümerlerin zaten aşına olduğu zodyak sisteminin temelidir. MÖ 4. binyıl Bkz. *Zodyak Çağları* , Zodyak.

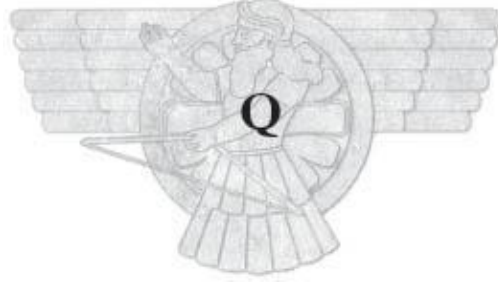
Peygamberler: İbranice İncil, üç "ana" peygamberin (Yeşaya, Yeremya, Hezekiel) ve on iki "küçük" peygamberin kehanetlerini, uyarılarını, dualarını, öğretilerini ve kehanetlerini adlarını taşıyan kitaplara tercüme eder; ama onların sözleri aslında Tanrı'nın sözleriydi, çünkü *Nebih* (İbranice'de peygamberlere verilen isim) "sözcü" anlamına geliyordu: yalnızca başkası adına konuşan ve mesajlarını ileten kişi. Bu ifade, Babil tanrısı Nabu'nun adını ve rolünü hatırlatıyor ve bilim adamları birçok Babil kehanet metnini "Akad Kehanetleri" olarak adlandırdılar; Ancak diğer eski ulusların kayıtlarında, (M.Ö. 8. yüzyıldan 6. yüzyıla kadar) ulusal ve uluslararası olaylara karışan, sosyal adaleti vaaz eden ve dünyaya çağrıda bulunan Yahudi peygamberlerin olgusuna denk hiçbir şey bulunamamıştır. Dini uygulamaların yerine getirilmesi yerine barış. Zaman geçtikçe, "Rab'bin Günü" yaklaşırken ve gelecekte "Günlerin Sonu" yaklaşırken gerçekleşecek olaylarla giderek daha fazla ilgilenmeye başladılar ve "ilk olanların son olacağını" tekrar tekrar doğruladılar. *Bkz* . Günlerin Sonu, Kudüs, Rab'bin Günü.

Akad Kehanetleri: Eski Babil dilinde yazılmış - dolayısıyla MÖ 22. yüzyıla atfedilen - insanlığa ve tanrılarına ne olacağını kıyamet terimleriyle anlatan Marduk yanlısı çivi yazısı metinleri dizisi. Bir dizi yanlısı listeleyerek, sorunlar ve çok ciddi sıkıntılarla dolu bir dönem öngörüyorlar: doğal afetler, yıkıcı yıkımlar, savaşlar, hükümdarların devrilmesi, krallıkların yıkılması, memurların ve rahiplerin öldürülmesi, kutsal değerlere saygısızlık şeklinde ilahi hükümler ve ilgili cezalar. yanlısları düzelterek, insanları rahatlatacak ve herkese kurtuluş getirecek bir kurtarıcının ortaya çıkışıyla sona erecek olan tapınaklar, kıtlıklar ve kitlesel acılar. Bu kehanetlerin temelinde geçmişin, şimdinin ve geleceğin, önceden belirlenmiş bir kaderi ortaya koyan sürekli bir olay akışının parçası olduğu kavramı vardı: bu spesifik durumda, Marduk'un daha az değerli tanrılara karşı kazandığı zaferin kaçınılmazlığı. *Bkz*. Ipu-Wer, Marduk, Nabu'nun Öğütleri.

PTA H: ("Geliştiren/yaratan"): (Tufan'dan önce) Nil Vadisi'nde oğlu Ra'ya geçene kadar 9.000 yıl boyunca hüküm süren eski Mısır tanrılarının en eskisi. Tufan'dan sonra

Ptah, ilk çağlayan gibi bentler inşa ederek "Mısır'ı Tufan'ın sularından kurtardı". Ona aynı zamanda "insanı çamurdan yaratan" anlamına gelen KHNEMU da deniyordu. Onun hiyeroglif adı, ZS'ye göre Sümerlerin veya Ea/Enki'nin "İç içe geçmiş Yılanları" olan çift sarmalın piktogramıydı.

Puma Punku: Titicaca Gölü yakınında, Tiahuanacu yakınlarında, şüphesiz liman olarak hizmet veren antik alan. Alan, bilinmeyen aletlerle inanılmaz bir hassasiyetle kesilmiş, tırtıklar, oluklar, delikler, çok hassas açılar ve farklı seviyelerde yüzeylerle dolu, farklı boyutlarda taş bloklarla doludur. Bazı yerlerde, yapının farklı kısımlarını birleştirmek için kesinlikle metal çeneler içermesi gereken oluklar vardır. Neredeyse bu taş blokların bazı karmaşık ekipmanların bileşenleri veya bunları üretmek için kullanılan kalıplar olduğu anlaşılıyor. Ayakta kalan hiçbir yapı kalmadı, ancak kalıntıların bir kısmı şüphesiz, her biri tek bir devasa kayadan mükemmel bir şekilde oyulmuş, yan yana yerleştirilmiş devasa odaların kalıntılarıdır. Somut kanıtlar, fatihlerin anlattığı hikayeleri doğruluyor; bu hikayelere göre bu odaların her biri, yine altından yapılmış çivilerle yerinde tutulan altın levhalarla (tavanlar, duvarlar ve zeminler) tamamen kaplanmıştı. Dolayısıyla bu odaların her biri altın bir muhafazaydı. ZS, buranın MÖ 4000'de Dünya'ya yaptıkları resmi ziyaret sırasında Anu ve Antu'yu karşılamak için inşa edildiğini öne sürdü. See An (Anu), Nazca, Altın Muhafaza, Megalitik Yapılar, Tiahuanacu.

Kabe (Ka'be, Arapça'da "Küp"): Suudi Arabistan'ın Mekke şehrinde bulunan siyah küp şeklindeki binanın adı. Kuzeydoğu köşesinde, İslam'ın en kutsal nesnesi olan ve İslam öncesi dönemlerde de saygı duyulan Kara Taş (muhtemelen bir göktaşı) bulunmaktadır. Efsaneler onu Adem'e veya İbrahim'e (veya her ikisine) bağlar.

Kırk: Enki'nin hiyerarşik sayısı; Yahudilerin Sina'da dolaştıkları Çıkış yılları.

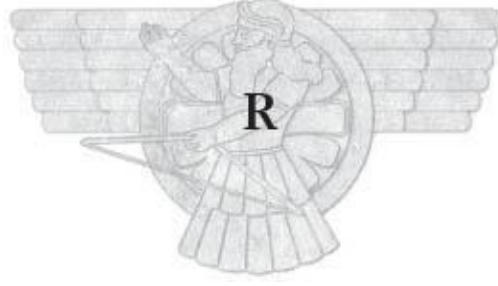
Dünyanın dört köşesi: İncil'de bulunan ve bazen Dünyanın "Dört kanadı" olarak çevrilen bir ifade. Dünyanın her yerinde, dünyanın her yerinde demektir. Belki de Babil haritalarının dört ana noktayı göstermesinden kaynaklanıyordu.

Dört Bölge: Sümer metinlerinde sıklıkla "Dört Ubs (bölge)"den söz edilir; ZS bunların oluşumunun izini sürmeyi başardı: "Piramit Savaşlarını" sona erdiren bir barış anlaşması. Dicle ve Fırat nehirlerinin bulunduğu Birinci bölge, (M.Ö. 3800'de) Sümer uygarlığını ve onun Enlilcilerin himayesi altındaki sonraki sonuçlarını doğurdu. İkinci Bölge, Afrika'daki Enkites yönetimindeki Nil Nehri uygarlıklarının bölgesiydi (M.Ö. 3100'den itibaren). İndus Vadisi uygarlığının (MÖ 2900 civarında) yaşadığı Üçüncü Bölge, İnanna (Enlil'in torunu) ve Dumuzi'ye (Enki'nin oğlu) aitti. Sina Yarımadası'ndaki Dördüncü Bölge yalnızca tanrılara "kutsanmıştı": Anunnakilerin Uzay Limanı'nın bulunduğu yasak bir bölgeydi.

Quechua: Peru'daki İnkalar tarafından konuşulan, güneydeki dağlık bölgelerde konuşulan "Aymara" dilinden farklı bir dil.

Quetzalcoatl (Azteklerin Nahuatl dilinde "Tüylü/Kanatlı Yılan"): Denizden gelen, insanlara uygarlık veren ve sonra ayrılan, "dişli" geldiğinde geri döneceğine söz veren ana Orta Amerika tanrısı (Maya tarafından Kukulcan olarak adlandırılır). Haab ve Tzolkin takvimlerini birbirine bağlayan takvim, başlangıçtaki konumuna, yani her 52 yılda bir dönecekti. Şans eseri, Cortez'in geldiği 1519 yılı (tıpkı Quetzalcoatl gibi beyaz tenli ve sakallıydı) tam olarak bu "anahtar yıllardan" biriydi: Aztek kralı Montezuma'nın onu sanki tanrının kendisiymiş gibi karşılamasının nedeni budur. Bu hatasını hayatıyla ödüyor. ZS, "Quetzalcoatl"ın Mısır tanrısı Thoth olduğu hipotezini öne sürdü ve 52'nin gerçekten de onun gizli numarası olduğunu vurguladı. Aztekler, Mayalar, Ningişzidda, Olmecler, Thoth'a *bakın* .

Quipos: İnkaların ilk yazı biçimini terk ettikten sonra olayları kaydetmek ve karmaşık hesaplamalar yapmak için kullandıkları bir dizi renkli iplik.

RA ("Saf olan"): Eski Mısır'ın yüce tanrısı olarak Ptah'ın oğlu ve halefi _bazen Ra-Amen (veya Amun) ("Görünmez") olarak da anılır. O, "Göklerin ve Yerin" büyük bir tanrısı olarak saygı görüyordu çünkü o, "Milyonlarca Yıl Gezegeni"nden, özel bir tapınağın Kutsallar Kutsalı'nda saklanan konik bir "göksel tekne" olan "Ben Ben" ile gelmişti . Anu (ardından Heliopolis gelir). Nibiru'nun ufka dönüşü için bekleyiş başladığında, Görünmez Ra/Marduk'a aynı zamanda kanatlı bir Disk olarak tasvir edilen tanrıların gezegeni ATEN olarak da saygı duyuldu. *Bkz.* Hava Arabaları, Enki, Marduk, Ptah.

Rachel (H Rahel) : Yakup'un hayran olduğu ikinci karısı, Yusuf ve Benyamin'in annesi . *Bkz.* Harran, Anaerkiller, Mitanni, Naharin.

RADEDEF: Mısır bilimcilerin görmezden gelmeyi tercih ettiği 4. hanedan firavunu, çünkü varlığı ve piramidi, üç firavunun art arda inşa ettiği teoriye meydan okuyor: Khufu/Keops, Khefra/Chefren ve Menkaura/Menkaure, üç piramidi birbiri ardına inşa etti. Giza'nın. Ancak ikinci piramidin kendisine atfedildiği Khefra, Khufu'nun halefi değildi: Khufu/Khufu'nun oğlu Radedef (bazen adı tersten okunur, Dedefra) idi. Kendisinden sonra tahta çıktı ama inşa ettiği piramit (a) Giza'da değil, kilometrelerce kuzeyde; (b) oldukça kaba ve ilkel bir tarzda, kare olmayan kayalardan inşa edilmiştir ve (c) bir moloz yığınıdır.

Ramayana ("Rama'nın Yolculuğu"): Lanka kralı (Seylan adası) tarafından kaçırılan eşi Prens Rama'nın hikayesini, ardından gelen savaşları ve çeşitli tanrıların bu destana nasıl dahil olduğunu anlatan Sanskritçe yazılmış Hindu destanı , çok çeşitli fantastik

silahların konuşlandırıldığı bir dizi hava savaşında çatışıyor. *Mahabharata destanının* yanı sıra , bu uzun Sanskritçe metinler, eski Aryan-Hindu panteonuna (tanrılar ve kahramanlara ilişkin eski Yunan efsanelerine benzetmeleriyle birlikte) ilişkin temel bilgi kaynağıydı.

Bakır (Uru.du): **Arkeolojik bulgular, bakırın, MÖ** 5. bin yılda Yakın Doğu'da Zagros ve Toros dağları bölgelerinden başlayarak insanlığın kullandığı ilk metal olduğunu göstermektedir . Kullanımı yumuşak bakır külçelerinin levhalara ve mutfak eşyalarına dövülmesiyle başladı. Tuğla fırınının icadıyla topraktan çıkarılan bakır cevherlerinin eritilip rafine edilmesi mümkün olmuş; bu nedenle onun çıkarılabileceği topraklar büyük ilgi görmeye başladı: Kıbrıs veya Girit. Mısırlılar güney Sina'da bakır çıkarıyorlardı; ünlü "Kral Süleyman'ın madenleri" bu bölgede bulunuyordu. Bakırın kalay veya çinko ile birleştirildiğinde başka yararlı özellikler kazandığının keşfi, Metal Çağı'nı başlattı. İncil'de "bakır" kelimesi - Ne hoshet - "şifreyi çözmek" anlamına gelen fiilden gelir ; türetilmiş isim Nahash'ın iki anlamı vardır: "sırları bilen/çözen" ve "yılan" (Cennet Bahçesi anlatımında olduğu gibi). Sümer terminolojisinde de aynı anlamları buluyoruz. Mısır'dan Çıkış sırasında Musa'nın bakır bir yılan olan Nehuştan'ı döverek İsrailoğullarını rahatsız eden vebayı durdurduğuna dikkat edin . Buzur'u, Eden'i, Enki'yi *görün* .

RAMSES (ayrıca Ramesses, "Ra'nın Oğlu"), Ramesses: Kraliyet adları (Ah-Mses/Ahmoose, Thoth-Mses/Thothmoose dahil) bu veya bu kralların oğlu olan kralın yarı tanrı statüsünü ilan eden birkaç Yeni Krallık firavununun teoforik adı. o tanrı. En ünlüleri, bazılarına göre (ama ZS'ye göre değil) Mısır'dan Çıkış'ın firavunu olan 19. hanedandan II. Ramses (MÖ 1279'dan 1213'e kadar hüküm sürdü) ve 20. hanedandan III. Ramses (MÖ 1182'den 1151'e kadar hüküm sürdü) idi. Mısır'ı Deniz Kavimlerinden koruyan kişi. *Bkz.* Ahmoose, Kadeş Savaşı, Musa, Deniz Kavimleri.

İlahi Rütbeler: Sümer-Akad panteonunun başlıca tanrılarının bir rütbe numarası vardı. Bir dizi metinden bilgi elde eden ZS, bu rütbelerin Sümer altmışlık sistemini (60 tabanı) takip ettiğini tespit ederek Anu'ya (on iki Büyük Tanrı'nın başı) 60, Enlil'e 50, Ea/Enki'ye 40, Nannar/Sin'i atadı. 30, Utu/Şamah'a 20, İşkur/Adad'a 10. Kadın meslektaşlarına

"yarım rütbe" atadı: 55'i Antu'ya, 45'i Ninlil'e, 35'i Ninki'ye, 25'i Ningal'e, 15'i Ninharsag'ı küme düşüren İnanna/İştar'a Halefiyet mücadelesi sırasında Ninurta, Enlil'in rütbesinin 50 olduğunu iddia etti - ancak M.Ö. 2024'teki nükleer patlamadan sonra bu rütbeyi "Elli İsim" ile birlikte elde eden Marduk oldu. Heykellerde ve diğer tasvirlerde tanrının rütbesi miğferindeki boynuz çifti numarasıyla belirtiliyordu.

Uzay roketleri: Piktogramı sivri uçlu konik bir nesne olan Sümer terimi Gir, genel olarak "keskin alet" olarak çevrilmiştir. Din ("Adil, erdemli") terimiyle birleştirildiğinde "tanrıları" belirten Sümer ifadesiydi. Din.Gir'in, bir yer altı silosu içindeki çok aşamalı uzay roketini gösteren Mısır tasvirine çarpıcı benzerliği nedeniyle ZS, bu bağlamda Gir'in bir uzay roketinin konik üst kısmını ifade ettiği sonucuna vardı. *Ayrıca bkz. Hava Tankları.*

Krallar/egemenlik: Kralların ve yöneticilerin kuruluşu Sümer'de başladı. *Sümer Kral Listeleri* olarak bilinen metinler, "egemenliğin Gökten indirildiğini" belirtir ve bu egemenliğin yalnızca tanrıların insanlığa bir armağanı olduğunu değil, aynı zamanda Anunnakilerin kendi gezegenlerinde uyguladığı bir yönetim biçimini Dünya üzerinde kurduğunu da öne sürer. . Metinler, Anu'nun Dünya'ya egemenliğin sembollerini getirdiğini belirtiyordu: bir taç veya taç, bir asa ve asa (çoban asası). Sümerce "kral" kelimesi, başlangıçta bir yarı tanrı olan, daha sonra tanrılar tarafından seçilen, tanrılar ve insanlar arasında aracı olan, çoban olma görevine sahip olan "meshedilmiş kişi" olan Lu.gal ("Büyük adam") idi. insanlar ; Sümer kralları adalet ve yardımsever yönetim yoluyla En.si ("Adil Çoban") unvanını elde etmeye çalıştılar. İncil'de peygamber Samuel, önemli bir seçimin ve krallığa atanmanın bir işareti olarak Davut'u (yağla) meshetti. *Ayrıca bkz. Arba.*

Rebekah (H *Rivkah*) : İshak'ın karısı. *Bkz. H*arran, Matriarchs, Naharin.

Altın muhafaza: Bu terim genel olarak Cuzco'daki duvarları altınla kaplı İnka tapınağı olan "Cori-cancha"yı (Quechua dilinde "altın muhafaza") ifade eder. Bununla birlikte, diğer altın muhafazaları da antik çağlardan beri iyi bilinmektedir: Peru'nun kuzeyindeki

Chimu halkının ana tapınağında; Bolivya'daki Puma Punku'da, her biri devasa bir kayadan oyulmuş dört odanın içi tamamen değerli metal levhalarla kaplanmıştı. ZS, bunların M.Ö. 4000 yılında Anu ve Antu'nun ziyaretine geldikleri zaman inşa edildiğini ileri sürmektedir. Çiftin Uruk'ta kaldıklarını anlatan Mezopotamya metinleri aslında odalarının duvarları, tavanı ve kapı çerçeveleri ' altın – gerçek bir altın çit. Kudüs'teki *Kutsallar Kutsalı Süleyman Tapınağı* da tamamen altınla kaplanmıştı.

Veraset Kuralları: İncil'in sağladığı bir ipucu, ZS'nin, Anunnaki üvey kardeşleri arasındaki sürtüşmenin yanı sıra Marduk ile Ninurta arasındaki Dünya üzerindeki üstünlük mücadelesinin sebebi olan veraset kurallarını deşifre etmesine olanak sağladı. Hükümdarın halefi, bir eşten veya cariyeden doğmuşsa ilk doğan oğuldu; Ancak bundan sonra herhangi bir zamanda hükümdarın üvey kız kardeşinden bir oğlu olursa (evli olsun veya olmasın), Veraset Kanunu uyarınca bu oğul meşru mirasçı olur. Çoğu zaman gelecekteki çatışmalardan kaçınmak için (Anu gibi yöneticilerin çok sayıda cariyesi olduğu için), kral (veya patrik) üvey kız kardeşe evlenmeyi tercih ediyordu. Abraham'ın Sarah'yı kız kardeşi olarak tanıttmasının ardından açıkladığı gibi, bu üvey kız kardeş "babamın kızı olabilir ama annemin kızı olamaz". Enki ilk doğan olmasına rağmen Enlil'in Anu'nun gerçek varisi olmasının ve hanedan halefinin Marduk değil de Enki'nin (üvey kız kardeşi Ninmah'ın oğlu) oğlu Ninurta olmasının nedeni buydu. Üvey kız kardeşini eş olarak alma geleneği Mısır'da da uygulanıyordu ve ilginç bir şekilde Güney Amerika'daki İnka kraliyet ailesi arasında da uygulanıyordu.

Mısır dini: Eski Mısır'da "tanrılar" anlamına gelen kelime Ntr idi ve bu da "Koruyucular" anlamına gelir, yani çok eski zamanlarda "milyonlarca yıllık Gezegen"den (kanatlı yıldızlarla temsil edilir) Dünya'ya gelen "Cennetin tanrıları". göksel Disk). Başlangıçta Mısır'da yalnızca tanrılar hüküm sürüyordu; rahip ve tarihçi Manetho'ya göre tanrı Ptah, ardından oğlu Ra ve tanrılar Shu, Geb, Osiris, Set ve Horus toplam 12.300 yıl boyunca hüküm sürdüler ve ardından 1.570 yıl boyunca Thoth'un soyundan gelen ilahi bir hanedan geldi. Bu tanrılar üvey kız kardeşlerle evlendiler, birbirleriyle savaştılar ve hatta birbirlerini öldürdüler. Daha sonra M.Ö. 3100'de başlayan firavun hanedanlarından önce otuz yarı tanrı ortaya çıktı: Firavunların yarı tanrısal statülerini ve

sonsuz yaşam hakkına sahip olduklarını onaylamalarının nedeni budur. Orta Mısır'daki Memphis, ilk dini ve kraliyet başkentiydi; MÖ 2200 civarında bazı isyanlar güç merkezini Yukarı (güney) Mısır'daki Thebes'e taşıdı. Zamanla Ra (ZS'ye göre Marduk) "Amin" ("gizli/görünmez tanrı") haline geldi. *Bkz.* Aten, Ben-Ben.

Repha'im : İbranice İncil'de, Nefilim ve Anakim'in soyundan gelen efsanevi yarı tanrı soyunun adı (genellikle "devler" olarak çevrilir; ZS'ye göre bunlar Anunnaki'dir). Bu isim "Şifacılar" ya da tam tersi "Zayıflamış olanlar" anlamına gelebilir. Eski Kudüs'teki vadilerden biri İncil'de "Repha'im Vadisi" olarak anılır ve İncil'in ilk Yunanca çevirilerinde Repha'im'i tercüme etmek için "Titanlar" (Yunan mitolojisinden) kelimesi kullanılmıştır; yorumcuların çoğu bu versiyonu kabul ediyor. *Bkz.* Anunnakiler, Devler, Gilgal Refa'im, Nefilim.

Diriliş: Farklı ulusların tanrılarının eski anlatılarında ölen ve dirilen insanlardan örnekler buluruz. Örneğin İnanna'nın "Yeraltı Dünyası"na (kız kardeşi Ereshkigal'in bölgesi) yolculuğunu anlatan Sümer metinleri, hem İnanna'nın nasıl ölüme mahkum edildiğini hem de Enki'nin bir elçisi tarafından nasıl hayata döndürüldüğünü anlatır. Mısır anlatıları, bir akrep sokmasından ölen Horus'un tanrı Thoth tarafından nasıl hayata döndürüldüğünü anlatır. Kenan metinleri, diğer tanrılara karşı savaşta öldürülen Ba'al'in tanrıçalar Anat ve Shepesh tarafından hayata döndürüldüğünü hatırlatır. Kutsal Kitap, İlyas ve Elişa peygamberlere, ölmüş hasta bir kişiyi hayata döndürme gücünü atfeder; Sonunda peygamber Hezekiel, Tanrı'nın nefesiyle yeniden bir araya gelip hayata dönen kuru kemiklerle ilgili bir görüm gördü.

Rimac: Peru'da, Lima'nın güneyinde, Rimac Nehri'nin Pasifik Okyanusu'na aktığı yerde bulunur. Tanrı Pachacamac'a adanmış büyük bir tapınak vardı. Toplu hac ziyaretlerinin destinasyonu olan bu bölge, İnka ve İnka öncesi dönemlerde bir nevi "Mekke" idi. Pachacamac'a *bakın* .

Çoğu mistik sembolizmle örtülen gelecekteki olaylara ilişkin bir dizi vahiy içeren *Yeni Ahit'in* kehanet kitabı (tam adı *Aziz Yuhanna Kıyameti'dir*). En gizemli pasajlardan biri

"Sayısı 666 olan Canavar"a yapılan atıftır; Pek çok bilim insanı bunun İbranicedeki "Nero Caesar" isminin sayısal kodu olduğunu düşünüyor; bu da kitabın Roma hükümdarının zamanına (MS 1. yüzyıl) atfedilmesinin nedenlerinden biri. En kıyamet kehanetleri, İsrail'deki Megiddo Dağı Har Megiddo'nun Yunanca çevirisi olan "Armagedon"un Son Savaşı ile ilgilidir. *Bkz.* Armagedon, Günlerin Sonu, Megiddo.

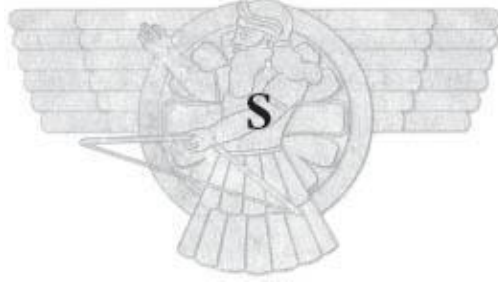
Roma/Romalılar: Yaklaşık iki bin yıl önce en büyük askeri ve imparatorluk gücü olan bir ülke ve halka adını veren, şimdi İtalya'nın başkenti olan şehir. Efsaneye göre M.Ö. 8. yüzyılda kurulmuş ve M.Ö. 6. yüzyılda bir cumhuriyetin (senato tarafından yönetilen) başkenti olmuştur. Roma yavaş ama istikrarlı bir şekilde genişledi ve Doğu Akdeniz'de Yunanlıların yerini aldı, ancak deniz yolları üzerindeki kontrolü Fenikeliler tarafından zorlandı ve bunun en ünlü bölümü Hannibal'in Roma'ya yürüyüşü olan Pön Savaşları (MÖ 264-146) ile sonuçlandı. MÖ 1. yüzyılda bir imparator tarafından yönetilen Roma, büyüyerek bir imparatorluk kenti haline geldi. Fetihleri ve diplomatik becerileri, Mısır, Mezopotamya, Doğu Akdeniz ve Yahudiye gibi uzak diyarlarda bile etkisini hissettirmesine olanak sağladı. MÖ 60'ta General Pompey, Jüpiter/Zeus'a adanmış tüm imparatorluğun en büyük tapınağının inşa edildiği Ba'albek'te (daha sonra Heliopolis olarak anılacaktır) durduktan sonra Kudüs'ün kontrolünü ele geçirdi. Sonraki yüzyılda Yahudiye'nin Romalı valileri *Yeni Ahit'te* anlatılan olayların baş kahramanlarıydı ; MS 70 yılında Romalılar bir Yahudi isyanını bastırırken Kudüs Tapınağını yıktılar. MS 4. yüzyılda Yunan tanrılarının panteonunu benimseyen Roma, İmparator Konstantin döneminde Hıristiyanlığa geçti. *Bkz.* Ba'albek, Herod, Kudüs, İsa, Akdeniz, Kudüs Tapınağı.

Ölü Deniz Parşömenleri: 1947 baharında, Ölü Deniz'e bakan ıssız kayalıklar arasında kayıp bir koyunu arayan bir çoban çocuk, çok sayıda parşömen içeren bir mağarada bir yığın seramik kavanoz keşfetti. Bu yazıların ve o zamandan bu yana ortaya çıkarılan diğerlerinin - "Ölü Deniz Parşömenleri" olarak bilinenlerin - iki bin yıl önce Yahudiye'de Roma yönetimine karşı çıkan isyan sırasında dikkatle saklanan Yahudi el yazmaları olduğu ortaya çıktı. Çoğu, Kumran denilen bölgenin yakınındaki mağaralarda bulunduğundan, parşömenlerin, o bölgede yaşayan bir Yahudi mezhebi olan

Esseniler'in kütüphanesine ait olduğu varsayılıyor. El yazmalarının birçoğu İbranice İncil'in kitaplarının kopyalarıdır; bazıları İncil dışı kitapların kaybolmuş ve varlığını doğrulayan kopyalarıdır; diğer parşömenler mezhep, ilkeleri, kullanımları, gelenekleri ve inançlarıyla ilgilidir. Bu tomarlar Hıristiyanlığın doğduğu dönemin dini mayalanmasına ışık tutarken, Esseneler hakkında Kumran'ın gerçekten onların sığınağı olup olmadığı, tomarların gerçekten onlara ait olup olmadığı veya belki de oraya onlar tarafından mı getirildiği konusunda bir fikir birliği yoktur. Onları Romalıların yağmalamasından kurtarmak için Kudüs'teki tapınak. Ancak herkes, tomarların, kanonik İbranice İncil'in ve çeşitli apokrif metinlerin (diğer şeylerin yanı sıra, Nefilim'e yapılan atıfları doğrulayan) eskiliğinin bir kanıtı olduğu konusunda hemfikirdir.

Çıkış rotası: Son iki yüzyılda hararetli tartışmaların (aynı zamanda yorucu araştırmaların) konusu olmuştur; bilim adamları, İncil'de adı geçen yerlerin adlarına, coğrafi ve topografik bilgilere ve yolculuk sürelerine başvurarak bunun izini sürmeye çalıştılar. Üç ana alternatif şunlardır: (a) Aziz Catherine Manastırı yakınındaki büyük granit zirveleri arasında yer alan Sina Dağı'nın bulunduğu Güney Rotası; (b) Akdeniz kıyısı boyunca Deniz Rotasını takip eden Kuzey Rotası; (c) Sina Dağı'nın Nakhl kervan durağının (Hacılar Yolu) yakınında olduğu, merkezi ovaya girmek için tarihi geçitlerden birini kullanan Merkez Yol. *Sina Uzay Gemileri'nde* verilen bir dizi nedenden dolayı ve tufan sonrası Uzay Üssü'ne yakınlığı nedeniyle ZS üçüncü hipoteze (c) yöneliyor. *Bkz . Ölümünden Sonra Yaşam, Erra Destanı, Çıkış, Gılgamış, Musa, Uzay Gemileri, Uzay İstasyonu, Ningal, Sin, Sina.*

Yanan çalı: Sina'da bir koyun sürüsünü otlatmaya götüren Musa'nın dikkatini çeken çalı, çünkü "ateşte yandı ama o çalı yanıp kül olmadı." Ona yaklaştığında, İsrailoğullarını Mısır diyarından çıkarma görevini kendisine veren Rab'bin sesini duydu.

Şeba: Süleyman'ın büyük bilgeliğini öğrenen kraliçesinin Kudüs'ü ziyaret ettiği efsanevi ülke. Yaygın inanışın aksine, "Şeba" krallığı kesinlikle Etiyopya'da, Afrika'da değil, Güney Arabistan'da bulunuyordu.

Rahipler/rahiplik: İncil'e göre, Yahudi rahiplik soyu Mısır'dan Çıkış sırasında Harun (Musa'nın kardeşi) ve oğullarının "Yahveh'nin önünde rahip olarak" hizmet etmek üzere atanmasıyla başlarken, aynı İncil şunu söylüyor: 400 yıl önce Mısır Firavunu, Yusuf'a "On şehrinin rahibi Potifera'nın kızı Asenar"ı eş olarak verdi; ve yüzyıllar önce, Krallar Savaşı'ndan sonra İbrahim tanıştı ve "Salem kralı Melkisedek, [...] Yüce Tanrı'nın rahibi" tarafından kutsandı. Aslına bakılırsa, rahiplik kurumu Sümer'de çok daha önceleri başlamıştı; burada Şamaş ve Adad, bir yarı tanrı olan En.me.dur.anki'ye Sippar tapınağında rahip olmak için "Göklerin ve Dünyanın sırlarını" öğrettiler. Rahiplik, MÖ 1. bin yılda Babil ve Asur'da zirveye ulaştı; Kutsal Bölgelerde yaşayan ve hizmet eden yüzlerce rahip, temizlik ve yemek pişirmeden gökyüzünü gözlemlemeye ve gökyüzünü gözlemlemeye kadar belirli görevlerde uzmanlaşmış bir tür kardeşlik oluşturdu. İşaretlerin yorumlanması. Aynı rahip ve rahiplik geleneğini hem Orta Amerika uygarlıklarında hem de Güney Amerika'da buluyoruz.

Sacsahuaman (Quechua dilinde "Şahinin Yeri"): Cuzco'nun yukarısında bulunan burnun İnka dilindeki adı. Üçgen şeklindeki tabanı, yerden çıkan ve birisinin muazzam basamaklar ve platformlar inşa ederek kesip şekillendirdiği devasa bir kayanın hakimiyetindedir. Sacsahuaman, amacı belli olmayan tüneller, nişler ve kuyularla doludur. Burnun dar tarafı, altından geçitlerin ve tünellerin geçtiği dikdörtgen ve dairesel yapıların kalıntılarını içeriyor. O tarafta ne varsa, her biri 20 ila 300 ton ağırlığında, farklı

açılarda kesilmiş ve bir yapboz gibi mükemmel uyum sağlayan devasa bloklardan inşa edilmiş üç devasa paralel duvarla korunuyordu. Yapımını "devlere" atfeden yerel efsaneler dışında, tüm bunları kimin, ne zaman ve her şeyden önce neden inşa ettiğine dair hiçbir ipucu yok.

Yay: Sümerler tarafından Pa.bil ("Savunucu") olarak adlandırılan ve onu tıpkı bir okçu gibi tasvir eden burç takımyıldızı. Ninurta'yla ilişkisi vardı.

Sakkara (aynı zamanda Saqqara: "Kapalı/gizli yer"): Gize'nin güneyinde, çamur ve ahşapla bir arada tutulan kaba kayalarla inşa edilmiş basamaklı bir piramidin bulunduğu yer. Güzel bir sütun dizisine sahip bir taş duvarla sınırlandırılmış bir alan üzerinde duran oldukça yıpranmış piramit, Üçüncü Hanedanlığın ikinci firavunu Zoser'e (M.Ö. 2650 civarı) atfedilir. Mısır bilimciler göre, dünyada eşi benzeri olmayan Gize piramitlerinin inşasında 4. hanedanın firavunlarına model olarak hizmet etmiştir. Ancak ZS, bunun daha önceki zamanlarda Anunnakiler tarafından inşa edilen bu tür görkemli eserleri taklit etme girişimi olduğunu düşünüyor. Giza'yı, Piramitler'i, Radedef'i, Zoser'i *görün* .

Süleyman (H *Şlomo* , "Tam/huzurlu olan"): Davut'un oğlu ve Kudüs tahtındaki halefi; babasının hükümdarlığından farklı olarak, onunki barış ve refah dönemiydi (MÖ 967-927 civarı), bu dönemde Kudüs'teki Yahveh Tapınağı inşa edilmişti. Tanrı ona bir ödül teklif etti ve o da bilgeliği seçti, bu da onu tüm antik dünyada ünlü yaptı. Onun liderliği altında Yahudiye krallığı, Lübnan'daki Beyt-Şemeş (Baal'bek) ve Suriye'deki Tadmor (Palmyra) dahil olmak üzere kuzeye ve doğuya doğru genişledi. Bu genişleme savaşların değil, ticaretin, diplomasinin ve görücü usulü evliliklerin sonucuydu. *Şarkıların Şarkısı* , *Atasözleri* ve *Vaizler* de dahil olmak üzere İncil'in birçok kitabını yazdığı biliniyor .

Samuel (*Shmu'el* , "Tanrı'nın Sözüyle Çağrılan"): İncil'deki peygamber ve başrahip, Şiloh'daki (eskiden Kudüs'teydi) Ahit Sandığı'ndan sorumluydu ve Saul'u İsrail'in ilk kralı ve daha sonra Davut'u meshedmişti. Doğumunun, ilahi görevinin, yaşamının ve tarihsel

konumunun öyküsü Kutsal Kitap'ın iki kitabında anlatılır: *1 Samuel* , *2 Samuel* . Ahit Sandığı'na *bakın* , *David*.

San Agustin: Kuzey Peru'daki Mochica arkeolojik alanı, bazı durumlarda alet veya silah taşıyan devlerin taş heykellerinin bulunduğu.

San Lorenzo: Meksika'daki önemli Olmec bölgesi, burada gizemli uygarlığın kabile liderlerini tasvir eden beş devasa taş gün ışığına çıktı.

Kutsalların Kutsalı: Süleyman tarafından Kudüs'te inşa edilen Tapınağın mimari detayları (İncil'de kaydedildiği gibi), bir ön oda (Ulam), büyük bir ritüel salonu (Hekhal) ve en içteki ve en kutsal oda olan Kutsal Oda'ya bölünmeyi anlatır . *Kutsallar* , Dvir'in ("Konuşan") bulunduğu Ahit Sandığı'nın yerleştirildiği yer; Çıkış sırasında inşa edilen Buluşma Çadırının üçlü bölünmesini taklit ediyor. Arkeologlar, mimari isimleri Akad (Ulammu) ve Sümer (E.gal) dillerini akla getiren Yakın Doğu'nun diğer tapınaklarında da bu üçlü bölünmeyi bulmuşlardır. Güney Amerika'daki İnka ve İnka öncesi tapınaklarında da tıpkı Süleyman'ın inşa ettiği gibi altınla kaplı bir *Kutsallar Kutsalı bulunduğunu unutmayın*. Ancak orada, Mısır tapınaklarında olduğu gibi, *Kutsalların Kutsalı* , gündönümü gününde güneş ışınları tanrının kuklasına çarparak onu aydınlatacak şekilde inşa edildi. Kudüs'teki Tapınak doğu-batı (ekinoksal) hizasında inşa edilmiştir. Kudüs Tapınağı'ndaki *Kutsallar Kutsalı* tamamen altınla kaplıydı, bu da onu Anu'nun Dünya'ya ziyaretleriyle ilişkili altın muhafazalara daha çok benzetiyordu. *Bkz.* Coricancha, Dvir, Altın Muhafaza, Tapınaklar.

Sanskritçe: Hurri ve Hitit dilinin yanı sıra birçok Avrupa dilinin de evrimleştiği eski Hindistan'ın Hint-Aryan veya Hint-Avrupa dili. *Bkz.* Hindu Gelenekleri.

Santa Elena: Ekvador kıyısında, Pasifik'e bakan bir şefin adı, yerel efsanelere göre, on iki tanrıya tapan bir grup yerleşimci, ahşap balsa gemileriyle okyanusu geçtikten sonra karaya çıktı. Liderleri Naymlap, kendisiyle ilahi yeşil bir taş aracılığıyla konuşan bir tanrı tarafından yönlendiriliyordu. Naymlap'a *bakın* .

Sar : 3.600 sayısını belirten Sümer kelimesi. Berossus bunu, tıpkı *Sümer Kral Listeleri* olarak bilinen kil tabletlerde okuduğumuz gibi, tufan öncesi hükümdarların hükümdarlıkları için bir zaman birimi olarak kullandı . ZS, Sar'ın Nibiru'nun bir yörüngesine eşdeğer olan Anunnaki Yılı olduğu sonucuna vardı. *Bkz. İlahi Zaman.*

Sarah (Sarah): Dört Yahudi ana reisinden ilki. İbrahim'in karısı, asıl adı Sarai ("Prenses") idi. Ona Ur'dan Harran'a, oradan da Kenan'a kadar eşlik etti; onun güzelliği öyleydi ki, İbrahim iki kez bir firavun ya da bir Filist kralı tarafından öldürülmekten korktu; bu kral bunu yaparak Sara'yı haremine alabilirdi. İbrahim'in üvey kız kardeşi olan oğulları İshak, yasal mirasçıydı, ancak üvey kardeşi İsmail (hizmetçi Hacer'in oğlu) ilk doğandı. İbrahim'i, Haran'ı, Hebron'u, İshak'ı *görün* .

Sargon (*Şerru-kin* , "Güvenilir Kral"): MÖ 2360 civarında Sümer'in kontrolünü ele geçirerek Sümer ve Akkad'ın birleşik krallığını kuran Akad hanedanının Sami kurucusu. *Sargon Efsanesi* olarak bilinen bir metin, onu, hikayesi Musa'nın hikayesiyle pek çok benzerlik taşıyan bir buluntu olarak tanımlıyordu. İnanna/İştâr'ın himayesi altındaki bu adam, yeni bir başkentten (Agade/Akkad) ülkeyi yönetiyordu ve tanrıça adına bir dizi askeri sefer yürütüyordu. Yeğeni Naram-Sin'in yaptığı zulüm, diğer tanrıların Agade'yi yeryüzünden silmesine neden oldu. *Bkz. Akad/Akad dili.*

Sargon (*Şerru-kin*): *Biri* M.Ö. 19. yüzyılda yaşayan, diğeri (İncil'de bahsedilen) Akkadlı Sargon'un şöhreti ve statüsüyle övünmek amacıyla iki Asur kralı tarafından benimsenen kraliyet adı. MÖ 8. yüzyılda ikincisi (Sargon II), duvarların Asur arşın cinsinden uzunluğu kralın adının sayısal değerine eşit olan yeni bir büyük başkent Dur-Sharru-kin inşa etti. Kuzey Irak'ta, günümüz Musul'undan pek de uzak olmayan bir yerde bulunan bu yapı, 19. yüzyılda bazı Fransız arkeologlar tarafından keşfedildi .

Sarmizegetusa: Tuna Nehri'nin Karadeniz'e döküldüğü Romanya'daki arkeolojik alan Burada, sıra sıra ahşap direklerle işaretlenmiş bir dizi dik açılı yapı, buraya "Takvim Şehri" takma adını kazandırmıştır; Bir at nalı etrafına yerleştirilen eşmerkezli iki dairenin

oluşturduğu yuvarlak planlı üç tapınaktan birine "Karadeniz'in Stonehenge'i" adı verilmiştir. *Zamanın Mimarları'nda* ZS bu hipotezi benimsedi.

Sarpanit : Marduk'un dünyevi karısı, oğulları Nabu'nun annesi. ZS tarafından alıntılanan bir Sümer metni, tanrının dünyevi bir kadını seçmesinin (gerçek bir meydan okuma), aynısını yapmak için can atan İgigi astronomları için bir "yeşil ışık" işlevi gördüğünü öne sürüyor: bu bölüm, kitabın 6. bölümünde hatırlanan bir olaydır. *Yaratılış* . İgigi, Nabu, Nefilim'e *bakın* .

Yaratılış Destanı'nda An.shar ("Göklerin İlki") ve Mezopotamya astronomi metinlerinde Shul.pa.e olarak adlandırılan gezegen . Sümer kozmogonisine göre Plüton dediğimiz gezegen bir zamanlar Satürn'ün uydusuydu. *Bkz. Yaratılış Destanı Plüton.*

Tanrıların Yazıcısı: Tanrılar Konseyi'nin kararlarını yazıya döken Mısır tanrısı Thoth'a verilen unvanlardan biri. *Mısır'ın Ölüler Kitabı* olarak bilinen kompozisyonu "kendi parmaklarıyla yazdığı" söyleniyordu .

Yazı: Bir nesnenin, bir işlemin veya bir olayın, konuşulan dili yeniden üreten geleneksel işaretler kullanılarak kaydedilmesi geleneği Sümer'de doğdu. Yazının kullanılması, çizimlerin (petroglifler veya mağara resimleri) kullanımına kıyasla kayda değer bir ileri adımı temsil ediyordu: çivi yazısı uçlu bir kalemlle, nemli kile işaretler basılarak başkalarının okuyabileceği ve anlayabileceği bir belge yaratıldı. Akademisyenler bu yazının MÖ 4. binyılda tapınaklardaki belgeleri kaydetmek için doğduğuna inanıyor . İşaretleri heceleri (ünsüz artı sesli harf) temsil eden çivi yazısı, konuşma dili gibi okunmak ve telaffuz edilmek üzere birleştirilebilir. Bu yazı Akadca, Hititçe ve diğer dillere uyarlandı; MÖ 2. binyılın sonuna kadar , eski Yakın Doğu'da, yerini alfabetik yazıya bırakana kadar kullanımda kaldı; esasen bir resimsel sistem olan Mısır hiyeroglif yazısından farklıydı. Belirli bir noktada, bazı piktogramların ünsüz harfleri temsil etmeye başlamasıyla birlikte bir dönüşüm de başladı. Sümer metinleri tanrıların En.mer.dur.anna'yı ilk rahip olarak seçtiklerinde ona yazmayı ve aritmetik yapmayı öğrettiklerini, dolayısıyla yazının tanrılar tarafından aktarıldığını iddia ettiklerini belirtir.

Güney Amerika'da yazının olmayışı, bu uygulamanın tanrıları çileden çıkardığı söylenerek açıklandı. Mezopotamya metinlerinde Kitab İlani'ye ("Tanrıların Yazısı") yapılan atıflar ve Musa'nın Sina Dağı'nda aldığı ilk tablet dizisinin "Elohim'in parmağı" tarafından yazıldığı yönündeki İncil'deki ifade, Elohim'in ne olduğuyla ilgili hala çözülmemiş sorunu gündeme getiriyor. Anunnakilerin konuşulan ve dolayısıyla "yazılı" dili. ZS, Mısır'dan Çıkış sırasında ilk kez Sina'da bulduğumuz alfabenin ve İbranice'nin yapısının DNA'nın temelindeki ilkeleri yansıttığı hipotezini ortaya attı. *Bkz.* Alfabe, Asurbanipal, Çivi Yazısı, Kil Tabletler.

4. bin yılda Sümer'de ortaya çıkan ve eski Yakın Doğu ve Batı Asya'da 3.000 yıldan fazla süredir kullanılan bir yazı biçimi. Piktografik yazının evrimi, konuşulan dilin (Sümer, Akad, Hitit, Kenan, Fars vb.) hece seslerini piramit şeklindeki kısa kesiklerle ifade ediyordu. Babil ve Asur'da maksimum yayılma döneminde, özel okullarda eğitim gören yazıcılar çivi yazısı sembollerinin 500'den fazla çeşidini öğrenmek zorundaydı. ZS, bu sayısız varyantın yalnızca mantıksal bir şemaya sahip olmadığını, aynı zamanda karmaşık matematiksel formülleri bile takip ettiğini vurguladı.

Seleucus/Seleukos hanedanı: Büyük İskender'in ordusunun hükümdarlarının imparatorluk mirası üzerinde yıkıcı bir mücadele veren ve sonunda Küçük Asya'yı, Orta Doğu'yu ve Hindistan'a kadar uzanan Asya topraklarını kontrol eden subaylarından biri. Kendisini Seleucus Nicator ("Muzaffer") olarak yeniden adlandırdı ve Romalıların devirdiği M.Ö. 1. yüzyıla kadar Suriye'de hüküm süren Seleukos hanedanını kurdu. Onun halefleri arasında Yahudiye'deki baskıcı hükümeti ve Kudüs'teki Tapınağa yapılan saygısızlık Yahudilerin isyanını tetikleyen Antiochus IV Epiphanes (M.Ö. 175-164) de vardır. *Bkz.* Hasmoneans, Kudüs Tapınağı.

Yarı tanrılar: Eski uygarlıklara ait belgeler, "yarı tanrılara", yani biri tanrı ya da tanrıça olan bir çift ebeveynin çocuklarına ilişkin çok sayıda referans içerir. Sümer *Kral Listeleri* tufan öncesi yarı ilahi hükümdarları (ilahi ebeveynlerinin adıyla birlikte) listeler. Tufan sonrası çağda, Uruk'un çok sayıda hükümdarı, tanrı Ur veya tanrıça Ninsun (Gılgamış örneğinde olduğu gibi) ile akrabalık bağına sahip yarı tanrılardı. Manetho'nun eski Mısır

hanedanları listesi iki tanrı hanedanıyla başlıyor ve ardından otuz yarı tanrıdan oluşan bir liste geliyor. Firavunlar döneminde hükümdarlar tanrıların oğulları olduklarını iddia ediyor ve kraliyet unvanlarına MSS ("tanrının oğlu") son ekini ekliyorlardı. Büyük İskender, gerçek babasının Kral Philip değil, Mısır tanrısı Ammon olduğuna dair saray söylentilerine itibar etti. İbranice İncil bile *Yaratılış* kitabının 6. bölümünde "Elohim'in oğulları insan kızlarıyla evlendiler ve onlara çocuk doğurdular" derken yarı tanrıların varlığını kabul ediyor. *Yeşu'nun* 14. bölümünde , Kutsal Kitap, İsrailoğullarının gelişinden önce El Halil'in hükümdarlarını "Anakimlerin (Anunnakilerin) torunları", yani yarı tanrılar olarak listeler.

Semitler: Yakın Doğu halkları, (İncil'e göre) Nuh'un oğlu Şem'in torunları, hepsi türetilmiş ortak dillerle (İbranice, Babil, Asur, Kenan, Fenike, vb. ve şimdi de Arapça) tanımlanan torunlar Samilerin "ana dili" olan Akad dilinden. *Bkz . Şem, Milletler Tablosu.*

Sennacherib (*Sin-ahe-erib* , "[tanrı] Sin kardeşini diriltti"): MÖ 8. yüzyılda Asur kralı II. Sargon'un oğlu ve halefi. Askeri kampanyaları arasında hükümdarlığı sırasında Kudüs'ü ele geçirmeye yönelik başarısız bir girişim de yer alıyor. Hizkiya'nın ölümü - Asur kayıtlarında kısmi bir başarı olarak anılan olay, ancak İncil'de büyük bir mucizevi yenilgi olarak detaylandırılır (*2 Krallar* 18 ve 19). *Bkz . Hizkiya, Kudüs.*

Yılan: İncil, Adem ile Havva'nın Cennet Bahçesi'ndeki öyküsünde "Yılan"ı kötü, kurnaz ve lanetli bir yaratık olarak değerlendirirken, Sümer kültüründe ve inanışlarında "yılan" hem yüceltici hem de karalayıcı bir terimdi (çalıntı) Gılgamış'tan Ebedi Gençlik Bitkisi); eski Mısır'da bu bir gücün işaretiydi. ZS'ye göre bu farklılıkları anlamamanın bir ipucu, İncil metinlerinde kullanılan İbranice Na ha ash teriminde yatmaktadır; Her ne kadar "yılan" olarak çevrilse de "gizemleri bilen/çözen" anlamına da gelebilir ve "bakır" ile aynı İbranice kökten gelir. Cennet Bahçesi hikâyesinin Sümer kökeninde Enki'nin lakabı Buzur, hem "Sırları çözen" hem de "Yılan" anlamına geliyordu; İncil (Enlil'in tarafını mı tuttu?) "Yılan"ı seçti. Ancak İncil'deki Mısır'dan Çıkış anlatısı, Musa'nın bakır bir yılanla (Enki'nin lakabı) bir salgını durdurduğunu anlatır. Sümer "Cennet Bahçesi" anlatısında Enki, Ningișzida'nın yardımıyla ("Havva"nın üremesini sağlamak için)

genetik manipölasyonlara girişmişti. İç İçe Dolanmış Yılanlar - DNA çift sarmalı - Sümer'de Ningişzida'nın amblemi ve Mısır'da PTAH'ın (Enki) hiyeroglifydi. Firavunların başlıkları uraeus (yılan) ile süslenmiştir. Mısır'da Ningişzida (Thoth olarak bilinir), aynı zamanda *Piramit Metinlerindeki Kanatlı Yılan'dı* ve Orta Amerika'da "Quetzalcoatli" olarak tercüme edilmiştir. *Bkz.* Dna, Eden, Enki, Ningişzida, Quetzalcoatli, Thoth.

İç içe geçmiş yılanlar: Şifa ve tıbbın simgesi olup günümüzde de kullanılmaktadır; Bu, Enki'nin Mısır adı olan Ptah'ın hiyeroglifydi; aynı zamanda oğlu ve yardımcısı Ningişzida'nın (Mısır'daki Thoth) da simgesiydi.

Xerxes: Pers kralı Ahameniş (MÖ 486-465); Yunanistan'ı işgal eden ve Atina'yı fethetmeyi başaran Darius I'in oğlu. Çoğu bilim adamı onun, İncil'de adı geçen ve *Ester Kitabı'nda anlatılan olayların hükümdarlığı sırasında meydana gelen Kral Ahasuerus olduğuna inanır* . Onu, MÖ 424'te tahta çıkar çıkmaz öldürülen yeğeni II. Xerxes'ten ayırmak için bazen Xerxes I olarak anılır. *Bkz.* Ahamenişler.

SET (aynı zamanda SETH, SETEKH): Mısır tanrıları anlatılarına göre, karısı tanrıça Nephtys olan, üvey kız kardeşi olan ilahi çift Geb ve Nut'un oğlu. Kardeşi Osiris ile Mısır'ın hakimiyeti konusunda tartışırken onu öldürdü ve cesedini parçaladı. Daha sonra Osiris'in oğlu Horus ona meydan okudu; onların yaygın savaşları Sina Yarımadası üzerinde Seth'in yenildiği bir hava savaşıyla sona erdi.

Seth (H *Shet* , "Vakır"): Adem ile Havva'nın üçüncü oğlu, Habil'in öldürülmesi ve Kabil'in sürgün edilmesinden sonra doğdu.

Yedi/yedinci: Sayının önemi ve kutsallığı evrensel gibi görünüyor, yalnızca Eski Dünya'da değil, Yeni Dünya'da da mevcut (Enlil'in 7 ile özdeşleşmesi; "yargılayan Yedi"; Yaratılış Destanı'nın yedi tableti) İncil'de Yaratılış'a özgü Şabat; 7 x 7 yıl sonraki Jübile; İncil'in Tanrısı tarafından Yeni Yılın başlangıcı olarak seçilen yedinci ay; yedi günlük haftayı içeren Thoth'un takvimi; yedi inek ve Firavun'un rüyasındaki yedi mısır başağı; Mısır'daki Hathor'un yedi kehaneti; yedi mağaradan gelen Aztek ataları, Maya ve Tolteklerin kutsal top oyunlarındaki yedi atletten oluşan takımlar vb.). ZS, bu sayının

önemini, Anunnakilerin Plüton'un yanından geçerek Güneş Sistemimize girdiklerinde karşılaştıkları yedinci gezegenin Dünya olması ve ziguratların gökyüzünü gözlemlemek için yedi basamağa sahip olmasının da nedeni olmasına bağladı.

Sfenks: Mısır'ın Giza kentindeki kireçtaşı kayaya doğrudan oyulmuş, insan başlı çömelmiş bir aslanı tasvir eden devasa bir heykeli (73 metreden uzun ve 19 metreden yüksek) tanımlayan Yunan kökenli isim. Yüzün kimliği, bu esrarengiz anıtı çevreleyen birçok bulmacadan sadece bir tanesi: Kimdi, kim inşa etti, ne zaman, nasıl ve neden? Sfenks'i İkinci Piramit'e bağlayan bir cadde olduğundan, Mısırbilimciler onun yapımını Khephra/Chefren'e atfederler ve Khufu/Cheops'un (Khafre'nin selefi) yazıtlarında bundan bahsedilse bile vazgeçmezler. Gerçeği söylemek gerekirse, ZS'nin *Sina Uzay Gemileri* kitabında vurguladığı gibi , bu yazıtlar (Envanter Steli gibi) daha da eski tarihlere işaret ediyor ve resimli açıklamalar zaten Sfenks'in hanedan öncesi dönemdeki halini gösteriyor. *Sfenks'in Bakışı* başlıklı bölümde ZS, esrarengiz anıtın tam olarak otuzuncu paralel kuzeyde yer almasına ve doğuya, Sina Uzay Üssü'ne doğru bakmasına büyük önem veriyordu. ZS, Sfenks'in Anunnakiler tarafından Gize/Uzay Limanı kompleksinin ayrılmaz bir parçası olarak MÖ 10.500 civarında inşa edildiği sonucuna vardı. Mısırbilimci olmayanların erozyon ve diğer verileri inceleyen son araştırmaları da benzer bir tarih konusunda hemfikir. Firavun, Giza, Piramitler, Uzay Üssü'nü *görün* .

Sfenksler/koç başları: Karnak'taki (Yukarı Mısır'daki) büyük Ra-Amun tapınağına giden cadde, sıra sıra koç başlı sfenkslerle kaplıdır. ZS bunların Ra/Marduk'un Koç Çağı yaklaşırken üstünlük kazanma beklentisiyle ilgili olduğunu öne sürdü.

Şalem : ("Tam"): muhtemelen Utu/Şamaş'ı belirtmek için kullanılan ilahi sıfat; Kudüs'ün belki de ilk adı olan *Ur-Şalem* ("Şalem Şehri") buradan türemiştir.

Salmaneser III: Asur kralı (MÖ 858-824). Yıllıklarında, emriyle askeri seferler başlattığı tanrısı Aşur'un, kendisine düşmanı yenebilecek "ihtişamlı bir silah" verdiğiyle

övünüyordu. Ünlü "Kara Dikilitaş" stellerinden birinde, İsrail kralı Yehu'yu önünde secde ederken ve ona haraç sunarken tasvir ediyordu.

Şamaş : (Akad dilinde "Güneş"): *bkz.* Utu.

Shara ("Prens"): bildiğimiz kadarıyla babası Uruk'un eski kralı Lugal.banda olan İnanna/İştari'nin tek oğludur. İnanna hiç evlenmedi.

Şem (it. Sem): İncil'de, tüm Sami halkların atası olan Nuh'un üç oğlunun ilk doğanlarının adı. Bir isim olarak Şem, İbranice'de "isim" anlamına gelir; ancak bazı bilim adamları, bazı Kutsal Kitap pasajlarında bu terimin bir nesneyi tanımladığını ileri sürerler ve ZS, Sümer karşılığı Mu gibi, bunun da ilahi bir "Göksel Oda"ya atıfta bulunabileceğini öne sürer. . *Bkz.* Hava Tankları.

Shin'ar : Tufan'dan sonra insanlığın ilk uygarlığının öyküsü başladığında, Yaratılış 11'de *ilk* kez kullanılan Sümer'in eski İbranice adı .

SHU ("Kuraklık"): Manetho'ya göre, Mısır'ın (Pta h ve Ra'dan sonra) 700 yıl boyunca hüküm süren üçüncü tufan öncesi ilahi hükümdarı. Üvey kız kardeşi-karısı Tefnut ("Nem") ile birlikte bir sonraki ilahi çifti doğurdu: Geb ("Yeryüzünü yığan") ve Nut ("Cennet/Gökyüzü").

Shulgi : Ur'un ünlü Üçüncü Hanedanı'nın ikinci kralı; babası kral Ur-Nammu ile Sin Tapınağı'nın baş rahibesi arasındaki evliliği tanrı Nannar/Sin'in bizzat ayarlaması nedeniyle "ilahi doğum koşulları" olduğunu iddia eder. Uzun saltanatına (MÖ 2095-2048) hararetle bir tapınağın inşası ve Sümer imparatorluğunun büyük bir turuyla başladı; sonunda tanrıça İnanna/İştari'nin sevgilisi oldu ve düşüşe, isyanlara ve istilalara tanık oldu. Her krallık yılındaki önemli olayları veya eylemleri listeleyen "Tarih Formülleri" adı verilen kraliyet yıllıkları, Şulgi'nin, Sümer'in işgalini önlemek amacıyla ülkenin kuzeyinden geçen "Büyük Ağlama Duvarı"nın inşasını üstlendiğini ortaya koyuyor. Batılılar", Marduk'un takipçileri. Ur'a *bakın* .

Shuruppak : Anunnakilerin E.din'e yerleştiklerinde ilk beş şehrinin beşincisi, sağlık memurları Ninmah/Ninharsag'a atandılar. Mezopotamya metinlerine göre Sümer "Nuh" Shuruppak'ta yaşadı ve orada Dünya'yı yeniden doldurabilecek Gemi'yi inşa etti. Tufan'dan sonra yeniden inşa edilen şehir, Sümerlerin tıp merkeziydi.

Shu-Sin : Sümer'in nc Hanedanı'nın dördüncü kralı. Kısa saltanatı sırasında (M 2038-2030), Sümer'in Marduk'un takipçilerinin giderek sıklaşan saldırılarına karşı savunmasında yer aldı.

Sidon: Akdeniz kıyısındaki iki büyük Fenike şehir devletinden biri (diğeri Tire'ydi).

Siduri : "Bira Kadını" veya meyhanesinde bitkin düşen Gılgamış'ın kendini tazelediği ve Füzeler ülkesine ulaşmak için yakındaki lm Denizi'ni nasıl geçeceğini öğrendiği hancı. Konumu akla Jericho'yu, Siduri ise İncil'de adı geçen Rahab'ı getiriyor.

Silindir Mühürler: Modern döner preslerin öncüsü olan "silindir mühür" Sümer kökenli olup daha sonra Yakın Doğu'da taklit edilmiştir. Sanatçı, çoğunlukla taştan oyulmuş (bazı durumlarda yarı değerli) küçük silindirler (genellikle 2-3 santimetre) zerinde, bazen bir yazıt eşliğinde sahneyi "negatif" olarak tasvir etti. Silindir taze kil üzerinde yuvarlandığında görüntü pozitif olarak basıldı; Kuruduktan sonra benzersiz bir baskı elde edildi. Bir "mühür"den bahsediyoruz çünkü kapları (rneğin yağ, şarap) kapatmak veya kil tabletlere yazılan belgelerin doğruluğunu kanıtlamak için kullanılıyordu.

Silbury Tepesi: İngiltere'nin Stonehenge yakınında, 158,5 metre çapında, konik şekilli, mükemmel dairesel yapay bir tepe.

Sim.ma h ("Balık"): "Balık" dediğimiz zodyak takımyıldızının Sümer dilindeki adı. Enki'yle bağlantılı.

Sin (Su.en'den) : Mezopotamya'nın "Ay tanrısı"; Nannar'ı *görün* .

Sina: Asya ile Afrika arasında kalan, kuzeyde Akdeniz, batıda Mısır ve Kızıldeniz, kuzeydoğuda Kenan, güneydoğuda ise Akdeniz ile sınırlanan üçgen yarımada'nın adı.

Eilat Körfezi. Sümerler zamanında Til.mun (“Füzeler Ülkesi”) olarak anılan bu bölge, Tufan sonrası Uzay Limanı'nın bulunduğu Anunnakilerin “Dördüncü Bölgesi”ydi; ZS'ye göre, Gılgamış'ın arayışındaki varış noktası. ölümsüzlük ve Mısır firavunlarının öbür dünyaya yolculukları. Sina'nın kendisi (ve onun gökleri), İbrahim'in zamanında savaşları nükleer silahların kullanılmasıyla sonuçlanan Anunnakilerin savaş alanıydı. Altı yüz yıl sonra aynı ülke, Mısır'dan Çıkış'la ilgili olaylara sahne oldu; bunlar arasında bildiğimiz en büyük kitlesel teoloji de vardı: Yahveh'nin Kabod'uyla (Kavod) Sina Dağı'na çıkışı. Şu anki adı *Sina* , İncil'den geliyor; tanrı Sin ile ne zaman ve neden ilişkilendirilmeye başladığı belli değil. *Bkz* . Ölümünden Sonra, Çıkış, Gılgamış, Musa, Nin.gal, Uzay İstasyonu, Tilmun.

Sippar (“Kartal Şehri”): Anunnakilerin dördüncü şehri, tufan öncesi E.din'deki Uzay Üssü'nün bulunduğu yer; zaman geçtikçe Utu/Şamaş'ın komutası altına alındı. Berosus'a göre Tufan'dan kurtarılmak üzere "her yazının saklandığı" yer tam da burasıydı; tanrılar su çığından kaçmak için uzay gemileriyle oradan yola çıktılar. Tufan'dan sonra tamamen aynı yerde yeniden inşa edilen bu yer, Utu/Şamaş'ın "kült merkezi" ve bir yüksek mahkemenin Sümer eşdeğerinin merkezi olarak hizmet ediyordu. *Bkz*. İniş Koridoru, Uzay Üssü.

Suriye: Batıda Fırat Nehri'nden Akdeniz'e kadar uzanan günümüzün siyasi varlığı, antik çağlarda esasen Sami Amoritlerin ("Batı", Aramitler) ülkesiydi. İncil'den). MÖ 3. binyıldan başlayarak binyıllar ve yüzyıllar boyunca çeşitli krallıkların ve şehir devletlerinin (örneğin Aram, Ebla, Mari, Mitanni, Palmyra, Ugarit) yanı sıra antik imparatorluk güçleri arasındaki önemli savaşlara da sahne olmuştur. . Şu anki başkenti Şam, dünyanın sürekli yerleşim gören en eski şehirlerinden biridir: İncil'de bundan İbrahim'le ilgili olarak bahsedilmişti.

Altmışlık sistem: Sümerlerin 6 x 10 x 6 x 10 vb. sayıları çarpmaya devam ederek gelişen “60 tabanlı” matematik sistemi. ZS'ye göre, 2.160 yıllık Zodyak Dönemlerini yaratmak için Presesyon fenomenini kullanarak 3.600 yıllık Sar (Nibiru'nun matematiksel yörünge periyodu) ile Dünya'nın yörünge periyodu arasında matematiksel

bir oran arayan Anunnakiler tarafından icat edildi: böylece 10:6 Altın Oranını elde ettiler. *Bkz. Zodyak Takımyıldızı, Nibiru Yörüngesi, Göksel Zaman.*

Güneş Sistemi: *Tanrıların Gezegeni'nde* ve sonraki kitaplarında ZS, Sümerlerin güneş merkezli Güneş Sistemimize aşına olduklarını kanıtlayan çok sayıda metinsel ve resimli kanıt sundu; tüm gezegenler (en uzak olanlar dahil) artı bir Nibiru ile birlikte Ayımızla birlikte Güneş Sisteminin toplam üye sayısını on ikiye çıkarır. Metinsel kanıtlar *Yaratılış Destanı ile başlar* , on iki "istasyon"dan oluşan bir zodyak sisteminden, on iki aylık bir takvimden geçer ve MÖ 4. bin yıldan MÖ 1. bin yıla kadar astronomik gözlemlerle doruğa ulaşır. Resimli kanıtlar arasında silindiri hatırlıyoruz. ZS tarafından meşhur edilen VA/243 mührü (Berlin Yakın Doğu Müzesi'nde sergilenmektedir) ve figürinler, sınır taşları vb. üzerindeki gravürler. *Bkz . Yaratılış Destanı Astronomi, Asteroit Kuşağı, Nibiru, Gezegenler.*

Siwa: Mısır'ın batı çölündeki vaha, Büyük İskender'in Persleri mağlup ettikten sonra kötü şöhretli kehanete danışmak için aceleyle ulaştığı, çünkü sarayda söylendiği gibi bunun gerçekten yarı ilahi kökenli olup olmadığını bilmek istiyordu.

SNEFERU: Mısır'ın 4. hanedanının ilk kralı olarak kabul edilir (dolayısıyla Khufu/Keops'un öncülü), kenarları 52° açığa sahip olan Maidum piramidini inşa etme girişimiyle ilişkilendirilir. Piramit fena halde çöktü. Bu başarısızlığın ardından (ZS dahil bazılarının inandığı gibi) firavun aceleyle başka bir piramidin boyutunu ve eğimini küçülttü ve böylece "Eğik Piramit" olarak adlandırılan yapıya hayat verdi.

Sodom: İncil'e göre, İbrahim'in yeğeni Lut'un yaşamaya karar verdiği Kenan'ın verimli bir bölgesi olan Ölü Deniz'in güneyindeki ovada yer alan beş şehirden biri. Daha sonra diğer şehirlerle (Gomorrah dahil) birlikte yıkıldı. ZS'ye göre bu, *Erra Destanı'nda anlatılan "Şeytan Şehirleri'nin* , bitişikteki Sina Uzay Üssü'nün atom silahlarıyla "yok edildiği" cezaydı . Kelimenin tam anlamıyla alınırsa metin, patlamanın Ölü Deniz'in güney bariyerini parçalayarak ovayı sular altında bıraktığını öne sürüyor. Bela, Gomorrah, Ölü Deniz'i *görün* .

Yakup'un rüyası: *Yaratılış* 28'e göre, Kenan krallığındaki Beerşeba'dan Haran'a doğru seyahat eden Yakup, geceleyin bir tarlada uyuyakaldığında, "yeryüzünde duran bir merdivenin olduğu bir görüntüyle uyandı." tepesinde gökyüzüne ulaştı; ve işte, Elohim'in melekleri onun üzerine çıkıp iniyorlardı"; ve Tanrı ona görünüp onunla konuştu. Az önce tanık olduğu şeyin farkına varan Jacob haykırdı: "Burası ne kadar berbat bir yer! Burası gerçekten de Elohim'in evi, burası cennetin kapısı!»; ve buraya Beyt-El, "Tanrı'nın Evi" adını verdi. ZS, Jacob'un UFO diyebileceğimiz bir şeyin görüldüğüne tanık olduğunu öne sürdü .

Gündönümü (Latince, "Güneş hareketsiz duruyor"): Güneş'in bir yıl boyunca önce kuzeye, sonra da güneye doğru hareket ettiği kuzey veya güneydeki en uzak nokta; tereddüt ettiği, durduğu ve sonra geri döndüğü noktadır. Antik çağda, çok sayıda tapınak (hem Eski hem de Yeni Dünya'da) ve belirli yapılar (Stonehenge veya Gıgal Repha'im gibi) yaz veya kış gündönümlerine yönelikti. (20-21 Haziran ve 21-22 Aralık tarihleri arasında meydana gelen) bu fenomen, Dünya'nın Güneş çevresindeki yörünge düzlemindeki eğiminden kaynaklanmaktadır. Şu anda 23,5° civarında olan eğim, bin yıllık bir döngü boyunca yukarı ve aşağı dalgalanmaktadır. ; Bu nedenle arkeoastronomi, bu tapınakların yapım tarihlerini yönelimlerine göre belirlememize olanak tanır. *Bkz* . Arkeoastronomi, Gıgal Repha'im, Stonehenge, Tapınaklar.

Kalay: Altın, gümüş veya bakırdan farklı olarak doğada saf haliyle çok nadir bulunan metal. Bir mineral olan kasiteritten (kalay oksit), çok sayıda fazdan oluşan karmaşık bir ekstraksiyon sürecinin ardından elde edildi: mineral, yüksek sıcaklıklara ulaşabilen özel fırınlarda karbonla birleştirildi; erimiş kalay toplandı ve başka bir eritme işlemiyle saflaştırıldı. Son derece kullanışlı bir metaldir çünkü küçük oranlarda bakırla (%10'un biraz üzerinde) karıştırıldığında olağanüstü direnç kazanan bir alaşım (bronz) oluşturur. Kasiteritten bronz geçişi sağlayan metalurjik süreçlerin karmaşıklığına rağmen, Sümer'de (kalayın An.na, "Göksel Taş" olarak adlandırıldığı yer) "Bronz Çağı" M.Ö. 3600'e kadar uzanır ve oradan yavaş yavaş yayılır. Birkaç yüzyıl boyunca Yakın Doğu'da. Sümerlerin bu başarısı, bakırın Yakın Doğu'daki (Kıbrıs, Girit) nispeten yakın kaynaklardan elde edilebildiğini, kalay minerallerinin ise daha uzak topraklarda,

Hindistan yarımadasında ve Akdeniz'de bulunduğunu göz önüne alırsak daha da önemli hale gelir. Uzak Doğu'da, Britanya Adaları'nda (Cornwall) veya Güney Amerika'da (Titicaca Gölü yakınında). *Altın Gözyaşlarının Tanrıları'ndaki* ZS, İnanna'nın İndus Vadisi'ndeki kendi topraklarında kalay varlığından bahsettiği ve Anunnakilerin bugün hala dünyanın ana gölet kaynağı olan Bolivya'daki Tiahuanacu'da kalay elde ettiğine dair kanıtlar sunduğu bir Sümer metninden alıntı yapıyor. ZS, şehrin adının Akkad dilinde teneke anlamına gelen Anaku kelimesinden gelip gelmediğini, dolayısıyla Ti-anaku'nun kelimenin tam anlamıyla "Teneke Şehir" anlamına gelip gelmediğini merak etti . Bronze, Puma Punku, Tiahuanacu, Titicaca'yı *görün* .

Envanter steli: Ünlü Mısırbilimci Auguste Mariette tarafından 1850 civarında keşfedilen ve Kahire'deki (kendi kurduğu) Mısır Müzesi'ne bağışlanan büyük kireçtaşı stel. Açık hiyeroglif yazıtta, firavun Khufu (Keops), "Piramitlerin Hanımı" tanrıça İsis'e "Sfenks Evi'nin yanına" bir tapınak inşa ettirmekle övünür. ZS, stelin nadir bir fotoğrafını sunmuş ve *Tanrıların Zamanında Atomik Savaşlar* (1980) kitabında yazıtın kopyasını çıkarmış ve bunun Büyük Piramit (Khufu'ya atfedilen) ve Sfenks'in (bir halefi olan Khefra'ya atfedilen) başka bir kanıt olduğunu belirtmiştir.) Khufu zamanında zaten mevcuttu. *The Last Prophecy'de* (İtalyanca çevirisi 2010) ZS, stelin artık müzede sergilenmediğini kınadı.

Rosetta Taşı: Napolyon'un subaylarından biri tarafından 1799'da Mısır'ın aynı adı taşıyan köyünde keşfedilen ve üzerine İskender'in üç yıl sonraki halefi olan V. Ptolemy'nin M.Ö. diller (Yunanca, kralın ana dili, eski hiyeroglif ve geç demotik); Bu stel, bilim adamlarının eski Mısır'ın hiyeroglif yazısını deşifre etmelerine olanak sağladı.

Yıldızlar: Sümer'de astronominin başlangıcından bu yana, Dünya'yı çevreleyen gökler, her biri gök yayınının 60 derecesini (yani üçte birini) kaplayan üç "Yol"a bölünmüştü. Merkezi şerit ve aynı zamanda en önemlisi "Anu'nun Yolu" idi: Gök Ekvatoru merkezde olacak şekilde otuzuncu paralel kuzeyden otuzuncu güney paraleline kadar gökler boyunca uzanıyordu; içinde bulunan yıldızların listesi on iki burç takımyıldızının tamamını içeriyordu. Kuzeydeki bölgeye "Enlil'in Yolu" adı verildi;

güneydeki, "Ea'nın Yolu" (Enki). Enlil'in Yolu'ndaki çivi yazılı yıldız ve takımyıldız listeleri neredeyse bildiklerimizin hepsini içeriyor; En güney kısmı Mezopotamya'dan gözlemlenemeyen Ea Yolu'nun listesi tam değildir. Her ne kadar Sümer terimi Mul (Kakkabu Akkad dilinde) tüm gök cisimlerine (yıldızlar, takımyıldızlar, gezegenler) atıfta bulunurken, Sümerler bazen gezegenlere Lu.bad adını verdiler. *Bkz.* Astronomi, Gezegenler, Güneş Sistemi.

Stonehenge: İngiltere'deki megalitik daireler içinde oval veya "at nalı" şeklinde düzenlenmiş büyük taşlarıyla ünlü anıt. MÖ 3. binyıldan başlayarak çeşitli evrelerde hendekler, köşe işaretleri, "at nalı" ve dikdörtgen alanlar, cadde, özel seyir taşları vb. ile inşa edildiği sanılmaktadır. ve bugün bildiğimiz şeklini MÖ 2160 civarında aldığını. Bu inşaatı tasarlayan ve gerçekleştirenlerin kimliği hala bir sır olarak kalıyor: Aslında en önemli taşlar uzak yerlerden taşınmıştı. Ancak kesin olan şey, Stonehenge'in son haliyle, yaz gündönümünün heliacal yükselişindeki zodyak dönemini belirlemek için bir gözlemevi olarak hizmet ettiğidir. *Tanrıların Günü'nde ZS* , Stonehenge'i insanlığa hâlâ Boğa Çağ'ında olduğumuzu ve Koç Çağ'ının (Marduk'un) henüz gelmediğini göstermeye yönelik küresel çabayla ilişkilendirdi. *Bkz.* Astronomi, E.Ninnu, Gündönümü, Zodyak.

Tarih/döngüsel: Berossus'un yazılarında zaten bulunan, tüm eski uygarlıklarda ortak olan bir dizi dönem olarak tarih kavramı, "tarihin tekerrür ettiği" fikrinin bir yönüdür; birinin diğerine yol açtığı ve onu takip ettiği bir Başlangıç ve Son olarak İncil'deki tarih anlayışıyla bağlantılıdır. Tanrı, Yeşaya peygambere, "Ben, Rab, ilkim ve ben de sonum" dedi. *Kıyamet'e* göre "Ben Alfa ve Omega'yım" der, İlk ve Son olan Rab ; ve Tanrı sonsuz olduğundan, Son yalnızca yeni bir Başlangıç değildir, aynı zamanda her şey öngörülmuş ve programlanmıştır: "Başlangıçtan itibaren sonu duyuruyorum ve çok önceden, henüz gerçekleşmemişken" Rab Yeşaya'ya vahyetti. (46, 10). ZS, bu tür döngüsel bir tarih vizyonunun, doğrusal takvimlere (bizim kullandığımız veya Maya Takvimi gibi) göre "Zamanın Sonu" ile ilgili değerlendirmeleri hariç tuttuğuna ve zamanların sonuna ilişkin hipotezlerin yalnızca belirli terimlerle yapılabileceğine

inanmaktadır. Zodyak dönemleri gibi döngüsel bir takvime sahiptir. *Bkz . Vahiy, Berosus, Çağlar, Zodyak Çağları, Günlerin Sonu.*

Megalitik yapılar: Hiçbir işçilik olmadan devasa taşlardan oluşan veya her biri onlarca, yüzlerce ton ağırlığında olabilen devasa şekilli ve işlenmiş taş bloklardan (bazen her iki tip de aynı yapıda kullanılmıştır) oluşan yapılar. Bu tür yapılar binlerce yıl öncesine dayanıyor ve hem Eski hem de Yeni Dünyalarda bolca bulunuyor. Bazıları basitçe bir daire oluşturacak şekilde yere dikey olarak yapıştırılmış taşlardan oluşur (örneğin İngiltere'deki Stonehenge) veya megalitik eşmerkezli dairelere sahiptir (örneğin Golan Tepeleri'ndeki Gilgal Repha'im), diğerleri duvarlara dahil edilmiştir (antik çağlarda olduğu gibi) Malta'daki tapınaklar), bazıları ise farklı açılarda duvarlar oluşturacak şekilde birbirine bağlanır (Peru'daki Cuzco'nun üzerindeki Sacsahuaman burnunda olduğu gibi) veya temel görevi görür (Kudüs'teki Tapınak Tepesi'nin Batı Duvarı'nda olduğu gibi). And Dağları'ndaki Titicaca Gölü yakınındaki Tiahuanacu ve Puma Punku'da, her biri tek bir devasa taş bloğundan kesilmiş devasa odalar veya kapılar buluyoruz; Daha sonra Lübnan'daki Ba'albek'teki heybetli yapıya sahip taş platform var; kesilmiş ve şekillendirilmiş megalitlerinin her biri 1.000 tondan fazla ağırlığa sahip, türünün tek örneği. Tüm bu durumlarda taşlar, ağırlıklarına rağmen, belirli kalitelerine göre seçilmiş uzak taş ocaklarından taşınıyordu. Efsanevi "devlerin" veya tanrıların olaya dahil olduğunu kabul etmediğimiz sürece, "ilkel yerel sakinlerin" bu kadar devasa ağırlıkları nasıl taşımayı, kaldırmayı ve dikmeyi (ve hatta bazen şekillendirmeyi) nasıl başardıklarını anlamak bir sır olarak kalıyor. Bu girişte Giza piramitlerinden söz edilmiyor çünkü taş blokları ortalama birkaç ton ağırlığa sahip olmalarına rağmen devasa megalitler değiller.

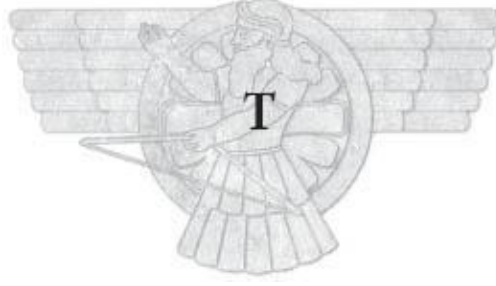
Güney : “Yardım eden” anlamına gelen terim; Sümer dilinde, Dünya'ya geldiğinde Ninmah/Ninharsag'a atfedilen sıfat ve Enlil'in karısı olan genç hemşirenin özel adı.

Su hur.mash (“keçi balığı”): Zodyak takımyıldızı Oğlak burcunun Sümerce adı.

Sümer (Akk. *Shumeru* , "Koruyucuların Ülkesi"): Sümer dilinde Ki.en.gi ("Yeryüzünün efendilerinin ülkesi") olarak anılır, Tufan'dan önce E.din'in bulunduğu tufan sonrası ülkeydi. Anunnakilerin. Çamur yeterince kuruyunca doğudaki sıradağlardan yerleşimciler gelmeye başladı. İncil, *Yaratılış kitabının* 11. bölümünde onların "Şin'ar Ülkesi"ne varışlarını ve kerpiçten şehirler inşa ettiklerini kaydeder: insanlık tarihinde bir dönüm noktası. Mezopotamya metinleri, Anunnaki liderlerinin MÖ 4000 civarında Anu'nun Dünya'ya yaptığı devlet ziyareti sırasında konseyde aldıkları karar sayesinde insanlığa "efendilik" - bir şehir uygarlığı - bahşedildiğini belirtir; ve aslında, ilk Sümer şehirlerinde yapılan tüm kazılar daha erken bir tarih göstermiyor (ZS, Yahudiler tarafından hâlâ kullanılan ve M.Ö. 3760'ta başlayan Nippur Takviminin zamansal başlangıca dair iyi bir gösterge olduğunu öne sürüyor.) Kasıtlı karar Anunnakilerin bilgilerinin bir kısmını insanlığa bağışlamaları, dünyanın bu bölgesinde üstün bir uygarlığın ani ve yaratıcı doğuşunu ve aynı zamanda Sümer'in sayısız "ilklerini" açıklayabilmektedir: ilk şehir merkezleri, ilk yazılar. İlk çark, ilk fırın, ilk krallar, ilk sosyal organizasyon, ilk müzik notaları ve ilk şiir, ilk okullar ve ilk ödev, ilk doktorlar, ilk din (bir panteon ve bir rahipler kastı ile) , ilk matematik sistemleri, ilk vergiler, ilk kanunlar, ilk yüksek binalar, ilk gözlemevleri, ilk takvimler vb. *Ağıt Metinleri'nde* canlı bir şekilde anlatılan Sümer'in sonu, ZS'ye göre, M.Ö. 2024'te Sina'da meydana gelen atom patlaması sonucu bölgenin üzerinden geçen ölümcül bir nükleer bulut olan "Kötü Rüzgâr"dan kaynaklanmıştır. Sümerler, Uzak Doğu'da ve Avrupa'nın bazı bölgelerinde izlerini bulduğumuz ilk diasporayı oluşturdular. Sümer'in mirası, özellikle bugün hala kullanılan Nippur Takvimi'nde olmak üzere, insan uygarlığının hemen hemen her alanında yaşamaktadır. Anunnaki, Edin, Mezopotamya'ya *bakın* .

Susa: Daha sonra Ahameniş/Pers krallığına ait olan Elam'ın başkenti, İncil'de Şuşan olarak anılır; *Ester Kitabı'nda* anlatılan olayların tiyatrosu . *Bkz.* Elam, İran.

Syene (Deniz kızları): *bkz.* Aswan.

Mişkan (Buluşma Çadırı): Mısır'dan Çıkış sırasında Ahit Sandığını barındırmak için Tanrı'dan alınan kesin talimatlara göre Musa tarafından inşa edilen hareketli çadır.

Tammuz : bkz. Dumuzi.

Tampu-Tucco: Machu Picchu'nun eski adı. Mekanla ilgili efsanelerin bir kısmı burayı üç pencereleli bir duvarın varlığıyla ilişkilendirmektedir.

TaNaKh : İncil'in üç bölümünün baş harflerine dayanan, İbranice İncil'in tamamını ifade eden terim: Tora ("Öğretiler"), Neviyim ("Peygamberler"), Khetuvim ("Kutsal Yazılar").

Tanis: Aşağı Mısır'daki Tanis şehrinin (İncil'de Zo'an) Yunanca adı, Horus'a ithaf edilmiş, burada "metal insanları" yerleştirmiş ve ona metal silahların nasıl dövüleceğini öğretmişti.

Yaratılış kitabının 10. bölümüne atfedilen terim ; burada İncil, Nuh'un üç oğlundan başlayarak, nesiller boyunca çocuklarını ve torunlarını sıralayarak insanlığın Tufan'dan sonra yayılmasını listeler, kişisel isimleri isim olarak kullanır. uluslar.

Kader Tabletleri: Enlil'in Nippur'daki Görev Kontrol Merkezinde gezegen yörüngelerinin haritasını çıkarmak ve uzay yolculuğunu kontrol etmek için kullanılan nesnelere. Kötü Zu onları kötüye kullandığında ve "onları kendi eline aldığı"nda" Görev Kontrol Merkezi sessizliğe büründü, vızıltısı kesildi, mavi aura söndü ve Me (genellikle

"İlahi Formüller" olarak tercüme edilir) "askıya alındı". Bkz. Görev Kontrol Merkezi, İlahi Formüller, Zu.

Kil tabletler: Üzerinde yazanların bir kalem kullanarak çivi yazısına özgü kesikler yaptığı kil tabletler. Kil kuruduktan sonra (veya anlaşmalar gibi önemli belgeler söz konusu olduğunda ateşlendiğinde) belge bozulmazdı. İlk olarak Sümer'de ortaya çıkan kil tabletler çeşitli boyutlardaydı, ancak çoğu, yazarın kalemi sağ elinde tutarken sol elinde tutabileceği kadar küçüktü. Yakın Doğu'da bulunan kil tabletlerin tamamı ya da parçalı sayısı onbinleri bulmaktadır. Birçoğu tapınak depoları, işçi ücretleri veya kesin vergilerle ilgili basit veri koleksiyonlarıdır; diğerleri ticari işlemleri, arazi satış tapularını, evlilik sözleşmelerini veya kraliyet yıllıklarını kaydetti. Çoğu durumda tabletler astronomik verileri kaydediyordu; genellikle seri halinde toplanırlar. Birkaç tablete yayılmış destansı anlatıları da unutmamak gerekir; bu durumda, sürekliliği belirtmek için bir sonraki tablet bir öncekinin son sözleriyle başlıyordu. Bu vakaların çoğunda katip son tableti kendi adı ve unvanıyla imzalıyordu. Çok sayıda tapınağın ve kraliyet sarayının, tabletlerin raflara dikey olarak yerleştirildiği kendi kütüphaneleri vardı ve ardından o rafta bulunan tabletlerin bir tür "kataloğu" vardı.

Thebes: Orta ve Yeni Krallıklar döneminde Nil'in doğu kıyısında inşa edilen, Yunanca "Thebai" kelimesinden türeyen eski Mısır'ın güney başkentinin adı. İncil'de Mısır'daki adı Neut-Amon'a ("tanrı Amun'un güzel şehri") karşılık gelen Noh Amun adıyla anılır. Artık önemli turistik cazibe merkezleri olan büyük Karnak ve Luksor tapınakları da antik Thebes'in bir parçasıydı.

Tell Ghassul ("Haberci Höyüğü"): Ürdün Nehri'nin doğusunda, Ölü Deniz yakınında, Vatikan'ın Papalık İncil Enstitüsü'nden arkeologların "yuvarlak gözlere" benzeyen lumbozları olan ampul şeklindeki uzay gemilerini tasvir eden duvar resimlerini ortaya çıkardığı antik alan ve destek görevi gören uzun "bacaklar". ZS bu alanı, İlyas peygamberin bir "kasırğa" ile cennete yükselişinin İncil'deki anlatımıyla ilişkilendirdi.

Tapınak: "Tapınak" olarak çevrilen Sümer terimi, "Ev/Ev/Konut" anlamına gelen çivi yazısı "E" işaretiyle karşılık gelir. Çünkü şu ya da bu tanrıya adanmış basit bir tapınak olmaktan çok farklı olarak, şu ya da bu tanrının asıl ikametgahıydı. bedende bir tanrı. Bu nedenle Enlil ve karısı Ninlin'in, Nippur'daki zigurat tapınakları olan E.kur'da ("Dağa benzeyen ev") ikamet ettiklerine inanılır; Marduk muhteşem ziguratu E.temen.an.ki'de yaşadı ve egemenliğini garanti altına aldı. ("Gök-Yer Vakfı Evi"), bir grup rahip tarafından hizmet edilir; Gudea, Lagaş'taki yeni tapınak E.ninnu'nun ("Ellilerin Evi") inşaatını tamamladığında, Ninurta ve gelini Bau halka açık bir törenle tapınağın mülkiyetini aldılar. Süleyman'ın Yahveh'ye adanan inşa ettiği tapınağa aynı zamanda Beit Mikdash ("Kutsanmış Ev") de deniyordu, ancak yalnızca Tanrı'nın "Ruhu" veya O'nun "Yüceliği" orada barınabilirdi çünkü "Yahveh'nin evi cenneteydi". Sümer sonrası dönemlerde, zigurat olmadıkları sürece tapınaklar dikdörtgen yapıları ve üç bölüme ayrılmıştı: bir giriş, ritüeller ve ibadet için büyük bir ana salon ve son olarak en iç kısım olan Kutsalların *Kutsalı* . Mısır tapınaklarının aynı zamanda tanrıların gerçek ikametgahları olarak da hizmet ettiği görülmemektedir; aslında , ilgili *Sancta Sanctorum'da* sadece onların heykelleri gün ışığına çıkarılmıştır . Kenan metinleri, panteonun başındaki tanrı El'in (karısı Asherah ile birlikte) başka bir yerde, inzivada yaşadığını ve hala aktif olan tanrı Ba'al'ın ("Rab") "Gizli Yer"de yaşadığını iddia eder. Kuzeyin "(ZS'ye göre Ba'albek). Aztek, Maya ve İnka tapınakları, ağırlıklı olarak yüceltilmiş tapınaklar olarak hizmet ettikleri için Mısır modelini taklit ediyor gibi görünüyor.

Kudüs Tapınağı: "İlk Tapınak", Kudüs'te Kral Süleyman tarafından Moriah Dağı'ndaki eski bir taş platform üzerine, Yahveh'nin Kral Davut'a kesin mimari talimatlarla birlikte gösterdiği bir Tavnit ("Ölçekli Model") izlenerek inşa edilmiştir. İncil (*1 Krallar* 6-7). Bu, en içteki bölümü *Kutsalların Kutsalı olarak hizmet veren* , Ahit Sandığı'nın (geleneğe göre) İbrahim'in İshak'ı kurban etmeye hazırlandığı Kutsal Kaya'nın üzerine yerleştirildiği üçlü bir yapıydı . Doğu-batı ekseninde yönlendirilen yapı, ebedi bir ekinoksal tapınaktı. İbranice'de Beth Ha-Mikdash ("Kutsal/Adanmış Ev") olarak adlandırılan bu evin İncil'e göre ikili bir işlevi vardı: Yahveh'nin Dünya üzerindeki Şem'i ("Varlığı" olarak tercüme

edilir) için ve O'nun dualarını duyabileceği bir yer olarak. başrahip *Kutsalların Kutsalına girip* Ahit Sandığı'na yaklaştığında insanlar. Yedi yıl sonra M.Ö. 953'te tamamlanan tapınak, M.Ö. 587/586'da Babil Kralı Nebukadnetsar tarafından yıkıldı. M.Ö. 539'da Ahameniş kralı Kiros, Babil'i ele geçirinca, sürgündeki Yahudilerin Kudüs'e dönüp Tapınağı yeniden inşa etmelerine izin verdi. . "İkinci Tapınak" olarak bilinen bu tapınak, Yeremya'nın kehanet ettiği gibi, yıkılışının tam 70. yıldönümünde tamamlandı. MÖ 2. yüzyılda , Büyük İskender'in imparatorluğunun Asya bölgelerindeki Seleukos Yunan hükümdarları, Yahudiye'nin Helenleştirilmesi ve Tapınağın Zeus'a tapınmaya dönüştürülmesiyle uğraştı; bu eylemler, MÖ 164'teki Yahudi isyanını ve tapınağın yeniden adanmasını tetikledi. MÖ 160 yılındaki Tapınak İkinci Tapınak, Kral Herod (M.Ö. 1. yüzyıl) tarafından genişletildi ve MS 70 yılında Romalılar tarafından yeniden yıkıldı.Roma'da bu zaferin anısına yapılan Titus Kemerı, Romalı askerlerin bazı kutsal yerleri yağmalamasını tasvir ediyor. Tapınağın nesnelere. Her iki Tapınağın da bulunduğu "Tapınak Tepesi" , M.Ö. 160'dan sonra İncil'deki peygamberlerin mesih beyanlarının ve mesih beklentilerinin odak noktası olmuştur. Bkz. Ahit Sandığı , Hasmonlular, Kyros, Davut, Kubbet-üs-Sahra, Dvir, Herod, Günlerin Sonu, Kudüs, Tapınak Tepesi, Süleyman, *Kutsalların Kutsalı* , Seleukoslar.

Zaman: ZS, ana gezegenleri Nibiru ile Dünya ("İlahi Zaman" ve "Karasal Zaman" adını verdiği) arasındaki zaman döngülerindeki (gezegenlerin yörünge dönemleriyle başlayan) muazzam farklılık nedeniyle Anunnaki'nin yarattığını iddia ediyor. bir çeşit "orta yol", zodyak zamanı. Presesyon olgusu sayesinde, bir zodyak evinde Dünya'nın gecikmesi her 2.160 yılda bir 30 dereceye eşittir: Anunnakiler, Nibiru'nun yörüngesi 3.600 Dünya yılına (3.600: 10:6) eşit olacak şekilde 10:6 oranını bu şekilde belirlediler. 2160 = 10:6). ZS'ye göre altmışlık sistemin matematiksel temelini nedeni budur.

Göksel Zaman: ZS tarafından 2.160 x 12 yıllık zodyak döngüsünü belirtmek için icat edilen ifade; (kendi görüşüne göre) Annunaki bunu "karasal Zaman" (Dünya'da bir yıl) ve "ilahi Zaman" (Nibiru'da bir yıl) ile ilişkilendirmek için icat etti. matematiksel olarak = 3.600 Dünya yılı). 2.160 Dünya yıllık Zodyak Çağı, Nibiru'nun 3.600 Dünya yıllık

yörünge dönemi için mükemmel olan 6:10'luk "altın oran"ı sağlıyordu. *Bkz . Çağlar, Zodyak Çağları, Tanrıların Günü, Mesih Saati, Zaman, İlahi Zaman, Zodyak.*

İlahi Zaman: ZS tarafından *Zamanın Mimarları kitabında* Anunnakilerin Nibiru'daki tek yılını (1 yörünge = 3.600 Dünya yılı) belirtmek için türetilmiş bir terim olup, "Dünya Saati"nden (bir yıl = Dünyanın bir yörüngesi) çok farklıdır. Sar'a *bakın* .

Tenochtitlan ("Tenoch Şehri"): Efsanevi talimatlara göre bir gölün ortasında kurulan krallığın başkentinin Aztek adı. İspanyollar oraya vardıklarında, çift kuleli tapınakları ve büyük sarayları olan, kanalların içinden geçtiği gelişen bir metropol gördüklerinde hayrete düştüler. ZS, bu ismin "Enoch Şehri" olarak yorumlanıp yorumlanamayacağını merak ediyordu çünkü İncil'e göre gezgin ve kaçak olan Kabil, "Gezginler Ülkesi"nde bir şehir inşa etmiş ve ona oğlu Enoch'un adını vermişti. İspanyollar, Mexico City'yi Aztek başkentinin yıkıntıları üzerine inşa etti; Son zamanlarda, modern metropolün ana meydanında yapılan arkeolojik kazılar, o döneme ait bazı kalıntıları (ve çok sayıda buluntu) gün ışığına çıkardı.

Teotihuacan ("Tanrıların Yeri"): Mexico City'nin kuzeybatısındaki muazzam antik alan, her şeyden önce "Ay Piramidi" ve "Güneş Piramidi"nin yanı sıra geniş "Ölümler Bulvarı" ile de bilinir. 4 kilometreden fazla uzanan bu bölgede basamaklı piramitler ve Quetzalcoatl'a adanmış bir tapınak da dahil olmak üzere çok sayıda başka kutsal yapı yer alıyor. Efsaneye göre piramitler, Güneş'in doğmadığı "Karanlık Zaman"ı anıyor. Tanrılar ne yapacaklarını tartışmak için Teotihuacan'da toplandılar. Ancak iki tanrının kurban edilmesinden sonra rüzgar tanrısı Güneş'e esti ve yolculuğuna devam etti. Arkeolojik kanıtlar ilk inşaatçıların Olmecler olduğunu gösteriyor; Karbon 14 analizleri ilk iki piramidin M.Ö. 1400 yılına dayandığını gösteriyor. Bütün bunlar ZS'yi Güneş'in doğuşundaki gecikmeyi (Güney Amerika efsanelerinde de anlatılan bir olay) "Güneşin durduğu gün"le ilişkilendirmeye yöneltti. yirmi saat boyunca ortaya çıkmamıştı; bu, dünyanın öbür ucunda, Yeşu zamanında, yani MÖ 1400 civarında meydana gelen bir olaydı.

Terah : İbrahim'in babası, oğulları İbrahim ve Nahor ve onların eşleri de dahil olmak üzere ailesiyle birlikte Sümer Ur'dan kuzey Mezopotamya'daki Haran'a taşınmıştır. Yahudi metinlerinin harfi harfine yorumlanmasına dayanarak ZS, ailenin aslen Nippur'lu olduğu ve Terah adının Sümerce Tirhu'dan ("kehanet konuşan kişi") türetildiği sonucuna vararak Terah'ın bir kehanet rahibi olduğunu öne sürdü.

Dünya (*Ki* , *Gi* , "Bölünmüş olan" – dolayısıyla eski Yunancada "Gea" ve Latince "Geo"; bugün hâlâ kullanılan bir son ek, örneğin "coğrafya" sözcüğünde.) : *Yaratılış* , ZS tarafından yorumlandığı şekliyle Dünya, Nibiru/Marduk ile yapılan "Göksel Savaş" sırasında ikiye ayrılan ve Tiamat'ın ana uydusu olan Ay'ımız ile çarpışmanın kuvveti nedeniyle mevcut yörüngesine sapan Tiamat gezegeninden geriye kalan şeydi. . Güneş Sistemimize dışarıdan giren herkesin karşılaştığı yedinci gezegen olduğundan "Yedinci [gezegen]" lakabıyla anılmıştır. Çivi yazılı piktogramı, uzunlamasına çizgilerle kesişen bir küreyi temsil ediyordu. *Bkz.* Göksel Savaş.

Vaat edilen topraklar: İncil'e göre Tanrı'nın İbrahim'e ve onun soyundan gelen "İsrailoğullarına" "kalıcı bir miras" olarak vaat ettiği bölgeyi kelimenin tam anlamıyla tanımlamak yerine, bugün örtmeceli bir şekilde kullanılan terim (*Çıkış* 6 , 4-8); "Mısır Nehri'nden" (Sina'nın merkezinde) "büyük nehir Fırat nehrine"; "tüm Kenan ülkesi ve Lübnan" (*Tesniye* 1, 7); «çölden Lübnan'a, Fırat nehrinden Batı Denizi'ne kadar» (*Tesniye* 11, 24 ve *Yeşu* 1, 2-4); "Anakimlerin hâlâ ikamet ettiği" "göklere uzanan müstahkem yerler" (*Tesniye* 9, 1-2). ZS, sonuç olarak uzayla ilgili üç alanın - Uzay İstasyonu (Sina'da), İniş Alanı (Lübnan'da) ve Görev Kontrol Merkezi'nin (Kudüs'te) "Çocuklar"a ebedi bir miras olarak garanti altına alındığını vurguladı. İsrail."

Dünyevi: İncil'de adı geçen Adem'in (H) gerçek anlamı, İbranice Adamah - "Dünya" kelimesinden türemiştir. Adem'e (Adem) *bakın* .

Üçüncü Piramit: Genellikle Gize platosunda bulunan ve Mısırbilimcilerin firavun Menkara'ya (Menkaure) atfettiği üç piramidin en küçüğü olan üçüncü piramidi ifade eder. Üçünün de Anunnakilerin işi olduğunu düşünen ZS, gerçekte üçüncü piramidin ilk olarak

ölçekli bir model olarak, eğimi ve daha sonra diğer ikisinde tanıtılan diğer ayırt edici unsurları test etmek için inşa edildiği hipotezini öne sürdü. .

Üçüncü bölge: Anunnakiler tarafından insanlığa medeniyet vermek için Üçüncü bölge olarak seçilen İndus Vadisi; İnanna'nın himayesi altına yerleştirildi.

Teşub: Hitit panteonunun başı, sözde "Fırtına Tanrısı". Bkz. Adad, İşkur, Hititler.

Lahit metinleri: Mısır'da ahşap lahitler üzerine boyanmış, çoğunlukla Yunan ve Roma dönemlerine ait hiyeroglif metinlerdir.

Ağıt Metinleri: Sümer uygarlığının gün batımından sonra yazılan, "Kötülük Rüzgarı"nın ardından Sümer şehirlerinde, tapınaklarında ve kırsal kesimlerinde insan, hayvan ve bitki yaşamının yokluğunun ve ıssızlığın yasını tutan metinlerin koleksiyonu. ZS'ye göre M.Ö. 2024'te atom silahlarının kullanılması sonucunda ülkeyi kasıp kavurdu. Bkz. *Nükleer Silahlar*, Sümer, Kötülük Rüzgârı.

Ölüler Kitabı olarak bilinen eski kaynaklardan alıntılar olduğuna inanılıyor ve firavun piramitlerinin birçoğunda kazınmış olarak bulunuyor. Bkz. Pepi I.

Thoth: Antik Mısır'ın önemli tanrısı, nitelikleri arasında "İlahi Mimar" (Mısır dilindeki adı TE HUTI, "İpi geren", "İlahi Ölçücü" anlamına gelir) de bulunur; Tanrıların kararlarını veya insanların kaderlerini değerlendirirken yaptıklarını yazan ilahi katip; gizli bilginin, matematiğin, sayıların ve takvimin tanrısı; ölüleri diriltebilen mucizelerin tanrısı. Genellikle bir ibis ("bilgelik" anlamına gelir) başıyla tasvir edilirdi. Manetho'ya göre Thoth, Ptah'ın soyundan geliyordu ve Mısır'da tanrıların tek başına hüküm sürdüğü 1.560 yıl boyunca hüküm sürdü; ancak zaman geçtikçe üvey kardeşi Ra ile yaşadığı bir tartışmanın ardından sürgüne zorlandı (ZS Ptah'a göre Ra ve Thoth, Sümer tanrıları Enki, Marduk ve Ningişzidda'ydı). Mısır'da, daha çok *Sihirbazların Hikayeleri olarak bilinen hiyeroglif metinler*, "Tot'un gizli sayısının" 52 olduğunu ortaya çıkardı; kendisini 52 hafta x 7 günlük takvimin (ve kendi 52 x 30 = 1.560 aleminin) içinde buldu. Bu ve diğer ipuçları sayesinde ZS, Orta Amerika Quetzalcoatl'nın aslında Thoth olduğunu

hipotezini ortaya attı: 52, aslında Haab ve Tolkin takvimlerinin aynı noktaya döndüklerinde "kutsal sayısı"ydı ve 52 aynı zamanda Quetzalcoatl'in geri dönüş vaadiyle de bağlantılıydı. Bu nedenle ZS, M.Ö. 3113'te Ra/Marduk tarafından Mısır'dan sürgün edilen Thoth'un, Afrikalı takipçilerinden bir grubu, kendisine Quetzalcoatl adını verdiği Orta Amerika'ya getirdiğini öne sürdü. *Bkz* . Takvimler, Mezoamerika, Ningişzidalar, Olmecler, Quetzalcoatl.

Thothmes (aynı zamanda Thothmose, Tutmosis, "Thoth'un Oğlu"): 18. hanedanın birkaç firavununa verilen isim. Bunlardan en ünlüsü, Mısır'ın sınırlarını Afrika ve Asya'ya kadar genişleten, Naharin'i ve İniş Yerini ele geçirmek için askeri seferler başlatan ve Megiddo'daki büyük bir savaşın ardından Kenan'ın kontrolünü Hitit sınırına kadar ele geçiren III. Thothmes (M.Ö. 1504-1450) idi. IV. Totmes tahta çıkmadan önce Sfenks'le olan bağlantısıyla hatırlanır. Sfenks'in pençeleri arasına dikilen stelin üzerinde yazıldığına göre, gizemli anıt o zamanlar boynuna kadar çöl kumlarıyla kaplıydı. Bir av gezisinden sonra yorulan prens, rüyasında ondan onu kumdan kurtarmasını isteyen ve bu isteğini yerine getirmesi halinde egemenlik sözü veren Sfenks'in altında uyuyakaldı. Prens itaat etti ve daha sonra kral oldu. Ahmose, Hatshepsut, Mitanni, Musa, Sfenks'e *bakın* .

Ti.amat ("Hayat Anası"): ZS tarafından gelişmiş bir kozmogoni olarak kabul edilen *Yaratılış Destanı'na* göre, Güneş Sistemimizin on bir uydusu (uydu) olan eski bir gezegeni, istilacı bir gezegenle çarpışmıştır (buna Ti.amat denir). Nibiru/Marduk). Bu "Göksel Savaş"ın ardından Tiamat iki parçaya bölündü: Biri binlerce parçaya bölündü ve "Göksel Bileklik"/"Dövülmüş Bileklik" (Asteroit Kuşağı) oldu; diğeri ise başka bir yörüngeye itilerek Dünya oldu ve beraberinde Tiamat'ın ana uydusunu, yani Ay'ımızı getirdi. *Bkz* . Göksel Savaş, Yaratılış Destanı, Asteroit Kuşağı, Kingu, Marduk, Nibiru, Gezegenler, Güneş Sistemi, Dünya.

Tiahuanacu (ayrıca Tiwanaku): Çeşitli efsanelere göre yaratıcı tanrı Virachoca'nın antik çağda geldiği ve Güney Amerika'daki kolonileşmenin başladığı yer olan Titicaca Gölü'nün (şimdi Bolivya'da) güney kıyılarına yakın önemli yer. Şaşırtıcı bir şekilde

arkeologlar ve kaşifler bu efsaneleri doğrulayan sonuçlara varmışlardır. İspanyol tarihçiler buranın "dünyanın en eski yeri" olduğunu ilan ettiler. 19. yüzyılda EG Squier onu "Yeni Dünyanın Ba'albek'i" olarak adlandırdı; 20. yüzyılda bölgenin en ünlü kaşifi Arthur Posnansky, bu bölgenin 10.000 yıldan daha eski olduğunu tespit ederek Tiahuanacu'yu "Amerikan insanının beşiği" olarak adlandırdı. En önemli anıtlar bu tarihlenmeyi doğruluyor ve ZS'ye göre içlerinde inşaatçıların kimliğine ve onları deniz seviyesinden yaklaşık 4.000 metre yüksekte, çorak dağların ortasında bir megalitik şehir yaratmaya iten nedenlere ilişkin ipuçları bulunuyor. Üç ana anıttan en karakteristik olanı hiç şüphesiz devasa, izole bir kapı olan Porta del Sole'dir; bu kapının büyük açıklığı, kemeri, dikmeleri, arşitravı, nişleri ve zengin bir şekilde dekore edilmiş sahte pencereleri kesilmiş ve şekillendirilmiştir. Ağırlığı yüz tonu aşan tek, devasa bir taş blok. Tonozdaki karmaşık gravürler, tanrı Viracocha'yı üç sıra kanatlı varlığa hakim olan merkezi bir figür olarak tasvir ediyor: bu dağılımın takvimsel önemi var. ZS, Viracocha'nın elinde bir asa ve bir yıldırım tutan tasvir şeklinin, Anadolu'daki Hititlerin ana tanrıları Teşub/Adad tasvirleriyle çarpıcı benzerlikler taşıdığını gösterdi; kanatlı varlıklar bile Hitit temsillerini taklit ediyordu. Bu ve diğer unsurlar, ZS'nin, Tufan sonrası dönemde Anunnakilerin altın madenciliği faaliyetlerini Güney Amerika'ya taşıdığına tanrı Teşup'un, bu sektörde uzman olan Hititleri de yanında getirdiğini öne sürmesine yol açtı. Tiahuanacu'nun altın ve kalay için bir metalurji merkezi olduğu ikinci en önemli anıt olan Akapana tarafından da doğrulanıyor: İlk başta bir piramitten geriye kalan şey olduğuna inanılan yapay bir tepe; ancak kazılar, kanallarla birbirine bağlanan ve kilitlerle donatılmış bir dizi kanal ve odanın içinde ortaya çıktı: ZS'ye göre, kasiteritten kalay çıkarmak için muhtemelen metal işlemeye yönelik bir yapı. Üçüncü en önemli anıt, bölgenin yaşını belirlemek için temel niteliktedir: Yaklaşık 122 x 137 metre ölçülerinde, batık bir avluya sahip ve bir dizi taş sütunla çevrili dikdörtgen bir yapı olan Kalasasaya. Doğu-batı yönelimi, sütunların sayısı ve konumları, hem ekinoksları hem de gündönümlerini ifade eden astronomik bir işlevi akla getiriyor. Gündönümlerinin açısı ("eğiklik") yaklaşık MÖ 10.000 veya yaklaşık MÖ 4.000 tarihli bir inşaat tarihini gösterir. ZS'ye göre, ilk tarihlendirme Anunnakilerin tufan sonrası faaliyetleriyle, ikincisi ise Anu'nun

Dünya'ya resmi ziyaretiyle aynı zamana denk geliyordu. Akapana, Anu, Kalasasaya, Metalurji, Güneş Kapısı, Puma Punku, Gündönümleri, Kalay, Megalitik Yapıları *görün* .

Typhon: Tanrılarla ilgili Yunan efsanelerinde Typhoeus olarak da adlandırılan Typhon, Zeus'un hava savaşları sırasında üzerine yıldırım fırlatarak mağlup ettiği canavarca bir titandı. Yunan tarihçi Herodot, Mısır'da Horus ile Seth arasındaki mücadeleyi anlatan hikayeyi tercüme ederken Seth'i Typhon olarak tanımladı. Her iki efsanede de son savaş Sina Yarımadası semalarında gerçekleşti.

Tiglath Pileser III: İsrail krallığından haraç talep eden ve alan Asur kralı (MÖ 745-727). Marduk'a itaat teklif ederek Babil'deki Asur nüfuzunu meşrulaştıran ilk kraldı.

Dicle: Mezopotamya'nın ikinci büyük nehri ("Nehirler arasındaki ülke"). Kaynakları çok daha doğuda olmasına rağmen Fırat'a paralel olarak kuzey-güney doğrultusunda akmaktadır; İncil'de Aden nehirlerinin Hidekel (Akkad dilinde Idiglat, Sümer dilinde İdilbat kelimesinden gelir) olarak anlatımında adı geçen bu nehir, doğru bir şekilde "Asur'un doğusuna doğru akan" nehir olarak tanımlanır. *Bkz.* Edin, Cennet Nehirleri, Mezopotamya.

Tilmun ("Füzeler Yeri/Ülkesi"; bazen Dilmun olarak da anılır): Anunnaki Uzay Üssü'nün bulunduğu Sina yarımadasının (veya yarımadanın o kısmının) Sümerce adı. *Gılgamış Destanı'na* göre " *şemin* bulunduğu ülke " Tilmun, Gılgamış'ın ölümsüzlük arayışındaki varış noktalarından biriydi; Tufan'dan sağ kurtulan Ziusudra/Utnapiştim ile orada tanıştı. Hatta kendisi ve uzun bir ömür garanti edilen eşi, tanrıların kutsal bölgesi olan Tilmun'a yaşamaya giderler. *Bkz.* Tufan, Gılgamış, Ziusudra.

Tire (H *Tzor*): İncil dönemlerindeki iki büyük Fenike şehir devletinden biri. Kralı Hiram, Süleyman'a Kudüs Tapınağı'nı inşa etmesi için Lübnan sedirlerini verdi ve gemileri, Ophir'den altın taşımak için Afrika'nın çevresini dolaştı. Fenike'ye *bakın* .

Titicaca: And Dağları'ndaki en büyük tatlı su gölü - Dünya üzerindeki en yüksek rakımda - şu anda Peru ve Bolivya arasında bölünmüş durumda. Gölden pek de uzak

olmayan Tiahuanacu ve Puma Punku'nun görkemli kalıntıları başlangıçta gölün güney kıyısında yer alıyordu ve ZS'ye göre Tufan'dan sonra Anunnakilerin altın ve kalay kaynağı olarak hizmet ediyordu. Gölün Aymara dilindeki adı, ZS'nin vurguladığı gibi, "Gölet Kayası" olarak tercüme edilebilir; bu, tanrı Viracocha'nın, gölün ortasındaki bir adada göleti erkeklere çalıştırdığı efsanesini destekler niteliktedir. *Bkz.* An (Anu), Bolivya, Bronz, Altın, Puma Punku, Megalitik Yapılar, Kalay, Tiahuanacu.

Tlaloc: Antik Mezoamerika'da su ve yağmur tanrısı. Karısına "Suların Hanımı" anlamına gelen Chlchiuhthicue adı verildi.

Tollan: Tula'ya *bakın* .

Ptolemaios: İskender'in ölümü üzerine Mısır'ın kontrolünü üstlenen ve kendisini kral ve firavun ilan eden İskender'in ordusunun generali. Ptolemaios hanedanının hükümdarları olarak bilinen halefleri, MÖ 30'daki Roma fetihlerine kadar Mısır'ı ve Afrika'daki komşu toprakları yönetti. Asya hakimiyetleri üzerinde kontrol. *Bkz.* Seleukos/Seleukos Hanedanı.

Toltekler: Azteklerden önce kuzey-orta Meksika'da, işçilik ustalıkları ve inşaat becerileriyle tanınan egemen kabile. Başkenti Tula'nın (Tollan olarak da bilinir) Teotihuacan'a yakınlığı, birçok bilim insanının Tolteklerin, Tula'nın yaklaşık MÖ 200'de başkent olmasından önce veya sonra burada yaşadıklarına inanmasına yol açtı. Belirsiz nitelikteki bazı iç anlaşmazlıklar nedeniyle, güzel bir günde Toltekler (muhtemelen MS 800 civarında) çantalarını toplayıp gittiler. Bazıları Yucatan Yarımadası'na bile ulaştı ve burada Maya şehri Chichén Itzá'nın planlanması ve inşasına katıldılar. Tula'yı *görün* .

Boğa: Boğa burcu takımyıldızı, Sümer dilinde Gu.anna ("göksel Boğa"); Enlil ile ilişkili takımyıldızı. Cennetin Boğası'na *bakın* .

Boğa: Enlil'in takma adı ("Enlil Boğa"; onun "kült hayvanı" ve ayrıca oğlu Adad'inki. Hitit ve Kenan anıtlarında bir boğa üzerinde tasvir edilmiştir.

Göklerin Boğası (**Gud.anna**): Enlil ile ilişkilendirilen Boğa (Taurus) burç takımı Yıldızının Sümerce adı. *Gilgamiş Destanı'nda* Enlil'in Lübnan'daki Sedir Ormanı'nda koruduğu ve Enkidu (Gilgamiş'in arkadaşı) tarafından öldürülen bir boğadır. *Gilgamiş Destanı'nın* eksik kısımları onun etten kemikten, taşlarla ve değerli metallere süslenmiş özel bir boğa mı yoksa robotik bir yaratık mı olduğunu anlamamıza izin vermiyor. Göksel Boğa'nın öldürülmesini tasvir eden Mısır illüstrasyonları, bunu daha çok Enlil Çağı'nın sonuna işaret eden göksel bir olay olarak değerlendiriyordu.

Yaratılış kitabının 11. bölümüne göre , Sümer uygarlığının doğuşundan sonra, "tüm Dünya tek bir dil ve aynı kelimeleri konuştuğunda" insanlar "bir şehir ve tepesi yeryüzüne değen bir kule" inşa etmeye karar verdiler. genellikle "İsim" olarak tercüme edilen bir terim olan *Şem'i* elde etmek için "gökyüzü" . Yahweh endişelendi ve kimliği belirsiz "meslektaşlarına" insanlığın dilini karıştırarak planını sabote etmelerini önerdi. İncil, Babil (Babil) şehrinin adını İbranice Bll ("karıştırmak", "karıştırmak") fiilinden alır. Pek çok Sümer metninde ve Berossus'un yazılarında, bir zamanlar insanlığın tek bir dil konuştuğu belirtilmektedir. Ancak ZS, bu olayı Marduk'un Mezopotamya'daki şehri Babil'de bir fırlatma kulesi inşa etmeye yönelik ilk girişimiyle ilişkilendirdi ve olayı MÖ 3460'a, yani Ra/Marduk'un Mısır'dan uzakta olduğu kaotik bir döneme tarihlendirdi. ZS bu yorumunu, Asurbanipal'in kütüphanesinde gün ışığına çıkan bir kil tablet (K. 3.657) üzerinde bulunan "Babil Kulesi" anlatımına ve bazı bağlamlarda Şem'in uzay gemisi anlamına geldiği hipotezine dayandırmıştır. *Bkz* . Babil, Dillerin Karışıklığı, Marduk, Şem.

Torreon ("Kule"): Machu Picchu, Peru'da mükemmel kesilmiş ve ince şekillendirilmiş bloklardan yapılmış yarım daire biçimli yapı. Machu Picchu'nun Kutsal Kayası'nın hemen üzerinde, yedi basamak tırmanılarak ulaşılabilen dikdörtgen bir muhafazanın ayrılmaz bir parçasıdır.

Hindu gelenekleri: Hint alt kıtasındaki eski halkların tarihi, tarih öncesi ve dini geleneklerine ilişkin bilgiyi Sanskritçe metinlere (Vedalar , Puranalar ve diğer "antik yazılar") ve destansı anlatılara (Mahabharata ve Ramayana) *borçluyuz.*); MÖ 200

civarında yazılmış olmalarına rağmen, "insan dışı kökenli" oldukları kabul edilir ve orijinal olarak bizzat tanrılar tarafından oluşturulduğuna inanılır; Ancak bilim adamları bunların Hint Yarımadası'na MÖ 2. binyılda Kafkaslardan gelen göçmenler tarafından getirildiğine inanıyorlar. Hindu tanrıları ve yarı tanrılarına ilişkin karmaşık efsaneler birçok bakımdan Yunan efsanelerine benzer; tanrılar arasındaki çatışmalarda üç ana galip gelir: Indra, Agni ve Surya (üç Yunan tanrısı gibi: Zeus, Poseidon ve Hades). Hitit ve Hurri efsaneleriyle yapılan çok sayıda benzetme (bilim adamları bunları "mitolojiler" olarak tanımlar) açıkça ortak bir kaynağı akla getirir; örneğin üç Sümer tanrısı: Anu, Enlil ve Enki. *Bkz.* Hint-Avrupa, Indra.

Otuzuncu paralel: ZS'ye göre Anunnakiler Dünya'yı da aynı bölünmeyi izleyerek gezegenimizin etrafındaki otuzuncu paralel kuzey ve güneydeki gök parçalarına bölmüşlerdi (*bkz.* Yıldızlar). Kuzeydeki en önemlisiydi: Gize kompleksinin ortasından geçiyordu; Sfenks tam da bu paralel boyunca doğuya, yine otuzuncu kuzey paralelinde bulunan Sina'daki Uzay İstasyonuna doğru bakıyordu. Eridu (Anunnakilerin Edin'deki ilk yerleşim yeri olan Enki'nin şehri) de bu paralel boyunca uzanıyordu; ve daha doğuda İndus Vadisi uygarlığının Arappa'sı da var. Dört Bölgenin (Gize/Sina'daki Anunnakilerin ve üç ilk uygarlığın) tüm odak noktaları bu paralel boyunca yer alıyordu. Sonraki uygarlıkların merkezleri de öyle: Persepolis (Pers'in başkenti), Lhasa (Tibet'in kutsal merkezi).

19. yüzyılın sonunda ilk devasa heykel kafasının keşfedildiği yer.

Trilithon: Adı, Ba'albek'teki platformun batı istinat duvarına yerleştirilen, her biri 1.100 tonun üzerinde ağırlığa sahip üç devasa taş bloğu ifade ediyor. Ba'albek'e *bakın* .

Tubalkain: İncil'e göre "demirci, bakır ve demir işleyenlerin babası" olan sürgündeki Kabil'in soyundan gelen.

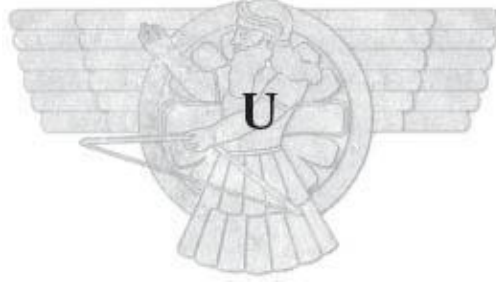
Tula: Tollan ("Birçok Halkın Şehri") olarak da bilinen, orta-kuzey Meksika'da Tula Nehri kıyısındaki ilk Toltek başkenti. MS 800 yıllarında sakinleri tarafından tamamen terk edilmiş olsa da, devasa kutsal alanının piramitleri, anıtsal yapıları ve diğer yapıları

bugün turistleri büyülemeye devam ediyor. Daha ünlü ve daha da esrarengiz olanı, bir tür "yüksek enerji silahı" da dahil olmak üzere silahlarla donatılmış, antropomorfik görünüme sahip devasa savaşçı heykelleri olan "Atlaslar"; Ancak yüz özellikleri Dünya'daki diğer tüm insanlarınkinden farklıdır; Atlaslar basamaklı piramitlerden birinin düz tepesine yerleştirilmiştir. *Bkz. Atlaslar, Toltekler .*

Hizekiah (Hezekiah) Tüneli : Asur kralı Sennacherib'in kuşatması beklentisiyle Kudüs'e su sağlamak için Kral Hizekiah (Hizkiya) tarafından kayaya kazılmış gizli yeraltı tüneli . 19. yüzyılda kaşifler, tünelin duvarında, tam da iki zıt uçtan başlayan iki işçi ekibinin buluştuğu noktada, dönemin İbranice karakterleriyle yazılmış bir yazı buldular. Şu anda yazıtlı duvar parçası İstanbul Müzesi'nde sergileniyor. Hizkiya'ya *bakın* .

Turkuaz: Eski Mısırlılar tarafından tercih edilen ve Sina'da çıkarılan yoğun mavi-yeşil renkte yarı değerli taş.

Tzolkin: Aztek/Maya "Kutsal Yılı" takvimi, 260 günlük bir "yıl" oluşturmak için 20 günlük 13 rotasyona dayanmaktadır; kökeni ve dayandığı sistem bilim adamlarını şaşkına çevirdi. Bununla birlikte, 20 günlük 18 dönüşün 360 günlük bir yıla karşılık geldiği (Mısır'da olduğu gibi, takvime ek olarak 5 gün daha eklenmiş) Orta Amerika Haab takvimi ile birlikte bir dişli gibi dönmesi gerektiği kesindir. 365 günlük bir güneş yılı). İki dişli takvim döndükçe 52 yıl sonra döngüyü tekrarladılar ve 52'nin Thoth'un gizli numarası olduğunu hatırlıyoruz. *Bkz . Takvimler, Quetzalcoatl, Thoth.*

Ubartutu : *Sümer Kral Listelerine ve Atra-Hasis Destanına* göre , oğlu Ziusudra'nın oğlu olan ilahi kökenli bir insandı. (Akad dilinde Utnapiştim) Tufan'ın baş kahramanıydı. *Bkz . Tufan, Lemek, Nuh, Utnapiştim, Ziusudra.*

1830'larda Suriye'nin Akdeniz kıyısındaki Ras Shamra adlı bölgede ortaya çıkarılan, MÖ 2. bin yıla ait önemli bir Kenan şehri . Buluntular aynı zamanda şehrin kraliyet kütüphanesinde saklanan kil tabletlerden oluşan bir arşivi de içeriyordu. İbranice'ye benzer bir dilde yazılmışlardı (ancak çivi yazısı ile) ve Kenanlı tanrıların ve kahramanların hikayelerini anlatıyorlardı. Bu yazılar, bilim adamlarının Kenan kültürünü ve dinini İncil'deki referanslar bağlamında anlamalarına olanak sağladı.

Son Akşam Yemeği: İsa'nın Paskalya bayramını kutlamak için Kudüs'e vardığında on iki havarisıyla birlikte yediği son akşam yemeği. İki günlük festivalin açılış yemeği olan ve mayasız ekmeğe ve şaraba dayalı ritüelleri arasında İlyas peygamber için hazırlanmış bir şarap kadehinin de yer aldığı geleneksel Yahudi Seder'i hiç şüphesiz vardı. *ZS, Tanrıların Günü'nde* hem İncillerin anlatımında hem de Leonardo da Vinci'nin ünlü tablosunda mevcut olan mesih ipuçlarına dikkat çekiyor ve Hıristiyan geleneğinin "Kutsal Kadehi"nin (daha sonra efsanevi Kutsal Kase haline geldiği) hipotezini öne sürüyor.) gerçekte İlyas için hazırlanan şarap kadehiydi. *Bkz. İlyas, Kudüs, İsa, Paskalya.*

Kartal Adamlar: Anunnaki astronotlarına verilen ad, genellikle insan vücutlu, kartal veya kuş başlı, bir veya iki çift kanadı olan tanrılar olarak tasvir edilir. Genellikle Enlilcilerle akrabaydılar; Enlil'in torunu Utu/Şamah, zaman zaman onun komutanıydı.

Enlil'in rahipleri bazen Kartal Adamlar gibi giyinmeleri nedeniyle Enki rahiplerinden ayrılırlardı. *Bkz.* Kerubim, Kanatlı Varlıklar, Utu.

Balıkadamlar: Gıysilerinin üst kısmı balığa benzeyen rahipler; bazı Enki rahiplerinin üniforması. *Ayrıca bkz.* Kartal Adamlar.

Boğa adamlar: Mezopotamya anıtlarında ve silindir mühürlerde tasvir edilen, vücudunun üst kısmı insan, alt kısmı ise bacakları ve kuyruğu olan bir boğa şeklinde tasvir edilen ilahi koruyucular.

İnsan/insanlık: Doğu Afrika'da keşfedilen hominid iskelet kalıntıları, insan türünün ata antropomorfik primatlardan milyonlarca yıl boyunca yavaş evrimini belgeliyor; ancak bu evrimsel kanıtlar, iki ayaklı *Homo erectus'tan* , *yaklaşık 300.000 yıl önce açıklanamaz* bir şekilde meydana gelen, evrim açısından ani, *Homo sapiens'e* ("Düşünen İnsan"), yani bize olan ani dönüşümü açıklamakta başarısız oldu. ZS, "Kayıp Halka" sorununun, Anunnakilerin (özellikle Enki ve Ninharsag'ın) şiddetle arzuladığı, bazı genlerinin *Homo erectus'un genlerine eklenmesini içeren bir genetik manipülasyonu anlatan Sümer metinleri tarafından çözüldüğünü öne sürdü* . ZS, bu başarının aynı zamanda *Yaratılış'ta yapılan* , Adem'in Elohim tarafından "kendi suretinde ve benzerliğinde" kasıtlı olarak yaratıldığı şeklindeki ifadeyi de açıklayacağını öne sürüyor . ZS, yılanla ilgili Cennet Bahçesi bölümünün, meleze üreme yeteneği kazandırmak için Enki tarafından yapılan ikinci genetik manipülasyonu anlattığını yazdı. Sümer ve Akad metinleri, Enlil'in bazı Anunnakilerin Dünyalı dişilerle çiftleşmeye başlamasıyla yaşadığı hayal kırıklığını ve öfkesini ortaya koyuyor; bu da onda insanlığın Tufan tarafından yok olup gittiğini görme arzusunu doğurdu. *Bkz.* Adem, Buzur, Tufan, Cennet Bahçesi, Enki, Havva, Yaratılış Anlatıları, Nefilim, Ningişzidda, Ninharsag.

Yaklaşık 40.000 yıl önce açıklanamaz bir şekilde Batı Asya'dan Avrupa'ya gelen ve daha ilkel Neandertal insanının yerini alan modern insana fiziksel olarak çok benzeyen *Homo sapiens'in* evrimi . Her ne kadar "taş devri insanları" ve "mağara sakinleri"nden bahsetsek de, bu "ilkel insanlar" taşlara tahta, kemik ve kil ekleyerek aletler, aletler ve

silahlar üretebiliyorlardı; kıyafetler giydiler, sanatsal eserler yarattılar (Ana Tanrıça heykelcikleri dahil) ve mağaralarını bizi her zaman şaşırtmaya devam eden sanatsal kalitede resimlerle süslediler. *Tanrıların Zamanında Atom Savaşları'nda* ZS , yaklaşık 75.000 yıl önce başlayan Sümer metinlerinde bildirilen "Dünya'nın lanetinin", insan ırkının gerilemesine neden olan yeni bir Buzul Çağı olduğunu öne sürdü; ve yaklaşık 49.000 yıl önce Enki ve Ninharsag'ın "Anunnaka soyundan gelen insanların" yönetici rütbesine yükseltilmesine izin verdiği -Kro-Magnon insanının ortaya çıkışını açıklayabilecek bir gelişme.

Ur ("Şehir"): Sümer'in üç kez başkenti olan Nannar/Sin'in "kült merkezi". Sümer uygarlığının en görkemli dönemi sayılan Ur III dönemi (M.Ö. 2113-2024), M.Ö. 2024 yılındaki nükleer olaylar sonucu Sümer'in yok olmasıyla sona ermiştir. En parlak döneminde Ur'un etrafı surlarla çevriliydi, bir sarayı vardı. kraliyet, idari binalar, geniş caddeler, okullar, zanaatkar atölyeleri, ticaret depoları, iki katlı binalar ve anıtsal bir merdivenle erişilen, Nannar ve gelini Ningal için görkemli bir ziggurat tapınağının bulunduğu kutsal bir bölge. Fırat Nehri'ne kanallarla bağlanan iki limanı, tüccarların uzak diyarlarla ticaret yapmasına, metal ve hammadde ithal etmesine ve Ur'u meşhur eden kıyafetlerin ihracatına olanak sağlıyordu. Kutsal Kitap İbrahim'in Haran'a "Keldanilerin Ur'undan" geldiğini belirtir; ZS, İbrahim'in Nippur'da doğduğu, ancak babası Terah'ın rahip olduğu Ur'da büyüüp evlendiği hipotezini öne sürdü. Sör Leonard Wolley, "Ur'un Kraliyet Mezarları" adını verdiği yerde, zarif bir şekilde işlenmiş bazı buluntular ortaya çıkardı. İbrahim'i, Nannar'ı, Sin'i, Sümer'i, Terah'ı *görün* .

Yaratılış Destanına göre (kozmogoni olarak ele alındığında) Uranüs ve Neptün dediğimiz ikiz gezegenler Güneş Sisteminin aynı evresinde oluşmuştur. Uranüs'ün Sümerce adı En.ti.maş'tı ("parlak yeşil yaşamın efendisi"): Akkadça adı Kakkab'dı Shanamma ("Çift olan gezegen") ve ZS, Voyager 2'nin 1986 ile 1989 yılları arasında Uranüs ve Neptün hakkında yaptığı büyük keşifleri tahmin etmek için bu sıfatları kullandı. Uranüs, kuzey kutbunun (ekvatorun değil) Güneş'e dönük olmasıyla yan tarafındaki karakteristik eğimiyle benzersizdir; NASA'ya göre geçmişte yaşanan "güçlü bir çarpışmanın" sonucu. Uydularından biri olan Miranda da "çarpışma" belirtileri

gösteriyor ve ZS , *Tanrıların Günü'nde* bunun, Nibiru'nun geçişi sırasında, belki de Tufan'ı tetikleyen uydulardan biriyle çarpışmasından kaynaklandığını belirtiyor. Toprak. Halley Kuyruklu Yıldızı, Tufan, Nibiru, Gezegenler'i *görün* .

Ur.gula ("Aslan"): Aslan takımyıldızımızın Sümerce adı. Sümer metinlerine göre Tufan, yaklaşık 13.000 yıl önce, zodyak zamanının başlangıcında meydana geldi.

Uriah (Uriah): İncil'e göre Kral Davut'un ordusunda bir Hitit subayı, hükümdarın karısı Bathsheba'yı arzulaması nedeniyle öldürüldü.

Ur-Nammu ("Ur'un Sevinci"): Annesi tanrıça Ninsun (eskiden Gilgamiş'in annesi) olan Üçüncü Ur Hanedanı'nın ilk hükümdarı. Tanrıların isteklerine göre, başkent Nannar/Sin'in himayesi altında Ur'a taşınması ve ilahi kökenli bir adamın (M.Ö. 2113'te) tahta çıkması amaçlanmıştı ve gerçekten de öyleydi. 2000 yıllık Sümer tarihinde yeni bir sayfa ; aynı zamanda medeniyetin başlangıcını karakterize eden ahlaki kuralları ve "doğruluğu" yeniden uygulamaya koyma girişimine de işaret ediyordu. Ne yazık ki Yakın Doğu, Enkites ile Marduk liderliğindeki, üstünlüğe susamış Enlilciler arasında büyüyen çatışmaların pençesine düşmüştü. Barış kralı Ur-Nammu, MÖ 2096'da savaş alanında öldü. Bkz. *Sümer* , Ur.

Ur-Şanabi : *Gilgamiş Destanı'nda* , Utnapiştim'in (Akkad versiyonunda Tufan'ın baş kahramanı) evine giderken Gilgamiş'i "Ölüm Suları" üzerinden taşıyan kayıkçı. Bkz. Ölüm Deniz, Utnapiştim.

Ur-Shulim : Sina Uzay Üssü'nden çok da uzak olmayan, tanrı Utu/Şamaş'a verilen bir şehrin adı; onun lakaplarından biri Shulim ("Yüce") idi. Büyük olasılıkla bu isimden Yeru-Şalem ("Yüce Şehir") ve dolayısıyla Kudüs geliyor.

Urubamba: Peru'daki en eski yerleşimlerin ve megalitik alanların And Dağları arasındaki vadisinde ortaya çıktığı Peru'daki önemli nehir. İnka başkenti Cuzco'yu Machu Picchu'ya (antik imparatorluğun gizli başkenti) bağlar. Cuzco, Machu Picchu, Ollantaytambu, Uru İnsanlarını *görün* .

Uruk : MÖ 4000 civarında Anu ve Antu'nun Dünya'ya yaptıkları resmi ziyaret sırasında kalacak yer olarak başlayan bir erken Sümer şehri. *Bkz.* Erek, Gılgamış, İnanna.

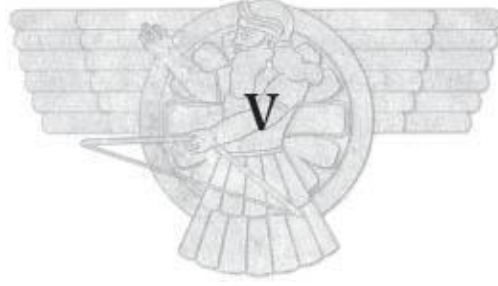
Urukagina : MÖ 2400 civarında sosyal adaleti temel alan bir kanunlar koyan Lagas'taki Sümer kralı: Bu kanunlar zenginlerin fakirlere, güçlü adamların ise dullara ve engellilere kötü davranmasını yasakladı.

Usmu (ayrıca **Ushmu**): Enki'nin iki yüzlü "veziri" veya habercisi. ZS, Ea/Enki'nin gökteki karşılığının, "veziri" -Plüton gezegeni- tekil bir yörüngeye sahip olan, dolayısıyla bazen dış yüzünü Neptün'e, bazen de iç yüzünü çeviren Neptünümüz olduğunu vurguladı; dolayısıyla Ea/Ushmu ilişkisi göksel fenomen Neptün-Plüton'a karşılık gelir.

Utnapiştim ("Onun günü hayattır"): Akad çevirilerinde Tufan'ın baş kahramanının adı. Noah'ı *görün* , Ziusudra.

Utu ("Parlayan"): "Güneş tanrısı", daha çok Akkadca adı Şamaş'la bilinir; 20. sıradaydı. Enlil'in torunu, İnanna'nın ikizi. Dünya'da doğan ikinci nesil olarak (ebeveynleri Nannar/Sin ve Ningal/Nikkal'den sonra) ikizler hızla büyüdüler ve Utu genç yaşta Sippar'daki Uzay İstasyonunda Kartal Adamların komutanı oldu. ZS'nin aktardığı metne göre Tufan'dan sonra adı Shulim olan Utu, kendisini Ur-Shulim'deki (Kudüs) Görev Kontrol Merkezi'nin sorumlusu olarak buldu. Yaşlanan Utu/Şamaş Sippar'a çekildi; adalet ve hukukun tanrısı olarak kabul edildi. *Bkz.* Eagle Men, Spaceport, Sippar.

Uxmal: Meksika'daki Yucatan Yarımadası'ndaki önemli Maya bölgesi.

Varuna: Büyük bir Hindu tanrısı. Aditya'yı *görün*

Eski Ahit: Teologlar tarafından İbranice İncil'e, onu İsa hakkındaki daha sonraki yazı koleksiyonlarından ayırmak için kullanılan ve *Yeni Ahit adı verilen terim* . TaNaKH'a *bakın* .

Vedalar: Hindu geleneğine göre, önceki bir çağda aynı tanrılar tarafından bestelenen ve daha sonra Sanskritçe'ye çevrilen, ilahiler, kurban ve büyü formüllerin yanı sıra tanrılarla ilgili "atasözleri" içeren eski Hindistan'ın kutsal yazıları. dört kitapta bilgiler. Vedik anlatılar Yunan tanrılarının efsaneleriyle çarpıcı benzerlikler gösterdiğinden, hepsinin ortak bir "Hint-Avrupa", Kafkas kökenli olduğuna inanılıyor.

Venüs: Günümüzde Sümerlerden beri bir tanrıçanın, burçlar takımının ve bir gezegenin adıdır. Tanrıça, bekar İnanna/İştar'dı (yine evli olmayan Ninmah/Ninharsag'ın yerini almıştı); takımyıldızına (bizim için "Başak") Ab adı verildi. Sin ("Babası Günah olan"); *Yaratılış Destanı'nda* gezegene Sümerce'de Lahamu, Dilibad veya Dilbat, daha sonraki astronomi metinlerinde ise "İnanna" veya "İştar" adı verilmiştir.

Ağıtları metinlerinde, Sümer'e doğru esen, insanlara ve hayvanlara korkunç bir ölüm getiren, havayı ve suyu zehirleyen, ancak binaları sağlam bırakan ölümcül rüzgârı tanımlamak için kullanılan terim. *Ağıtların* metinleri, görkemli Sümer uygarlığının sonunu getiren "kötü fırtınanın" "kötü bir patlama"dan kaynaklandığını açıkça belirtiyor: "kötü bir patlama bunu duyurdu; bir ışık parlamasıyla yaratıldı." ZS, Kötülük Rüzgârınının, savaşan Anunnaki'nin orada nükleer silah kullandığı sırada Sina Yarımadası'ndan ve bitişikteki

Ölü Deniz ovasından doğuya doğru hareket eden bir nükleer bulut olduğu hipotezini öne sürdü. *Bkz.* Nükleer Silahlar, Ağıt Metinleri.

Veracruz: Meksika Körfezi kıyısında, Hernando Cortés önderliğindeki İspanyolların 1519'da çıkardıkları yer. Karargâh olarak orada inşa ettiği ev hâlâ ayakta ama yıkık durumda. Bu ismi taşıyan Meksika devleti önemli bir Olmek krallığıydı. *Bkz.* Orta Amerika, Olmecler.

Altın çubuk: And efsaneleri, yaratıcı tanrı Viracocha'nın seçilmiş bir adama veya bir çifte yerleşecek bir yer bulmaları için altın bir sopa vermesiyle insanların bu topraklara yayılmasının ve yerleşmesinin başladığını belirtir. Peru'nun Pasifik kıyısındaki "ölülerin şehirlerinde" bulunan mumyalar, bir elinde yanan bir çubuk, diğerinde altın bir asa tutan tanrıyı tasvir eden süslü kumaşlara sarılmıştı. *Bkz.* Ayar Kardeşler, Gold.

Başak: burç takımyıldızı, Ab. Sümer dilinde günah. *Bkz.* İnanna, Venüs.

Septuagint Versiyonu: İbranice İncil'in Yunancaya ilk çevirisi, MÖ 3. yüzyılda Mısır'ın İskenderiye kentinde Kral Philadelphus Ptolemy adına 70 (veya daha büyük olasılıkla 72) kişilik bir grup bilim adamı tarafından gerçekleştirildi.

Kral Yolu: Yakın Doğu'da kuzeyden güneye, Ürdün Nehri'nin doğu kıyısındaki merkezi dağ zinciri boyunca uzanan, doğu-batı yönündeki birkaç geçiş noktası sayesinde homolog "yollara bağlanan eski hayati rota." Ürdün'ün batı yakasında Akdeniz kıyısı boyunca uzanan Kral Yolu "Deniz".

Deniz Yolculuğu: Efsaneler, metinler, resimli ve hatta fiziksel kanıtlar, deniz yolculuğunun genel olarak inanılandan çok daha önce başladığını göstermektedir. Metinlere göre Enki, bataklıklarda bir Ma.gur ("Alabora olabilen tekne") ile seyahat etmeyi severken, "mürettebatının adamları hep birlikte şarkı söylüyordu". Anunnakiler, E.din'de eritilip rafine edilecek altın cevherini taşımak için tekneler kullandılar. İnsanlık Tufan'da yok olmadı çünkü Nuh/Ziusudra/Utnapiştim, Enki tarafından kendisine verilen talimatlara uyararak suya batabilen bir tekne inşa etti. *Sümer Kral Listelerine* göre

Tufan'dan sonra bir yarı tanrı olan Uruk'un kralı "Mes-kiag-gasher denize girdi ve dağların arasında ortaya çıktı." Naymlap'ınki gibi efsaneler, sömürgecilerin Güney Amerika'nın Pasifik kıyılarına deniz yoluyla gelişini ve Meksika'ya gemiyle gelen Azteklerin öncülerini hatırlatıyordu. Mısır'daki eski petroglifler, Ur-Ta'dan ("Antik Yer") gemiyle gelen tanrıları tasvir ediyordu. Mısır firavunları, uzak ülkelerde, hatta Yucatan'da bile tüylü başlıklara sahip savaşçıların tasvir edildiği "Deniz Kavimleri"ne karşı savaştı. Afrikalı Olmekler M.Ö. 3100 civarında Meksika Körfezi kıyılarına ulaştı. Aynı tipteki taş çapalar Akdeniz'de, Tropiklerde, Atlantik'te de gün yüzüne çıkmıştır. Fenikeliler Britanya Adaları'na ulaştılar ve Kral Hiram yönetimindeki gemileri, Ophir'in altınını Kudüs'teki Tapınağa getirmek için Afrika'nın çevresini dolaştı. Oldukça uzun olan liste, zamanın başlangıcından bu yana insanların ve tanrıların denizlerde ve nehirlerde yelken açtığını doğruluyor.

Ölümden Sonra Yaşama Yolculuk: Mısır *Ölümler Kitabı* ve *Piramit Metinlerine* göre mumyalanmış ve mumyalanmış firavunun Ka'sı ("Çift", "Ruh" veya "Alter Ego") - kalbin tartılması töreninden sonra ve ancak layık görüldü - öbür dünyaya yolculuğa çıkmasına, gezegenlerinde tanrılarla sonsuza kadar yaşamasına izin verildi. Yeniden dirilen tanrı Osiris'in cennete yolculuğunu simüle eden firavun, (yalnızca geçici bir yuva olarak kabul edilen) mezarı sahte bir kapıdan terk eder ve ardından yeraltı geçitlerinden geçerek, tanrı astronotları arasında oturan firavunun ikinci kişiliğinin bulunduğu fırlatma alanına ulaşırdı. bir uzay gemisiyle cennete, tanrıların gezegenine yükselecekti. *Sina Uzay Gemileri* ve *Kozmosun Şifresi'nde* ZS , metinlerin Mısır'dan başlayıp Anunnakilerin Tufan sonrası Uzay İstasyonunun bulunduğu Sina Yarımadası'na kadar çok spesifik coğrafi referans noktalarını tanımladığını gösterdi. Kanıtlar arasında yer altı silosundaki çok kademeli bir roketin tasviri de var. Bkz. *Ölümden Sonra Yaşam* .

Yakın Doğu: bilim adamları tarafından Batı Asya'yı (Küçük Asya dahil) coğrafi olarak belirtmek için türetilen belirsiz bir terim; kültürel olarak eski Mezopotamya uygarlığının toprakları ve tarihsel olarak "İncil Toprakları" - uygunsuz da olsa doğuda İran, hatta bazen Afrika'da Mısır da dahil.

Güzergahlar: Hem barışta hem de savaşta kullanılan çeşitli “Yollar” - ana kervan yolları - vardı. Hem İncil'de hem de çivi yazılı metinlerde adı geçmektedir. İki büyük kuzey-güney rotası vardı: birincisi, Derekh Hamelekh (“Kral Yolu”) günümüz Ürdün'ünde bir dağ silsilesi boyunca uzanıyor ve kuzeydoğu Mezopotamya'yı Kızıldeniz, Sina Yarımadası ve Mısır'a bağlıyordu. Diğeri, Derekh Hayam (“Deniz Yolu”) Sina Yarımadası üzerinden Küçük Asya ile Orta Doğu'yu Mısır'a bağlayarak Akdeniz kıyısı boyunca uzanıyordu; Romalılar onu hala kullanıyor ve ona Via Maris diyorlardı. Patrikler ve Mısır'dan Çıkış ile ilgili olarak Kutsal Kitap, Sina yarımadasını geçmenin üç yolundan bahseder: Deniz Yolu, biraz daha güneyde Filistliler'in Kara Yolu; ve son olarak kuzeybatıdan güneydoğuya çapraz olarak keserek Ürdün Nehri'nin doğu (batı değil) kıyısına ulaşan Hacılar Yolu. *Bkz . Çıkış, Çıkış Yolu.*

Cennetin Yolları: Her biri Mezopotamya astronomisinin Dünya'yı saran gök küresini böldüğü gök yayının 60°'sini kaplayan üç bölüm: kuzeyde Enlil'in Yolu, güneyde Ea/Enki Yolu ve Anu'nun Yolu, ortada. *Bkz. Astronomi.*

Viracocha: Kolomb öncesi çağlarda güney And Dağları halkının ana tanrısı; adı "Her şeyin Yaratıcısı" anlamına geliyordu; muhtemelen orta And Dağları'nda "Pachamac" ("Her Şeyin Yaratıcısı") ile tapınılan tanrının aynısı. Efsaneler onun uzak bir yerden geldiğini ve bir gün geri döneceğine söz vererek oradan ayrıldığını anlatır. Ana evi ve faaliyet merkezi, iki adacıkla birlikte Titicaca Gölü'nün güney kıyısıydı. Onun resmi Tiahuanacu'daki “Güneşin Kapısı”na kazınmıştır. İlk insan çifti veya erkek ve kız kardeş çifti, Viracocha'dan And uygarlığının ortaya çıkacağı yeri (Cuzco) belirlemek için altın bir asayı aldı. ZS bu efsaneleri Mezopotamya efsaneleriyle ilişkilendirdi ve Viracocha'yı Enlil'in oğlu İşkur/Adad olarak tanımladı. Adad, Paracas Körfezi, Cuzco, Ayar Kardeşler, Pachacamac, Altın Çit, Tiahuanacu, Titicaca'yı *görün* .

Vişnu: Önemli Hindu tanrısı. Aditya'yı *görün* .

Ebedi Yaşam: Ebedi Gençliğin bir çeşidi. *Bkz. Ölümsüzlük/Ölümsüzler.*

Votan: Zamanın başlangıcını anlatan Maya efsaneleriyle ilgili İspanyol kronikleri, *Votan Efsanesini anlatır* ; buna göre amblemi yılan olan bu isimdeki bir şef, Meksika'daki Yucatan yarımadasına gemiyle geldi ve o ilk şehirleri orada kurdu; o "Can soyundan gelen Muhafızların soyundandı ve menşeyi Chivim denen ülkeydi." Bu hikaye, ZS'nin, Kabil'in İncil'de adı geçen uzak "Gezinme Ülkesi"nin Orta Amerika olup olmadığı sorusunu sormasının sebeplerinden biridir. *Ayrıca bkz. Tenochtitlan.*

Yahweh : İncil'deki tetragrammatonun, yani İncil'de Tanrı'nın adı olarak belirtilen dört ünsüz *YHWH'nin çevirisi* (*Çıkış* 3, 15-16); ibadet eden Yahudiler için bunu telaffuz etmek çok kutsaldır ve çevirmenler onu "Tanrı" veya "Rab" olarak çevirmektedir. Tanrı bizzat Sina'da Musa'ya adını açıkladı; Patrik, İsrailoğullarını Mısır topraklarından çıkarma görevini aldığıında, Rab'den ismini kendisine açıklamasını istedi ve aldığı ilk yanıt "Kim olursam olacağım" oldu (yanlışlıkla "Ben" olarak çevrildi). Ben kimim!"); fakat Musa ısrar edince İsrailoğullarına şunları bildirmesi söylendi: «Beni size atalarınızın Tanrısı, İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı, Yakup'un Tanrısı YHWH (Rab) gönderdi. Bu sonsuza kadar benim adımdır; nesilden nesile bu unvanla hatırlanacağım" (*Çıkış* 3, 15). Kutsal Kitap, baş kahramanları Enlil ya da Enki olan Mezopotamya kökenli öyküleri (örneğin Tufan) anlatırken her zaman Yahweh adını kullanarak bu konunun teolojik karmaşıklığını çözmüştür: Kutsal Kitap'ta (Yaratılış 6) Yahveh'ten nerede *bahsedilmektedir* ? insan ırkının yok edilmesinden bahseden Enlil'di; Enki'nin Nuh'u nerede kurtardığından da bahsedilir. İncil'de adı geçen Elohim'in Anunnaki olduğu ifadesinden yola çıkan ZS, Yahveh'nin Musa'ya verdiği ilk cevabın gerçek anlamı anlaşılırsa, görünürdeki çelişkinin hiç de öyle olmadığını açıkladı. Kozmik bir varlık olarak Yahveh, (Dünya üzerinde) çeşitli Anunnaki/Elohim dahil olmak üzere fiziksel olarak mevcut elçiler aracılığıyla hareket etti; İnsanlığa kızdığıında o Enlil'di; Nuh'u kurtarmaya karar verdiğiinde bu kişi Enki'ydi. Her şeyin yaratıcısı olarak, aynı zamanda tanrıların da yaratıcısıydı - *El Elohim*, tanrıların Tanrısı, onlara (*Mezmur 82'ye göre*) tıpkı insanlar gibi ölümlü olduklarını hatırlattı; yalnızca o, büyük "D" harfiyle ebedi ve ölümsüz olan Tanrı'ydı. ZS, *The Bible of the Gods* adlı kitabında bu konuya bir bölümün tamamını ayırdı . Tanrıyı/tanrıları *görün* .

Yam ("Okyanus", "Deniz"): Kenan tanrı anlatılarında, küçük kardeşi Ba'al'in meydan okuyup mağlup ettiği El'in (panteonun başı) en büyük oğlu ve beklenen halefi.

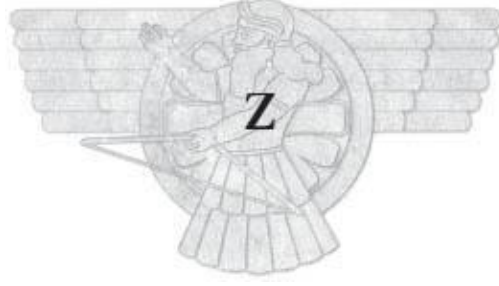
Yazılıkaya ("Yazıtlı Kaya") Türkiye'nin orta-kuzey kesiminde, antik başkent Hattuşa'dan pek de uzak olmayan, tüm tanrı ve tanrıçaların geçit töreninde tasvir edilen muhteşem kabartmalarıyla ünlü Hitit kutsal alanı. On iki kişilik gruplar halinde düzenlenirler (rütbeleri kıyafetleri, silahları ve amblemleriyle gösterilir), erkek tanrılar soldan, dişi tanrılar ise sağdan ilerler. İki sıra, tanrı Teşup ve karısı Hebat'ın duruma uygun bir pozda tasvir edildiği merkezi bir panelde buluşuyor.

Yera h (H "Ay", "Ay"): Ay tanrısı Nannar/Sin'in Sami dilindeki sıfatı ve Kenan'daki şehrinin adı Yeri *ho* ("Eriha") buradan gelir.

Yucatan: Doğu Meksika'da, ana Maya yerleşimlerinin bulunduğu geniş yarımada. Burası, 1511'de Küba'dan köle aramak için deniz yoluyla buraya gelen İspanyol fetihçilerinin ilk varış yerlerinden biriydi. Taş binaları ve piramit tapınakları olan şehirler bulduklarında hayrete düştüler. Bilinen yaklaşık yüz Maya bölgesinden (bunların çoğu putlara tapınma yerleri oldukları için gayretli İspanyol rahipler tarafından yok edildi) turistleri şaşırtmaya devam eden pek çok yer var: Chichén Itzá, Dzibilchaltun, Iszamal, Mayapan, Oxmal, Tulum. Maya uygarlığına *bakın* .

Yuga: Dünya'nın ve insanın zamanın başlangıcından bu yana yaşadığı dönemlerin Hindu adı olup anahtar sayısı 432.000'dir. Bir Cataryuga ("Büyük Yuga"), azalan uzunlukları 432.000'in katları olan dört Yuga'ya bölünmüştü; Dört Katlı Altın Çağ'ından (432.000 X 4), ardından Üçlü Bilgi Çağ'ından (432.000 X 3) başlayarak iki kattı . veya iki katı kurban yaşı (432.000) Lord Brahma'nın bir günü - Kalpa - 1.000 Cataryuga döngüsünden oluşuyordu = 4.320.000.000 yıl (bilim adamlarının hesaplamalarına göre bu yaklaşık olarak Dünya'nın yaşıdır). ZS, Sümer metinlerine göre 432.000 sayısının Anunnakilerin gelişinden Tufan'a kadar geçen yıl sayısı olduğunu ve Nibiru'nun 120 yörüngesine (3600 X 120 = 432.000) eşit olduğunu vurguladı. *Bkz. Çağ/Çağ.*

Zaphon (H “Kuzey”, “Gizli Olan”): Hem İncil'de hem de Kenan tanrılarının anlatılarında bu çift anlam, ZS'nin Lübnan'da Sümerler tarafından bahsedilen “İniş Yeri” olarak tanımladığı bir bölgeyi işaret ediyor olabilir. , Ba'albek. *Bkz.* Zaphon Sırtı, Zaphon Dağı.

Zarpanit: *Bkz.* Sarpanit.

Zekeriya (Zekeriya) (H “Yahveh tarafından anıldı”): “Darius'un ikinci yılında”, yani M.Ö. 520'de Tanrı'nın sözünü alan İncil'in peygamberi Kendisinden önce gelen peygamberlerin aksine, Rab'bin Günü'nde Zekeriya, Geleceğin geçmişi tekrarlayacağı hipotezini öne sürerek, Günlerin Sonu ile ilgili olayları öngördü. Onun yeniden inşa edilen Kudüs'le ilgili mesih kehanetleri, bilim adamlarının *Yeni Ahit Vahiy kitabının* (*Aziz Yuhanna'nın Vahiyi*) yazarına ilham verdiğini söylediği vizyonları içeriyordu .

Zephania (H “Tanrı sakladı”; *Zephaniah*): MÖ 7. yüzyılın sonlarında “Rab'bin büyük günü yaklaştı, yakın ve büyük adımlarla ilerliyor” diye ilan eden İncil'deki peygamber. Rabbin Günü'ne *bakın* .

Zeus: Yunan panteonunun on iki Olimpos tanrısının lideri. Uzun nesiller süren savaşların sonunda, iki kardeşi Hades ve Poseidon'u alt ettikten ve canavar Typhon'u yendikten sonra üstünlüğe ulaştı. Romalılar ona Jüpiter adını verdiler (Hint-Avrupa dilindeki Deus-Pitar, "Tanrıların Babası") ve Ba'albek'te şimdiye kadar inşa edilmiş en büyük tapınağı ona adadılar.

Zi.ba.anna (“Göksel Terazî”): Zodyak takımyıldızı Terazî'nin Sümerce adı.

Ziggurat (Akadca *Ziquratu'dan* : "Yükselen"): Mezopotamya'nın belirli boyut ve şekildeki kerpiç tuğlalardan yapılmış basamaklı piramitlerini tanımlamak için kullanılan terim. Ziggurat, bir şehrin kutsal bölgelerindeki merkezi ve en yüksek yapıydı; şehrin en önemli tapınağı ve aynı zamanda astronomik gözlemeviydi. Sümer'de doğan ziguratlar (burada onlara Esh, "En Yüksek" deniyordu), gökyüzüne göre yönlendirilmiş gerçek antik gökdelenlerdi. Kare bir tabanları vardı ve genellikle boyutları küçülen yedi basamaktan oluşuyorlardı. Altıncı adım, yedinci adım için bir eve benzer bir platform görevi görüyordu. Yapısı, yüksekliği ilk basamağın her iki yanına eşit olan bir küp oluşturuyordu; Babil ziguratının en üst katı her iki tarafta 15 garlık, yaklaşık 91,5 metrelik bir küptü; 4.000 yıllık kalıntıları hâlâ manzaraya hakim olan Ur'daki ise biraz daha küçüktü. Bazı araştırmalar, çeşitli basamakların yüksekliğinin, farklı teraslara yerleştirilen rahiplerin, Ay ve gezegenlerin geceleri gökyüzünde görünme sırasını gözlemleyebilecekleri şekilde olduğunu göstermiştir. Bir eve benzeyen yedinci adım tesadüfi değildi: Zigguratlar tanrıların gerçek konutlarıydı. Zigguratların "E" (Sümer dilinde "Ev", "Mesken") ile başlayan isimlerinden de anlaşılacağı gibi, her tanrı kendi "kült merkezi"nde yaşıyordu: Enlil'in E.kur'u, Ninurta'nın E.Ninnu'su, Marduk'tan E. sag.il, Nannar'dan E.hul.hul, vb. *Bkz.* Gudea, Tapınaklar.

Ziusudra ("[Onun] uzun günleri"): Orijinal Sümer versiyonunda Tufan'daki Nuh. O, yarı tanrı Ubartutu'nun oğlu Ninmah/Ninharsag'a tahsis edilen şehir olan "Şuruppak'ın adamıydı" . Bu versiyona göre, Enki onu Tufan'ın yaklaştığı konusunda uyardı, ona bir Ma.gur.gur ("Alabora olabilen ve alabora olabilen bir tekne") nasıl inşa edileceğine dair talimatlar verdi ve ona tekneye rehberlik etmesi için bir gezgin sağladı. Ararat'a. İnsanlığın yok edilmesini planladığına pişman olan Enlil, Ziusudra ve karısına, bin yıl sonra Gılgamış'ın onunla tanışmayı başardığı Til.mun adlı ülkede uzun bir yaşam verdi. *Bkz.* Tufan, Gılgamış, Nuh, Tilmun, Utnapiştim.

Zo'an : Tanis'i gör .

Zodyak: (Yunanca "Hayvanlar Çemberi"nden): Bu ifade, onlara isimlerini veren "hayvanları" (Boğa, Aslan, Koç, Balık vb.) resimli olarak temsil eden on iki yıldız

grubunu (takımyıldızları) belirtir. Dünyayı çevreleyen göklerin on iki takımyıldızdan oluşan bu merkezi bantta bölünmesinin anlamı, Presesyon adı verilen bir olgudan kaynaklanmaktadır: Dünyanın Güneş etrafındaki yörüngesindeki gecikme, her 72 yılda bir (360° üzerinden) 1° olur, dolayısıyla 30. ° Bir Zodyak "Evinden" değerine geçiş 2.160 yıl sürer, bu da bir Zodyak Çağının matematiksel uzunluğudur. Her ne kadar bilim adamları bu burç olgusunun keşfini M.Ö. 3. yüzyılda Küçük Asya'daki Yunan gökbilimcilere atfetmeye devam etseler de , bunun Sümer zamanlarında zaten bilindiği inkar edilemez: *Tanrıların Gezegeni'nde* ZS on iki burcun tam listesini sunmuştur. Sümerler tarafından verilen adlar ve temsillerle Anu Yolu'nda mevcut olan takımyıldızlar: yaklaşık 6.000 yıl sonra bugün hala kullanılan isimler ve temsiller. Buna "Göksel Zaman" adını veren ZS, zodyakın Anunnakiler tarafından gezegenlerinin yörüngesi (3.600 Dünya yılı olan İlahi Zaman) ile Dünya Zamanı (Dünya'nın yörüngesi, daha hızlı), bu nedenle 10:6 oranında bir oran üretti, dolayısıyla 2.160 yıllık Zodyak Çağına eşittir. Tufan anlatılarının bu olayı "Aslan Çağı"na (M.Ö. 10860'da başlayan) kadar dayandırmasınının, bu zodyak aletinin çok eski olduğuna dair bir kanıt olduğunun altını çizdi. Zodyak takımyıldızlarından İncil'de bahsedilir ve onlara Mazalot (Akad dilindeki Manzalu dilinden, "istasyonlar"dan gelir) adı verilir. ZS tarafından çizilen senaryo aynı zamanda zodyak ve onun Amerika'daki on iki evine olan aşinalığı da açıklıyor; ancak bu aşinalık, zodyakın MÖ 3. yüzyıldaki Yunan gökbilimcilere atfedilmesiyle açıklanamıyor. Sümer burç takımyıldızları listeleri Boğa burcuyla başlıyordu; Mısır tasvirleri (Dendera'daki dahil) Koç'tan başlamıştır. Dönemlere, Cennetin Yollarına ve *bireysel takımyıldızların adlarına bakın* .

ZOSER: Mısırbilimcilerin Mısır'daki ilk piramidin inşasını ona attığı Üçüncü Hanedanlığın ikinci firavunu (MÖ 2650 civarı). Nil Nehri'nin batı yakasında, Gize'nin güneyinde yer alan Sakkara veya Saqqara adı verilen alan, bir tür avluyu sınırlayan taş duvarıyla hâlâ turistleri etkiliyor; Kaba kayalar, ahşap direkler ve çimento olarak kullanılan çamurdan inşa edilen, Sümer ziguratlarını taklit eden yedi basamaklı bir yapı olan piramidin kendisi tam anlamıyla çöküyor. Gize'yi, Piramitler'i, Sakkara'yı *görün* .

Zu (An.zu'dan , "Gökleri Bilen"): Anunnaki operasyonları için hayati önem taşıyan "Kader Tabletleri"ni çalmak için Enki'nin güveninden yararlanan destansı bir anlatının

kötü kahramanı. Ninurta büyük zorluklarla Zu'yu yenmeyi ve tabletleri geri almayı başardı. *Bkz.* An.zu, Göksel Savaş, Görev Kontrol Merkezi, Nippur, Kader Tabletleri.